

T.C.
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ BİLİM DALI

ERVÂH-NÂME
PÎR MUHYİDDİN
(1b-30b Yapraklar)

GİRİŞ - METİN - DİZİN - TIPKIBASIM

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MEHMET NEBİOĞLU

İSTANBUL 2008

T.C.
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ BİLİM DALI

ERVÂH-NÂME
PÎR MUHYİDDÎN
(1b-30b Yapraklar)

GİRİŞ - METİN - DİZİN - TIPKIBASIM

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MEHMET NEBİOĞLU

Tez Danışmanı:
DOÇ. DR. GÜLŞEN SEYHAN ALIŞIK

İSTANBUL 2008

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ

Yüksek Lisans öğrencisi Mehmet Nebioğlu "Pir Muhyiddin Ervah-Name,(1-30 Yapraklar, Giriş-Metin-Dizin-Tıpkıbasım)" konulu tez çalışması jürimiz tarafından Türk Dili ve Edebeyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı Yüksek Lisans tezi olarak oy birliği / oy çokluğu ile başarılı bulunmuştur.

Tez Danışmanı : Prof.Dr. Gülşen Seyhan Alışık
Üniversitesi Marmara

İmza

Üye : Prof.Dr. Gülden Sağol Yüksekaya
Üniversitesi Marmara

Üye : Doç.Dr. Zuhal Kültüral
Üniversitesi Marmara

ONAY

Yukarıdaki jüri kararı Enstitü Yönetim Kurulu' nun 09 / 09 / 2008 tarih ve 14-2 sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof.Dr. Emel KEFELİ
Müdür

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	V
ÖZET.....	VI
ABSTRACT.....	VII
İŞARETLER ve KISALTMALAR.....	VIII
TRANSKRİPSİYON ALFABESİ.....	IX
1. GİRİŞ.....	1
1.1. PÎR MUHYİDDÎN.....	2
1.1.1. PÎR MUHYİDDÎN'İN ESERLERİ.....	2
1.1.1.1.ERVÂH-NÂME.....	2
1.1.1.1.1. Nüshaları.....	7
1.1.1.1.2. İncelenen Nüshanın Tavsifi.....	9
1.1.1.1.3. Eserin Sahası.....	9
1.1.1.1.4. Söz Varlığı.....	10
1.1.1.1.5. Eserin Vezni.....	10
1.2. İMLA ÖZELLİKLERİ.....	11
1.2.1. Farsça Terkiplerin İmlası.....	11
1.2.1.1. Kesre-i İzafet İle Yapılanlar.....	12
1.2.1.2. Yâ-yı İzafet İle Yapılanlar.....	12
1.2.1.3. Hemze-i İzafet ile Yapılanlar.....	12
1.2.1.4. Atıf Vavı İle Yapılanlar.....	12
1.2.2. Atıf Vav'ının İmlası.....	12
1.2.2.1. Vav ile Yazımı.....	13
1.2.2.2. Ötre ile Yazımı.....	13
1.2.2.3. Ye ile Yazımı.....	13
1.2.2.4. Esre ile Yazımı.....	13
1.2.3. ÜNLÜLERİN YAZILIŞI.....	13
1.2.3.1. A Ünlüsü.....	13
1.2.3.1.1. Ön Seslerde.....	13
1.2.3.1.2. İç Seslerde.....	13
1.2.3.1.3. Son Seslerde.....	14
1.2.3.2. E Ünlüsü.....	14
1.2.3.2.1. Ön Seslerde.....	14
1.2.3.2.2. İç Seslerde.....	14
1.2.3.2.3. Son Seslerde.....	14
1.2.3.3. I, İ Ünlüleri.....	14
1.2.3.3.1. Ön Seslerde.....	14
1.2.3.3.2. İç Seslerde.....	14

1.2.3.3.3. Son Seslerde.....	15
1.2.3.4. O, Ö, U, Ü Ünlüleri.....	15
1.2.3.4.1. Ön Seslerde.....	15
1.2.3.4.2. İç Seslerde.....	15
1.2.3.4.3. Son Seslerde.....	15
1.2.4. ÜNSÜZLERİN YAZILIŞI.....	15
1.2.4.1. Ç Ünsüzü.....	15
1.2.4.2. P Ünsüzü.....	16
1.2.4.2.1. Ön ve İç Seslerde.....	16
1.2.4.2.2. Son Seslerde.....	16
1.2.4.3. G ve K Ünsüzleri.....	16
1.2.4.4. Ñ Ünsüzü.....	16
1.2.4.5. T ve D Ünsüzleri.....	16
1.2.4.6. S Ünsüzü.....	17
1.2.5. Bazı Arapça Kelimelerin Türkçeleştirilmesi.....	17
1.3. SES HADİSELERİ.....	18
1.3.1. Kalınlık- İncelik Uyumu.....	18
1.3.2. Düzlük- Yuvarlaklık Uyumu.....	18
1.3.3. Ünsüz Değişmeleri.....	19
1.3.3.1. b > p değişmesi.....	19
1.3.3.2. t > d değişmesi.....	19
1.3.3.3. k > ħ değişmesi.....	19
1.4. DİL ÖZELLİKLERİ.....	20
1.4.1. YAPIM EKLERİ.....	20
1.4.1.1. İSİM YAPIM EKLERİ.....	20
1.4.1.1.1. İsimden İsim Yapım Ekleri.....	20
1.4.1.1.2. Fiilden İsim Yapım Ekleri.....	22
1.4.1.2. FİİL YAPIM EKLERİ.....	23
1.4.1.2.1. İsimden Fiil Yapım Ekleri.....	23
1.4.1.2.2. Fiilden Fiil Yapım Ekleri.....	24
1.4.1.2.2.1. Dönüslülük Eki.....	24
1.4.1.2.2.2. Pasiflik Eki.....	24
1.4.1.2.2.3. İşteşlik Eki.....	24
1.4.1.2.2.4. Ettirgenlik Eki.....	25
1.4.2. İSİM ÇEKİMİ.....	25
1.4.2.1. Çokluk Eki.....	25
1.4.2.2. İyelik Ekleri.....	26

1.4.2.3. Hal Ekleri.....	26
1.4.2.3.1. İlgi Hali.....	26
1.4.2.3.2. Yükleme Hali.....	26
1.4.2.3.3. Yaklaşma Hali.....	27
1.4.2.3.4. Bulunma Hali.....	27
1.4.2.3.5. Ayrılma Hali.....	27
1.4.2.3.6. Vasıta Hali.....	27
1.4.2.3.7. Eşitlik Hali	27
1.4.2.3.8. Yön Gösterme Hali	27
1.4.2.4. Soru Eki	27
1.4.3. FİİL ÇEKİMİ.....	28
1.4.3.1. Şahıs Ekleri.....	28
1.4.3.1.1. Zamir Kökenli Şahıs Ekleri.....	28
1.4.3.1.2. İyelik Kökenli Şahıs Ekleri.....	28
1.4.3.2. Basit Çekimli Fiiller.....	29
1.4.3.2.1. Bildirme Kipleri (Haber).....	29
1.4.3.2.1.1. Görülen Geçmiş Zaman.....	29
1.4.3.2.1.2. Öğrenilen Geçmiş Zaman.....	30
1.4.3.2.1.3. Geniş Zaman.....	30
1.4.3.2.1.4. Gelecek Zaman.....	31
1.4.3.2.1.5. Şimdiki Zaman.....	32
1.4.3.2.2. Dilek Kipleri.....	32
1.4.3.2.2.1. İstek Kipi.....	32
1.4.3.2.2.2. Şart Kipi.....	33
1.4.3.2.2.3. Emir Kipi.....	33
1.4.3.2.2.4. Gereklilik Kipi.....	34
1.4.3.3. Birleşik Çekimli Kipler.....	34
1.4.3.3.1. Hikaye Tarzı.....	34
1.4.3.3.2. Rivayet Tarzı.....	34
1.4.3.3.3. Şart Tarzı.....	35
1.4.3.4. Fiil Çekimlerinde Olumsuzluk Şekli.....	35
1.4.3.5. Fiil Çekimlerinde Soru Şekli.....	35
1.4.4. Ek Fiil (Cevheri Fiil).....	35
1.4.4.1. Geniş Zaman.....	35
1.4.4.2. Görülen Geçmiş Zaman.....	36
1.4.4.3. Öğrenilen Geçmiş Zaman.....	36
1.4.4.4. Şart Kipi.....	37

1.4.4.5. Ek Fiilin Olumsuzu.....	37
1.4.5. PARTİSİPLER.....	37
1.4.6. GERUNDİUMLAR.....	38
1.4.7. BİRLEŞİK FİİLLER.....	40
1.4.7.1. Yardımcı Fiille Yapılan Birleşik Fiiller.....	40
1.4.7.2. Tasviri Fiiller.....	40
1.4.7.2.1. Yaklaşma Fiili.....	40
1.4.7.2.2. Sürerlik Fiili.....	40
1.4.7.2.3. Tezlik Fiili.....	40
1.4.7.2.4. Yeterlik Fiili.....	41
1.4.7.3. Anlamca Kaynaşmış Birleşik Fiiller.....	41
KAYNAKÇA.....	42
ÖZ GEÇMİŞ.....	44
2. METİN.....	45
3. DİZİN.....	118
4. TPKIBASIM.....	222

ÖNSÖZ

Ervâh-nâme adlı eser, Pîr Muhyiddin tarafından yazılmıştır. Eser, çeşitli kaynaklarda *Şefaât-nâme* olarak da geçer. Şekil ve kelime kadrosu yönünden Eski Anadolu Türkçesi'nin örnek metinlerindendir.

Bu tez, Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi'nde 845 numarada kayıtlı nüshanın 1b - 30b varakları üzerinde hazırlanan bir dil çalışmasıdır.

Çalışma, giriş, metin, dizin ve tıpkıbasım olmak üzere dört bölümden meydana gelmiştir.

Giriş bölümünde, Pîr Muhyiddin ve *Ervâh-nâme* hakkında bilgi verilmekte ve eserin imla ve dil özellikleri anlatılmaktadır.

Metin bölümünde eserin 1b - 30b varaklarının transkripsiyonlu metni yer almaktadır.

Dizin bölümünde metinde yer alan tüm kelime ve kelime grupları bulunmaktadır. Kelimeler anlamlandırılırken metindeki anlam esas alınmış olup birden fazla kullanılan kelimelerin farklı anlamları numaralandırılmıştır.

Son bölümde ise, eserin çalışmaya konu olan 1b - 30b varaklarının tıpkıbasımı bulunmaktadır.

Tez çalışması sırasında büyük bir özveri ile bana her konuda yardımcı olan ve bilgilenmemi sağlayıp emeği geçen değerli hocam Doç. Dr. Gülşen SEYHAN ALIŞIK'a, lisansüstü eğitimim boyunca derin bilgilerinden istifade etmeye çalıştığım değerli hocalarım Prof. Dr. Emine GÜRSOY NASKALİ ve Prof. Dr. Gülden SAĞOL YÜKSEKKAYA'ya büyük bir içtenlikle teşekkürlerimi sunarım.

Mehmet NEBİOĞLU

İstanbul, 2008

ÖZET

Bu çalışma, *Ervâh-nâme* adlı eserin Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi'nde 845 numarada kayıtlı bulunan cildinin 1b-30b varakları üzerinde yapılmıştır. Eski Anadolu Türkçesi dönemine ait olup Pîr Muhyiddin tarafından yazılmıştır.

Bu çalışma dört bölümden oluşmaktadır: Giriş, Metin, Dizin ve Tıpkıbasım.

Giriş bölümünde Pîr Muhyiddin hakkında bilgiler yer almaktadır. *Ervâh-nâme* ile ilgili bilgiler ve eserin imla ve dil özellikleri de yine bu bölümde verilmiştir.

Metin bölümünde, eserin yukarıda belirtilen bölümünün transkripsiyonlu metni bulunmaktadır.

Dizin bölümünde, transkripsiyonu yapılmış metinde yer alan tüm kelime ve kelime grupları verilmiş ve anlamlandırılmıştır.

Tıpkıbasım bölümünde de metnin karşılaştırılmasını sağlama amacıyla çalışmaya konu olan bölümün tıpkıbasımı verilmiştir.

ABSTRACT

This study is based on the work named *Ervâh-nâme* which is located in Yapı Kredi Sermet Çifter Investigation Library and registered under the number 845 issues 1b-30b. It belongs to the Old Anatolian Turkish era which is written by Pîr Muhyiddin.

This study has four sections: Introduction, Text, Index and Facsimile.

In Introduction section it has background information about Pîr Muhyiddin. Besides, information about *Ervâh-nâme* and its grammar and punctuation characteristics of the work given in this section.

In text section, it includes the above mentioned parts of the work with proper transcription. In index section, each word and word groups that have been transcribed in this study are provided with their meanings.

Facsimile section includes the exact duplicate of the work to present a basis for text comparison.

İŞARETLER VE KISALTMALAR

a	Yazma nüshadaki ön yüzü belirtir.
Ar.	Arapça
b	Yazma nüshasındaki arka yüzü belirtir.
b.	Birleşik
bağ.	Bağlaç
c.	Cilt
e.	Edat
Far.	Farsça
H.	Hazret-i
is.	İsim
mec.	Mecazi
öz.	Özel
sf.	Sıfat
T.	Türkçe
ünl.	Ünlem
ünv.	Ünvan
zf.	Zarf
zm.	Zamir
-	Fiil tabanına gelen ek
/	Veya
+	İsim tabanına gelen ek
<	Kelimenin önceki şeklini gösterir.
<>	Eksik yazılmış unsuru gösterir.
>	Kelimenin sonraki şeklini gösterir.
><	Fazla yazılmış unsuru gösterir.
→	Bakınız

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

ء	,
ا	a, e
آ	ā
ب	b
پ	p
ت	t
ث	ṯ
ج	c
چ	ç
ح	ḥ
خ	ḫ
د	d
ذ	z, d
ر	r
ز	z
س	s
ش	ṣ
ص	ṣ
ض	ḍ, ž
ط	ṭ
ظ	ẓ
ع	‘
غ	ġ
ف	f
ق	q
ك	k, g, ñ
ل	l
م	m
ن	n
و	v, u, ü
ه	h, a, e
ی	y, ı, i

1. GİRİŞ

1.1. PÎR MUHYİDDÎN

Eserin müellifinin tam adı, Pîr Muhyî ed-dîn Muhammed b. Abd er-Rahmân'dır. Yazar hakkında kaynaklarda fazla bilgi bulunmaz. Çok tanınan bir kişi değildir.

Müellif, soyunun Medine'den olduğunu, kendisinin Bursa'da garip olarak bulunduğunu, ticaretle meşgul olduğunu ve bu kitabı pîrinin emriyle yazdığını bildirmektedir. Başka bir bahiste şeyh olduğunu da söylemektedir. Emir Sultan'a karşı büyük bir saygı göstermekte ve onu büyük bir pîr telakki etmektedir.¹

Dini-tasavvufi-didaktik bir eser olan Ervâh-nâme (Şefaât-nâme) adlı kitabından Emir Sultan'a yakın olduğu anlaşılmaktadır.²

Burada kısaca, müellifin asıl pîri olan Emir Sultan hakkında da bilgi verilmesi doğru olacaktır. Asıl adı Seyyid Şemseddîn Muhammed b. Alî el-Hüseynî el-Buharî olan Emir Sultan, 1368 tarihinde Buhara'da doğmuş, 1429'da Bursa'da vefat etmiştir.³

Halvetiye tarikatının Nurbahşiye koluna intisab eden ve döneminde çok tanınan ve kerametleri de olduğu söylenen Emir Sultan, Yıldırım Beyazıt'ın kızı ile de evlenmiş, Osmanlı Devleti'nde sözü geçen bir velî durumuna gelmiştir. Müellifimiz Pîr Muhyiddîn de eserin pek çok yerinde kendisinin adını zikreder.

1.1.1. PÎR MUHYİDDÎN'İN ESERLERİ

Müellifin, incelediğimiz Ervâh-nâme dışında kaynaklarda herhangi bir eseri tespit edilememiştir.

1.1.1.1. ERVÂH-NÂME

Eserin başında serlevha, Ervâh-nâme, içinde adı Şefaât-nâme olarak geçmektedir.

Eser, dini, tasavvufi, didaktik mahiyettedir. İçinde dünyanın faniliğinden, ahiretten, cennetten, cehennemden bahsedilmekte, Peygambere, onun hayatına, işlerine, sözlerine dair hikayeler anlatılarak dini-tasavvufi öğütler verilmektedir.

¹ Kocatürk, Vasfi Mahir. Türk Edebiyatı Tarihi, Edebiyat Yayınları, Ankara 1970, s. 404

² Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi. Dergah Yayınları, İstanbul 1990, c. 7, s. 250.

³ Turyan, Hasan. Hz. Emir Sultan ve Zeyniler Haziresi, Özgürün Kitabevi, Bursa 1995, s. 20.

Eser, halk için, meclislerde okunmak üzere yazılmıştır. Arada,

āl ü evlādı severseñ ēy dede
āşık-āne vir şalavāt Aḥmed'e (84,...)

beyti tekrarlanmaktadır. Vasfî Mahir Kocatürk de eseri, döneminde halk arasında okunmak üzere yazılmış fakat basılıp tanınmamış pek çok eserden biri olarak değerlendirmiştir.

Dil ve üslup bakımından sade ve basittir. Nazım sanatkarlığı yoktur. On dört ve on beşinci yüzyılların dini, didaktik destan ananesini devam ettirmektedir.

Müellif, Emir Sultan tarikatını bilen, Seyyid Hüseyin adlı doksan iki yaşında bir azizin irşadı ile çileye girdiğini ve bu zatın kendisinin şeyhi olduğunu bildiriyor. Fakat büyük pîrinin Emir Sultan olduğunu zikrediyor ve;

Emîr Sultân himmet eylerse yine
bu kitâbı okuyam diñleyene (686, ...)

beytini birçok yerde tekrarlıyor.

Aşağıdaki beyitte yazar, isminin Pîr Muhammed olduğunu söylemektedir:

Pîr Muḥammed du'âcîñuzdur size
luṭıf idüp cānını kılasız tâze (716).⁴

Eserin, okunulan otuz varağının konusu hakkında biraz daha ayrıntılı bilgi vermek gerekirse şunları söyleyebiliriz:

İlk kısımlarda, hemen her eserde olduğu gibi kısa bir giriş mahiyetinde beyitler bulunur. Allah'a şükür ve Peygamber'e övgüden sonra yazar dikkati dünya hayatından ahrete çeker:

hem bakup dünyāya 'ibret alıñuz
her bir işde dürlü ḥikmet bilüñüz (42)

...

ēy miskîn bî-çāre gel aç gözünü

⁴ Kocatürk, Vasfî Mahir. Türk Edebiyatı Tarihi, Edebiyat Yayınları, Ankara 1970, s. 404-405.

ne geliser başıña gör yazuñı (46)

Aynı şekilde pek çok didaktik örnekler bulunmaktadır. İnsanlara ne yapmaları gerektiği konusunda nasihatler verilmektedir:

dağı Kur‘ân okumağ ola işüñ
mūnis olup dāi’mā ola işüñ (57)

...

dağı tefsīr-i ḥadīṣ diñleyesin
‘ışk-ıla derd-ile ḥōṣ añlayasın (61)

...

imdi gel bugün yarağun kıla gör
beş vaqt-ıla dün namāzın kıla gör (85)

Ölümden sonra insanın başına neler geleceği, zaten eserin asıl konuları arasında yer almaktadır. Bununla ilgili hemen her yerde kademe kademe örnekler verilmiştir:

ḳabre varup yalıñuz girseñ gerek
Mūnkir Nekir yüzün görseñ gerek (70)

...

uğrayısar-sın şırāta dağı hem
başıña anda geliser dürlü ğam (72)

...

yoğuşını kişi biñ yılda çıkar
inişini dağı biñ yılda iner (80)

Eserde, bazı meleklerin isimlerinden ve görevlerinden de bahsedilmektedir:

dört melek vardur mü’ekkel kişide
her birinüñ işi nedür işide (100)

biri ‘amel üstine olur emīn
biri rızḳuñ üstine ṭurur hemīn (101)

hem nefes üstine nāḳırdur biri
pes ecel üstine ḥāḳırdur biri (102)

...

yine ‘Azrā’il gelüp eyler su’āl
rızkı gözleye ey<i>dür n’oldı hāl (114)

Ayrıca eserde yazarımız birtakım hadislerden de bahsedip örnekler verir:

bir mināsib hadīş diñle şafādan
rivāyetdür Muḥammed Muştafā’dan (133)

...

Resūl eydür ey benüm yārenlerüm
dīn için toğrı yola varanlarum (153)

Eser, kafır ve müminlerin öldükten sonra başlarına neler geleceğinden de bahsetmektedir:

çün kāfırler münāfıklar öleler
maḳāmların cehennemde göreler (195)

...

eger ol cān viren mü’mīn Ḥaḳḳ’a
Cebrā’il’ün sağ kanadına baḳa (184)

Ölüm anında neler yaşanacağı da ayrıntılı olarak anlatılmaktadır:

dir ölüm döşegine yatsa kişi
ecel yaşduğına ḳor olsa başı (215)

ayaḳları dırnaḳından girürler
ferişteler ṭamar içre yürürler (216)

İnsanın ölümünden sonra yakınlarının neler yaptığı da anlatılır, zira melekler ruha bunlardan haber verir:

meyyite dir ağlaşur ḳardaşlaruñ
döger gögsini hem sırdaşlaruñ (258)

Ayrıca eserde melekler hakkında da ayrıntılı tasvirler yer alır. Kabir hayatı da yine eserin içerdiği konular arasındadır:

hüb şüretlü ferîştehler geleler
eller kavşurup selâmlar vireler (302)

kıla nazar gözin açup kabrine
nūr-ı reyhânlar irişe kabrine (309)

İnsanın ölümünden sonra ruh ve beden (can ve ten) birbirinden ayrılması da yine temel konulardan birini teşkil eder. Aslolanın ruh olduğu dile getirilip beden nasıl geçici olduğu anlatılır:

rāvîler dirler ki insân öleler
tenlerinden cânları ayrılalar (331)

...

varalum tenlerimüzi görelüm
hem biraz hâtırlarını şoralum (336)

...

görelor kim kefin de çürimiş
ata tamar gitmiş ve kemükler kurumuş (378)

Ruhlar, kendi evlerini ve yakınlarını da ziyaret eder ve ölümlelerinden sonra yakın akrabalarının neler yaptıklarına bakarlar ve yaşadıkları zaman ile o zamanı kıyaslarlar:

ol senüñ nâz-ile besledüklerüñ
bir zamân oğlum kızum didüklerüñ (401)

...

ğayrı eve göçüp gitmiş kimisi
ğayrı şehre göçüp gitmiş kimisi (412)

Yine eserin temel kavramlarından birisi, kişilerin dünyada ne yaptıysa ahrette de ona karşılık muamele göreceğidir:

her kişi-kim ne işledise dünyâda
hayr eger şer her nesine ey dede (502)

Mahşerde, herkesin bir araya getirildiği zaman Allah'ın, peygamberler dahil herkesi nasıl sorguladığı da yine eserde anlatılan bir diğer husustur:

bu kez ümmetlere eyleye hitāb
söyleñ imdi görelüm nedür cevāb (521)

...

Ḥaḳ diye Nūḥ’a cevāb itmek gerek
bunlar inkār eyledi n’itmek gerek (529)

Yazar, kitabın yazılma sebebini, soyunun nereden geldiğini ve o dönemde nerede olduğunu da belirtmektedir:

bu kitābuñ sebebini idem size
ger ḳulak ṭutarsañuz işbu söze (624)

...

şoyı şop<ı> ḳalmış-ıdı Medīne’de
bulmadum Medīne mişlin dünyāda (627)

Bursa şehrine gelüp düşmişidük
otururdum İkteciler’de ‘ayān (628)

Bundan sonra da tasavvuf, tasavvuf ehli ve kendi tarikatı ve piri ile ilgili pek çok beyit yer almaktadır:

pīrim eydür göñlüñ oğul ne diler
şimdi nefsüñ niçe nesne arzūlar (676)

...

isde Ḥaḳ’dan-ki mürşide iresin
degmeler görmedüğünü göresin (682)

...

pīrümüz şeyḫimüz ol güzel cānuñ
pāk rūḫı-y-ıçün <ki> Emīr Sulṭān’uñ (745)

1.1.1.1.1. Nüshaları

Eserin, biri Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi, diğer yedisi de Milli Kütüphane’de olmak üzere toplam 8 adet nüshası vardır.

1. Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi, 845 numarada kayıtlı nüshadır. Bu nüshayla ilgili ayrıntılı bilgi, tavsif bölümünde verilmektedir.

2. Milli Kütüphane’de 1869/5 numaralı eserin müstensihisi Seyyid Hafız Ahmed Said’dir. 1800?’l  yıllara ait olan eser, 144b-168a yapraklarında olup 232x160 mm’dir. Eserin yazı alanı ise 161x100 mm olup harekeli nesih ile yazılmıştır. Satır sayısı 13 olan eser için aslan filigranlı kağıt kullanılmıştır. Miklebli, sırtı ve sertabı bez desenli kağıt kaplı, mukavva bir cilttedir. Söz başları ve cetvelleri kırmızı, yaprakları rutubet lekelidir.

3. Milli Kütüphane’de 3494/1 numaraya kayıtlı eserin yılı 1900’d r. 1-22b yapraklarında olup 250x170 mm’dir. Yazı alanı 180x130 olan eser nestalik yazı  eşidiyle yazılmış olup 14 satırlıdır. Abadi kağıtta olup harap halde, kahverengi meşin bir cilt i erisindedir. S zbaşıları kırmızı, yapraklar rutubet lekelidir.

4. Milli K t phane’de 5160 numaraya kayıtlı eserin adı Şefa at-n me olarak ge mektedir. 1800?’l  yıllara ait olan eser 205x162 mm ebadında ve 16 yapraktır. Yazı alanı ise 165x108 olup 15 satırlıdır. Harekeli nesih ile suyolu filigranlı kağıda yazılmıştır. Sırtı siyah bez, kapaklar kağıt kaplı, mukavva bir cilt i erisinde olup s z başları kırmızı, yaprakları ise rutubet lekelidir.

5. Milli K t phane’de 5159 numaralı eser yine Şefa at-n me olarak ge er. 1847 tarihlidir. 85 yaprak olup 197x145 mm ebadındadır. 15 satırlı eserin yazı alanı 170x117 mm’dir. Abadi kağıda harekeli nesih ile yazılmış olup, sırtı siyah meşin, kahverengi meşin bir cilt i erisindedir. Cetveller kırmızı, yapraklar da rutubet lekelidir.

6. Milli K t phane’de 8266 numaralı eser, 1599 yılına aittir. 177 yaprak olup 255x170 mm ebadındadır. Satır sayısı 17 olan eserin yazı alanı ise 195x140 mm’dir. (166b)’den itibaren nesir olarak yazılmış kısımlar da mevcuttur. Harekeli nesih ile kaleme alınan eser, ta  filigranlı kağıda yazılmış olup manzum bir mev’izedir. Adı serlevhadan alınmış olup sırtı yırtık miklepli koyu bordo meşin harap bir cilt i indedir.

7. Milli K t phane’de 981 numaraya kayıtlı eserin m stensihisi H seyin Şevki b. Ali’dir. 1861 tarihli ve 93 yapraktır. 235x160 mm’dir. Satır sayısı 13 olan eserin yazı alanı ise 175x120 mm’dir. Suyolu filigranlı kağıda harekeli nesih ile yazılmış olup, s zbaşıları kırmızı, yaprakları ise rutubet lekelidir. Şirazesı dağınık, sırtı bez ile tamir g rm ş, kahverengi meşin bir cilt i erisinde yer alır.

8. Milli K t phane’de 5162 numaralı eserin m stensihisi Mehmed b. Ahmed’tir. Eser, Şefa at-n me adı ile kayıtlıdır.  orum’dan getirilen eser, 1726 tarihlidir. 92 yaprak olup

205x160 mm'dir. Satır sayısı 14 olup yazı alanı 175x120 mm'dir. Harekeli nesih ile su yolu filigranlı kağıda yazılmıştır. Yaprakları rutubet lekeli olup şemseli, zencirekli, koyu bordo meşin bir cilt içerisindeydir.⁵

1.1.1.1.2. İncelenen Nüshanın Tavsifi

İncelenen nüsha, Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi'nde 845 numarada kayıtlı nüshadır. Diğer nüshaların tarihleri geç olduğu için, üzerinde çalışılmak üzere bu nüsha esas alınmıştır.

Eser harekeli nesih hatla, 204x145 mm ölçüsünde, toplam 85 varak olup sonu eksiktir.⁶ Yalnız burada belirtilmesi gereken bir husus vardır. Her ne kadar erişilen kütüphane kataloğunda eserin 15. yüzyılda telif edildiğı ve 16. yüzyılda da istinsahının yapıldığı yazsa da, eserde Kanuni Sultan Süleyman devrinden (1495-1566) bahsedildiğı hatırlandığında aslında 16. yüzyılın başında telif edildiğı ortaya çıkar.

Eserin satır sayısı 13 olup aharlı kalın, krem kağıda yazılmıştır. Sırtı meşin, deffeleri yıpranmış mukavva cilt içinde yer alır.

Eserin bir diğer özelliğı de, tüm eser boyunca sürekli tekrarlanan *āl ü evlādı severseñ éy dede / āşık-āne vir şalavāt Aḥmed'e* beytinin sürekli kırmızı ile yazılmasıdır.

Ayrıca eserde bazı satır araları ve bazı kelimeler kırmızı mürekkeple çizilmiştir.

1.1.1.1.3. Eserin Sahası

Eser, Eski Anadolu Türkçesi'nin özelliklerini taşımaktadır. Bilindiğı gibi Eski Anadolu Türkçesi, 13. yüzyıl ila 15. yüzyıl arasında Anadolu'da kullanılan Türk yazı dilinin adıdır. Anadolu Selçuklu, beylikler ve Osmanlı'nın ilk devrelerini içine alan Eski Anadolu Türkçesinde dil sadedir. Eserin yazımı aslında 16. yüzyıla doğru gittiğı için kısmen bir geçiş dönemi özelliğı de gösterdiği söylenebilir.

Ahmet Bican Ercilasun ise bu döneme “Eski Oğuz Türkçesi” adını vermektedir. Eski Oğuz Türkçesi 13. yüzyılda başlar ve 16. yüzyıl başlarına dek sürer. 16. yüzyılda yerini

⁵ <http://mksun.mkutup.gov.tr>

⁶ Yapı Kredi Yayınları. Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi Yazmalar Kataloğı, İstanbul, 2001, s. 341.

Osmanlı Türkçesi'ne bırakır. Eski Oğuz Türkçesi'nin kullanıldığı coğrafi alan sadece Anadolu değildir. Kuzey ve Güney Azerbaycan ile Irak ve Suriye de Eski Oğuz Türkçesi'nin kullanıldığı alanlardır. 14. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Balkanlar'da da kullanılmıştır.⁷

Eski Anadolu Türkçesi terimi yerine “Eski Osmanlıca” da kullanılmıştır. Bu, Almanca *Altosmanische* kelimesinin karşılığıdır.⁸ Aslında terim olarak, tıpkı Faruk Kadri Timurtaş'ın ve bazı dilcilerin savunduğu gibi Eski Türkiye Türkçesi veya Tarihi Türkiye Türkçesi⁹ ifadesinin kullanılması daha doğrudur; çünkü bu tanım sadece Anadolu'yu içine alıp diğer bölgelerdeki eserleri kapsamaz. Görüldüğü gibi coğrafi açıdan yaklaşım da Ercilasun'a göre daha farklıdır.

Ancak gerek “Eski Osmanlıca” gerek “Tarihi Türkiye Türkçesi” şeklindeki isimlendirmeler fazla yaygınlık kazanmamıştır. İlmi açıdan bu dönemi en iyi ifade eden adlandırmanın “Eski Anadolu Türkçesi” olduğu kabul edilmiş ve bugün Türkiye Türkoloji'sinde bu isim yaygınlık kazanmıştır.¹⁰

1.1.1.1.4. Söz Varlığı

Üzerinde çalıştığımız metinde toplam 1468 madde başı vardır. Bunların 793'ü Türkçe, 531'i Arapça ve 146'sı da Farsça'dır. Yapım ekleri alarak madde başlarında yer alan yabancı kökenli kelimeler de Türkçe sayılmıştır.

Yüzdelik oranı ise şöyledir:

Türkçe	→ % 54
Arapça	→ % 36
Farsça	→ % 10

1.1.1.1.5. Eserin Vezni

Eserin vezni, Fāīlatün / Fāīlatün / Fāīlün'dür. Ancak veznin kullanımı sağlam değildir. Eserin pek çok yerinde imale, zihaf, eksik hece gibi aruz kusurları göze çarpmaktadır. Ancak yazar kendisinin pek çok hatasının bulunduğunu da kabul eder:

⁷ Ercilasun, Ahmet Bican. Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ Yay., Ankara 2004, s. 442.

⁸ Çağatay, Saadet. “Eski Osmanlıca Üzerine Bazı Notlar”, Türk Lehçeleri Üzerine Denemeler, Ankara 1978, s. 175.

⁹ Timurtaş, Faruk Kadri, Eski Türkiye Türkçesi, İstanbul 1977, s. VIII.

¹⁰ Özkan, Mustafa. Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi, Filiz Kitabevi, İstanbul 1995, s. 34.

kitābumuñ bencileyin ‘aybı çok
zīrā hergiz bir ‘ayubsuz işüm yok (713)

Eserin metin kısmında vezne uymayan kısımlar tek tek dipnot halinde verilmiştir. Bunun dışında da kelime veya harf ekleyip çıkarma veya bazı yerlerde de beyitlerdeki birtakım kelimelerin yerlerinin değiştirilmesi ile düzeltmeler yapılmıştır. Burada da anlama sadık kalmak önemli bir kriterdir. Kelime eklenmesinde özel bir işaret (< >) kullanıldığı için dipnot verilmemiş, kelime çıkarma ve yer değiştirmede ise tek tek dipnotlar kullanılmıştır.

1.2. İMLA ÖZELLİKLERİ

Eser, nesih yazı türünde ve harekeli olarak yazılmıştır.

Metinde -p gerundiumu her zaman ب ile yazılmıştır:

şarılup صَارِيلُوب (356), ƙalup قَالُوب (374), tıttup طُتُوب (654), baƙup بَقُوب (42), varup وَارُوب (70), ƙaƒıdup طَاغُوب (96).

Bazı edatların bazen ayrı, bazen de kelimeye bitişik olarak yazıldığı görülmektedir.

Bunlardan “daħı” edatı genelde ayrı yazılmış olmasına rağmen iki yerde önceki kelimeyle bitişik yazılmıştır : ol-daħı اُولْدَاخِي (512), sen-daħı سِنْدَاخِي (553).

“kim” edatı ise kendisinden önceki kelimeyle bazen ayrı, bazen bitişik yazılmıştır: ol-kim اُولَكِيم (19), ƙaƙan-kim Ƙَجَنَكِيم (93), göre-kim Ƙُورَكِيم (361); kim ڪَم (706), kim ڪَم (58).

“ki” edatı da genelde ayrı yazılmasına rağmen sadece dört yerde önceki kelimeyle bitişik yazılmıştır: tıtt-ki طُتُوكِي (14), Hıƙ’dan-ki حَقْدَنَكِي (682), dilerem-ki دِيلَرَمَكِي (714), du‘ā ƙılalum-ki دُعَا ڤِيلَلُومَكِي (735); ki ڪِي (53), ki ڪِي (110).

“içün” edatı hem ayrı hem de bitişik yazılmıştır: ölüm-içün اُولَمِيچُون (98), anañ-içün اَنَّاڭِيچُون (459), ġāyib-içün غَايِيچُون (742); içün اِيچُون (259), içün اِيچُون (447).

“ile” edatı da yine aynı şekilde hem ayrı hem de bitişik yazılmıştır. Yalnız kalın sıradan şekli olan “-ıla”nın her zaman bitişik yazıldığı gözlemlenir: ‘ışƙ-ıla عِشَقْ-يْلَا (61), yir-ile يِرِيلَه (169), ‘azab-ile عَذَابْ-يْلَا (203); şevƙ-ıla شَوْقْ-يْلَا (237), ile اِيلَه (461), ile اِيلَه (312).

1.2.1. Farsça Terkiplerin İmlası

Farsça izafet terkiplerinin dört farklı imlada yazıldığı gözlemlenmektedir.

1.2.1.1. Kesre-i İzafet İle Yapılanlar

Tamlananın sonu kesreli (i) şekilde okunur ve eserdeki izafet terkiplerinin büyük çoğunluğu bu şekildedir:

ehl-i sa‘ādet أَهْلُ سَاعَادَتٍ (477), şırāṭ-ı müstaḳīm صِرَاطُ مُسْتَقِيمٍ (76), ehl-i cehennemde أَهْلُ جَهَنَّمَ (141), vaḳt-i āhirde وَقْتُ آخِرٍ (38).

1.2.1.2. Yā-yı İzafet İle Yapılanlar

Sonu uzun a (ا) veya uzun u (و) ile biten kelimelerde izafet kesresi y (ی) ile gösterilmiştir:

hevā-yı nefis هَوَايَ نَفْسٍ (485).

Ayrıca incelediğimiz beyitlerin göze çarpan hususiyetlerinden biri de yukarıda yazılan kuralın dışında pek çok yerde de izafet terkiplerinin yine y (ی) ile yapılmasıdır:

ḥazret-i Cebra’il’ün حَضْرَتِي جِبْرَائِيلُ (161), bād-ı yüce بَادِي يَوْجَه (470), bünyād-ı ĩmān سُورَى نُوحَى (543), mürşid-i kāmīl مُرْشِدِي كَامِلُ (665), sūre-yi Nūḥ سُورَةِ نُوحٍ (543), bünîyād-ı ĩmān بُنْيَادِي اِيْمَانُ (583).

1.2.1.3. Hemze-i İzafet ile Yapılanlar

Buradaki kural ise sonu ha-ı resmiye (ه) veya i (ی) ile biten kelimelerde izafet kesresinin hemze (ء) ile gösterilmesidir. Okuduğumuz kısımda ise bu özellik sadece bir yerde kullanılmıştır:

leyle-i ḳadīr لَيْلَاءُ قَدِيرٍ (408).

1.2.1.4. Atıf Vavı İle Yapılanlar

Bu yazılan özelliklere ek olarak da bazı tamlamalar atıf vavı (و) ile gösterilmiştir:

muhıbb-i şādıḳlar-içün مُحِبُّ صَادِقْلَرِچُونُ (747), pādīşāh-ı lā-yezāl پَادِشَاهُ لَا يَزَالُ (530), Nūr-ı tevḥīd نُورُ تَوْحِيدٍ (583), kān-ı şafā كَانَ صَفَا (320).

1.2.2. Atıf Vav’ının İmlası

Eserde kullanılan atıf vav’ları da yazılışlarına göre üç grupta incelenebilir:

1.2.2.1. Vav ile Yazımı

Atıf vavları, vav (و) ile yazılmıştır:

dün ü gün دُونُ كُونُ (62), cān u dilden دَلْدَنُ (726).

1.2.2.2. Ötre ile Yazımı

Atıf vavlarının ötre (ُ) ile yazıldığı da görülür:

bāb u bāb بَابُ بَابُ (476), cān u gönülünden كَانُ كَوْنُ (457), bāl ü şeker بَالُ شَكْرُ (303).

1.2.2.3. Ye ile Yazımı

Atıf vavlarının, ye (ى) ile yazımı da metinde geçer.

‘avn u tevfiķ تَوَفِيقُ عَوْنِ (559), dün ü gün دُونِ كُونِ (629).

1.2.2.4. Esre ile Yazımı

Atıf vavlarının esre (ـ) ile yazımı da söz konusudur.

āl ü evlādī آلِ اَوْلَادِي (39,...), kāl ü kal قَالِ قُلْ (530).

1.2.3. ÜNLÜLERİN YAZILIŞI

1.2.3.1. A Ünlüsü

1.2.3.1.1. Ön Seslerde

Ön ses a ünlüsü genellikle üstünlü elif (l) harfi ile yazılmıştır. Bazı yerlerde ise dik üstünlü elif (ل) ve medli elif (لِ) kullanılmıştır.

ağladup اَعْلَادُوبُ (43), aķ اَقْ (360), alçaķ اَلْجَقْ (430); anuñ اَنُكْ (95), ādem اَدَمْ (248), āḥardan اَحْرَدَنْ (640).

1.2.3.1.2. İç Seslerde

İç ses a ünlüsü genellikle üstünlü elif (l) harfiyle veya sadece üstün ile (َ) yazılmıştır. Nadiren üstünlü he (ه) ve dik üstünlü elif (ل) ile gösterilmiştir.

var (5) وار, uçmaqdağı (137) اوچماقده غي, tamuyı (149) طموئی, du‘āda (26) دُعَادَة, inanursuñ (50) اينانورسۇڭ.

1.2.3.1.3. Son Seslerde

Son ses a ünlüsü üstünlü elif (ا) üstünlü he (ه) ile yazılmıştır.
aña (119) انا itmege (59) ائمكة, ola (38) اوله.

1.2.3.2. E Ünlüsü

1.2.3.2.1. Ön Seslerde

Ön ses e ünlüsü üstünlü elif (ا) harfi ile yazılmıştır:
evleri (174) اولرى, eydür (390) ائدُر, eyrilüp (380) ائريلوب.

1.2.3.2.2. İç Seslerde

İç ses e ünlüsü genellikle sadece üstün ile () veya üstünlü he (ه) ile yazılmıştır.
idelüm (2) ادة لم, gidecege (16) كیده جكة, seniñle (69) سینگله.

1.2.3.2.3. Son Seslerde

Son ses e ünlüsü üstünlü he (ه) ile yazılmıştır.
götüre (394) كوتوره, aqa (105) آقا, gide (110) كیده.

1.2.3.3. I, İ Ünlüleri

1.2.3.3.1. Ön Seslerde

Bu ünlüler ön seslerde esreli elif-ye (اي), esreli elif (ا) veya dik esreli elif (ا) ile yazılmıştır.

ilerüñe (90) ايلروڭه, işidün (244) ايشيدون, iraq (413) ايراق, iletüben (289) ايلتوبن, ışmarlaya (117) اصرملایه.

1.2.3.3.2. İç Seslerde

Bu ünlüler iç seslerde çoğunlukla esreli ye (ي) harfi ile, dik esreli elif (ا) ile veya sadece esreli () yazılır.

hısābı حسابى (164), kalmış-ıdı قالمیشیدی (419), didiler دیدیلر (526), kurulur قوریلور (76).

1.2.3.3.3. Son Seslerde

Bu ünlüler son seslerde esreli ye (ي) harfi ile gösterilir.

cānları جانلری (140), biri بری (181), ‘ālimleri عالملری (553).

1.2.3.4. O, Ö, U, Ü Ünlüleri

1.2.3.4.1. Ön Seslerde

Bu ünlüler ön seste ötreli elif-vav (و) ile yazılır. Nadiren elif-ötre ile de yazıldığı görülür.

oğul اوغل (417), uyumak اویومق (89), üstün اوستون (751), öksüz اگسوز (443).

1.2.3.4.2. İç Seslerde

Bu sesler ortada ötreli vav (و) veya ötre () ile yazılır.

oğudur اوقدور (453), gökcek گؤکچک (346), göñülde گؤڭلده (3), degül-iseñ دگؤل-یسهڭ (404).

1.2.3.4.3. Son Seslerde

Son ses durumundaki u, ü sesleri ötreli vav (و) ile yazılır.

odlu اولدو (142), kendü کئدو (709), tolu تولو (177).

1.2.4. ÜNSÜZLERİN YAZILIŞI

1.2.4.1. Ç Ünsüzü

Ön, iç ve son ses durumundaki ç ünsüzü (چ) harfi ile yazılmıştır. Ayrıca yerine (ج) harfinin de kullanıldığı görülür. Bu özellik özellikle çün, içün gibi edatlarda daha sık göze çarpar. Harflerin kullanılmasında belirli bir standart yoktur.

çalışuruz چالیشوروز (464), çünkü چونکه (180), çün جون (88), ölüm-içün اولمیچون (98), üçüncü اولجی (219), üç اوج (74), hüküm olacak اولجق (86).

1.2.4.2. P Ünsüzü

1.2.4.2.1. Ön ve İç Seslerde

Ön ve iç seslerde p (پ) harfi kullanılmıştır. Sadece bazı yerlerde istisnai olarak b (ب) kullanılmıştır.

panbuğ-ıla پَنْبُوغَلَه (116), kapkara قَاقَرَه (202), kapuya قَاقُوِيَه (207); tepserüp تَيْسَرُوْب (367), hepisi هَيْسِي (610). Sürekli p (پ) ile yazılan pes, bir yerde b (ب) ile yazılmıştır: pes بَس (442).

Eserde bazı yerlerde de b ile yazılması gereken kelimelerin p ile yazıldığı dikkati çeker:

p(b)aḥādurlar پَاحَاَدُرْلَر (292), p(b)aşını پَاشِيْنِي (69), p(b)ayram پَيْرَام (408).

1.2.4.2.2. Son Seslerde

P ünsüzü, son seste daima b (ب) harfi ile gösterilir. -up, -üp gerundium eki ve hep edatı daima b (ب) harfi ile yazılmıştır.

hep هَب (152), koyup قُيُوْب (16), işidüp اِيْشِيْدُوْب (59).

1.2.4.3. G ve K Ünsüzleri

Eserde ince sıradan g ve k ünsüzleri kef (ك) harfi ile gösterilmiştir. Birbirinden ayırt etmek için özel bir işaret kullanılmamıştır.

gizlü كَزْلُو (665), degmeler دَگْمَلَر (682), gök كُوك (673).

1.2.4.4. Ñ Ünsüzü

Ñ ünsüzünün yazılışı hem kef (ك) hem de sağır kef (كْ) ile yapılır. Belli bir standart olmayıp her ikisi de kullanılmıştır.

yitenlerün يِتْنَلْرُكْ (222) diñleyene دِيْڭْلِيْئَه (237), bilün بِلُكْ (417), anuñ اُنُكْ (596).

1.2.4.5. T ve D Ünsüzleri

Metinde kalın sıradan kelimelerin ön seslerinde bulunan t'ler tı (ط) harfi ile yazılmaktadır.

ṭamzuralar طَمْزُوْرْلَر (116), ṭamuya طَامُوِيَه (554), ṭaranmamış طَارَنْمَامِيْش (429).

Metinde üç yerde geçen tañrı kelimesi bu kurala uymaz. Ayrıca iki yerde geçen tutuşa-fiili de bir yerde kalın, bir yerde ince yazılmıştır.

tañrı تَئْرِ (710), tuṭuṣa طُوْطُوشَة (229), tutuṣa تُوْتُوشَة (106).

Ayrıca toy- fiilinin hem tı ile (ط) hem de d ile (د) yazıldığı görülmektedir. toy mamışdur طُوْیَمَامِشْدُر (424), toyurasız طُوْیُورَة سِز (444); doymaz دُوْیْمَز (74).

1.2.4.6. S Ünsüzü

Kalın sıradan kelimelerde sad (ص), ince sıradan kelimelerde ise sin (س) harfi kullanılmıştır.

şoralum صَوْرَة لَمْ (336), şolmış صَوْلِشْ (367), şanma صَائِمَة (49); sevdi سَوْدِي (241), segirdişe سَكْرِدِشَة (410).

İstisnai olarak sen zamirinin yönelme durumu olan saña, geçtiği her yerde ince sıradan yazılmıştır.

saña سَكَا (398).

1.2.5. Bazı Arapça Kelimelerin Türkçeleştirilmesi

Eserde bahsedilmesi gereken önemli bir nokta da bazı Arapça kelimelerin yazılışı hakkındadır. Eserde özellikle, *fikir*, *zikir*, *şükür*, *hüküm*, *hayır* gibi kelimeler, Türkçe hece yapısına uygun şekilde harekelenmiştir. Ancak metinde daha ziyade vezin esas alınarak okuma yapıldığı için bunlar genellikle Arapça şekillerine uygun olarak (zikr, fkr, şükr, hükm, hayır) okunmuş, dipnotta ise asıllarına yer verilmiştir.

Yazmada Arapça şekillerine uygun okunuşlar olsa da ağırlık, bu kelimelerin Türkçe hece yapısına uygun şekilde, Türkçeleştirilerek okunmasındadır.

ser-te-ser hüküm eyledüñ tut sen
tut-ki tutduñ sen anı Süleymānca (14)

...

göz yaşı-la ölümi fikir eyledüm
bir-kaç sebeb nazm idüp zikir eyledüm (23)

...

hayır iderseñ ata anañ-içün
bir gün ola ideler cānuñ-<i>çün (459)

...
cân göz-ile çünkü dört yaña bağa
şâd oluban şükür ide ol-dem Hakk’a (308)

...
göz yaş-ıla beytlerin fikr eyledüm
naşîb olduğu kadar zıkr eyledüm (705)

...
her kim Hakk’ı zıkr-i şükr-ile añar
ol kulu Mevlâ da rahmet-ile añar (584)

1.3. SES HADİSELERİ

1.3.1. Kalınlık - İncelik Uyumu

Kalınlık-incelik uyumu, bir kelimedeki vokallerin kalınlık-incelik bakımından birbirine uygun olmasıdır. Türkçe bir kelimedeki vokallerin hepsi ya kalın, ya ince olabilir. Bir kelimedede hem kalın, hem ince vokal bulunamaz. Yani bir kökün, bir ekin, kök ve eklerden yapılmış bir kelimenin vokalleri kalınlık ve incelik bakımından tamamıyla bir uygunluk içinde bulunurlar.¹¹

Eserde kalınlık - incelik uyumunun güçlü bir şekilde kullanıldığı görülür:
virdiği (2), katıdur (19), ağladu (43), uçmağdağı (137), kırkılardan (213).

Eserde bir yerde kalın sıradan sesle biten Arapça bir kelimenin ince sıradan bir ek olarak “ek uyumsuzluğu” gerçekleştirdiği görülmektedir:
dünyâlige (209).

1.3.2. Düzlük - Yuvarlaklık Uyumu

Düzlük-yuvarlaklık uyumu, bir kelimedeki vokallerin düzlük-yuvarlaklık bakımından birbirine uymasındır. Türkçede köklerde olsun, köklerle ekler arasında olsun, bir kelimedede vokaller arasında umumiyetle düzlük-yuvarlaklık bakımından bir uygunluk olduğu göze çarpar. Umumiyetle diyoruz, çünkü bu uyum Türkçenin her devrinde her sahada kelime bünyesinde kuvvetle hakim olan bir uyum değildir. Bu uyum ancak bugünkü Türkiye

¹¹ Ergin, Muharrem. Türk Dil Bilgisi, Minnetoğlu Yayınları, İstanbul 1977, s. 78-79.

Türkçesinde kuvvetli bir şekilde kendisini hissettirmektedir. Eski Anadolu Türkçesinde böyle bir uyum mevcut değildi.¹²

Eserde düzlük – yuvarlaklık uyumuna fazla bağlı kalınmadığı görülmektedir: yatduğı (147), tamuyı (149), kaşru (174), açuk (190), girüp (219).

1.3.3. Ünsüz Değişmeleri

1.3.3.1. b > p değişmesi

Eserin incelediğimiz beyitlerinde farklı kullanımlar söz konusudur. Sadece bir yerde kelime başında b > p değişimine rastlanılmaktadır.

b(p)es بَسْ (442).

İç seslerde de istisnai olarak p ile yazılması gereken bazı yerler b ile yazılmıştır. teb(p)serüp تَبْسَرُوبْ (367), heb(p)isi هَبْسِيْ (610).

Ayrıca önemli bir özellik de son seslerde -up, -üp gerundium ekinin daima b (ب) ile yazılmasıdır.

kaşşurub(p) قَوْشُورُوبْ (302), tutub(p) طُوتُوبْ (654), diyüb(p) دِيُوبْ (706).

Bazı yerlerde ise tersi bir durum söz konusudur; b ile başlaması gereken kelime p ile yazılmıştır.

p(b)aḥādurlar پَاحَادُرْلَرْ (292), p(b)aşını پَاشِيْ (69), p(b)ayram پَيْرَامْ (408).

1.3.3.2. t > d değişmesi

Eserde t > d değişimine sık rastlanıldığı söylenemez. Sadece toy- fiilinin iki ayrı yazılışı olduğu gözlemlenmektedir.

toymamışdur طُوِيْمَاشْدُرْ (424), toyurasız طُوِيْرَه سِزْ (444); doymaz دُوِيْمَزْ (74).

Eski Türkçede ön ses durumundaki ince sıralı t'lerin bir kısmı sadalılaşarak d'ye dönmüştür. Bunun da bir örneğine rastlamaktayız.

dükendi دُوْكَندِيْ (115).

1.3.3.3. k > ḡ değişmesi

¹² Ergin, Muharrem. Türk Dil Bilgisi, Minnetoğlu Yayınları, İstanbul 1977, s. 80-81.

Batı Türkçesinde ħ sesine dönen Eski Türkçedeki k sesi, eserde bu değişikliğe uğramamış, yani yine k şeklini korumuştur.

kanı قانى (250), kanķı قنقى (87), kanda قنده (327).

Ancak iç ses durumunda k > ħ değişikliğine de rastlanmaktadır.
yohsa يوحسة (439), yohsulı يوحسولى (13), koĥuları قوڭولرى (344).

1.4. DİL ÖZELLİKLERİ

1.4.1. YAPIM EKLERİ

1.4.1.1. İSİM YAPIM EKLERİ

1.4.1.2.1. İsimden İsim Yapım Ekleri

+lık, +lik, +luk

Oldukça fazla kullanılan ve değişik fonksiyonlara sahip bir ektir.
çoklığını (233), eylemeklik (272), tanıkluluĥuñuzı (540).

+cı, +ci

Bu ekin başlıca fonksiyonu ise meslek ve uğraşma ile ilgili isimler yapmaktır.
yuyucu (262), dilenci (435).

+li, +lu, +lü

Bu ekin esas fonksiyonu, aslında sıfat olarak kullanılan vasıf isimleri yapmaktır.
sevgülü (5), evli (395), kıymatlı (495), eksüklü (499),

+siz, +suz, +süz

Bu ek de isimlerden hem sıfat, hem de isim olarak kullanılan vasıf isimleri yapar.
‘ayubsuz (713), ĩmansuz (211), fā’idesüz (571).

Eski Anadolu Türkçesinde bu ekin ünlüsü her zaman yuvarlak olarak kullanılmasına rağmen, bir yerde düz ünlülü şekilde kullanılmıştır : belürsüz (373).

+cuğ, +cük, +cuğ

İsimden küçültme ve sevgi ifade eden isimler yapar.

kışşacuğ (364), gömlecük (444), yoldaşcuğum (393), karuncuğın (444), anacuğum (390).

+cuğaz

Bu ek de küçültme ekidir.

kızcuğaz (392), döscuğazum (392), başcuğazlarıñ (418),

+cağ, +cek

Sıfat ve zarf görevinde kelimeler teşkil eder.

şınıucağ (418), gökcek (346), terlicecek (371).

+dağ

Berberlik ve ortaklık bildiren isimler teşkil eder.

yoldaşcuğum (393), karındaşı (719), koldaş (723).

+nci

Sayı isimleri yapmakta kullanılır.

bişinci (383), yidinci (703).

+cileyin

Eski Anadolu Türkçesinde çok kullanılan bu ek zamirlere “gibi” ve “kadar” manalarını verir.

bencileyin (493).

+an

Çok belirli bir fonksiyonu olmayan bu ek, eklendiği köklerin genel olan anlamlarını belirginleştirerek daha belirli ve özel gövdeler yapar.

oğlanı (248), oğlanımı (391).

+sul

Benzerlik, ilgi ifade eden bir ektir.

yohsulı (13). [tek örnek]

1.4.1.2.2. Fiilden İsim Yapım Ekleri

-mak, -mek

Oldukça sık kullanılan bu ek fiillerin hareket isimlerini yapar.

añlamak (623), çıkmak (658), girmek (658), sevinmek (89).

-me

İş isimleri yapan bir ek olduğu söylenebilir.

degmeler (682), kesmeyi (425).

-iş

Hareket ve iş isimleri yapan bir ektir.

bakışları (347).

-ku

Soyut isimler yapar.

uyku (667).

-ğun

Pasif anlamlı sıfatlar teşkil eder.

azğun (107).

-ucu

Çok veya devamlı yapan veya olan isimleri teşkil eder.
umucumuz (720).

-k

Bu ekin yaptığı isimler, fiilin gösterdiği harekete uğramış olan çeşitli nesneleri kapsar.
eksüklü (499), döşekden (105).

-m

Fiille ilgili bir hal, durum, iş ifade eder.
ölümi (23).

-u, -ü

Çeşitli nesneleri karşılar.
toptolu (298), tolu (177), korkulardan (213), ölü (201), örtüsin (670).

-ku, -gü

Yapma ifade eden fiillerden isim yapar.
sevgülü (5), uyku (667).

-t

Fazla işlek olmayan bir ektir.
ögüt (484).

1.4.1.2. FİİL YAPIM EKLERİ

1.4.1.2.1. İsimden Fiil Yapım Ekleri

+la-, +le-

En işlek isimden fiil yapım ekidir. Bugün dahi çok sık kullanılır. Hemen hemen her çeşit ismin sonuna gelerek yapma veya olma ifade eden fiiller yapar.

ışmarlamışdım (508), bağışlar (582), ağladu (43), ışmarlaya (117), esenleşür (123), hâleleşdüm (657).

+a-, +e-

Genellikle sıfatlardan fiil yapar.

yarlıgana (243), oynamak (89), beñzer (304), dilerem (500).

+da-, +de-

Çeşitli kullanımları vardır.

isteriseñ (317), aldanmağı (66).

+r-

Olma ifade eden fiiller yapar.

çağıruban (279).

1.4.1.2.2. Fiilden Fiil Yapım Ekleri

1.4.1.2.2.1. Dönüşlülük Eki

-n-

Dönüşlü olup, kendi kendine yapma veya olma ifade eden fiiller teşkil eder.

sevinmek (89), görünen (645), bulundukları-çün (762), oğuna (60).

1.4.1.2.2.2. Pasiflik Eki

-l-

açıla (490), dökülmüş (373).

1.4.1.2.2.3. İşteşlik Eki

-ş-

ağlaşuban (380), ulaş (104), tolaş (104), tuuş (229).

1.4.1.2.2.4. Ettirgenlik Eki

-ma-, -me-

Ettirgen olup, olumsuz fiil yapar ve çok sık kullanılır.

toğmaya (296), kılmamışam (299), ayırmağıl (324), işleme (426), gelmemişdür (493).

-ar-, -er-

çıkarar (435), gidere (681).

-t-

Fiillerden oldurma ve yaptırma ifade eden fiiller teşkil eden bir ettirgenlik ekidir.

uzatma (45), örteler (709),

-dur-, -dür-

atdursun (65), şoldurur (626), öldürdüğün (43), güldürdüğün (43).

-gür-

Seyrek kullanılır.

yimgürüp (416).

-ur-

toyurasın (444).

1.4.2. İSİM ÇEKİMİ

1.4.2.1. Çokluk Eki

Çokluk eki +lar, +ler olarak kullanılmıştır.

du‘ālar (453), ḥalāyıklar (523), ṭanıqlar (535), evliyālar (588), ḵullar (592), ḥōcalar (593).

1.4.2.2. İyelik Ekleri

İyelik ekleri 1. ve 2. kişi tekil ve çokluk şekillerde çoğunlukla yuvarlak olup, 3. kişi tekil ve çokluk şekillerde de düz ünlölüdür.

1. Tekil Şahıs : +m, +m

yārlarum (611), başum (673), yādigārum (25), ḥācetüm (35), gözüm (124).

2. Tekil Şahıs : +ñ

atañ (451), anañ (451), kitābuñ (476), ṭanıkuñ (534), tezkiyeligüñ (552), ümmetüñ (553).

3. Tekil Şahıs : +ı, +i, +sı, +si

şuyı (116), gözi (187), cenāzesi (278), cümlesi (328), a‘zāsı (375) ḥōcası (593).

1. Çokluk Şahıs : +muz, +müz

du‘āmuz (741), zikrimüz (3), va‘demüz (125), cānumuz (306), tenümüz (337).

2. Çokluk Şahıs : +ñuz, +ñüz

pāyñuz (30), arañuzda (549), yüziñüz (236), gūşeñüze (524), gözüñüz (439), aḵluñuz (461).

3. Çokluk Şahıs: +ları, +leri

yolları (78), cānları (136), ırmaḵları (173), bahçeleri (174), kemerleri (176).

1.4.2.3. Hal Ekleri

1.4.2.3.1. İlgi Hali : +uñ, +üñ, +nuñ, +nüñ

İsmin başka bir isimle münasebeti olduğunu ifade eder.

bunlaruñ (210), faḵīruñ (236), sizüñ (236), ümmetinüñ (239), feriştenüñ (274), ba‘zunuñ (415), hevānuñ (492).

1.4.2.3.2. Yükleme Hali : +ı, +i, +n

İsmin geişli fiillerin doğrudan doğruya tesiri altında olduğunu ifade eder.
haber (274), söz (240), göğsini (258), ihsanı (37), sözlerin (524), ‘alâkasın (185).

1.4.2.3.3. Yaklaşma Hali : +a, +e

İsmin kendisine yaklaşma ifade eden fiillere bağlanmak için girdiği haldir. Ünlü ile biten bir kelimeye geldiğinde araya “y” sesini alır.
güşeñüze (524), bunlara (532), tamuya (554), mü’mine (182), evlâda (186).

1.4.2.3.4. Bulunma Hali : +da, +de

İsmin kendisinde bulunma ifade eden fiillerle münasebette olduğunu gösterir.
yazısında (188), kanadında (192), münâcâtında (549), deminde (560), nefesde (723).

1.4.2.3.5. Ayrılma Hali : +dan, +den

İsmin kendisinden uzaklaşma ifade eden fiillerle münasebetini gösterir.
dilden (726), şöhetinden (753), keremden (28), omuzdan (278), hayırdan (425).

1.4.2.3.6. Vasıta Hali : +ıla / +ile

İsmin fiile bir vasıta olduğunu ifade etmek için kullanılır. Asıl vasıta eki olan –n bu dönemde fonksiyonundan düşmüştür. Bizim metnimizde de örneği tespit edilememiştir.
ihsân-ıla (454), şabr-ıla (566), şükr-ile (584), derd-ile (63), kudret-ile (171).

1.4.2.3.7. Eşitlik Hali : +ca, +ce, +ça; +leyin

İsmin eşitlik, benzerlik, gibilik ifade eden halidir.
yitümceleri (419), bunca (447), toğmışça (416), bencileyin (493).

1.4.2.3.8. Yön Gösterme Hali : +ra, +erü

İsmin yön gösteren, cihet ifade eden halidir.
içerü (109), taşraya (296) taşra (672).

1.4.2.4. Soru Eki : +mı, +mi

Eserde, dönemin özelliğine uygun olarak sadece düz şekiller olan +mı, +mi biçimleri kullanılmıştır. Ek, birçok yerde kelime kök ya da gövdesine bitişik olarak yazılır. ola mı (24), var mı (110), aldadı mı (252), ister mi (678), dükendi mi (115).

1.4.3. FİİL ÇEKİMİ

1.4.3.1. Şahıs Ekleri

1.4.3.1.1. Zamir Kökenli Şahıs Ekleri

1. Tekil Şahıs: -am, -em

kılmamışam (299), eydürem (398).

2. Tekil Şahıs: -sın, -sin

iresin (682), diyesin (698), bakmayasın (714), varasın (725).

3. Tekil Şahıs: Eksizdir.

girmişdür (748), buyurmuş (134), çürümüşdür (417).

1. Çokluk Şahıs: -uz, -üz, -vuz, -vüz

añar mıyuz (463), dir miyüz (464), tağlaşavuz (231), ölevüz (228).

2. Çokluk Şahıs: -sız, -siz

analarsız (437), muğarrebler misiz (440), gâfil olasız (467).

3. Çokluk Şahıs: -lar, -ler. Bir yerde ise bu ekin ardından -dur, bildirme eki de gelmiştir.

tutmadılar (520), korkudurlar (522), didiler (526), ululardur (610).

1.4.3.1.2. İyelik Kökenli Şahıs Ekleri

1. Tekil Şahıs: -m

dirsem (633), tutdum (489), kaldım (497).

2. Tekil Şahıs: -ñ

ağlaşmañ (257).

3. Tekil Şahıs: Şahıs eki kullanılmamıştır.

1. Çokluk Şahıs: -k, -k
okuduk (542), ayrılduk (126), görmedük (540).

2. Çokluk Şahıs: -ñuz, -ñüz
utanmañuz (611), tutarsañuz (624), hikmet bilüñüz (42)

3. Çokluk Şahıs: -lar, -ler
tanzuralar (116), şordılar (144), geleler (411).

1.4.3.2. Basit Çekimli Fiiller

1.4.3.2.1. Bildirme Kipleri (Haber)

1.4.3.2.1.1. Görülen Geçmiş Zaman

Görülen Geçmiş Zaman eki -dı, -di şeklindedir. Birinci ve ikinci şahıslarda yuvarlak, üçüncü şahıslarda ise düzdür.

1. Tekil Şahıs: -dum, -düm
yudum (22), tutdum (489), bulmadum (627), yazardum (702), depdüm (492), geldüm (634), gördüm (25).

2. Tekil Şahıs: -duñ, -dũñ
bulmaduñ (268), unutduñ (406), añmaz-ıduñ (270), işidürdüñ (270), geldũñ (306), didũñ (423).

3. Tekil Şahıs: -dı, -di
yazdı (511), aındı (574), qalmış-ıdı (627), didi (226), sevdi (241), götürdi (456), virdi (573).

1. Çokluk Şahıs: -duq, -dük
ayrılduq (126), yoldaş-ıduq (338), inanmaz mıduq (526), görmedük (540), tefvîz eyledük (557), dimiş-idük (625).

2. Çokluk Şahıs: -duñuz, -dũñüz

uymaduñuz (524), koymaduñuz (524), diduñuz (518).

3. Çokluk Şahıs: -dılar, diler

tutmadılar (520), buldılar (588), şordılar (144), didiler (165), gitmediler (520), dimediler (526).

1.4.3.2.1.2 Öğrenilen Geçmiş Zaman

Öğrenilen geçmiş zaman eki daima düz şekilde kullanılan -mış, -miş'tir. Eserde sadece bir yerde "üp+dür" eki de aynı görevde kullanılmıştır. Bilindiği gibi bu ek, zarf fiil eki olan -up, -üp ile bildirme eki olan -dur, -dür'ün birleşmesiyle oluşur.

1. Tekil Şahıs: -mışam, -mişem

'amel kılmamışam (299), bulmuşam (548), söylemişem (531), itmişem (706), bilmemişem (299).

2. Tekil Şahıs: -mişsin

dimişsin (548) [tek örnek]

3. Tekil Şahıs: -mış, -miş, -mışdur, -mişdür, -üpdür

konmuş (564), 'ayān olur imiş (663), virür imiş (664), kaplamış (666), toymamışdur (524), gelmemişdür (493), girmişdür (748), eyleyüpdür haber (64).

1. Çokluk Şahıs: -mışuz, -mişüz

ğark olmuşuz (232), görmemişüzdür (528).

2. Çokluk Şahıs: -mıssız, -mişsiz

Örneği yoktur.

3. Çokluk Şahıs: -mışlar, -mişler

olmuşlar-ıdı (337), kalmışlar-ıdı (427), düşmüşler (421), ölmüşler-ıdı (427).

1.4.3.2.1.3. Geniş Zaman

Geniş zaman, -ar, -er, -ur, -ür ve -r ekleriyle teşkil edilmiştir.

1. Tekil Şahıs: -aram, -erem, -uram, ürem, -rem

çıkaram (672), umaram (709), dilerem (500), giderem (491), şıgınuram (498), inanuram (544), bilürem (119), eydürem (398).

2. Tekil Şahıs: -ersin, -ursin, -ürsin, -rsin

gidersin (74), yörürsin (63), itmiş olursın (445), tutulursın (131), bilürsin (513).

3. Tekil Şahıs: -ar, -er, -ur, -ür, -r

añar (463), tıyar (565), yiter (571), sever (586), kılar (615), şoldurur (626), bilür (640), virür (664), ararken (535).

1. Çokluk Şahıs: -aruz, -erüz, -uruz, -ürüz, -rüz

umaruz (735), dilerüz (750), severüz (612), çalışuruz (464), şehâdet kılaruz (538), çekişürüz (16), bilirüz (538).

2. Çokluk Şahıs: -arsız, -ersiz, -ursız, -ürsüz, -rsız, -rsız

Örneği yoktur.

3. Çokluk Şahıs: -arlar, -erler, -urlar, -ürler, -rler

şalarlar (418), umarlar (432), hıfz ıderler (99), süzerler (217), varurlar (333), zārī kılarlar (377), gelürler (377), görürler (414), dirlerse (710).

1.4.3.2.1.4. Gelecek Zaman

Eski Anadolu Türkçesindeki gelecek zaman eki -ısar, -iser'dir. Bu ek eserde de kullanılmıştır.

1. Tekil Şahıs: -ısaram, -iserem

varısaram (488), neyleyiserem (119).

2. Tekil Şahıs : -ısarsın, -isersin

girisir-sin (48), uğrayısar-sın (72), varısar-sın (129).

3. Tekil Şahıs: -ısar -iser;

şınısar (90), bulısar (245), kılmayısar (543), geliser (46).

1. Çokluk Şahıs: -iserüz

hısābın viriserüz (18).

Eserde gelecek zaman ekinin ünlüsü dardır; ancak “görürüz” şeklinde bir yuvarlak kullanım da tespit edilmiştir.

azabın görürüz (18).

2. Çokluk Şahıs: -ısarsız, -isersiz

Örneği yoktur.

3. Çokluk Şahıs:

Örneği yoktur.

1.4.3.2.1.5. Şimdiki Zaman

Bilindiği gibi bugün kullanmakta olduğumuz şimdiki zaman eki olan -yor, yori-fiilinin geniş zamanından ortaya çıkmıştır. Eserin yazıldığı dönemde ise henüz bu kullanım söz konusu değildir ve şimdiki zaman anlatımı, geniş zaman ile karşılanmıştır.

biri ‘amel üstine olur emîn

biri rızkuñ üstine tırur hemîn (101).

1.4.3.2.2. Dilek Kipleri

1.4.3.2.2.1. İstek Kipi: -a, -e

1. Tekil Şahıs: -am, -em

varmayam (498), hisâbını alam (518), idem (574), āgāh idem (623), diyem (631).

2. Tekil Şahıs: -asın, -esin

bakmayasın (714), varasın (725), urasın (47), kuvvet idinesin (56), işidesin (60), sevindüresin (446).

3. Tekil Şahıs: -a, -e

eyleye hitâb (521), göre (694), aça (105), tarıla (106), gide (110).

1. Çokluk Şahıs: -avuz, -evüz

tağlaşavuz (231), ağlaşavuz (231), ölevüz (228).

2. Çokluk Şahıs: -asız, -esiz

ğāfil olasız (467), kılasız tāze (716), sitir idesiz (28), du‘ālar viresiz (717).

3. Çokluk Şahıs: -alar, -eler

rahmet bulalar (744), tamzuralar (116), duymayalar (181), gelmeyeler (181), öleler (195), vireler cānları (203).

1.4.3.2.2.2. Şart Kipi: -sa, -se

1. Tekil Şahıs: -sem

dirsem (633), söyler-isem (646)

2. Tekil Şahıs: -sañ, -señ

tutarısañ (653), çağırarsañ (296), okırsañ (565), diseñ (603), severseñ (616), isteriseñ (650).

3. Tekil Şahıs: -sa, -se

olmazsa (651), naşib olursa (15), yādigārum olsa (25), ise (155), gelse (200).

1. Çokluk Şahıs: -savuz, -sevüz

Örneği yoktur.

2. Çokluk Şahıs: -sañuz

tutarsañuz (524) [tek örnek]

3. Çokluk Şahıs: -seler

söyleseler (429), diñleseler (565).

1.4.3.2.2.3. Emir Kipi

1. Tekil Şahıs: -ayın, -eyin, -yin

şorayın (534), göreyin (390), vireyin (404), diyin (601).

2. Tekil Şahıs: Ø ya da -ğıl, -gil

bağışlağıl (555), eylegil niyāz (317), görgil (425), bilgil (470), söylegil (508), tut (14), okı (474).

3. Tekil Şahıs: -sun, -sün

tevfıkuñ olsun (561), tursun (669), konuğlasun (524), müyesser itsün (31), gelsün (708), rahmet eylesün (724).

1. Çokluk Şahıs: -alum, -elüm

yalvaralum (734), koyalum (34), varalum (336), görelüm (387), gitmeyelüm (571), zikir idelüm (579).

2. Çokluk Şahıs: -ñ, -uñ, -üñ

hâzır oluñ (278), varuñ (398), şoruñ (449), bilüñ (610), işidüñ (631), kılmañ vebāl (468).

3. Çokluk Şahıs: -sünler

işlesünler (244) [tek örnek]

1.4.3.2.2.4. Gereklilik Kipi

Gereklilik bildirmek için kullandığımız -malı, -meli eki o dönemde mevcut değildir. Bunun yerine “gerek” kelimesi kullanılmıştır:

şöyle-kim bir çöpe dahı yapışa
hep hisāb olsa gerek başdan başa (504)

hağ diye Nūh’a cevāb itmek gerek
bunlar inkār eyledi n’itmek gerek (529)

1.4.3.3. Birleşik Çekimli Kipler

Bu tarz fiil çekimi i- fiilinin yardımı ile üç şekilde teşkil edilir.

1.4.3.3.1. Hikâye Tarzı

Asıl fiilin kipleri ile i- fiilinin görülen geçmiş zamanının veya ekleşmiş şeklinin birleşmesi ile teşkil edilir. Eserde sadece öğrenilen geçmiş zamanın hikayesi vardır.

çalmış-ıdı (419), ölmüş-idi (419), dimiş-idük (625), ışmarlamış-ıdum (508)

1.4.3.3.2. Rivayet Tarzı

Eserde sadece geniş zamanın rivayeti vardır.

‘ayān olur imiş (663), bulur imiş (663), virür imiş (664), gösterür imiş (664).

1.4.3.3.3. Şart Tarzı

Eserde sadece geniş zamanın şartı vardır.

gider-iseñ (131), dilerseñ (691), hayır iderseñ (459).

1.4.3.4. Fiil Çekimlerinde Olumsuzluk Şekli

Fiil çekimlerinde kullanılan olumsuzluk eki -ma, -me’dir. Fiilden fiil yapım eki olan bu ek bugün de aynı fonksiyonda kullanılmaktadır. Ayrıca bilindiği gibi olumsuzluk ekleri fiil köküne getirilir, zaman ve şahıs ekleri ise daha sonra gelir. Sadece geniş zamanın olumsuzluğu -maz, -mez ile yapılır. Eserde sadece bir yerde “-maş” şeklinde yazılmıştır [turmaş (109)].

şanma (49), şatma (99), turmayup (105), ‘amel kılmamışam (299), olmaya-kim (27), gitmeyince (136), ırmeyince (137), aňmaz (269), doymaz (292), gelmez (648), dilemez (689).

1.4.3.5. Fiil Çekimlerinde Soru Şekli

Fiil çekimlerinde kullanılan soru eki, her zaman düz ünlülü olan -mı, mi’dir.

ola mı (24), var mıdur (95), aldı mı (252), inanur mısın (261), bulmaduñ mı (268), dir miyüz (464), ister mi (678).

1.4.4. Ek Fiil (Cevheri Fiil)

Türkçe’nin asıl yardımcı fiili olan i-, bu dönemde de yine aynı fonksiyondadır. Dört temel çekimi vardır:

1.4.4.1. Geniş Zaman

1. Tekil Şahıs: -am, -em

ķuluñam (499), şıgınuram (498), inanuram (544), direm (655).

2. Tekil Şahıs: -sın, -sin

yaluñuzsın (251), sultānsın (499), tutilursın (131), itmiş olursın (445).

3. Tekil Şahıs: -dur, -dür

yoğdur (7), oldur (112), vardur (165), büyükdür (169), vakıtdür (260).

1. Çokluk Şahıs: -uz, -üz

añar mıyuz (463), çalışuruz (464), şehâdet kıluruz (538), dilerüz (559), severüz (612).

2. Çokluk Şahıs: -sız

analarsız (437), mağmûnlar mısız (440), muğarrebler misiz (440), yañılasız (467).

3. Çokluk Şahıs: -lardur

ululardur (610). [tek örnek]

1.4.4.2. Görülen Geçmiş Zaman

1. Tekil Şahıs: ı-dum, i-düm

şatar-ıdum (629), yazar-ıdum (701), ışmarlamışıdum (508), tâcir idüm (629), bilmez idüm (702).

2. Tekil Şahıs: i-düñ

işler-idüñ (269), añmaz idüñ (269).

3. Tekil Şahıs: ı-dı, i-di

kalmış-ıdı (419), yoğ-ıdı (658), ölmüş-idi (419), yaşında idi (638), âhîri-y-idi (700).

1. Çokluk Şahıs: ı-duğ, i-dük

yoldaş-ıduğ (338), hâldaş-ıduk (338), dimiş-idük (625), gitmişidük (625), düşmüş-idük (628).

2. Çokluk Şahıs: ı-duñuz, i-düñüz

Örneği yoktur.

3. Çokluk Şahıs: ı-dılar, i-diler

Örneği yoktur.

1.4.4.3. Öğrenilen Geçmiş Zaman

Sadece 3. şahıs kullanımı görülmektedir ve ı-mış, i-miş ile teşkil edilir.
bulur imiş (663), kışşacuk imiş (364), Seyyid Hüseyin imiş (637), bulmağ-ı-mış (671).

1.4.4.4. Şart Kipi

1. Tekil Şahıs: i-sem
söyler-isem (646), vaşf eyler-isem (646).

2. Tekil Şahıs: ı-sañ, i-señ
tutarısañ (653), isteriseñ (317), degül-iseñ (404), lāyık isen (484).

3. Tekil Şahıs: ı-sa, i-se
var-ısa (281), yār-ısa (281), itdi ise (642), ne ise (155).

1. Çokluk Şahıs: ı-sağ, i-sek
Örneği yoktur.

2. Çokluk Şahıs: ı-sañuz, i-señüz
Örneği yoktur.

3. Çokluk Şahıs: ı-sağ, i-sek
Örneği yoktur.

1.4.4.5. Ek Fiilin Olumsuzu

Ek fiilin olumsuzu “degül” ile teşkil edilip, sadece iki yerde geçmektedir.
taş degül-iseñ (404), giryān mıdur yohsa degül (439).

1.4.5. PARTİSİPLER

Partisipler, nesnelerin hareket vasıflarını karşılayan fiil şekilleridir. Hareket vasıflarını belirtmek suretiyle nesneleri karşıladıklarına göre nesne karşılayan kelimeler olarak partişipler anlam bakımından isim cinsinden kelimeler arasına girer.

Eserde tespit edilen partişip ekleri şunlardır:

-duḡ, -dük

kılduḡlar-içün (762), tırduḡları (394), besledüklerüñ (401), didüklerüñ (401).

-an, -en

olanca (431), çıkaran (435), añlayan (568), giçen (82), cān viren (184), ölen (205).

-acak

hüküm olacak (86), yatacakı (310), tıracak (332).

-esi

göresimüz geldi (389) [tek örnek]

-maz

yaramaz işlerüm (485), añlanmaz ola sözleri (107).

-mıṣ, -miṣ

Nokta ḡonmıṣ bit<i>lerin (564), kıl mıṣ ola (300), ṣoyılmıṣ ol ḡaftānların, gelmiṣ ola (300).

1.4.6. GERUNDİUMLAR

Gerundiumlar, hareket hali ifade eden fiil şekilleridir. Fiil çekimleri gibi şekle, zamana ve şahsa bağlanmış bir hareket yada partisipler gibi nesne ifade etmezler. Şahsa ve zamana bağlanmayan mücerret bir hareket hali karşılarlar.

Eserde tespit edilen gerundium ekleri şunlardır:

-uban, -üben

ḡuş oluban (130), ağlaşuban (227), çağıruban (279), gösterüben (523), görüben (589), cehd idüben (213).

-up, -üp

cānını sıkup (217), gözleri yumup (256), bakup (340), tepserüp (367), zeyn idüp (403), gelüp (628).

-a, -e

ive ive (410), vara dirile (472), gide (93), koyalar (263).

-duḡça

aḡladuḡça (694) [tek örnek]

-ı, -i, -u, -ü

diyü (126), aḡlayurak (362), gösteri virdi (641).

-ıcaḡ, -icek

ḡalıcaḡ (465), añıcaḡ (607), kırk gün olıcaḡ (672), ‘aḡd idicek (67), gidicek (337), işidicek (399).

-ınca, -ince

varınca (289), baḡınca (347), yügürince (74), gitmeyince (136), görmeyince (137).

-(i)ken

yār-iken (461), sergerdān iken (630), ḡayrānken (630), pür kılmışken (166).

-madın, -medin

oñulmadın (249), yañılmadın (249), ḡabre irmedin (310), ölmedin (321).

-mezden öñ

girmezden öñ (246), görmezden öñ (246), ölmezden öñ (320).

1.4.7. BİRLEŞİK FİLLER

Birleşik fiiller üç şekilde teşkil edilir.

1.4.7.1. Yardımcı Fiille Yapılan Birleşik Fiiller

İncelenilen eserde kullanılan yardımcı fiiller it-, eyle-, kıl- ve ol-‘tır. Bir ismin yanına bu fiiller gelerek birleşik fiil teşkil edilir.

halk itdi (51), rahmet it (237), öğüt it (484), emr itdünse (516), cevāb itmek (529), medh itdün-idi (550);

şād eylegil (556), himmet eylerse (618), vaşf eyler-isem (646), rahmet eylesün (724), var eyledi (5), nakş eylemiş (172);

nidā kılur (279), hayır kılduñsa (287), cevır kılma (423), meded kılmazsa (592), şükür kıl (620), du‘ā kılalum (734);

naşib olursa (15), sebeb ola (26), kapkara olup (106), ğarķ olmışuz (232), hāzır oluñ (278), mest olan (482).

1.4.7.2. Tasviri Fiiller

Yaklaşma, Sürerlik, tezlik, ve yeterlik fiilleri olmak üzere tasviri fiiller dörde ayrılır.

1.4.7.2.1. Yaklaşma Fiili

yaz- ile yapılır. Örneği yoktur.

1.4.7.2.2. Sürerlik Fiili

Eserde gel-, gör-, kal-, fiilleri ile yapılan örnekler mevcuttur.

çıka gelür (45), çıka geliser (90), fikir eyleye gör (62), namāzın kıla gör (85), baķa qalur (183).

1.4.7.2.3. Tezlik Fiili

vir- ile yapılır.

yoldaş kılıvire (739), Gösteri virdi (641), kaħr idivirmek-çün (758).

1.4.7.2.4. Yeterlik Fiili

bil- ile yapılır.

vire bile (249) [tek örnek]

Eserde olumsuz şekli ise -ama-, -eme- ile yapılmaktadır.

bulamaduñ (407), diyemeye (591).

1.4.7.3. Anlamca Kaynaşmış Birleşik Fiiller

Eserin incelediğimiz kısmında aslında yardımcı fiil olmayan bazı fiiller de isimlerle anlamca bütünleşerek birleşik yapılar meydana getirmişlerdir. Bunlar; al-, bul-, düş-, gel-, götür-, gör-, koy-, vir-, kal-, tur-‘tır.

‘ibret alıñuz (42), ‘ibret alasin (159), cānuñ aldı (261);

raħmet bulalar (744), fenā bulmağ-ı mış (671), bula beķā (589);

yüzin düşmişleri (594), söz düşüp (549), eline düşmişler (421);

tevbeye gelmiş ola (300), göresimüz geldi (389), dile gelmez (648);

dünyāya getürdi (456) [tek örnek];

azabın görüserüz (18)[tek örnek];

ħayra koyalum (34), koyalum sözi (34), sağ koyup (43);

destür vir (386), kulaķ virdi (59), şālıǵıñı virdiler (634);

yaķın kaldum (497), bāķī kalan (747);

namāza tırasın (54), niyāza tırasın (54).

KAYNAKÇA

- Ayverdi, İlhan. Misalli Büyük Türkçe Sözlük, C.1-3, Kubbealtı Neşriyatı, İstanbul, 2005.
- Bayer, Ahmet. Emir Sultan -Hayatı ve Menkibeleri-, Sultan Kitabevi, Bursa, 1995.
- Devellioğlu, Ferit. Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lügat, Aydın Kitabevi, Ankara, 1996.
- Ercilasun, Ahmet Bican, Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ Yayınları, Ankara 2004.
- Eren, Hasan. Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü, Ankara, 1999.
- Ergin, Muharrem. Türk Dil Bilgisi, Minnetoğlu Yayınları, İstanbul 1977.
- Gedik, Şahabettin. Ahmed-İ Dai Tercüme-İ Tefsir-İ Ebu'l-Leys-İ Semerkandi [141/233a-243a] [142/1a-35a] Giriş- Metin-Dizin-Tıpkıbasım, Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2008.
- Kanar, Mehmet. Örnekle Etimolojik Osmanlı Türkçesi Sözlüğü, Derin Yayınları, İstanbul, 2003.
- Kocatürk, Vasfi Mahir. Türk Edebiyatı Tarihi, Edebiyat Yayınevi, Ankara, 1970.
- Özkan, Mustafa. Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi, Filiz Kitabevi, İstanbul, 1995.
- Sami, Şemseddin. Kamus-ı Türki, İstanbul 1989.
- Steingass, F.A. Comprehensive Persian-English Dictionary, London 1930.
- Şahin, Hatice. Eski Anadolu Türkçesi, Akçağ Yayınları, Ankara, 2003.
- Timurtaş, Faruk Kadri. Eski Türkiye Türkçesi, Edebiyat Fakültesi Basımevi, İstanbul 1977.

Timurtaş, Faruk Kadri. Osmanlı Türkçesi Grameri : Tarihi Türkiye Türkçesi Araştırmaları : Eski Yazı ve İmla-Arapça-Farsça- Eski Anadolu Türkçesi, İstanbul Üniversitesi Edebiyatı Fakültesi Yayınları, İstanbul 1979, c. 3

Turyan, Hasan. Hz. Emir Sultan ve Zeyniler Haziresi, Özgürün Kitabevi, Bursa 1995.

Türk Dil Kurumu. İmla Kılavuzu, Ankara, 2006.

Türk Dil Kurumu. Türkçe Sözlük, Ankara, 2005.

Türk Dil Kurumu. Yeni Tarama Sözlüğü, Ankara, 1983.

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi. Dergah Yayınları, C. 7, İstanbul, 1990.

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi. Dergah Yayınları, İstanbul 1990, c. 7.

Yapı Kredi Yayınları. Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi Yazmalar Kataloğu, İstanbul, 2001.

ÖZ GEÇMİŞ

Kimlik Bilgileri

Adı- Soyadı: Mehmet Nebioğlu

Doğum Yeri ve Tarihi: İstanbul-1981

Eğitim Öğretim Bilgileri

1995-1998 İzmit-Derince Lisesi

1998-2002 Doğu Akdeniz Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

2005- ... Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Türk Dili Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrenimi

Çalışma Hayatı

2005-2006 İstanbul- Osmangazi Lisesi Edebiyat Öğretmeni

2006-.... Ekonomi Dergisi-Editör

Askerlik

2004 Bingöl- Kiğı'da Tamamlandı

Yabancı Dil

Almanca

İletişim Bilgileri

Adres: Çakırağa Mah. Katip Muslahattin Sk. No:21/6 Fatih-İstanbul

Telefon: 0538 303 47 15

E-Mail: mehmetnebioglu@msn.com

2. METİN

- 1 *lā ilāhe illallah*' dñ müdām [1b]
Muḥammed Resūlullah' dñ tamām¹³
- 2 Allah adın dün ü¹⁴ gün zikr¹⁵ idelüm
virdügi ni'metlere şükr¹⁶ idelüm
- 3 dilimizde zikrimüz olsun ilah
hem gönülde fikrimiz olsun ilah¹⁷
- 4 zīrā Allāh'ı ańıcak bil yaķın
olur Allah ańa elbette mu'ın
- 5 cümlemüzi yoğ-iken var eyledi
sevgüli ḥabībe yār eyledi
- 6 ol-durur Ḥallāķu Ḥannānu'l-Kerīm
ol-durur Mennānu Rezzāķu'r-Raḥīm
- 7 evvel āḥir ancak oldur pādişāh
andan artuk bir daḥı yoķdur ilah
- 8 ol Ḥaķķ'a hamd ü şenā olsun müdām¹⁸
hem resūle biñ taḥıyyāt biñ selām
- 9 ol Muḥammed'dür o şadr-i enbiyā
ol dü 'ālem faḥrı ol ḥayru'r-ridā
- 10 biñ biñ selām alına aşıāb-ıla¹⁹

¹³ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁴ Yazmada *dün-i gün* biçimindedir.

¹⁵ Yazmada *zikir* biçimindedir.

¹⁶ Yazmada *şükür* biçimindedir.

¹⁷ Yazmada *hem gönülde fikrimiz olsun ol* biçimindedir.

¹⁸ Yazmada *ol Ḥaķķ'a hamd ü şenā olsun müdām* biçimindedir.

¹⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

hem cemi‘ enbiyā vü mürsel-i[1]e

11 şalavāt virelüm çok çok resüle
Muḥammed Muştafā ol pür uşüle²⁰

12 dünyā ḥōd hiç kimseye kılmaz vefā [2a]
bāri bir dem sürelüm zevk u şafā

13 dünyānuñ yoḥsulı ve bayı dahı
bir kefen götürür ancak èy ahı

14 ser-te-ser ḥüküm eyledüñ tut sen
tut-ki tutduñ sen anı Süleymānca²¹

15 bir kefendür götürecegüm hemīn
ger naşib olursa ol da èy emīn

16 ne çekişürüz koyup gidecege
şoñra bizi ol peşmān idecege²²

17 çün peşimān oldı gitdi hep giden
sen bize ne fāide bu dünyādan

18 ḥelālinüñ ḥisābın viriserüz
ḥarāmınuñ azabın görüserüz

19 çünki katıdur bular ne fā’ide
nedür ol-kim fikr²³ idelüm èy dede

20 aç gözüñi tut kulaḫ bir dem baña
bir pāre diñle neler idem saña

21 işidesin niçe dürlü ḫaberler

²⁰ Yazmada *Muḥammed Muştafā ol pür uşüle* biçimindedir.

²¹ Bu beytin vezni bozuktur.

²² Yazmada *şoñra bizi ol peşmān idecege* biçimindedir.

²³ Yazmada *fikir* biçimindedir.

‘Arabiden Türki oldu bu eğerler²⁴

22 Ervāḥ-nāme’de²⁵ birkaç söz didüm
gözlerüm yaşı-y-ıla yüzümü yudum²⁶

23 göz yaşı-la ölümi fikir eyledüm
bir-kaç²⁷ sebep nazm idüp zikir eyledüm²⁸

24 bu fānide kılmadı²⁹ kimse karar
yā baña saña ola mı pāyidār

25 çü gördüm bu fenānuñ yok kararı
didüm bir yādigārum olsa yārı³⁰

[2b]

26 ecel ire baña da bir gün ölüm
bu sebep ola du‘āda ańılam

27 kitābımuñ bencileyin ‘aybı çok
bir beyit³¹ olmaya-kim hiç ‘aybı yok

28 görmeden³² sitir idesiz cümle ‘aybum
ki zīrā ser-a-ser cümle ‘aybum³³

29 sizüñ de ‘aybuñuz sitir ide Settār
sizüñ de şuçuñuzdan giçe Ğaffār³⁴

30 bizüm de bir du‘ādur makşūdumuz

²⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁵ Yazmada *Ervāḥ-nāme* biçimindedir.

²⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁷ Yazmada *bir-ki kaç* biçimindedir.

²⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁹ Yazmada *kılmadı* biçimindedir.

³⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

³¹ Yazmada *beyti* biçimindedir.

³² Yazmada *keremden* biçimindedir.

³³ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

- hak-i pāyīñuza budur sözümüz³⁵
- 31 hayr-ıla añañ qarındaşı Allah
cemālin müyesser itsün ol şāh³⁶
- 32 bir kez Allah rahmet itsün diyene
rahmet itsün Haq aña döne döne
- 33 ki katı müştākum işbu sözlere
fedā olsun kuşca canum sizlere
- 34 bir dem ey cemi‘-i maḥlūk³⁷ koyalum sözi
sa‘y idelüm hayra koyalum sizi³⁸
- 35 hayır du‘ā umucam <ben> her zemān
bir du‘ādur ḥācetüm sizden hemān
- 36 ah kişinüñ ḥāceti ola qabūl
bizüm-<i>çün fātiḥā oquya ol
- 37 bize bu iḥsānı her kim işleye³⁹
oquyup şevābını bağıslaya
- 38 vaqt-i āḥirde ĩmān yoldaş ola [3a]
enbiyālar qolına qoldaş ola
- 39 āl ü⁴⁰ evlādı severseñ ey dede
āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e
- 40 imdi gel göñlüñ çırağını uyar
qalbümi gör zulmet içinde ey yār

³⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁷ Yazmada *maḥḥul* biçimindedir.

³⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁹ Yazmada *bize her kim bu iḥsānı işleye* biçimindedir.

⁴⁰ Bu beyit, metnin çeşitli yerlerinde sürekli tekrarlanmış ve tümünde *āl-i evlādı* biçimindedir.

- 41 azık götür ol ile pes bu ilden
çıkarma devlet bakımını elden⁴¹
- 42 hem bakup dünyāya ‘ibret alıñuz
her bir işde dürlü hikmet bilüñüz
- 43 kimi sağ koyup kimi öldürdügin
kimin ağladup kimin güldürdügin
- 44 kime ni‘met kime miñnet virdügin
kime vuşlat kime fūrkat virdügin
- 45 mevķī oturup uzatma işüñü
çıka gelür telh eyler ‘ıyşuñı
- 46 èy miskīn bī-çāre gel aç gözüñi
ne geliser başıña gör yazuñı⁴²
- 47 niçe bir niçe urasın buraya
bir gün ola-kim varasın oraya
- 48 göñlüñi ger giriser-sin⁴³ uş yola
şaçuñı şaķaluñı yola yola
- 49 şanma seni iletürler yörüü
yüzüñ üstine sürüyü sürüyü
- 50 şoñ peşmān aşşı kılmaz bil saña
yārın anda inanursuñ <sen> baña
- 51 çün seni halk itdi Hallāķu’l-‘alim
virdi ni‘metler saña Rabbü’r-rahīm
- 52 saña el virdi ‘aķa itmek-içün

[3b]

⁴¹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁴² Bu beytin vezni bozuktur.

⁴³ Yazmada *giriser-isēn* biçimindedir.

- hem zekevāt edā itmek-içün
- 53 anıñ-<i>çündür ki ayak yürüyü
varasın mescüdlara yüz sürüyü
- 54 hem huzūr-ıla namāza tūrasın
her gicelerde niyāza tūrasın
- 55 hasta şormağa varasın hem <añı>
yire hem cum‘aya varmağdur añı
- 56 dil anıñ-üçündür ki Allah adın
zıkr idüp kuvvet idinesin adın⁴⁴
- 57 dañı Qur‘ān oqumağ ola işüñ
mūnis olup dāi‘mā ola işüñ
- 58 muşhafa bakmağa göz virdi saña
kim açasın dañı bağasın aña
- 59 virdi kulağ hem saña işitmege⁴⁵
işidüp aña göre iş itmege
- 60 çünki Qur‘ān oquna işidesin
zevğ u şevğ-ıla anı gūş idesin
- 61 dañı tefsīr-i hadīs diñleyesin
‘ışğ-ıla derd-ile hōş añlayasın
- 62 dün ü gün fikr⁴⁶ eyleye gör ölmegi
çār-ı nā-çār orta yire gelmegi
- 63 ey ölümdeñ gāfil olan bī-başar

⁴⁴ Yazmada *zıkr idüp kuvvet idinesin didi, anı* biçimindedir. Ayrıca bu beytin vezni bozuktur.

⁴⁵ Yazmada *kulağ virdi hem saña işitmege* biçimindedir.

⁴⁶ Yazmada *fikr* biçimindedir..

sen yörürsin ol senün öñcek başa

- 64 saña cāndan eyleyüpdür <ki> haber [4a]
ğāfil olma ġāfil olma el-ḥazer
- 65 biñ yılı getür<ür> <ol dem> bir deme
adımın atdursun ol-dem ādeme
- 66 saḳın aldanmağı gör bu ‘āleme
ğāfil olma ġāfil olma el-ḥazer
- 67 ‘ahd idicek ‘ahdıñı eyle vefā
ataña anaña kıılma <sen> cefā
- 68 bu ḥadīṣ-i Muṣṭafadur Muṣṭafā
niçe-y-edek hāy<ı> hūy<ı> ceng-ile
- 69 ‘ıyş idesin zevv u nāy u⁴⁷ ceng-ile
dögünen başıñı bir gün sen-ile⁴⁸
- 70 ḳabre varup yalıñuz girseñ gerek
Münkir Nekir yüzün görseñ gerek⁴⁹
- 71 yalıñuzca sen cevāb virseñ gerek
ğāfil olma ġāfil olma el-ḥazer
- 72 uğrayısar-sın şırāta daḥı hem
başıña anda geliser dürlü ġam⁵⁰
- 73 ḳıldan ince vü ḳılıçdan keskün hem
ğāfil olma ġāfil olma el-ḥazer⁵¹

⁴⁷ Yazmada *nāy-ı ceng-ile* biçimindedir.

⁴⁸ Yazmada *seniñle* biçimindedir.

⁴⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁵⁰ Yazmada *başıña anda ne geliser dürlü ġam* biçimindedir.

⁵¹ Bu beytin vezni bozuktur.

- 74 t̃a ki üç biñ yıl gidersin şöyle bil
döy<e>maz ol yola yügürince bil
- 75 tedāriküñ var aña görece kıl
ğāfil olma ġāfil olma el-ḥazer
- 76 kanda kurulur şırāt-ı müstaḳīm
tamunuñ çaḳ ortasında şöyle kim
- 77 geçmege ger⁵² ‘ināyet kıla Ḥakīm [4b]
ğāfil olma ġāfil olma el-ḥazer
- 78 şırāt kıldan ince kılıçdan iti
vardur uzak yolları çok zaḥmeti⁵³
- 79 meger ol-dem eyleye ‘ināyeti⁵⁴
ğāfil olma ġāfil olma el-ḥazer
- 80 yoḳuşını kişi biñ yılda çıkar
inişini daḫı biñ yılda iner
- 81 ayaḡun ṭayrınup çaḳ cehenneme düşer
ğāfil olma ġāfil olma el-ḥazer⁵⁵
- 82 her yirin biñ yılda giçermiş giçen
ḳuş gibi mü’mindür<ür> anda uçan
- 83 Ḥazret-i Muḥammed’üñ sözidür bu ey cān
ğāfil olma ġāfil olma el-ḥazer⁵⁶
- 84 āl ü evlādı severseñ ey dede
‘āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e

⁵² Yazmada *meger* biçimindedir.

⁵³ Bu beytin vezni bozuktur.

⁵⁴ Yazmada *meger ol-dem geçmege eyleye ‘ināyeti* biçimindedir.

⁵⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

⁵⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

- 85 imdi gel bugün yarağun kıla gör
beş vaqt-ıla dün namāzın kıla gör⁵⁷
- 86 seçilür yārın muṭi‘lerden ‘usāt
kime nār ḥūkm⁵⁸ olacaq kime necāt
- 87 kankı yoluñdan olasın ey naḥīf
kankı yola gönülesin ey za‘īf
- 88 çün senüñ şunlar geliser yoluña
‘ıyş-dem ne ḥāline çuluña⁵⁹
- 89 yā sevinmek gülmek oynamak neye
yatmak uyumak emīn olmak neye
- 90 ilerüñe çıka geliser ecel [5a]
şunısar bir gün senüñ yaқаña el
- 91 irmez ol-dem yār u yoldāşdan meded⁶⁰
ne birāder aşşı kılur ne veled
- 92 kimse gir<e>mez araña orada
ne ata ve ne ana ve ne dede
- 93 her kaçan-kim ol saña ḥamle ide
anlar ol vaqtin ḳadīr olup gide
- 94 şol buñalup vāy ana diyenler
şol ṭayanup vāy ata diyenler⁶¹
- 95 meyli yokdur hergiz anuñ kimseye
var mıdur ḳurtılmış andan kimseye

⁵⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

⁵⁸ Yazmada *ḥūkūm* biçimindedir.

⁵⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁶⁰ Yazmada *medād* biçimindedir.

⁶¹ Bu beytin vezni bozuktur.

- 96  ağıdup cümle giderür lezzeti
 belleri b ker t ked r  uvveti
- 97 k lli nefis  l m  ar bın i er
 bu fen dan ol be  aya g  er⁶²
- 98 k lli sen de oldan     li g r
  l m-i  n yol yara ın  ılıg r
- 99   yle  alma  atma sen kend  i
 melekler var  ıf  iderler  z  i⁶³
- 100 d rt melek vardur m 'ekkel  i ide
 her birin   i i ned r i ide
- 101 biri 'amel  stine olur em n
 biri rız  n  stine  urur hem n
- 102 hem nefes  stine n  ırdur⁶⁴ biri
 pes ecel  stine    ırdur⁶⁵ biri
- 103   nki mevti ya ın ola  i in  
 a lına irmek ola i i anu 
- 104 a a  l m  astalı ı ula a
 incik incige  arılup  ola a
- 105 sizil p  a a  ola ba a
  urmayup  ar u d  ekden a a⁶⁶
- 106 y regi tutu a c n   arıla
  u a ı  ap ara olup yarıla

[5b]

⁶² Bu beytin vezni bozuktur.

⁶³ Bu beytin vezni bozuktur.

⁶⁴ Yazmada *n  ır durur* bi imindedir.

⁶⁵ Yazmada *   ır durur* bi imindedir.

⁶⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

- 107 işidüp añlanmaz ola sözleri
azğun azğun döne ol-dem gözleri
- 108 bundağı işi tamām ola anuñ
eksügi ancağ ĩmān ola anuñ
- 109 gelür ol-dem içerü ‘Azrā’il eydür
ol ‘amel üstine ıurmaş şorar⁶⁷
- 110 dir ki dağı işi var mı dünyāda
işleyüp anı dağı andan gide
- 111 ol melek virüp cevāb dir ki aña
bir ‘amel ıaldı hemān ancağ aña
- 112 ol ‘amel oldur ki bir kez yine ol
bir yanından bir yanına döne ol
- 113 çünki döne bir yanına ol zemān
ol melek anı ıoyup-gide hemān
- 114 yine ‘Azrā’il gelüp eyler su’āl
rızkı gözleye ey<i>dür n’oldı hāl
- 115 dir ki dağı var mı rızkından anıñ
yohsa dükendi<gi> mi var rızkınuñ
- 116 diye kim bir ıatre dağı şuyı var [6a]
panbuğ-ıla ağına ıamzuralar
- 117 bu melek de işini tamām ide
Allah’a işmarlaya dağı gide
- 118 Ol nefes gözleyene dağı nedür
diñle ‘Azrā’il nice sorar haber

⁶⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

- 119 dir ki ne aldı nefesden di baa
ben bilürem neyleyiserem aa
- 120 diye işde bir nefes aldı hem n
düny  tev şinden ola <kim> em n
- 121  n nefes emri daı vara ua
oyup ol-dem bu melek daı ua
- 122 ol ecel  stine uran g r n'ider
'Azr 'il' n eline vir p gider
- 123 r  -ı cism-ile esenle  r bu kez
ayruluk m  kil olur  l m   ek er
- 124 hem g z-ile dil<i> a la sa gerek
elveda'  y d ny ya baan g z m⁶⁸
- 125 va'dem z  imdi tam m oldu biz m
aldı vu lat t  kıy met g nine biz m⁶⁹
- 126 işde ayrıldı  diye birbirine
ayruluk diy  a la sa gerek yine⁷⁰
- 127 elveda' diye vir d nyeye ula 
işde ayruluk-durur ki el-f r  
- 128 her bir a'z  birbiri-y-ile ya  n
ol-dem i inde vid'ala ur hem n
- 129 g r ki f ri sin bu gi n d ny da sen [6b]
varısar-sın ol ara  ok yire sen
- 130 u  oluban ger hev ya uasın

⁶⁸ Yazmada *hem g z-ile dil vire a la sa gerek* bi imindedir. Derkenarda da *dise gerek* ibaresi yer almaktadır.

⁶⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁷⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

tağlar aşuban deñizler giçesin

- 131 her ne deñlü gider-isen uzağa
tutulursın ‘ākıbet bu tızağa
- 132 āl ü evlādı severseñ ēy dede
‘āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e
- 133 bir mināsib ḥadīş diñle şafādan
rivāyetdür Muḥammed Muştafā’dan⁷¹
- 134 işid imdi ne buyurmuş Muştafā
sözi anuñ cānlara virür şafā
- 135 bu ḥadīşi buyurup diñle ne dir
mü’mınler kim aḥrete gide dir⁷²
- 136 didi çıkmaz cānları mü’mınleruñ
gitmeyince perdeleri anlaruñ
- 137 mü’mın ölmez murāda irmeyince
uçmakdağı maḳāmın görmeyince⁷³
- 138 görürler cennetdeki mekānların
hep görürler köş<k>lerin sarāyların⁷⁴
- 139 didi ölmez görmeyince bunlar
gördügi dem şafā sorar cānlar⁷⁵
- 140 hem münāfık-ıla kāfir cānları
nice çıkar ne görür bil anları
- 141 cümle ehl-i cehennemde iderler

⁷¹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁷² Bu beytin vezni bozuktur.

⁷³ Bu beytin vezni bozuktur.

⁷⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

⁷⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

mekânların cehennemde görürler⁷⁶

142 odlu handağların anda görürler
cânların ve ‘amellerin nice virürler⁷⁷

[7a]

143 yirlerin görür de çıkar cânları
çeker ‘azāb cânları-la tenleri⁷⁸

144 bu hadîş <i>çün buyırdı Muşafâ
şordılar aşhâb didiler ey şafâ

145 didi aşhâb buyur yâ Resûlallah
mekânların nice gösterür Allah⁷⁹

146 mü’minlere cennet içre yirlerin
buyuruñ nice görür maḳâmların⁸⁰

147 yatduğı yirden ‘aceb nice görür
maḳâmların görüp anda cân virür⁸¹

148 mü’minler derecesin nice görür⁸²
şafâ-y-ıla cânların nice virür

149 yâ kāfirler tamuyı nice görür
cânların anlar daḥı nice virür

150 münāfıklar cânların nice virür
cehennemde yirlerin nice virür⁸³

151 mekânların virüp cânlar virürler

⁷⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

⁷⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

⁷⁸ Yazmada ‘azāb çeker cânlar-ıla tenleri biçimindedir.

⁷⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁸⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

⁸¹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁸² Bu beytin vezni bozuktur.

⁸³ Bu beytin vezni bozuktur.

çukurların nârdâ nice görürler⁸⁴

152 çünkü aşhâb şordılar hep sağ sol
işide imdi ne haber virdi Resûl⁸⁵

153 Resûl eydür ey benüm yârenlerüm
dîn için⁸⁶ toğrı yola varanlarum

154 didi Haq cümle hicâbı götürür
makâmların karşısına götürür⁸⁷

155 tamuda uçmağda yirlerin görür
hâl ne ise aña göre cân virür

[7b]

156 âl ü evlâdı severseñ ey dede
‘âşık-âne vir şalavât Aḥmed’e

157 ba‘zı râvî bu kadar buyurdı dir
illâ ba‘zı râvîler diñle ne dir

158 anlaruñ da rivâyetin diyelüm
vir şalavât anı daḥı diyelüm

159 ne haberdür işidesin bilesin
bu sözlerden niçe ‘ibret alasın⁸⁸

160 haber virdü Resûl kim Haq Te‘âlâ
Cebrâ’il’e kanatlar virdi a‘lâ⁸⁹

161 Haq Te‘âlâ ḥazret-i Cebrâ’il’ün
şûretin güzel yaratdı bilün⁹⁰

⁸⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

⁸⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

⁸⁶ Yazmada *içinde* biçimindedir.

⁸⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

⁸⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

⁸⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁹⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

- 162 yüz yigirmi dört biñ kanatları var
şöyle yaratmış anı perverdigār⁹¹
- 163 Cebrā'il'ün <vardı> iki kanadı
ğayrı bulardan var iki kanadı⁹²
- 164 yileginüñ hisābı yok gibidür
her yilegi bu dünyādan büyükdür⁹³
- 165 her kanadında yilekleri hemīn
niçe biñ vardur didiler ēy emīn
- 166 kanatları-la pür kılmışken anı
iki kanad daḥı yaratmış Ġanī⁹⁴
- 167 şol tāvuslar kanadı gibi hemān
yalñuz ol iki kanaduñ biri
- 168 bu niçe kanadlar arasında cān⁹⁵
açsa bürür gökyüzini her biri
- 169 biri sağ şol yanındadır <her> biri
yir-ile gökden büyükdür her biri⁹⁶
- 170 illā ol iki kanadı gizlödür
tamu uçmaḳ naḳış anda yazludur⁹⁷
- 171 kudret-ile sağda yazılmış cinān
şolda naḳş olmuş cehennem<-i> cinān

[8a]

⁹¹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁹² Yazmada *bulardan ġayrı var iki kanadı* biçimindedir.

⁹³ Bu beytin vezni bozuktur.

⁹⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

⁹⁵ Yazmada *bu niçe kanadlar arasında ēy cān* biçimindedir.

⁹⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

⁹⁷ Yazmada *yazludur* biçimindedir.

172 sağ kanada cenneti nakş eylemiş
çün mü'minlere mekânlar eylemiş⁹⁸

173 sağ kanadı gösterir cennetleri
çayırı çimeni <ve> ırmaqları

174 yişil bustân bahçeleri bağları
kaşru köşki yüce yüce evleri⁹⁹

175 cennet içinde olan sarâyları
köşkte döşek üzere hürileri¹⁰⁰

176 hülleler burakları gilmânları
tâcları kemerleri vildânları

177 nûr tabaklar içre ol ni'metler<i>
kadehleri nûr tolu şerbetleri¹⁰¹

178 şol kadehlerle lezîz meyvaları¹⁰²
elde tutar cennetün hürileri

179 mü'minler ki hâlet-i nez'a ire
Cebrâ'il'ün sağ kanadını göre¹⁰³

180 çünkü cennetleri anda göre<ler>
şafâ-y-ıla şevk-ıla cân vireler

181 cân acısın duymayalar her biri
bu sarâydan gelmeyeler her biri

[8b]

182 ba'zı mü'mine tesellî yitişür
Hak Te'âlâ'dan tecellî yitişür

⁹⁸ Yazmada *mü'minlere çün mekânlar eylemiş* biçimindedir.

⁹⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁰⁰ Yazmada *köşkte döşek üzere ol hürileri* biçimindedir.

¹⁰¹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁰² Yazmada *kadehlerle şol lezîz meyvaları* biçimindedir.

¹⁰³ Bu beytin vezni bozuktur.

- 183 cān bedenden çıkıcak bağa qalur
cennete¹⁰⁴ hūrilere bağa qalur
- 184 eger ol cān viren mü'min Hakk'a
Cebrā'il'ün sağ kanadına bağa¹⁰⁵
- 185 dünyādan 'alākasın kesüp baqar
göñli gözi hemān ol yaña aqar¹⁰⁶
- 186 atasına anasına söylemez
mala ve evlāda nazar eylemez
- 187 çok sürer mü'min hāli zevk u şafā¹⁰⁷
şöyle buyurmuş bu sözi Muştafā
- 188 mekânın cennet yazısında göre¹⁰⁸
'āşık olup cānını andan vire
- 189 ba'zı mü'mine tesellī yitişür
Hak Te'ālā'dan tecellī yitişür
- 190 ba'zı meyyit gözi açuk qalmağa
sebeb göñli¹⁰⁹ yok ayrılmağa¹¹⁰
- 191 āl ü evlādı severseñ ey dede
'āşık-āne vir şalavāt Aḥmed'e
- 192 Cebrā'il'ün şol kanadında dahı
tamuya nakş eylemiş Hak ey ahı

¹⁰⁴ Yazmada *cennetde* biçimindedir.

¹⁰⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁰⁶ Yazmada *hemān göñli gözi ol yaña aqar* biçimindedir.

¹⁰⁷ Yazmada *mü'min hāli çok sürer zevk u şafā* biçimindedir.

¹⁰⁸ Yazmada *cennet yazısında mekânın göre* biçimindedir.

¹⁰⁹ Yazmada *göñüllü* biçimindedir.

¹¹⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

- 193 şol kıanada diñle ne yazmış Hākīm
zebānīleri tamuda şöyle-kim
- 194 ‘azāb ālātı tamuda neki var [9a]
şolına naķ<ı>ş eylemiş yiri var
- 195 çün kāfirler münāfıķlar öleler
maķāmların cehennemde göreler¹¹¹
- 196 ol āteşden tağların ovaların
iñez büyük ol yılanların¹¹²
- 197 hem güdeler ulu ejdāhāları
tamu ehlin şoķar gibi her biri¹¹³
- 198 ziftī kıatran-ıla od gömlekleri
tamu odundan ola cümle varı¹¹⁴
- 199 zebānīler etmege zencirleri
tutar ellerinde od¹¹⁵ zencirleri
- 200 gelse baķa <şol kıatran> cübbeleri
cümle oddan şol kıatran cübbeleri¹¹⁶
- 201 yılan çıyan tolu ‘aķrebler kıamu
cümle oddan toptoludur hem ölü¹¹⁷
- 202 şöyle çirkin görünürler hem ey yār
ķapķara od çuķurlar her neki var¹¹⁸

¹¹¹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹¹² Bu beytin vezni bozuktur.

¹¹³ Bu beytin vezni bozuktur.

¹¹⁴ Yazmada *ve kıamu odundan ola cümle varı* biçimindedir.

¹¹⁵ Yazmada *odlu* biçimindedir.

¹¹⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

¹¹⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

¹¹⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

- 203 çünkü kâfirler göreler anları
biñ ‘azâb-ile vireler cānları
- 204 kâfirüñ cān virmesi müşkil olur
münāfıklar hāli de şöyle olur
- 205 eger ölen kişi münāfık ola
eger kâfir veyā zındık ola¹¹⁹
- 206 Cebrā’il’üñ şol kanadını göre
yirlerin tamuda görüp cān vire
- 207 şol kadar cān acısına düşeler
sözleri hep yañlış olup şaşalar
- 208 çekine atasına anasına¹²⁰
evlādına malına bu fāniye
- 209 illā cānı acısında baķamaz
dünyālige aķmak ister aķamaz
- 210 bunlaruñ gözi cehenneme baķar
cānları katı siyāsetle çıkar
- 211 ĩmānsuz gidenüñ de hāli budur
hadīşinde Resūl böyle buyurur¹²¹
- 212 girçek eydür her sözini ol Resūl
ol sözi cümle uşüllerden uşul
- 213 kōrkulardan kurtulalar ümmetüm
cehd idüben hem tutalar sünnetüm
- 214 daħı aşhāba ne dir diñle Resūl

[9b]

¹¹⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹²⁰ Yazmada *çok çekine atasına anasına* biçimindedir.

¹²¹ Bu beytin vezni bozuktur.

ol Muḥammed Muṣṭafā ol pür uşul

215 dir ölüm döşegine yatsa kişi
ecel yaşduğına қor olsa başı¹²²

216 ayakları dırnağından girürler
ferişteler tamar içre yürürler¹²³

217 cānını sıkup süzerler gözlerin
öldürür iki ayağın dizlerin

218 çıkar anlar bir bölük dahı girer¹²⁴
diz gözinden қarnına dek öldürür

219 ikinci bölük ferişteler çıkar
üçünci bölük girüp cānın şıkar¹²⁵

220 қarnından göğsindekin şıkarlar
öldürüben anlar dahı çıkarlar¹²⁶

[10a]

221 dördünci bölük ferişteler çıkarlar
sıkup göğsine boğaza dek öldürürler¹²⁷

222 ferişteler kimi gidüp kimi çıkarlar
eceli yitenlerüñ cānın sıkırlar¹²⁸

223 şöñra şöñ nefesde ‘Azrā’ il gelür
bir dāne alma gibi şunar alur

224 şöyle dir ol adı güzel Muṣṭafā
sözlerinüñ dadı güzel Muṣṭafā

¹²² Bu beytin vezni bozuktur.

¹²³ Bu beytin vezni bozuktur.

¹²⁴ Yazmada *anlar çıkar bir bölük dahı girer* biçimindedir.

¹²⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

¹²⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

¹²⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

¹²⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

- 225 ne bahtılı şunların cânı gibi
kabri cennet çimeni ola anuñ¹²⁹
- 226 ey didi vay aña ki şunlar nice ola
kabri anuñ tamu çukuru ola¹³⁰
- 227 çünkü aşhâb diñledi bu sözleri
ağlaşuban her biri kıldı kırı¹³¹
- 228 ağlaşuban dirler ki biz nice ölevüz
buñların biz kankısından ölevüz¹³²
- 229 çünkü aşhâb kôrka yürek tutuşa
n'ola hâlimüz diyüben ağlaşa
- 230 anlar eyle idicek gel bizi gör
nefsimüz eyledi <gel de> bizi kôr
- 231 bize lâyıķ kim yürek tağlaşavuz
gice gündüz dimeyüp ağlaşavuz
- 232 bize lâyıķ şöyle âh <u> vâhlara¹³³
zîrâ kim ğarķ olmışuz günâhlara
- 233 geluñ günâh çoklığını bilelüm
korkumuzuñ arasında ölelüm¹³⁴
- 234 hışım Hâķ'dan kôrķusı kesmeyelüm
rahmeti çoktur Hâķķ'un isteyelüm¹³⁵
- 235 rahmetinden ümîzi kesmeyelüm

[10b]

¹²⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹³⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

¹³¹ Yazmada *kırı* biçimindedir.

¹³² Bu beytin vezni bozuktur.

¹³³ Yazmada *lâyıķ bize şöyle âh vâhlara* biçimindedir.

¹³⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

¹³⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

cenneti dīzarını isteyelüm

236 ola-kim sizüñ yüziñüz şuyına
biz fakīruñ dağı üzi suyına

237 ilāhī rahmet it āmīn diyene
hem kitābum şevk-ıla diñleyene

238 āl ü evlādı severseñ ey dede
‘āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e

239 Resūlallah dağı diñle ne didi
ümmetinüñ gereğini hep didi

240 diñle ol Muḥammed’ün şeker sözün
uşlu kişi ölmeden açdı gözün

241 ol Muḥammed’ün oğlu <e>ger kıızı
küllini terk eyleyüp sevdi bizi

242 ümmeti sen vir şalavāt cān-ile
tā gidesin dünyādan īmān-ile

243 hiç gümānsuz yarlıgana yazuğun
senüñ oldur aḥrette azuğun¹³⁶

244 işidüñ <benüm> sözüm ümmetlerüm
işlesünler hem benüm sünnetlerüm

245 az yaşasın çok yaşasın öliser
ḥayr¹³⁷ eger şer her ne itse bulısar

246 bu ölenler sinleye girmezden öñ
Münkīr Nekīr yüzün görmezden öñ¹³⁸

[11a]

¹³⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

¹³⁷ Yazmada *ḥayır* biçimindedir.

¹³⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

- 247 kaç yirde şoru şoralar aña
diñle resûl sözini idem saña¹³⁹
- 248 her kaçan bir âdem oğlanı ölür
üstine ferîşteler hâzır gelür¹⁴⁰
- 249 ‘Azrâ’il’ün darbını oñulmadın
kim vire bile cevâb yañılmadın
- 250 evvel ide eyâ âdem oğlanı
n’itdün ol dirdüceğün dünyâ kanı
- 251 kanı malun yalunuzsın sen hemân
mal seni mi qorı yâ sen malı cân¹⁴¹
- 252 yoħsa ol dünyâ seni aldadı mı
Allah haqqı-çün eyder midün hîç adımı¹⁴²
- 253 yine sorar eyâ âdem oğlanı
dunyâ seni mi yidi yâ sen anı
- 254 gögsün gerüp dünyâ benüm dirdün
terk iderdün çün dirüp n’iderdün¹⁴³
- 255 andan ol eceli yitüp ölenün
oğlına kızına hasret ölenün
- 256 gözleri yumup elin bağlayalar
hışım qardaş âh idüp ağlayalar¹⁴⁴
- 257 bu ferîştehler yine gele qapuya

¹³⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁴⁰ Yazmada *ferîştehler üstine hâzır gelür* biçimindedir.

¹⁴¹ Yazmada *mal seni mi qorı yâ sen malı ey cân* biçimindedir.

¹⁴² Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁴³ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁴⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

- ağlaşanlara bu ağlaşmañ diye¹⁴⁵
- 258 meyyite dir ağlaşur qardaşlaruñ
döger gögsini hem sırdaşlaruñ¹⁴⁶
- 259 ağlama diseñ-ne bu miskinlere [11b]
ne içün söylemez diluñ anlara¹⁴⁷
- 260 kim vaqıtdür bunları terk idesin¹⁴⁸
‘ameluñle toğrı qabre gidesin
- 261 cānuñ aldı ‘Azrā’il èy bī-çāre
inanur mısın bugün peygambere
- 262 ol ferişte bu sözi diyüp gide
yuyucu varup şuyını ılıda
- 263 yumağ-ıçun tonlarını şoyalar
teneşirüñ üzerine qoyalar
- 264 yine gelür bir feriştehler sormağa
‘ameller cevābın virüp turmağa¹⁴⁹
- 265 ol dağı şorup aña niçe su’āl
şanma yalan cümle olur işbu hāl¹⁵⁰
- 266 bir ferişte dir qanı ol qağıduğun
mazlūmları hışm-ıla toğduğun¹⁵¹
- 267 yağşı niçün söylemez senüñ diluñ
niye bağlandı senüñ iki elüñ

¹⁴⁵ Yazmada *bu ağlaşanlara ağlaşmañ diye* biçimindedir.

¹⁴⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁴⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁴⁸ Yazmada *vaqıtdür kim bunları terk idesin* biçimindedir.

¹⁴⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁵⁰ Yazmada *yalan şanma cümle olur işbu hāl* biçimindedir.

¹⁵¹ Bu beytin vezni bozuktur.

268 yā kanı ol dōstlaruñ yārenleruñ
hiç vefāsın bulmaduñ mı anlaruñ

269 bunlar ile işler-idüñ yazuğı
añmaz idüñ ahret-<i>çün azuğı

270 yoḥsa hergiz ölmegi añmaz-idüñ
ışidürdüñ ‘aceb inanmaz mıduñ

271 añdan şoñra çün ölüyin yuyalar
kefñüñ üzerine koyalar¹⁵²

272 yine gelür bir ferişte üstine
ya‘ni su‘āl eylemeklik kāsına

[12a]

273 hem gözin açar anı ḥāzır görür
ol ferişte görüñ ne ḥaber virür¹⁵³

274 hep feriştenüñ işidüp ḥaberin¹⁵⁴
kulaḳ urup diñler ol birin birin

275 bir seferdür işte gitdüñ tā ebed
Ḥaḳḳ’ dan artuḳ kimseden yoḳtur meded

276 bir daḥı hiç éle girmeyiser
hışım ḳardaş yüzüni görmeyiser¹⁵⁵

277 sen ayrıldıñ bulardan ḥasret-ile
bular ḳalur zārī ve fūrḳat-ile¹⁵⁶

278 çün omuzdan cenāzesi koyalar
namāzına ḥāzır oluñ diyeler

¹⁵² Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁵³ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁵⁴ Yazmada *ışidüp hep feriştenüñ ḥaberin* biçimindedir.

¹⁵⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁵⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

- 279 bir ferîşte ol sâ‘at girü gelür
çağıruban ol dahı nidā kıılır
- 280 meyyite eydür ki êy ölen kişi
şalaca-y-ıla¹⁵⁷ buraya gelen kişi
- 281 gelmez yola gitdüñ tevbeñ var-ısa
tevbe tevfiķ senüñle yār-ısa¹⁵⁸
- 282 vāy eger sen ‘āsi olduñsa Hakk’a
dürlü ‘azablar senüñ-çün mutlakā¹⁵⁹
- 283 çünki anda namāzını kıılalar
cenāzesi <anda> girü alalar
- 284 bir ferîşte yine gelür çağırur
ol dahı işit neler dir çıkırur
- 285 bu ferîşte ide ādem oğlanı
dünyede n’itdüñse virelüm anı
- 286 hayır eger şer ne itdüñ viresin¹⁶⁰
cümlesine eylügeni getüresin
- 287 ger hayır kılduñ<ı>sa şād olasın
kaykudan kırtulup āzād olasın
- 288 şālih ‘amel bir iyü yoldaş olur
hayr¹⁶¹ iden kişilere hāldaş olur
- 289 sine varınca bu sözi diyeler
iletüben kabri kıatın¹⁶² kıoyalar

[12b]

¹⁵⁷ Yazmada *şalac-ıla* biçimindedir.

¹⁵⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁵⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁶⁰ Yazmada *hayır eger şer n’itdüñse viresin* biçimindedir.

¹⁶¹ Yazmada *hayır* biçimindedir.

¹⁶² Yazmada *kıtında* biçimindedir.

- 290 āl ü evlādı severseñ èy dede
 ‘āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e
- 291 çün cenāze iplerini şişeler
 sini üzere қомаға yapışalar¹⁶³
- 292 bir ferişte yine gelür қатına
 паḥādurlar <yine> döymeز heybete
- 293 diye èy miskīn bugün geldüñ mi
 dünyānın menzilini bulduñ mı¹⁶⁴
- 294 işte geldüñ қараñuluk evine
 қараñuda kişi nite sevine
- 295 ne yoldaş var bunda saña ne bir eş
 bilmeyenin nice giçer yaz u kış¹⁶⁵
- 296 bir қараñu evdür<ür> тоғmaya gün
 çağırursañ¹⁶⁶ taşraya enmeye ün
- 297 gice gündüz ikisi yeksān¹⁶⁷ ola
 nefsüñ işledüğine pişmān ola
- 298 ejdāḥālar <orda> yılanlar ulu
 bunlar ola <orda> yanuñ топтолу [13a]
- 299 ol meyyit ki āh bilmemişem
 Ḥaqq’a lāyık bir ‘amel kılmamışam¹⁶⁸
- 300 ol kişi-kim tevbeye gelmiş ola
 beş namāzı vaқt-ıla kılmış ola

¹⁶³ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁶⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁶⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁶⁶ Yazmada *çağırarsañ* biçimindedir.

¹⁶⁷ Yazmada *yiksān* biçimindedir.

¹⁶⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

- 301 aña uçmak apusını açalar
ğabri üzere nūr rahmet saçalar
- 302 hūb şūretlū ferīstehler geeler
eller avşurup selāmlar vireler¹⁶⁹
- 303 kimi ata kimi ana sūretlūler
sözleri bāl ü şeker şerbetlūler¹⁷⁰
- 304 kimi beñzer sevgū giçe ardaş<a>
kimi hem-şehrīler<i> de yardaşa
- 305 abir içinde çün buluşalar
yād gibi olmayalar bilişeler¹⁷¹
- 306 ideler kim şād geldūñ cānumuz
bilmiş ol uçmağdadur mekānumuz¹⁷²
- 307 gözlerinden götüreler hicābın
içüreler aña Kevşer şarābın
- 308 cān göz-ile çünki dört yaña baa
şād oluban şükūr ide ol-dem Hağğ'a¹⁷³
- 309 ıla nağar gözin açup abrine¹⁷⁴
nūr-ı reyhānlar iriše abrine
- 310 şol girip yatacağı yirin seve
dağı abre irmedin cānı ive
- 311 abri aña görineser ay gibi

[13b]

¹⁶⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁷⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁷¹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁷² Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁷³ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁷⁴ Yazmada *gözin açup nağar ıla abrine* biçimindedir.

h riler i inde y r r ay gibi

- 312 sel m vire biri  v z ile
medh  kuya her biri n z-ile¹⁷⁵
- 313 ehl-i kabir¹⁷⁶ ma   m ola ulular
dah  ol burada  len vel ler
- 314 sevine eler ol ki i geld ğine
   r ideler  on ı oldu ına¹⁷⁷
- 315  m n ehli hep anda n r ola
yarlı ana mecm  -ı ma   r ola¹⁷⁸
- 316 z -s  at i bu res<i>me  len  n 
 ld  i-dem c n  ra met bulanu n
- 317 bu  l mi isterise n  ıl nam z
tevbe eyle H     a eylegil niy z
- 318 H     tan iste iri esin bu i e
tevbe eyle tev     n eyle p  e
- 319 Res l eyd r “mevt   able enta-mevt”
     -isen i bu s  i a la tut
- 320 “ lmezden   n  l  n” didi Mu  af 
a ret g ne i ol k n-ı¹⁷⁹  af ¹⁸⁰
- 321  lmezden   n  lme i her kim  uya
a ret  aydını  lmedin yiye¹⁸¹

¹⁷⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁷⁶ Yazmada *kabir ehli* bi imindedir.

¹⁷⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁷⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁷⁹ *k n u  af * bi imindedir.

¹⁸⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁸¹ Bu beytin vezni bozuktur.

322 ‘ākıl-isen añlayasın tutasın
ğarķ olup raḥmete sen de baṭasın

323 yā ilāhī raḥmet eyle ḳamuya
hep bağışla girmeyelüm ṭamuya

324 göñlümüzden sevgüñi ayırmaḳıl
hem ḥabībūñ sevgüsün ayırmaḳıl¹⁸²

[14a]

325 ol ḥabībūñ sevgüsün vir şifā ḳıl
derdimüze şefā‘atın revā ḳıl

326 āl ü evlādı severseñ ey dede
‘āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e

327 işit imdi cān-ile ten ḥālını
ḳanda iltür işbu tenler yolını

328 işbu ḥalḳuñ cümlesi çünkim ölür
diñle imdi cānları nice olur

329 tenleri hem ḳabir içinde nice ola
‘azab-ıla ‘izzeti nice bula¹⁸³

330 nicedür aşlını şerḥ eyleyelüm
diñle biñde birisin söyleyelüm

331 rāvīler dirler ki insān öleler
tenlerinden cānları ayrılalar

332 mertebesin göre ol cānlaruñ
maḳāmları var ṭuracaḳ anlaruñ¹⁸⁴

¹⁸² Yazmada *hem ḥabībūñ sevgüsinden ayırmaḳıl* biçimindedir.

¹⁸³ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁸⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

- 333 varurlar maḳāmlarına her biri
döner añar tenlerini cānları¹⁸⁵
- 334 gice üç gün beşi hem yedisinde
hem toḳuzı on biri ve kırkında¹⁸⁶
- 335 destūr ister Ḥaḳ Te‘ālā’dan bular
varup tenlerin göre n’oldı olar¹⁸⁷
- 336 varalum tenlerimüzi görelüm
hem biraz ḥāṭırlarını şoralum
- 337 biz gidicek meyyit olmışlar-ıdı
tenümüz topraḡa şalmışlar-ıdı
- 338 ol ten-ile bir zamān yoldaş-ıduḡ
cümle işde bilece ḥāldaş-ıduḡ
- 339 vire destūr Ḥaḳ Te‘ālā anlara
tenlerin ārzūlayan ol cānlara
- 340 hemān yügrüşür ḳābre ireler
bakup anda tenlerini göreler¹⁸⁸
- 341 ba‘zu cān tenine naḡar ḳılalar
tenlerini ḥōş ḥuzūrda göreler
- 342 ḳabri olmuş cennetüñ çimenleri
şād olalar tenlerüñ ol cānları¹⁸⁹
- 343 tenlerüñ bu ḥālī cennetden yaña¹⁹⁰
bir ḳapu açılmış uçmaḡdan yaña

[14b]

¹⁸⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁸⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁸⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁸⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁸⁹ Yazmada *şād olalar ol tenlerüñ cānları* biçimindedir.

¹⁹⁰ Yazmada *bu tenlerüñ ḥālī cennetden yaña* biçimindedir.

- 344 cennetüñ қоһuları gelür müdām
hōş şafālar sürer ol tenler tamām
- 345 yanlarında ikişer hūb oturur
yüzleri güneş gibi şu‘le virür
- 346 anlaruñ gökcek ‘amel<iy>miş bular
şanki ikisi iki hūri bular
- 347 birinüñ baқışları göñlün қapa
birisine baқınca қıyāmet қopa¹⁹¹
- 348 āl ü evlādı severseñ ēy dede
‘āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e
- 349 şol bizüm gibi günāhkāruñ teni
gele göre anda anlaruñ cānı
- 350 şol utanmayup günāhlar işleyen
tevbe қılmayup fesādlar işleyen
- 351 şol şıқır gibi yiyüp içüp yatan
hey utanmaz utana Ḥaқ’dan utan
- 352 dünyā sevgüsini şol berk eyleyen¹⁹²
aḥret aḥvālını <şol> terk eyleyen
- 353 anlaruñ da yanına cānı gele
tenlerini işidüñ nice ola
- 354 göreler şoyılmış ol қаftānların
ol boyuna yaraşuқ hūb тонların
- 355 sağlığında geydücegi тонların

[15a]

¹⁹¹ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁹² Yazmada *şol dünyā sevgüsini berk eyleyen* biçimindedir.

döke kômiş evlerinde anların

356 bir kefene şarılup şöyle yatur
ne gôñül kalmış bularda ne hâtır

357 göreler ol kendülerin yaritan
bir zamân cânı şirîn dildâr ten

358 nefis ta‘âmlar yiyen nâzik teni
tezce tezce hamâmlarda yuyanı¹⁹³

359 şol şovuktan issiden şakladuğı
dün ü¹⁹⁴ gün tenüm diyüp bekledüğü¹⁹⁵

360 göreler tenleri şişmiş kôkmiş
gümişden ak teni kapkara olmuş¹⁹⁶

361 ağızı-y-ıla burnına dahı bakar
göre-kim şarı şular <dahı> aķar

362 ağlayurak ide ey döstum beden
añmaz-idüñ ahı bu günleri sen

363 kanı senüñ degirmi şüretüñ
ay yüzüñ ya kanı ol hûb seyrānuñ¹⁹⁷

[15b]

364 yā kanı ol yay gibi kômür kaşlaruñ
a döstum ten kışşacuķ imiş yaşuñ¹⁹⁸

365 ok gibi ol kara kirpükler kanı
ak yüzüñde ol kara beñler kanı

¹⁹³ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁹⁴ Yazmada *dün-i gün* biçimindedir.

¹⁹⁵ Yazmada *tenüm diyüp dün ü gün bekledüğü* biçimindedir.

¹⁹⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁹⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

¹⁹⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

- 366 anı bilmek fikr n fir set n¹⁹⁹
s ylemekden almış ol bilbil dil n
- 367 şolmış ol g ller gibi ya aqlar n
tepser p yarılmış ol t taqlar n
- 368 ni e bunu n gibi s z diye c n 
  n varup bu h lde bulalar teni
- 369 her biri  h u fery d ideler
yine d n p aqlaşurak gideler²⁰⁰
- 370 yine kırkında gel rler bir da ı
di nle ne g r p n'iderler  y a ı
- 371 g re ol řovuk da²⁰¹ k rk giyen teni
yaz olıca  terlice  giyen teni
- 372 ap ara olmış o arnı dişilmış
 is bı yok  ok urtlar  ř<iş>miř²⁰²
- 373 burun a ız y z g z bel rsiz olmış
şa  şa al kirp gi aşı d k lmıř²⁰³
- 374 param param olup anlar d k lmış
hem n yiri alup  ukurlar almıř²⁰⁴
- 375 yirinden a şaşup a'z s 
şopmış i s  t a ılup g gsi   kmıř²⁰⁵

¹⁹⁹ Yazmada *anı fikr n fir set n bilmek* bi imindedir.

²⁰⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁰¹ Yazmada *şovuk dan* bi imindedir.

²⁰² Bu beytin vezni bozuktur.

²⁰³ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁰⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁰⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

- 376 tenlerini cānlar böyle göreler
çıkup kabir üstine girü turalar²⁰⁶
- 377 giderler ağlaşup zārī kılurlar
yılında bir dahı girü gelürler²⁰⁷
- 378 göreler kim kefin de çürimiş
ata tamar gitmiş ve kemükler kırımış²⁰⁸
- 379 saç şaḳal gidüp <de> ḳalmış bir ḳafa
şunı añan nice sürer ki şafā
- 380 eyrilüp yatur bu cānlar çün görür
ağlaşuban her biri zārī kılur
- 381 maḳāmına irişür yine cānlar
Ağır gice gelse neyler gör anlar²⁰⁹
- 382 düşenbe gicesi cum‘a gicesi
yā Receb’uñ ilk cum‘a gicesi²¹⁰
- 383 yā şa‘bān ayının on bişinci gicesi
Ḥaḳḳ’a ne dirler bu cānlar ey ḥōca²¹¹
- 384 yā Ramaẓān’uñ her gicesi göreler
yāḥud ḳadīr gicesi ireler²¹²
- 385 yā iki ‘arife giceleri kim ola
yā iki bayram günleri kim gele²¹³

²⁰⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁰⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁰⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁰⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

²¹⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

²¹¹ Bu beytin vezni bozuktur.

²¹² Bu beytin vezni bozuktur.

²¹³ Bu beytin vezni bozuktur.

386 o cānlar dir Hakk'a destūr vir bize
dilegümüz budur saña yā Hūdā²¹⁴

387 kavümlerümüzü varup görelüm
emrūñ-ile gidüp yine geelüm²¹⁵

388 vir bize destūr ilāhī varalum
evlerümüzü ziyāret idelüm

389 andağı dōstlar ne kıılır görelüm
göresimüz geldi bir dem varalum

[16b]

390 kimi eydür anacuğum göreyin
kimi eydür babacuğum göreyin

391 kimi eydür göreyin oğlanımı
göresüm geldi benüm ol cānumı

392 kimi eydür kızcugazum göreyin
kimi eydür dōs<t>cuğazum göreyin

393 kimi eydür göreyin yavricağum
kimi eydür göreyin yoldaşcuğum

394 Hakk Te'ālā perdelerin götüre
dōstların turdukları yirden göre

395 her kişi evli evini hep göre
bir rivāyetde dahı nedir göre

396 cānlara Hakk gör ki neler söyleye
varuñ evlerüñüzi görün diye

397 āl ü evlādı severseñ ey dede

²¹⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

²¹⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

‘āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e

398 aç a gözün gör ne eydürem saña
bir firākdur hem sañadur hem baña

399 ne ḥaberdür diñle imdi yine siz
ışidicek döne döne yana siz

400 kanı ol ocağ yanına dirilenler
birbirine bir çeküşüp dirilenler²¹⁶

401 ol senün nāz-ile besledüklerün
bir zamān oğlum kızum didüklerün

402 kanı anlarun senünle ülfeti
kanı ol soḥbetlerinün lezzeti [17a]

403 ellerine kına yakduklarun
zeyn idüp düzüp kuşadup şa<r>duklarun²¹⁷

404 vireyin anlardan ıñit bir ḥaber²¹⁸
ağlayasın taş degül-iseñ eger

405 nice kodı gitdi anlar yirini
uşda senün giçdi <ki> günün biri

406 meger unutduñ ola anları sen
zīrā hīç āh eylemezsın añuban

407 hīç bulamadun olara bir ‘ilāç
uşda nevbet saña geldi gözün aç

²¹⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

²¹⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

²¹⁸ Yazmada *vireyin ıñit anlardan bir ḥaber* biçimindedir.

- 408 her kaçan bayram giceleri gele
leyle-i kadîr bize nekim ola²¹⁹
- 409 Hâk Te‘âlâ dir ki yâ ervâh²²⁰ size
destûr olsun varuñ evleriñüze
- 410 cānlara destûr olıcağ<ı> ire
yügrişüp segirdiše ive ive
- 411 çünki cānlar evlerine geleler
dōstları hāline nazar kılalar
- 412 ğayrı eve göçüp gitmiş kimisi
ğayrı şehre göçüp gitmiş kimisi²²¹
- 413 ırağ yakun cānlara hep bir olur
ķavimleri ķanda var dise bulur²²²
- 414 ķankı eve varurlarsa bulurlar
hālleri hep nice ise görürler²²³
- 415 ba‘zunuñ hātunun olmuş ğayra er
görse oğlancuķları boynın burar
- 416 yimgürüp anlar şorar ey anamuz
ķanı bizüm ol toğmışça babamuz²²⁴
- 417 āh idüp dir anı bilüñ oğul
yir altında çürimişdür şimdi ol²²⁵
- 418 ol başcuğazlarıñ şalarlar bağrı baş

[17b]

²¹⁹ Yazmada *leyle-i kadîr yâ bize nekim ola* biçimindedir.

²²⁰ Yazmada *ervah* biçimindedir.

²²¹ Bu beytin vezni bozuktur.

²²² Bu beytin vezni bozuktur.

²²³ Bu beytin vezni bozuktur.

²²⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

²²⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

- göñülleri şınucağ gözleri yaş²²⁶
419 ba‘zı genç hātunlar da ölmüş-idi
anuñ yitümceleri qalmış-ıdı²²⁷
- 420 ol ölünce hātunuñ cānı görür
yirinde bir ğayrı hātun oturur²²⁸
- 421 ol dōke qoduğı ma‘şūmcalar
ğayrı hātun eline düşmişler²²⁹
- 422 dir ki hātun çünkü geldüñ yirime
iyü söyle benüm kızılaruma²³⁰
- 423 benümken erüm didüñ erime
cevir kıılma benüm ma‘şūmlarıma²³¹
- 424 kerem eyle iyüce tut kızılarum
toymamışdur baña ol kızılarum
- 425 hem hoşnūd eyleyi görgil hālūñ
hayırdan kesmeyi gör dilūñ elūñ²³²
- 426 ögey ana işini sen işleme
yitimlerūñ acıduban dişleme²³³
- 427 ba‘zı yitimler de qalmışlar-ıdı
ata ile ana ölmüşler-idi
- 428 ata ana cānları gelür görür
ol yitimler boynın egmişler turur

[18a]

²²⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

²²⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

²²⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

²²⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

²³⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

²³¹ Bu beytin vezni bozuktur.

²³² Bu beytin vezni bozuktur.

²³³ Bu beytin vezni bozuktur.

- 429 saçları ıaranmamış ıonları kir
söylese²³⁴ kimi söger kimi döger
- 430 āh idüp göğüslerini giçürürler
boynın egmiş yā kimi alçaķ yürürler²³⁵
- 431 şol olanca genç kızılar da gelür
ata <ve> anaların <da> sağ bulur
- 432 her kaçan-kim eve gelse ol cānlar
umarlar sizden hayır du‘ālar anlar²³⁶
- 433 hem ıa‘ām hem şadaķalar umarlar
bulardan ğayrı đahı ne umarlar²³⁷
- 434 ol gicelerde çün umarlar cāndan
ya‘ni anlar nān umarlar andan²³⁸
- 435 kapuya dilenci gelse bir zamān
çıķaran anlar idi bir pāre nān
- 436 şimdi anlar oldu hayırma gelen
ol gice kapuya dilenci olan
- 437 cān göz-ile baķmayasın anlara
nice ata²³⁹ analarsız anlara
- 438 hem baķarlar evlerinüñ hāline
evdekiler ne kıılır²⁴⁰ ahvāline

²³⁴ Yazmada *söylese*ler biçimindedir.

²³⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

²³⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

²³⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

²³⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

²³⁹ Yazmada *atalar* biçimindedir.

²⁴⁰ Yazmada *kıılır*lar biçimindedir.

439 gön̄lün̄üz²⁴¹ hürre midür yoḥsa melül
gözün̄üz giryān mıdur yoḥsa degül

440 gözi açuḳlar muḳarrebler misiz
yoḥsa ḡaflet içre maḡmūnlar mısız

441 çün göreler eliñüzde nesne²⁴² yok
olmaya anlara in‘ām azucuḳ

[18b]

442 pes zelīl olup tazarru‘ ideler
boynın ege ege dönüp gideler

443 imdi bir öksüzi görseñ fi‘l-leyl
yalın ayak başı ḳaba key zelīl

444 ger anuñ ḳaruncuḡın toyurasız
yā aña bir gömlecük giyüresiz

445 anlara itmiş olursın sen hemīn
añlaḳıl bu sözleri olma²⁴³ ḥazīn

446 şād idüp sevindüresin anları
yirlerinde rāḥat olur cānları

447 bir azacuḳ nesne içün bir yitim
bunca ni‘metler ider saña ‘Aẓīm

448 cehd it imdi-kim sevindür anları
gözle <sen> şol aç yalın ḳalanları

449 el-emānet şol yitimleri görüñ
aç-mıdur yā ṭoḳ-mıdur ḥālın şoruñ

450 bük deminde geliser anlar saña

²⁴¹ Yazmada *gön̄lün̄üzü* biçimindedir.

²⁴² Yazmada *neste* biçimindedir.

²⁴³ Yazmada *olmaya* biçimindedir.

Hızır İlyās olısar anlar saña

451 hem atañ anañ içün hayır du‘ā
eyle <sen> her dem dahı hayret ‘atā

452 üzeriñde anlaruñ çokdur haqqı
sözlerim haqdur inan Tañrı haqqı²⁴⁴

453 seni besler hem okudur ol ata
idesin şoñra du‘ālar kıta²⁴⁵

454 pes gerek karşı anı yād idesin [19a]
cānını ihsān-ıla şād idesin

455 geldüñ imdi ana haqqı ne yine
ol ana haqqı nedür işit yine

456 bir zamān karnında götürdi seni
‘ākıbet dünyāya getürdi seni

457 gice gündüz seni şişdi bileci
cān u gönülden çü sevdi diledi

458 imdi lāzımdur ata analara²⁴⁶
dāim idesin du‘ālar anlara

459 hayır iderseñ ata anañ-içün
bir gün ola ideler cānuñ-<i>çün

460 sen de dünyādan gidicek ideler
cānına hayır du‘ālar ideler

461 imdi fırsat eliñüzde var-iken
‘akluñuz hem sizüñ ile yār-iken

²⁴⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁴⁵ Yazmada *katı* biçimindedir.

²⁴⁶ Yazmada *imdi lāzımdur ata ve analara* biçimindedir.

- 462 Һayırlardan unutmañuz anları
size Һayır uma gelen ol cānları²⁴⁷
- 463 göre hêç añar mıyuz ölüm gele
cümle a‘zāmuz ‘amellerden қала
- 464 dir miyüz gözümüz èller қapaya
çalışuruz <biz de> evler yapmaya
- 465 ‘aceb ol vaқt nice ola Һālümüz
söylemekden қalıcaқ bu dilümüz
- 466 imdi utanmayalum ölmekligi
a‘mālümüz ortaya gelmekligi
- 467 eger bizüm gibi ġāfil olasız
her işüñüz dün ü²⁴⁸ gün yañılasız²⁴⁹
- 468 ġāfilen ölüm ola göç ola Һāl
tevbe idüp göz açuñ қılmañ vebāl
- 469 āl ü evlādı severseñ èy dede
‘āşık-āne vir şalavāt AҺmed’e
- 470 daҺı bundan şoñra bilgil èy Һōca
bir yoқuş vardur igen bād-ı yüce
- 471 ol yoқuş oldur ki Allahü’l-‘azim
eyleye<dür> mevti ehyā ol RaҺīm
- 472 bu ölenler tā ki giri dirile
ol Һisāb yirine vara dirile

[19b]

²⁴⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁴⁸ Yazmada *dün-i gün* biçimindedir.

²⁴⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

- 473 çün hevādan bitiler döne döne
her kişinüñ eline ine қона
- 474 her birine bu Һиғāb ola hemān
oқı imdi defteriñi yā қıлан
- 475 èy ‘amel eyleyen ‘ilim ilen
тutmayuban yoқ yire ‘ilme yilen²⁵⁰
- 476 gel kitābuñ oқı imdi bāb u bāb
her birinden vir su’ālūme cevāb
- 477 èy riyā ile ‘ibādet eyleyen
kendüsi ehl-i sa‘ādet eyleyen
- 478 oқı imdi bitügi şimdi ‘ayān
bir bir ol a‘māliñi eyle beyān
- 479 èy ata ana azarlayan oғıl
oқı imdi nāmeñi gör ne dir ol
- 480 èy yüzini gösteren nā-maḥreme
oқı bitükde ne var-ısa hemān
- 481 èy naẓar қıлан biregü ḥaққına
oқı imdi nāmeñi gör ḥaққına
- 482 oқı imdi nāmeñ èy namāza mest olan
yorılmayup dünyelige cihet²⁵¹ olan
- 483 қıl ḥisābıñı kitābıñı tamām
girecegüñ uşda cennetdür hemān²⁵²
- 484 қаdı ola ḥükmi saña ögüt it

[20a]

²⁵⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁵¹ Yazmada *cehet* biçimindedir. Ayrıca bu beytin vezni bozuktur.

²⁵² Yazmada *uşda girecegüñ cennetdür hemān* biçimindedir.

- kanķısına lāyık iseñ aña git
- 485 ol günāhlarum yaramaz işlerüm
ol hevā-yı nefis içün cünbüşlerüm
- 486 yir yirin çıķa gele anda kitāb
el-ķisāb el-ķisāb el-ķisāb²⁵³
- 487 her birisinden yaña ol Zü'l-celāl
ne cevāb idem idicek su'āl
- 488 ne yüz-ile varısaram ģazrete
bunca ģakşīrāt-ıla ve ģaclete²⁵⁴
- 489 tıtdum emr-i nefis fermānın ķodum
müşkilīn işledüm āsānın ķodum
- 490 ger hevā-yı nefis içün açıla yol
ki ķatı ırak olur <ķatına> ol
- 491 yā giderem göre yā uça uça
ķayalardan ķayaya ģiçe ģiçe
- 492 yirlere depdüm bu 'ilmüñ gencini
başıma urdum hevānuñ rencini
- 493 bencileyin dünyāda bir bed-fi'āl [20b]
gelmemişdür gelmesi dahı muķāl
- 494 beni şanmañ bir ziyānsuz ķişıyem
ben de bir nefsimden 'āciz ķişıyem
- 495 uşda tıtdum ma'şiyet yüklerini
şol ağır ķıymatlu²⁵⁵ büyüklerini

²⁵³ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁵⁴ Yazmada *ģaclete* biçimindedir.

²⁵⁵ Yazmada *ķaymatlu* biçimindedir.

- 496 armağan ilet²⁵⁶ anı ellerüme
varmayam yoş ol yüce dergāhıma
- 497 uşda yakın kaldum ipüñ ucuna
menzilüm irdi yoğuşuñ gücüne
- 498 işi tefvîz eyledüm Rabbim saña²⁵⁷
şığınuram ben saña öñden şoña
- 499 sen Ğanî'sin yüce sulţānsın ebed
ben bir eksüklü kuluñam nîk-bed
- 500 dilerem senden 'ināyet yitişe
'avn u tevfiķ<i> hidāyet<i> yitişe
- 501 āl ü evlādı severseñ èy dede
'āşık-āne vir şalavāt Aḥmed'e
- 502 her kişi-kim ne işledise dünyāda
ḥayr eger şer her nesine èy dede²⁵⁸
- 503 her nefis-kim²⁵⁹ virür alur hem yörür
hem yatur hem oturur hem <de> тұrur
- 504 şöyle-kim bir çöpe dahı yapışa
hep ḥisāb olsa gerek başdan başa
- 505 emr ide ol günde ol Rabbü'l-enām
ihtisāba ḥāzır ola ḥāş u 'āmm
- 506 gel gör imdi ḥikmetini fazlını

[21a]

²⁵⁶ Yazmada *iletem* biçimindedir.

²⁵⁷ Yazmada *iş tefvîz eyledüm yā Rabbi saña* biçimindedir.

²⁵⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁵⁹ Yazmada *nefes-kim* biçimindedir.

pādişāhlığını daḥı ‘adlını

- 507 isteğe <kim> evvel qalemden ḥisāb
diye kim gel yā qalem sen vir cevāb
- 508 n’eyledūñ ‘ilmūmi söylegil baña²⁶⁰
anı ışmarlamışdum ben saña
- 509 ditreye yüz yıl qalem ser-gerdān²⁶¹ ola
yā qalem söyle diyü fermān ola²⁶²
- 510 diye-kim sen ne didūñse yā Ğanī
levḥa teslīm eyledüm yazdum anı
- 511 řora levḥa saña yazdı mı qalem
diye yazdı baña yā Rabbi na‘im²⁶³
- 512 n’itdūñ anı eydivir yir diyü řora
ditreye ol-daḥı hem yüz yıl ṭura
- 513 diye ışmarladum İsrāfīl’e ben
bunı bilürsin yā Rabbi imdi sen²⁶⁴
- 514 diye-kim sen n’eyledūñ İsrāfīl’e
ol diye ışmarladum Cebrā’il’e
- 515 Cebrā’il’e diye-kim yā Cebrā’il
emrūmi ḥükmūmi n’itdūñ söylegil
- 516 diye <kim> peygāmbere ışmarladum
her ne emr itdūñ<i>se bir bir didüm
- 517 řora peygāmberlere kim emrūmi

²⁶⁰ Yazmada *n’eyledūñ ol ‘ilmūmi söylegil baña* biçimindedir.

²⁶¹ Yazmada *ser-gerden* biçimindedir.

²⁶² Bu beytin vezni bozuktur.

²⁶³ Yazmada *na‘am* biçimindedir.

²⁶⁴ Yazmada *bunı bilürsin imdi yā Rabbi sen* biçimindedir.

hükümü ve lutfumı ve kaşrumı

518 didüñüz mi ümmetüñüze tamām
tā kim anlaruñ hisābını alam

519 diyeler kim yā Raḥīm ü yā Ğafūr
didüñ ümmetlerümüze bī-kušūr

[21b]

520 söyledüñ sözümüzi tutmadılar
biz didüğümüz yola gitmediler

521 bu kez ümmetlere eyleye ḥiṭāb
söyleñ imdi görelüm nedür cevāb

522 götüreler yakın ol-dem ṭamuyı
korkudurlar anuñ<ı>la ḳamuyı

523 halka heybet gösterüben kükreye
ḥalāyıklar anı görüp ditreye

524 ḍiye niçün bunlara uymaduñuz
sözlerin gūşeñüze ḳoymaduñuz

525 baḳun imdi her birinüñ sözine
Anlaruñ nedür cevābı sözi ne

526 didiler nesne dimediler bize
yoḥsa inanmaz mıduḳ biz ol söze

527 Nūḥ ḳavmi <ki> ola evvel söyleyen
dimediler diyüp inkār eyleyen

528 Nūḥ'ı biz görmemişüzdür diyeler
ol bize nesne dimedi ḥayır şerler²⁶⁵

529 Ḥaḳ diye Nūḥ'a cevāb itmek gerek

²⁶⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

bunlar inkār eyledi n’itmek gerek

530 diye Nūḥ ēy pādīṣāh-ı²⁶⁶ lā-yezāl
saña ma‘lūmdur yā Rabbi kıl ü²⁶⁷ kal

531 ben tokuz yüz elli yıl söylemişem
bunları da‘vet yolına sürmüşem

532 eyledüm<di> va‘d u ‘ıyduñdan haber
eylemedi bunlara hergiz eşer

[22a]

533 diye Nūḥ’a imdi gör ki <sen> şaķın
bu cevāba rāzı olmam bil yakın

534 tanıkuñ var-ısa getür göreyin
şöyle-kim ‘adlūme göre şorayın

535 kōrkusından ditreye Nūḥ ol zamān
yüriyüp tanıklar ararken revān

536 Nūḥ’a sekiz kiři dönmişdi meger
kaçalar tanuķluğa gelmeyeler

537 ol Muḥammed ümmeti ‘ālimleri
Nūḥ’a göre tanuķ ola her biri

538 diyeler bāri Hudā’ya bilürüz
Nūḥ girçekdür biz şehādet kıluruz²⁶⁸

539 diye ol inkār idenler ol zamān
bizi kanda gördiler ol vaķt²⁶⁹ bular

540 tutmazuz tanuķluķuñuz²⁷⁰ bī-gümān

²⁶⁶ Yazmada *pādīṣāhu lā-yezāl* biçimindedir.

²⁶⁷ Yazmada *saña ma ‘lūmdur yā Rabbi her kıl-i kal* biçimindedir.

²⁶⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁶⁹ Yazmada *vaķti* biçimindedir.

²⁷⁰ Yazmada *tanuķluķuñuzı* biçimindedir.

- bunlar ide görmedük amma ki var
- 541 ol Muḥammed kim ḥabībūndür bize²⁷¹
Ḥaḳ resūl gönderdün anı sen bize
- 542 biz senün anda kelāmuñ okuduk
anuñ-<i>çün ḥaḳḳı yirine koduk
- 543 okuyalar sūre-yi Nūḥ'ı revān
ḳalmayısar daḥı sözleri ey cān
- 544 diye ol Ḥaḳ inanuram bu söze
tezkiye gerekdür ammā <ki> size
- 545 Muṣṭafā anda oluban tezkiye [22b]
diye-kim uş bunlara ben tezkiye
- 546 diye girü yā Muḥammed ol Ğanī
tezkiye bunlara bir daḥı ḳanı
- 547 diye-kim yā Rabbī bulara daḥı²⁷²
benden evvel tezkiye sen ey Ğanī
- 548 bulmışam Ḳur'ān içinde zīrā ben
kim dimıssin bunlaruñ ḥaḳḳında sen
- 549 şol münācātında şusanuñ bular
arañuzda söz düşüp añladılar
- 550 bunları medḥ itdün-idi anda sen
tezkiye ola mı heç senden ḥasen
- 551 ide *küntüm ḥayra* ümmete yā ilāh
bunlaruñ ḥaḳḳındadır bī-iştibāh

²⁷¹ Yazmada *ol Muḥammed kim ḥabībūndür bu bize* biçimindedir.

²⁷² Yazmada *diye-kim yā Rabbī bulara bir daḥı* biçimindedir.

- 552 sen diye-kim Hāk Te‘ālā yā Emīn
tezkiyeligüñ tamām oldı hemīn
- 553 sen-daḥı hem ümmetüñ ‘ālimleri
girçek eydür soruñ ol zālimleri
- 554 süreler anları ol-dem ṭamuya
zārīleri ‘ibret ola ḳamuya
- 555 yā ilāhī sen bize luṭf²⁷³ işlegil
ol ḥabībe cümlemüz bağışlağıl
- 556 raḥmetüñle cümlemüz şād eylegil
hem bizi ṭamudan āzād eylegil
- 557 işi tefvīz eyledük Rabbi<m> saña²⁷⁴
hep saña şıgınuruz öñden şoña
- 558 bir yüce sulṭān Ġanī’sin sen ebed
biz bir eksiklü ḳuluñuz nīk-bed
- 559 dilerüz senden ‘ināyet yitişe
‘avn u²⁷⁵ tevfiḳ <u> ḥidāyet irişe
- 560 ol ḥabībüñ ḥürmeti-çün yā ilāh
cümlemüze buñ deminde ol penāh
- 561 bu du‘āmuzı ḳabūl it yā Celīl
biz ḳuluña tevfiḳuñ olsun delīl
- 562 āl ü evlādı severseñ ey dede
‘āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e

[23a]

²⁷³ Yazmada *luṭıf* biçimindedir.

²⁷⁴ Yazmada *işı tefvīz eyledük yā Rabbi saña* biçimindedir.

²⁷⁵ Yazmada *avn- ı tevfiḳ* biçimindedir.

- 563 işit imdi bu kitābuñ aşlını
nice yazdum yā bunı ve fazlını
- 564 Ger dilerseñ muhtaşar uyasın
Nokta konmış beytlerin okuyasın²⁷⁶
- 565 cümlesi meclisde²⁷⁷ okunmaz ey yār
Hep okursañ diñleseler tiz tıyar
- 566 küllisin bilmek diler<i>señ çoğ az
şabr-ıla birkaç gün okı <sen> az az
- 567 añlayurağ okıyasın <sen> bunı
zāhirinden añlayasın bāṭını
- 568 okuyucu diñleyici çok olur
ma‘nā añlayan cevāhirler bulur
- 569 kişi var bir sözde biñ ma‘nā bulur
zāhirī bāṭinī ma‘rifet olur
- 570 kişi var biñ ma‘nādan <da> añlamaz
zīrā kendi bilesin elden kıomaz
- 571 yiter imdi sözi çok itmeyelüm
fā’idesüz yollara gitmeyelüm
- 572 bu kitābı hōr tıtma ki şaķın
az okı hem öz okı şaķla hemīn²⁷⁸
- 573 ‘Arabīsin bir ulu virdi bize
yüzün görüp cānumuz oldı tāze²⁷⁹

[23b]

²⁷⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁷⁷ Yazmada *meclisinde* biçimindedir.²⁷⁷

²⁷⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁷⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

- 574 o benüm o szüm adı yazımı
kime idem gzle hemn izimi²⁸⁰
- 575 mrid-i prm izine iresin
dbcede bide birin gresin
- 576 hem ilh szlerde baasın²⁸¹
l ²⁸² evldı sevgsine aasın²⁸³
- 577 bu kitb ouyuban bilesin sen hep cevb
sz budur vallhu alem bi-evb²⁸⁴
- 578 *Bismi'Allahi'r-ramni'r-ram*
- 579 zkr²⁸⁵ idelm evvel Allah adını
Kn didi ıldı cihn<-ı> bnydı
- 580 on sekiz bi lemi var iden ol
zkr²⁸⁶ idici albi envr iden ol
- 581 klli ey'in halıdır pdih
cmle halu rzıdır ol ilh
- 582 yili uyı odı toprakı y yr
zkir nrından baılar Z'l-Cell²⁸⁷
- 583 nr-ı tevd gerekldr bil y cn
zkir nru olur bnyd-ı mn²⁸⁸

²⁸⁰ Yazmada *kime idem hemn gzle izimi* biimindedir.

²⁸¹ Yazmada *baısın* biimindedir.

²⁸² Yazmada *l-i evldı* biimindedir.

²⁸³ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁸⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁸⁵ Yazmada *zkir* biimindedir.

²⁸⁶ Yazmada *zkir* biimindedir.

²⁸⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁸⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

- 584 her kim Hakk'ı zıkr-i şükr-ile añar
ol kulı Mevlā da rahmet-ile añar²⁸⁹
- 585 şükr²⁹⁰ idüp zıkr-ile aña Allah'ı
ayrı olmaz ol kulından vallāhi
- 586 şükür idüp zıkr-ile ni'mete zikir ideni
hoşnūd olur sever ol kulun Ğanī²⁹¹
- 587 biz de zıkr²⁹² idelüm Allah adını
muḥkem idelüm ĩmān bünyādını
- 588 zıkr²⁹³ çok iden ululuk buldılar
evliyālar bulduğunu buldılar
- 589 zikir idüp Allah diyen ire Hakk'a
dōst cemālin görüben bula bekā²⁹⁴
- 590 ol bekā şerbetlerinden içeler
ne ölüm ne hastalık hōş giçeler
- 591 her bir güne irse gerek yolumuz
bir kez Allah diyemeye dilümüz²⁹⁵
- 592 meded Allah'dan gerekdür her kula
Hak meded kılmazsa kullar ne kıla
- 593 <sen> meded <et> ey hōcalar hōcası
sen esirge ey yüceler yücesi

²⁸⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁹⁰ Yazmada *şükür* biçimindedir.²⁹⁰

²⁹¹ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁹² Yazmada *zikir* biçimindedir.

²⁹³ Yazmada *zikir* biçimindedir.

²⁹⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁹⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

- 594 ھاﺯﺭﻩﺗﯘﻧﺪﻩﻥ ﺑﯩﻠﻪﻝ²⁹⁶ ﺑﯘ ﯩﺸﻠﻪﺭﻯ
ﻫﻪﭖ ﺑﺎﻏﯩﺸﻼ ﺑﯩﺰ ﻳﯜﺯﯨﻦ ﺩﯗﺷﻤﯩﺸﻠﻪﺭﻯ
- 595 ﻫﻪﻡ ﮬﺎﺑﯩﺒﯘﻧﯩﻲ ﺍﻝ ﻣﯘﮬﺎﻣﻤﻪﺩ ﻣﯘﺷﺘﺎﻓﺎ
ﺷﻪﻓﯩ‘ ﺍﻟﺴﯘﻥ ﺑﯩﺰﻩ ﺍﻝ ﻛﺎﻥ-ﯨ ﺷﺎﻓﺎ
- 596 ﺭﺍﮬﻤﻪﺗﻪ ﻏﺎﺭﻕ ﯨﺖ ﺍﻧﯘﻥ ﻳﺎﺭﺍﻥﻻﺭﯨﻦ
ﺩﯨﻦ ﯨﭽﯘﻥ²⁹⁷ ﺗﻮﻏﺮﯨ ﻳﻮﻻ ﻳﺎﺭﺍﻥﻻﺭﯨﻦ
- 597 ﭼﺎﺭ-ﯨ ﻳﺎﺭﯨ ﺩﺍﮬﯩ ﺑﯘ ﺩﯗﺭﺕ ﻳﻪﻟﯩﺪﯗﺭ [24b]
ﻋﺒﯘ ﺑﻪﻛﯩﺮ ‘ﻭﻣﻪﺭ ‘ﻭﺷﻤﺎﻥ ‘ﺍﻟﯩ’ﺪﯗﺭ
- 598 ﺑﯘ ﺩﯗﺭﺕ ﻳﺎﺭﺩﺍﻥ ﺭﺍﺯﯨ ﺍﻟﺪﻩ ﻣﻪﻭﻻ
ﺳﻪﻥ ﻣﺎﻗﺎﻣﻼﺭﯨﻦ ﻛﯩﻞ ﻏﺎﻳﺮﻩﺗﺪﻩ ﺍ‘ﻻ²⁹⁸
- 599 ﮬﺎﺳﺎﻥ-ﯨﻠﻪ ﮬﯘﺳﻪﻳﯩﻦ ﯨﻜﯩ ﮬﯘﻣﺎ²⁹⁹
ﺭﺍﺩﯨﻴﺎ’ﻟﻼﮬﯘ ﺗﻪ‘ﺍﻻ ‘ﺍﻧﮬﯘﻣﺎ
- 600 ﮬﺎﻣﺰﺍ ﻭﯗ ‘ﺍﺑﺒﺎﺱ ‘ﺍﻣﯩﻴﻴﻪﻥ ﺭﻩﺳﯘﻝ
ﺭﺍﺩﯨﻴﺎ’ﻟﻼﮬﯘ ‘ﺍﻧﮬﯘﻣﺎ ﺩﯨ ﺑﯘ ﯘﺷﯘﻝ³⁰⁰
- 601 ﻋﮭﻞ-ﯨ ﺗﻪﻧﻨﻪﺕ ﺳﯩﺰ ﺩﯨﻴﯩﻦ ﺍﻝ ‘ﺍﺷﻪﺭﻩ
ﺭﯨﺰﺍ ﺑﯘﻟﯘﻥ ‘ﺍﺷﻪﺭﻩ<-ﯨ> ﻣﯘﺑﻪﺷﺸﻪﺭﻩ
- 602 ﻋﻤﺎ‘ ﯘﻣﻤﻪﺗﺪﻩﻥ ﺍﻟﺪﻩ ﯘﻟﯘﻻﺭﺍ
ﺭﺍﮬﻤﻪﺗﯩ ﮬﺎﻕ ﯨﺘﺴﯘﻥ ﺍﻝ ﻳﻪﻟﯩﻠﻪﺭﻩ
- 603 ﺩﯨﺴﻪﻥ ﺍﻧﯩﻴﺎﻙ ﺑﯘﻻﺭﯗﻥ ﻣﻪﻛﻤﺎ‘ﯩﻦ
ﺭﯨﺪﯨﯟﺍﻧﺎ’ﻟﻼﮬﯘ ‘ﺍﻟﻪﻳﮬﯩﻢ ﻋﻤﺎ‘ﯩﻦ
- 604 ﮬﺎﻕ ﺭﻩﺳﯘﻟﯩﻨﻪ ﺳﻪﻻﻡ ﺍﺷﮭﺎﺏ-ﯨﻼ
ﮬﻪﻡ ﺗﻪﻣﯩ‘<-ﯨ> ﻋﻨﺒﯩﻴﺎ ﻭﯗ ﻣﯘﺭﺳﻪﻟﻪ

²⁹⁶ Yazmada *bilenler* biçimindedir.

²⁹⁷ Yazmada *içinde* biçimindedir.

²⁹⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

²⁹⁹ Yazmada *Hasan-ile Hüseyin ol iki hümā* biçimindedir.²⁹⁹

³⁰⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

- 605 hem resûlün âline evlādına
ehl-i beytine vü hem aḥbābına
- 606 sev Resûl'ün âlini ey pür-şafā
vir şalavāt rūḥ-ı pāk-i Muşţafā
- 607 di añıcaḳ evliyālar mecmu'ın
raḥmetu'llāhü 'aleyhim ecma'ın
- 608 āl ü³⁰¹ evlād arasında ihtiyār
ki ulu şeyḥler pirlər var ey yār³⁰²
- 609 Bursa'da geldi <ki> evlād pirləri
dedeleri meclisindür yirleri
- 610 öyle bilün ululardur hepisi
cümle sözün bu durur hep rivāsı
- 611 ol Muḥammed Muşţafā gör ne didi
utanmañuz yārlarum didi³⁰³
- 612 cümlesini severüz biz anlaruñ
benüm şeyḥimdür biri ol cānlarun³⁰⁴
- 613 yine dedesi adıdur hem adı
anı seven bilür nedür taṭı³⁰⁵
- 614 'āşıḳları bilür anı nedür
şeyḥluk içre bir ağır binādur³⁰⁶

[25a]

³⁰¹ Yazmada *āl-i evlādı* biçimindedir.

³⁰² Bu beytin vezni bozuktur.

³⁰³ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁰⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁰⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁰⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

- 615 bunda şeyh çok çünkü³⁰⁷ şeyh oldur bize
sevgüsü hep cānları kılar tāze
- 616 āl ü evlādı severseñ ey dede
‘āşık-āne vir şalavāt Aḥmed’e
- 617 Raḥmetu’llah’dan süresin çok şafā
vir şalavāt rūḥ-ı pāk-i Muşafā
- 618 Emīr Sultān himmet eylerse yine
bu kitābı okuyam diñleyene³⁰⁸
- 619 himmeti kördür ire cümle göze
derd-ile āmīn di³⁰⁹ imdi bu söze
- 620 çok şükür kıl ümmet olduḡ Aḥmed’e
vir şalavāt ‘ışık-ıla Muḥammed’e
- 621 diñleñ imdi vaşf-ı ḥālüm idelüm
tefşīr<-i> ma’nīlerini nazm idelüm
- 622 n’oldı sebep kim yazıldı bu kitāb³¹⁰
şevk-ıla diñleyene açıla bāb
- 623 vaşf-ı ḥālimden āgāh idem sizi
tā ki āsān ola añlamak sözi
- 624 bu kitābuñ sebebin idem size
ger kulaḡ tutarsañuz işbu söze
- 625 emr-i ḥaḡ-ıla diñle ne dimişidük
bu ġarībluḡ illere gitmişidük³¹¹

[25b]

³⁰⁷ Yazmada *çünkü* biçimindedir.³⁰⁷

³⁰⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁰⁹ Yazmada *dīñ* biçimindedir.³⁰⁹

³¹⁰ Yazmada *sebep n’oldı kim yazıldı bu kitāb* biçimindedir.³¹⁰

³¹¹ Bu beytin vezni bozuktur.

- 626 āh ğaribluḡ ḥālde bir yol-durur
niçe eriñ beñizlerin şoldurur³¹²
- 627 şoyı şop<ı> ḡalmıṣ-ıdı Medīne'de
bulmadum Medīne miṣlin dūnyāda
- 628 Bursa şehrine gelüp düşmiṣidük³¹³
otururdum İkteciler'de 'ayān
- 629 tācir idüm aluban şatar-idum
dün ü³¹⁴ ğün fıkr-ile yatar-idum
- 630 işbu ḥālde şöyle sergerdān³¹⁵ iken
Ḥaḡḡ'ıñ ḡudretlerine ḡayrānken³¹⁶
- 631 bir ğün nā-ġāḥ bir 'azīz geldi bize
neler didi diyem işidüñ size³¹⁷
- 632 didi ēy oġul saña olsun selām
beni diñle söyleyem birkaç kelām
- 633 ulular göndürdiler beni saña
her ne dirsem muṭı' olıġör baña
- 634 şalıġıñı virdiler buldum didi
terbiye içün saña geldüm didi
- 635 seyr-i sülūk nice olur gösterem
teslīm olduġıñı hemān isterem³¹⁸
- 636 ḡavlāt idüp bir erba'ın idesin

[26a]

³¹² Bu beytin vezni bozuktur.

³¹³ Yazmada *gelüp Bursa şehrine düşmiṣ-idük* biçimindedir.

³¹⁴ Yazmada *dün-i ğün* biçimindedir.

³¹⁵ Yazmada *ser-gerden* biçimindedir.

³¹⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

³¹⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

³¹⁸ Yazmada *hemān teslīm olduġıñı isterem* biçimindedir.

ulular gitdügi yola gidesin³¹⁹

637 Seyyid Hüseyn imiş şordum adın
didi tad sen de tarīkuñ tadın³²⁰

638 toksan iki yaşında idi ey cān
şanki otuz üç yaşında bir civān³²¹

639 çün meşāyih sözlerin didi bize
mürşid oldu cānumuz oldu tāze

640 Emīr Sultān tarīkın oldur bilen
tarīk bilür şanma āhardan gelen³²²

641 Hāq gönderdi resūlūñ ālini
gösteri virdi evimūñ yolını³²³

642 muṭi‘ oldum her ne emr itdi <i>se
bile itdüm her ne kim itdi ise

643 bu tarīkde ne serlere irdüğüm
evvel āhir yā neler gördüğüm³²⁴

644 yā hilāfet<i> nice virildüğün
hem edebleri nice görüldüğün

645 zāhir-ile bāṭınuñ esrārını
esrāruñ o görünen envārını³²⁵

646 ger bu hālūñ cümlesin söyler-isem
her birisin size vaşf eyler-isem

³¹⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

³²⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

³²¹ Bu beytin vezni bozuktur.

³²² Bu beytin vezni bozuktur.

³²³ Bu beytin vezni bozuktur.

³²⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

³²⁵ Yazmada *o esrāruñ görünen envārını* biçimindedir.

647 bu sırlardan yazaydum niçe bāb
cilde şıgmaz olu-y-ıdı bu kitāb³²⁶

648 yā kaçan olur o hāller yazıla
dile gelmez bir söz-ile añlanmaz³²⁷

649 illā yüz biñde birin<i> diyelüm
hem kitābuñ sebebin söyleyelüm

[26b]

650 isteriseñ bu sırlara irmesin
gel gir erba‘īn<e> neler göresin

651 bu tarīķı anda göresin tamām
erba‘īn olmazsa olur nā-tamām

652 bu tarīķ eksügi<ni> hālvātda yaz
añlayana bu kadar haber yeter

653 illā kitāb sebebin idem saña
diñleyüp kulaķ tutarısañ baña

654 pīrümüñ emri-y-ile yazdum ben buni
‘ayıblamañ eksügüm tutup beni³²⁸

655 sebep ne-y-idi yazmağa gör ne direm
pīrümüñ emr itdigi hālvete girem³²⁹

656 niyet it erba‘īndir ey oğul
Allah vire açıla hōş toğrı yol³³⁰

³²⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

³²⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

³²⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

³²⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

³³⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

- 657 emrine ben de muti‘ oldum hemān
eşim dōstumla hāleleşdüm ey cān³³¹
- 658 yine sağ çıkmak ümīdi yoğ-ıdı
kibre girmek fikri igen çoğ-ıdı
- 659 niyetin guslın sahur³³²ların tamām
ta‘lim itdi cümle şartın ol hümām
- 660 didüm Mevlā işde geldüm pür-günāh
döküp gözler yaşını çok itdüm āh³³³
- 661 erba‘īne çünki girdüm havlāta
naşīb olduğunca gördüm hāl nite
- 662 dünyā ehlin bir nazār gördüm kamu
dimek olmaz hāllerini ey ‘amu
- 663 hep yaradılmış ‘ayān olur imiş
māsivādan giçen Hāk bulur imiş³³⁴
- 664 diledügi kula virürmiş³³⁵ kemāl
fazlı kılup gösterür imiş cemāl
- 665 mürşid-i kāmīl gerekdür kişide
tā ki aña gizlū sırlar işide
- 666 on sekiz biñ ‘ālemi Hāk kaplamış
mā-sivā içinde özin şaklamış
- 667 kudretin muhīṭ-i cihān eylemiş
‘āşıkā olur imiş uyku vāşıl

[27a]

³³¹ Bu beytin vezni bozuktur.

³³² Yazmada *suḥurların* biçimindedir.

³³³ Bu beytin vezni bozuktur.

³³⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

³³⁵ Yazmada *virür imiş* biçimindedir.

- 668 ırağ olan özi<y>imiş lâ-yezāl
viren alan yine Hâk olur imiş
- 669 dahı söz çok açıla yol ehline
tursun <ol dahı> bu sözler ehline
- 670 gizli hazne örtüsin açmayalum
şınurı başup öte giçmeyelüm
- 671 añladum bunda delîl olmağ-ımış
çāresi ancak fenā bulmağ-ımış
- 672 kırk gün olıcağ <ki> taşra çıkaram
seyr idüp şu dünyāya <ben> bakaram
- 673 degirmen döner gibi başum döner
şanki yir göge çıkup gök yire iner³³⁶
- 674 mürşidimüz ol sâ‘at irdi hemān
bir niçe dürli ‘ilāç itdi ey cān³³⁷
- 675 gözüm açdum ne öte var ne beri
yir <ve> gök bayağı yirinde giri
- 676 pīrim eydür göñlüñ oğul ne diler³³⁸
şimdi nefsüñ niçe nesne arzūlar
- 677 her ne isterse göñ<ü>lüñ söylegil
heç utanma hālını bir bir digil
- 678 göñlüñ ister mi ki maluñ çok ola
kullar ve cāriyeler hıdmet kıla³³⁹

[27b]

³³⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

³³⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

³³⁸ Yazmada *pīrim eydür oğul göñlülñ ne diler* biçimindedir.

³³⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

- 679 ne hūr her ne ta‘ām ārzū iderseñ
ārzūñı baña her ne iderseñ³⁴⁰
- 680 dürlü dürlü hōş libāslar geymegi
her öyünde şekerī aş yimegi
- 681 işde mürşid şöyle olur ey kişi
ķādir³⁴¹ olup gidere her teşvīşī³⁴²
- 682 isde Hāk’-dan-ki mürşide iresin
degmeler görmedüğini göresin³⁴³
- 683 isteyenler āl ü³⁴⁴ evlādı bula
āl ü³⁴⁵ evlādı sevenler ne³⁴⁶ bula
- 684 āl ü evlādı severseñ ey dede
‘āşık-āne vir şalavāt Aħmed’e
- 685 Raħmetu’llah’dan süresin çok şafā
vir şalavāt rūḥ-ı pāk-i Muştafā
- 686 Emīr Sulṭān himmet eylerse yine
bu kitābı okuyam dīñleyene³⁴⁷
- 687 himmeti gördür ire cümleñüze
derd-ile āmīn dī³⁴⁸ imdi bu söze
- 688 çok şükür kıl ümmet olduk Aħmed’e
vir şalavāt ‘ışķ-ıla Muħammed’e

[28a]

³⁴⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁴¹ Yazmada *ķādur* biçimindedir.

³⁴² Yazmada *teşvīşin* biçimindedir.

³⁴³ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁴⁴ Yazmada *āl-i evlādı* biçimindedir.

³⁴⁵ Yazmada *āl-i evlādı* biçimindedir.

³⁴⁶ Yazmada *neler* biçimindedir.

³⁴⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁴⁸ Yazmada *dīñ* biçimindedir.

- 689 bu kez gönlüm heç nesne dilemez
hemân ağlamak diler ağlayamaz³⁴⁹
- 690 bir işâret bu <ki> oldı ey ata
tiz yidi gün yine girem hılvete
- 691 didi yaz bir Şefâ‘at-nâme kişi
dilerseñ aķa gözlerün yaşı
- 692 âhirinde yaz ilâhî sözleri
Emîr Sultân medh olsun sözleri³⁵⁰
- 693 o yüzdendi ‘âşıkıları okuya
okuyanlar cânına rahmet kıla³⁵¹
- 694 dertlü ‘âşık dertlülerün çün göre
ağladuķça saña himmetler ire
- 695 yidi gün yidi gice dürüş aña
kitābuñı çıkıcaķ göster baña
- 696 yā şeyhim himmet eyle diyesin
Allah vire dertlü sözler diyesin³⁵²
- 697 yine girdüm hılvete kıldum zārī
bu hūrları pāk vuzūlarla arı³⁵³
- 698 çünkü bu emre itā‘at eyledüm
ķudretüm yitdügi deñlü söyledüm
- 699 pes o hâlde yazdum işbu sözleri
söz aşlından āgāh itdüm sizleri³⁵⁴

³⁴⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁵⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁵¹ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁵² Bu beytin vezni bozuktur.

³⁵³ Yazmada *bu hūrları pāk vuzūlarla arı* biçimindedir.

³⁵⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

700 şehir-i Şevvāl āhiri-y-idi ol ay³⁵⁵
tārihi otuz toközda idi şay

701 hem gice yazar-ıdum hem gündüzün
bu kadar elümden geldi ey güzīn³⁵⁶

[28b]

702 gāh yazardum gāh yaturdum ey ricāl
gāh özimi bilmez idüm bī-mecāl

703 yidinci günde tamām oldu ey yār
bu Şefā‘at-nāme’de her neki var³⁵⁷

704 gel gör imdi ağlamak nice olur
derd-ile ağlayan ol hālī bulur

705 göz yaş-ıla beytlerin fikr³⁵⁸ eyledüm
naşīb olduğu kadar zikr³⁵⁹ eyledüm

706 şanmañuz kim hemān diyüp itmişem
şeyhüm emrine itā‘at itmişem³⁶⁰

707 pīrümün emr itdügi sözler ola
iyü yatlu hemān didügüm ola³⁶¹

708 mürşidimün imdi gelsün yirine
yā halka yaraya yā kim görine³⁶²

³⁵⁵ Yazmada *şehir-i Şevvāl āhiri-y-idi hem ol ay* biçimindedir.

³⁵⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁵⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁵⁸ Yazmada *fikir* biçimindedir.

³⁵⁹ Yazmada *zikir* biçimindedir.

³⁶⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁶¹ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁶² Bu beytin vezni bozuktur.

- 709 umaram halk ‘aybın <añup> örteler
kendü ‘ayıbların añup örteler
- 710 Tañrı hoşnüd ola dilerse ey cān
dertlü cānuma bu söz yiter hemān³⁶³
- 711 zīrā yoǵdur bu fenānuñ qarārı
bu kitāb şönumuza qala bārı
- 712 ecel ire baña da bir gün ölem
bu ola sebebe du‘āda añılam
- 713 kitābumuñ bencileyin ‘aybı çok
zīrā hergiz³⁶⁴ bir ‘ayubsuz işüm yoǵ³⁶⁵
- 714 ‘aybumuza baǵmayasın örtesin [29a]
dilerem-ki Hāq qatında³⁶⁶ örtesin
- 715 sizüñ de ‘aybuñuzı örte Settār
giçe suçlarıñuzdan örte Ğaffār³⁶⁷
- 716 Pīr Muḥammed du‘acıñuzdur size
luṭf³⁶⁸ idüp cānını kılasız tāze
- 717 armağan aña du‘ālar viresiz
Tañrı’nuñ bol raḥmetine iresiz
- 718 bir kez Allah raḥmet itsün diyene
raḥmet itsün Hāq aña döne döne

³⁶³ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁶⁴ Yazmada *hırgiz* biçimindedir.

³⁶⁵ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁶⁶ Yazmada *qıtında* biçimindedir.

³⁶⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁶⁸ Yazmada *luṭıf* biçimindedir.

- 719 du‘ā-ıla aňan arındaşı Allah
cemālini müyesser itsün ol āh³⁶⁹
- 720 umucumuz du‘ādur maşūdumuz
āk-i pāyüñüze budur sözümüz
- 721 ol kişinüñ āceti ola abūl
bizüm-<i>çün fātiā ouya ol
- 722 bize her kim bu isānı ileye
ouyup evābını baıqlaya³⁷⁰
- 723 soñ nefesde īmān aña yoldaş ola
enbiyālar olına oldaş ola³⁷¹
- 724 cümleñüze ramet eylesün Allah
onuklasun dīzārı-y-ıla Allah³⁷²
- 725 āl ü³⁷³ evlād-ıla bile varasın
a Te‘ālānuñ cemālin gōresin
- 726 cān u dilden sev abībüñ ālini
seyr idesin cennet ire ālını
- 727 āl ü evlādı severseñ ēy dede
‘āşık-āne vir alavāt Amed’e
- 728 Rametu’llah’dan süresin o afā
vir alavāt rū-ı pāk-i Mutaā
- 729 Emīr Sulān himmet eylerse yine
bu kitābı ouyam diñleyene³⁷⁴

[29b]

³⁶⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁷⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁷¹ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁷² Bu beytin vezni bozuktur.

³⁷³ Yazmada *āl-i evlādı* biçimindedir.

³⁷⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

- 730 himmeti gördüm ire cümleñüze
derd-ile āmīn dī³⁷⁵ imdi bu söze
- 731 çok şükür kı l ümmet olduḡ Aḥmed’e
vir şalavāt ‘ışḡ-ıla Muḥammed’e
- 732 ēy ‘azīzler işüdüñ bir dilek var
isteyelüm vire ol perverdigār³⁷⁶
- 733 du‘ā kı l uban gidelüm şöḡbete
umaruz bu meclisde ḡayırlar bite³⁷⁷
- 734 imdi <de> dī<yi>ñ <ki> du‘ā kı l al um
yalvaralum yanalum yaḡılalum
- 735 du‘ā kı l al um-ki ol Ḥaḡ Te‘ālā
şerlerimüzi ḡayra döndere Mevlā³⁷⁸
- 736 bu meclisde kim bizi cem‘ eyledi
ma‘rifet diñlemege semi‘ eyledi³⁷⁹
- 737 yārın cennetde yine ol ferd-içün
dīzārına ḡarşu cem‘ itmek-çün³⁸⁰
- 738 derd-ile āmīn diyelüm bu söze
āmīn dīñ naḡar olsun size³⁸¹
- 739 şöñ nefesde cümlemüze ĩmān
Ḥaḡ yoldaş kı l ıvire Ḳur’ān³⁸²

³⁷⁵ Yazmada *dīñ* biçimindedir.

³⁷⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁷⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁷⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁷⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁸⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁸¹ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁸² Bu beytin vezni bozuktur.

- 740 mü'minler ile ĩmānumuz
şaklaya şeytāndan ol Sübhān'umuz³⁸³
- 741 bu du'āmuz <da> kabūl olmağ-ıçun
Hak cemāli <de> naşīb olmağ-ıçun
- 742 şol ricāl-i ġayb³⁸⁴ olan sulţānlaruñ
hāzır-ıçun ġāyib-içün anlaruñ
- 743 'āl-i nazarlari yitişe bize
dīn-i dünyā ahret emir <bu>söze
- 744 cümlemüze 'āl-i himmet kılalar
āmīn Allah diye³⁸⁵ rahmet bulalar
- 745 pīrümüz şeyhimüz ol güzel cānuñ
pāk rūhı-y-ıçün <ki> Emīr Sulţān'uş
- 746 ilāhī şeyhimüñ sırrı haqqı-çün
anuñ takvāsı ve yiri haqqı-çün³⁸⁶
- 747 bu tarīkdan geçen 'āşıklar-içün
bākī kalan muhibb-i şādıklar-içün³⁸⁷
- 748 bu fırsat-kim ele girmiştür ey cān
ki 'emrimüz bu dem devr-i Süleymān³⁸⁸
- 749 bu bir kerīm vücūddur bilün ey cān
atasıdur bunuñ Sulţān Selim Hān³⁸⁹
- 750 her dilegi bunuñ Allah vire

³⁸³ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁸⁴ Yazmada *ġaybı* biçimindedir.

³⁸⁵ Yazmada *diyen* biçimindedir.

³⁸⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁸⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁸⁸ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁸⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

dilerüz hükmi şarka garba ire³⁹⁰

751 kılıcı üstün olup fetihler olsun
Hak katında her işi hâşıl olsun³⁹¹

752 bunuñ adıdur Sultân Süleymân
semavât-ı arzın âfâtından³⁹²

753 şaklaya Hak hasûdlar şöhetinden
hidâyet eyleyüp giçe suçundan³⁹³

[30b]

754 mäsivâ şerrinden anı bekleye
ins ü cin şerrinden Allah şaklaya

755 yâ ilâhî vücûdunı ölümden
giçenden vir anı şakla ölümden³⁹⁴

756 kemâl-i ‘ilmini hem devletini³⁹⁵
‘adlini inşâfını şefkatini

757 leşkerin manşûr muzaffer kıla
oğlanlarını kemâl-i pîr kıla³⁹⁶

758 ‘adûların қаһr idivirmek-<i>çün
döstlerini döst kılıvirmek-<i>çün

759 cemi‘ enbiyâ vü mürseller içün
cemi‘ evliyâlar serverler-içün³⁹⁷

³⁹⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁹¹ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁹² Bu beytin vezni bozuktur.

³⁹³ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁹⁴ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁹⁵ Yazmada *kemâl-i ‘ilmini ve hem devletini* biçimindedir.

³⁹⁶ Bu beytin vezni bozuktur.

³⁹⁷ Bu beytin vezni bozuktur.

- 760 şol hisābsuz evliyā biri için³⁹⁸
bunlaruñ ‘arşdan giçen biri için
- 761 Ebūbekr’uñ şıdkı ‘Ömer’ün ‘adli-çün
‘Oşmān edebi ‘Ālī cömerdligi-çün³⁹⁹
- 762 bunlardan dīn yolına kılduklar-içün
bu dört yāruñ dīnde bulundukları-çün⁴⁰⁰
- 763 ol Muḥammed Muştafā’nuñ rūhı-çün
ümmetine pür vefānuñ rūhı-çün
- 764 āl ü⁴⁰¹ evlādı <ve> aşḥāb<ı> için⁴⁰²
ehl-i beyti zürriyeti rūhı-çün
- 765 müslimīne müslimāt için kamu
mü’minīne mü’mināt için ‘amu

³⁹⁸ Yazmada *biri-çün* biçimindedir.

³⁹⁹ Bu beytin vezni bozuktur.

⁴⁰⁰ Bu beytin vezni bozuktur.

⁴⁰¹ Yazmada *āl-i evlādı* biçimindedir.

⁴⁰² Yazmada *aşḥāb-içün* biçimindedir.

3. DİZİN

A

a	ünl. Herhangi bir olay karşısında şaşma, beğenme, üzülme, kızma, hayret, memnuniyetsizlik gibi çeşitli duyguları belirtir. a. 364 [=1]	a.-a 398 a.-alar 301 a.-ar 273 a.-asın 58 a.-dı 240 a.-dum 675 a.-ıla 669 a.-mayalum 670 a.-sa 168 a.-uñ 468 a.-up 309 [=14]
‘Abbas	<Ar. öz. is. Peygamberlerimizin amcalarından, Mekke fethinde Müslüman olan zat. ‘A. 600 [=1]	açıl- f. Açık hale getirilmek. a.-a 490, 622, 656 a.-mış 343 [=4]
‘aceb	<Ar. is. Acaba, hayret, gariplik, şaşılacak şey. ‘a. 147, 270, 465 [=3]	açuk sf. Açık a. 190 a.+lar 440 [=2]
acı	sf. İstirap a.+sın 181 a.+sına 207 a.+sında 209 [=3]	ad is. İsim a.+ı 224, 613 a.+ıdur 613, 752 a.+ımı 252 a.+ımın 65 a.+ın 2, 56, 637 a.+ını 579, 587 [=11]
acıt-	f. Canını yakmak, ağrı ve sızı vermek, ağrıtmak. a.-uban+(acıduban) 426 [=1]	ādem <Ar. is. İnsan, beşer. ā. 248, 250, 253, 285 ā.+e 65 [=5]
‘āciz	<Ar. sf. Zayıf, güçsüz ‘ā. 494 [=1]	‘adl <Ar. is. Adalet, hakkaniyet, doğruluk, tarafsızlık. ‘a.+ını 506
aç	sf. Yemek yeme isteği ve ihtiyacı duyan. a. 448 a.+ mıdur 449 [=2]	
aç-	f. Bir şeyi kapalı, örtülü, kilitli veya bağlı durumdan çıkarmak. a. 20, 46, 407	

	'a.+içün+(1) 761		a.-mañ 257
	'a.+ini 756		a.-sa 124, 126
	'a.+üme 534		a.-uban 227, 228, 380
	[=4]		a.-up 377
'adū	<Ar. is. Düşman		a.-ur 258
	'a.+ların 758		a.-urağ 369
	[=1]		[=12]
āfāt	<Ar. is. Afetler, musibetler, belalar.	ağlat-	f. Birisinin ağlamasına sebep olmak.
	ā.+ından 752		a.-up+(ağladup) 43
	[=1]		[=1]
āgāh	<Far. sf. Haberi olan, haberli, haberdar.	āh	ünl. Ağrı, ıstırap, pişmanlık, esef, acıma, özlem vb. duyguları ifade eder.
	ā.+(itmek) 623, 699		ā. 36, 232, 299, 369, 626
	[=2]		ā.+(eylemek) 406
ağır	sf. Kıymetli, değerli, gösterişli.		ā.+(itmek) 256, 417, 430, 660
	a. 381, 495, 614		[=10]
	[=3]	āhar	<Far. is. Hattatların kağıt cilalamak için kullandıkları nişanta ve yumurta akından yapılmış özel bir karışım.
ağız	is. Ağız		ā.+dan 640
	a. 373		[=1]
	a.+ına+(ağzına) 116	ağbāb	<Ar. is. Dost, bildik, tanıdık.
	a.+ıyıla+(ağzıyıla) 361		a.+ına 605
	[=3]		[=1]
ağla-	f. Acı, keder, pişmanlık ve bazen de sevinçten göz yaşları dökmek.	'ahd	<Ar. is. Söz verme.
	a.-duğça 694		'a. itmek söz vermek 67
	a.-ma 259		'a.+ıñı 67
	a.-mağ 689, 704		[=2]
	a.-yalar 256	ahı	is. Bir kimsenin sevdiği, en yakını.
	a.-yamaz 689		a. 13, 55, 55, 192, 362, 370
	a.-yan 704		[=6]
	a.-yasın 404	āhir	<Ar. sf. Son, sonraki, en son.
	a.-yurağ 362		ā. 7, 643
	[=9]		ā.+de+(vaqt-i+āhir) 38
ağlaş-	f. Birlikte, karşılıklı ağlamak.		
	a.-a 229		
	a.-anlara 257		
	a.-avuz 231		

ā.+inde 692	
ā.+iyidi 700	
[=5]	
Ahmed <Ar. is. En çok övülmüş ve seçilmiş olan, Hz. Muhammed.	‘ākıl <Ar. sf. Akli başında, aklını kullanabilen.
A.+e 39, 84, 132, 156, 191, 238, 290, 326, 348, 397, 469, 501, 562, 616, 620, 684, 688, 727, 731	‘ā.+isen 319, 322
[=19]	[=2]
ahret <Ar. is. Öbür dünya, öteki dünya.	‘akl <Ar. is. Akıl
a. 320, 321, 352, 743	‘a.+uñuz 461
a.+çün+(1) 269	[=1]
a.+e 135	akreb <Ar. is. Zehirli ve tehlikeli hayvancık, akrep.
a.+te 243	a.+ler 201
[=7]	[=1]
ahval <Ar. is. Haller, durumlar.	āl <Ar. is. Soy, sülale.
a.+ine 438	ā. 39, 84, 132, 156, 191, 238, 290, 326, 348, 397, 469, 501, 562, 576, 608, 616, 683, 683, 684, 725, 727, 764
a.+ini 352	ā.+ine 605
[=2]	ā.+ini 606, 641, 726
ak sf. Beyaz	[=26]
a. 360, 365	‘āl <Ar. sf. Yüce, ulu.
[=2]	‘ā.-i himmet kılmak himmeti büyük olmak 744
ak- f. 1. Meyletmek	‘ā.-i nazār yüce bakış 743
a.-a 105	[=2]
a.-amaz 209	al- f. 1. Ele geçirmek, yakalamak, elde etmek.
a.-ar 185	a.-alar 283
a.-asın 576	a.-am 518
a.-mak 209	a.-an 668
2. Sıvı maddeler veya çok ince taneli katı maddeler için bir yerden başka bir yere doğru gitmek.	a.-ına 10
a.-a 691	a.-uban 629
a.-ar 361	a.-ur 223, 503
[=7]	2. (yardımcı fiil) Bazı kelimelerle birleşik fiil yapar.
‘ākıbet <Ar. is. Nihayet, son.	a.-asın+(‘ibret) 159
‘ā. 131, 456	a.-dı+(cān) 261
[=2]	a.-iñuz+(‘ibret) 42

[=10]
a'lā <Ar. sf. Yüksek
a. 160
a. kılmak yüceltmek 598
[=2]
'alāka <Ar. is. İlgi, ilişki.
'a.+sın 185
[=1]
ālāt <Ar. is. Aletler, araçlar.
ā.+ı 194
[=1]
alçak sf. Yerden uzaklığı az olan.
a. 430
[=1]
alda- f. Aldatmak, kandırmak, oyun
etmek.
a.-dı mı 252
[=1]
aldan- f. Yanılmak
a.-mağı 66
[=1]
'ālem <Ar. is. Dünya
'ā. 9
'ā.+e 66
'ā.+i 580, 666
[=4]
'Ālī <Ar. is. Dört büyük halifeden, Hz.
Ali.
'Ā. 761
'Ā.+dür 597
[=2]
'ālim <Ar. sf. Bilgin
'ā.+leri 537, 553
[=2]
'Alīm <Ar. öz. is. Allah'ın, "çok bilen"
manasında esmaü'l hüsna'daki bir
ismi.

'A.+(Hallak-ul+'Alīm) 51
[=1]
Allah <Ar. is. Tanrı
A. 2, 4, 31, 32, 56, 145, 252, 579,
587, 589, 591, 656, 696, 718, 719,
724, 724, 744, 750, 754
A.+a 117
A.+dan 592
A.+ı 4, 585
A.-ül 'azim Azim olan Allah. 471
[=25]
alma is. Elma
a. 223
[=1]
alt is. Bir şeyin yere bakan yanı.
a.+ında 417
[=1]
'āmm <Ar. sf. Umumi, herkes.
'ā. 505
[=1]
āmāl <Ar. is. Emeller
ā.+iñi 478
ā.+ümüz 466
[=2]
'amel <Ar. is. İş
'a. 101, 109, 111, 112, 288
'a.+(eylemek) 475
'a.+(kılmak) 299
'a.+iymiş 346
'a.+ler 264
'a.+lerden 463
'a.+lerin 142
'a.+ünle 260
[=12]
āmīn <Ar. ünl. Tanrım, dileğimi kabul et.
ā. 237, 619, 687, 730, 738, 738,
744

[=7]
ammā <Ar. e. Ama, lakin, fakat, ancak.
a. 540, 544
[=2]
‘amu <Ar. sf. Umumi, genel.
‘a. 662, 765
[=2]
ana is. Anne
a. 92, 94, 303, 426, 427, 428, 455,
455, 479
a.+lara 458
a.+ların 431
a.+larsız 437
a.+muz 416
a.+ñ 451
a.+ña 67
a.+ñiçün 459
a.+sına 186, 208
[=18]
anacuk is. Anacık
a.+um+(anacugum) 390
[=1]
ancağ zf. O kadar, öyle.
a. 7, 13, 108, 111, 671
[=5]
anda zf. Orada, o hususta; oraya, o
zaman gibi çeşitli anlamları vardır.
a. 50, 72, 82, 142, 147, 170, 180,
283, 283, 315, 340, 349, 486, 542,
545, 550, 651
[=17]
andağı zf. Oradaki
a. 389
[=1]
andan zf. Ondan
a. 7, 95, 110, 188, 255, 434
[=6]

anı zf. Onu
a. 14, 56, 60, 110, 113, 158, 162,
166, 253, 273, 285, 417, 454, 496,
508, 510, 512, 523, 541, 613, 614,
754, 755
[=25]
anıñ zf. Onun
a. 115
a.+çün+(1)dür 53
a.+üçün+(1)dür 56
[=3]
anlar zm. Onlar
a. 93, 149, 218, 220, 230, 374, 381,
405, 416, 432, 434, 435, 436, 450,
450
a.+a 259, 339, 437, 437, 441, 445,
458
a.+dan 404
a.+ı 140, 203, 406, 446, 448, 462,
554
a.+ın 355
a.+uñ 136, 158, 268, 332, 346, 349,
353, 402, 452, 518, 525, 612, 742
[=43]
anuñ zf. Onun
a. 95, 103, 108, 108, 134, 225, 226,
419, 444, 596, 746
a.+çün+(1) 542
a.+la 522
[=13]
añ- f. Hatırlamak
a.-an 31, 379, 719
a.-ar 333, 584, 584
a.-ar mıyuz 463
a.-dı 574
a.-ıcak 4, 603, 607
a.-maz 269

	a.-mazıduñ 270, 362		a.+ñuzda 549
	a.-sa 585		a.+sında 168, 233, 608
	a.-uban 406		[=5]
	a.-up 709	ara-	f. Yoklamak, incelemek.
	[=17]		a.-rken 535
aña	zf. Ona		[=1]
	a. 4, 32, 58, 59, 75, 104, 111, 111,	‘Arabī	<Ar. sf. Arapça, Arap dili.
	119, 155, 226, 247, 265, 301, 307,		‘A.+den 21
	311, 444, 484, 665, 695, 717, 718,		‘A.+sin 573
	723		[=2]
	[=23]	arı	sf. Temiz, pak, saf.
añdan	zf. Ondan		a. 697
	a. 271		[=1]
	[=1]	‘arife	<Ar. is. Arefe, bayramdan önceki
añıl-	f. Hatırlanmak, söz konusu olmak.		gün.
	a.-am 26, 712		‘a. 385
	[=2]		[=1]
añla-	f. Telakki etmek.	armağan	is. Bir kimseye karşılıksız olarak
	a. 319		verilen şey, hediye.
	a.-dılar 549		a. 496, 717
	a.-dum 671		[=2]
	a.-kıl 445	‘arş	<Ar. is. Gökyüzünün dokuzuncu
	a.-mağ 623		katı.
	a.-maz 570		‘a.+dan 760
	a.-yan 568		[=1]
	a.-yana 652	artuğ	sf. Başka, gayri.
	a.-yasın 61, 322, 567		a. 7, 275
	a.-yurağ 567		[=2]
	[=12]	arż	<Ar. is. Yeryüzü, dünya.
añlan-	f. Anlaşılmaq		a.+ın+(semāvāt-ı+arż) 752
	a.-maz 648		[=1]
	a.-maz+(olmağ) 107	arżü	<Far. is. İstek, arzu.
	[=2]		a.+(itmek) 679
ara	is. İki şeyi birbirinden ayıran		a.+layan 339
	uzaklık, açıklık, aralık, boşluk,		a.+ñı 679
	mesafe.		[=3]
	a.+ña 92	arzula-	f. İstek duymak, özlemek, istemek.

a.-r 676
[=1]
āsān <Far. sf. Kolay
ā.+ın 489
ā.+(olmak) 623
[=2]
aşhāb <Ar. is. Hz. Muhammed'in ashabı,
dostları.
a. 144, 145, 152, 227, 229
a.+a 214
a.+ıla 10, 604
a.+içün 764
[=9]
aşl <Ar. is. Asıl, temel, kök, ana.
a.+ına+(irmek) 103
a.+ından 699
a.+ını 330, 563
[=4]
'āsi <Ar. sf. İsyancı, isyankar.
'ā.+(olmak) 282
[=1]
aşşı is. Yarar
a. kılmak yararlanmak. 50, 91
[=2]
aş is. Yemek
a. 680
[=1]
aş- f. Yüksek, uzak veya geçilmesi güç
bir yerin öte yanına geçmek.
a.-uban 130
[=1]
'aşer <Ar. sf. On
'a.+e 601
[=1]
'aşere <Ar. sf. Onlar (10'lar)
'a.-i mübeşşere Cennetlik oldukları,
sağlıklarında kendilerine

Peygamberimiz tarafından
müjdelenen on zat. 601
[=1]
'āşık <Ar. sf. Birine, bir şeye tutkun.
'ā. 694
'ā.+(olmak) 188
'ā.+a 667
'ā.+ları 614, 693
'ā.+lariçün 747
[=6]
'āşık-āne <Ar. Far. zf. Aşıkça, aşık olana
yakışır yolda.
'ā. 39, 84, 132, 156, 191, 238, 290,
326, 348, 397, 469, 501, 562, 616,
684, 727
[=16]
ata is. Baba
a. 92, 94, 303, 378, 427, 428, 431,
453, 458, 459, 479, 690
a.+lar 437
a.+ñ 451
a.+ña 67
a.+sıdur 749
a.+sına 186, 208
[=18]
'ata <Ar. is. Bağışlama, bağış.
'a.+(eylemek) 451
'a.+(itmek) 52
[=2]
atdur- f. Atma işini yaptırmak.
a.-sun 65
[=1]
āteş <Far. is. Od, hararet.
ā.+den 196
[=1]
āvāz <Far. is. Ses, seda.
ā. 312

[=1]
‘avn <Ar. is. Yardım
‘a. 500, 559
[=2]
ay+(1) öz. is. Kamer
a. 311, 311, 363
[=3]
ay+(2) is. Yılın on iki bölümünden her biri.
a. 700
a.+ınun 383
[=2]
ayağ is. Ayak
a. 53, 443
a.+ın+(ayağın) 217
a.+ları 216
a.+un+(ayağın) 81
[=5]
‘ayān <Ar. sf. Belli, açık, meydanda.
‘a. 478, 628
‘a. olmak belli olmak, bilinir olmak. 663
[=3]
‘ayb <Ar. is. Ayıp
‘a.+ı 27, 27, 713
‘a. ın örtmek ayıbını gizlemek 709
‘a. ların örtmek ayıplarını gizlemek 709
‘a.+um 28, 28
‘a.+umuza 714
‘a.+uñuz 29
‘a. uñuzu örtmek aybınızı gizlemek 715
[=10]
‘ayıbla- f. Ayıplamak, kınamak.
‘a.-mañ 654
[=1]

ayır- f. Bölmek, ayırmak.
a.-mağıl 324, 324
[=2]
ayrı sf. Yerleri bir olmayan.
a. 585
[=1]
ayrıl- f. Bir yerden, bir kimseden, bir şeyden uzaklaşmak.
a.-alar 331
a.-duğ 126
a.-duñ 277
a.-mağa 190
[=4]
ayruluk is. Ayrılık, ayrı olma durumu.
a. 123, 126
a.+durur 127
[=3]
‘ayubsuz sf. Ayıpsız, ayıbı, kusuru olmayan.
‘a. 713
[=1]
az is. Nicelik, nitelik, güç, süre, sayı bakımından eksiklik.
a. 245, 566, 572
a.+(az+az) 566, 566
[=5]
a‘zā <Ar. is. Organlar
a. 128
a.+muz 463
a.+sı 375
[=3]
‘azāb <Ar. is. İşkence, keder.
‘a. 194
‘a. çekmek azap görmek 143
‘a.+ıla 329
‘a.+ın+(görmek) 18
‘a.+ile 203

‘a.+lar 282
[=6]
azacuk sf. Çok az, biraz, azıcık
a. 447
[=1]
āzad <Far. sf. Özgür, serbest.
ā.+(eylemek) 556
ā.+(olmak) 287
[=2]
azarla- f. Kırıcı ve sert söz söylemek,
paylamak.
a.-yan 479
[=1]
azgun sf. Azgın, azmış olan.
a. **azgun** azgın azgın 107, 107
[=2]
azık is. Yiyecek, yol yiyeceği, erzak.
a. 41
[=1]
‘Azīm <Ar. öz. is. Allah’ın, “büyük, ulu”
manasında esmaü’l-hüsna’daki bir
ismi.
‘A. 447
‘A.+(Allah-ül+‘Azīm) 471
[=2]
‘aziz <Ar. sf. Muhterem, sayın.
‘a. 631
‘a.+ler 732
[=2]
‘Azrā’il <Ar. is. Ölüm meleği.
‘A. 109, 114, 118, 223, 261
‘A.+ün 122, 249
[=7]
azucuk → azacuk
a. 441
[=1]
azuk → azık

a.+ı+(azuğı) 269
a.+un+(azuğun) 243

[=2]

B

bāb <Ar. is. Bölüm, fasıl.
b. 476, 476, 622, 647
[=4]
baba <Far. is. Ata, baba.
b.+muz 416
[=1]
babacuk is. Babacık
b.+um+(babacuğum) 390
[=1]
bād <Far. is. Yel, rüzgar.
b.-ı yüce ulu rüzgar. 470
[=1]
bağ <Far. is. Bağ, büyük bahçe, bostan.
b.+ları 174
[=1]
bağır is. Göğüs, ciğer, sine.
b.+ı+(bağrı) 418
[=1]
bağışla- f. Affetmek
b. 323, 594
b.-ğıl 555
b.-r 582
b.-ya 37, 722
[=6]
bağla- f. Düğümlemek
b.-yalar 256
[=1]

bağlan- f. Düğümlenmek

b.-dı 267

[=1]

bağçe <Far. bağ-çe is. Çiçek ve ağaç yetiştirilen yer, bostan.

b.+leri 174

[=1]

bahtlı sf. Bahtlı, talihli.

b. 225

[=1]

bağ is. Bağ (?)

b.+ını 41

[=1]

bağ- f. Bakışı bir şey üzerine çevirmek.

b.-a 184, 308

b.-a+(gelmek) 200

b.-a+(kalmak) 183, 183

b.-a+(turmak) 105

b.-amaz 209

b.-an 124

b.-ar 185, 210, 361

b.-aram 672

b.-arlar 438

b.-asın 58, 576

b.-ınca 347

b.-mağa 58

b.-mayasın 437, 714

b.-un 525

b.-up 42, 340

[=22]

bakış is. Bakma işi veya biçimi.

b.+ları 347

[=1]

bākī <Ar. sf. Daimi, kalıcı.

b.+(kalmak) 747

[=1]

bāl is. Bal

b. 303

[=1]

baña zf. Bana; ben zamirinin yönelme durumu.

b. 20, 24, 26, 50, 119, 398, 424, 508, 511, 633, 653, 679, 695, 712

[=14]

bāri <Far. e. Hiç olmazsa, bir kere.

b. 12, 538, 711

[=3]

bas- f. Bastırmak, kapatmak.

b.-ar 63

b.-up 670

[=2]

baş is. 1. Kafa

b. 418

b.+ı 215, 443

b.+ıma 492

b.+ıña 46, 72

b.+ıñı 69

b.+um 673

2. Başlangıç

b.+a 504

b.+dan 504

[=10]

başcuğaz is. Başcağız

b.+larıñ 418

[=1]

bat- f. Gömülmek

b.-asın 322

[=1]

bāṭın <Ar. is. Gizli, görülmeven.

b.+ı 567

b.+uñ 645

[=2]

bāṭinī <Ar. sf. Dahili, sır ve hakikatle ilgili.

b. 569
[=1]
bay is. Zengin
b.+ı 13
[=1]
bayacı sf. Eskisi gibi.
b. 675
[=1]
bayram is. Milli veya dini bakımdan önemi
olan ve kutlanan gün.
b. 385, 408
[=2]
ba'zı <Ar. zf. Birazı, bir kısmı, kimi.
b. 157, 157, 182, 189, 190, 419,
427
[=7]
ba'zu → ba'zı
b. 341
b.+nuñ 415
[=2]
bed-fi'āl <Far. Ar. b. sf. Yaptığı işler kötü
olan.
b. 493
[=1]
beden <Ar. is. Gövde, vücut, cisim, ten.
b. 362
b.+den 183
[=2]
beḳā <Ar. is. Devam, sebat, bakilik.
b. 590
b. bulmak sonsuzluğa erişmek 589
b.+ya 97
[=3]
bekle- f. Saklamak, gizlemek, kapalı
tutmak.
b.-dügi 359
b.-ye 754

[=2]
bel is. Bel
b.+leri 96
[=1]
belürsiz sf. Belirsiz, meçhul.
b. 373
[=1]
ben zm. Tekil birinci kişi zamiri, ben.
b. 119, 494, 498, 499, 508, 513,
531, 545, 548, 654, 657
b.+den 547
b.+i 494, 632, 633, 654
b.+üm 612
b.+üm 153, 244, 254, 391, 422,
423, 574
b.+ümken 423
[=25]
bencileyin zm. Benim gibi.
b. 27, 493, 713
[=3]
beñ is. Çoğu doğuştan tende bulunan
ufak koyu renkli leke veya kabartı.
b.+ler 365
[=1]
beñiz is. Yüz
b.+lerin 626
[=1]
beñze- f. Benzemek
b.-r 304
[=1]
beri sf. Konuşanın önündeki iki
uzaklıktan kendisine daha yakın
bulunan.
b. 675
[=1]
berk sf. Sağlam, sıkı, muhkem, kuvvetli.

b. eylemek kuvvetli bulundurmak,
sağlamlaştırmak 352
[=1]

besle- f. Yiyecek ve içeceğini sağlamak.
b.-düklerüñ 401
b.-r 453
[=2]

beş is. Dörtten sonra gelen sayının adı.
b. 85, 300
b.+i 334
[=3]

beyān <Ar. is. Anlatma, açık söyleme,
bildirme.
b. eylemek açıklamak 478
[=1]

beyit <Ar. is. Divan edebiyatında nazım
birimi olarak kabul edilen, iki
mısradan ibaret nazım parçası.
b.+i+(beyti) 27
b.+lerin+(beytlerin) 564, 705
[=3]

beyt <Ar. is. Ev
b.+i+(ehl-i+beyt) 764
b.+ine+(ehl-i+beyt) 605
[=2]

bī-başar <Far. Ar. sf. Basiretsiz anlayışsız,
kör.
b. 63
[=1]

bī-çāre <Far. b. sf. Çaresiz, zavallı.
b. 46, 261
[=2]

bi-gümān <Far. b. sf. Şüphesiz
b. 540
[=1]

bī-iştibāh <Far. Ar. b. sf. Şüphesiz
b. 551

[=1]

bī-kušūr <Far. Ar. b. sf. Kusursuz
b. 519
[=1]

bī-mecāl <Far. Ar. b. sf. Kuvvetsiz,
takatsiz.
b. 702
[=1]

bil- f. Anlamak, idrak etmek.
b. 4, 50, 74, 74, 140, 533, 583
b.-elüm 233
b.-en 640
b.-enler 594
b.-esin 159, 570, 577
b.-gil 470
b.-mek 366, 566
b.-memişem 299
b.-meyenin 295
b.-mez 702
b.-miş 306
b.-ün 749
b.-üñ 161, 417, 610
b.-üñüz 42
b.-ür 613, 614, 640
b.-ürem 119
b.-ürsin 513
b.-ürüz 538
[=32]

bilbil <Ar. bülbül is. Bülbül
b. 366
[=1]

bile zf. 1. Böyle
b. 642
2. Birlikte, beraber.
b. 725
[=2]

bile- f. Kundaklamak

	b.-di 457		b.+i 101, 101, 102, 102, 167, 168,
	[=1]		169, 169, 169, 181, 181, 197, 227,
bilece	→ bile		312, 312, 333, 334, 369, 380, 405,
	b. 338		537, 612, 760
	[=1]		b.+içün+(1) 760
biliş-	f. Tanışmak		b.+in 575, 649
	b.-eler 305		b. in birin birer birer 274, 274
	[=1]		b.+inden 476
binā	<Ar. is. Yapı, ev.		b.+ine 474
	b.+dur 614		b.+inüñ 100, 347, 525
	[=1]		b.+isin 330, 646
biñ	is. Bin [1000]		b.+isinden 487
	b. 8, 8, 10, 10, 65, 74, 80, 80, 82,		b.+isine 347
	162, 165, 203, 569, 570, 580, 666		b.+kaç 22, 23, 566, 632
	b.+de 330, 575, 649		[=148]
	[=19]	birāder	<Far. is. Kardeş, erkek kardeş.
bir	is., sf ve zm. Sayıların ilki, işaret		b. 91
	sıfatı ve zamiri		[=1]
	b. 7, 12, 13, 15, 20, 20, 25, 26, 27,	biregü	zm. Bir kimse, başkası.
	30, 32, 34, 35, 42, 47, 47, 65, 69,		b. 481
	90, 111, 112, 112, 112, 113, 116,		[=1]
	120, 128, 133, 218, 223, 248, 264,	biş	→ beş
	266, 272, 275, 276, 279, 284, 288,		b.+inci 383
	292, 295, 296, 299, 338, 343, 356,		[=1]
	357, 370, 377, 379, 389, 395, 398,	bit-	f. Meydana gelmek, hasıl olmak,
	400, 401, 404, 407, 420, 435, 435,		çıkmaq.
	443, 444, 447, 447, 456, 459, 470,		b.-e 733
	478, 478, 493, 494, 494, 499, 504,		[=1]
	546, 547, 558, 558, 569, 573, 591,	biti	is. Kitap, yazılmış şey.
	591, 614, 626, 631, 631, 636, 638,		b.+ler 473
	648, 662, 674, 690, 691, 712, 713,		b.+lerin 564
	718, 732, 749		[=2]
	b.+(bir+bir) 516, 516, 677, 677	bitük	→ biti
	b.+(olmağ) 413		b.+de 480
	b.+az 336		b.+i+(bitügi) 478
	b.+birile 128		[=2]
	b.+birine 126, 400	biz	zm. Birinci çoğul kişi zamiri, biz.

- b. 228, 228, 236, 337, 520, 526, 528, 538, 542, 558, 561, 587, 594, 612
- b.+e 17, 37, 231, 232, 386, 388, 408, 526, 528, 541, 541, 555, 573, 595, 615, 631, 639, 722, 743
- b.+i 16, 230, 230, 241, 539, 556, 736
- b.+üm 30, 125, 125, 349, 416, 467
- b.+ümçün+(1) 36, 721
[=48]
- boğaz** is. Boğaz
b.+a 221
[=1]
- bol** sf. Dar karşıtı.
b. 717
[=1]
- boy** is. Beden, vücut.
b.+una 354
[=1]
- boyun** is. Boyun
b. ın (boynın) burmak boyun bükmek 415
b. ın (boynın) egmek boyun eğmek 428, 430, 442
[=4]
- bölük** is. Parça, kısım.
b. 218, 219, 219, 221
[=4]
- böyle** sf. Bunun gibi, buna benzer.
b. 211, 376
[=2]
- bu+(1)** zm. İşaret zamiri; bu.
b. 26, 68, 83, 121, 123, 157, 246, 257, 257, 472, 521, 541, 689, 690, 701, 712, 749
b.+dur 30, 211, 577, 720
- b.+durur 610
- b.+lar 19, 277, 335, 346, 346, 539, 549
- b.+lara 547
- b.+larda 356
- b.+lardan 163, 277, 433
- b.+laruñ 603
- b.+nca 447, 488
- b.+nda 295, 615, 671
- b.+ndağı 108
- b.+ndan 470
- b.+nı 513, 563, 567, 654
- b.+nlar 139, 269, 298, 529, 540
- b.+nlara 524, 532, 545, 546
- b.+nlardan 762
- b.+nları 260, 531, 550
- b.+nlaruñ 210, 548, 551, 760
- b.+nuñ 368, 749, 750, 752
- b.+ñların 228
[=69]
- bu+(2)** sf. İşaret sıfatı; bu.
b. 17, 21, 24, 25, 37, 41, 66, 97, 117, 129, 131, 135, 144, 159, 164, 168, 181, 187, 208, 227, 259, 262, 285, 289, 317, 318, 343, 362, 368, 380, 383, 445, 465, 474, 492, 533, 544, 561, 563, 572, 577, 594, 597, 598, 600, 618, 619, 622, 624, 625, 643, 646, 647, 647, 650, 651, 652, 652, 669, 686, 687, 697, 698, 703, 710, 711, 711, 722, 729, 730, 733, 736, 738, 741, 747, 748, 748, 762
[=78]
- bugün** is. İçinde bulunduğumuz gün.
b. 85, 261, 293
[=3]

bul- f. 1. Arayarak ya da aramadan bir şeyle, bir kimseyle karşılaşmak.
b.-a 329, 683, 683
b.-alar 368
b.-amaduñ 407
b.-dılar 588, 588
b.-duğını 588
b.-dum 634
b.-duñ mı 293
b.-ısar 245
b.-madum 627
b.-maduñ mı 268
b.-mışam 548
b.-un 601
b.-ur 413, 431, 568, 569, 663, 704
b.-urlar 414
[=22]
2. (yardımcı fiil) Genellikle yabancı asıllı kelimelerle birleşik fiiller teşkil eder.
b.-a+(beḳā) 589
b.-alar+(raḥmet) 744
b.-anuñ+(raḥmet) 316
b.-mağımış+(fenā) 671
[=4]
bulun- f. Elde edilmek, ele geçirilmek.
b.-duḳlarıçün+(1) 762
[=1]
buluş- f. Karşılaşmak, rastlamak.
b.-alar 305
[=1]
buñ is. Zaruret, sıkıntı.
b. 560
[=1]
buñal- f. Bunalmak
b.-up 94
[=1]

bur- f. Bükmek
b.-ar+(boyun) 415
[=1]
bura is. Bu yer.
b.+da 313
b.+ya 47, 280
[=3]
burak <Ar. öz. is. Hz. Muhammed'in Miraç'ta bindiği binek.
b.+ları 176
[=1]
Bursa öz. is. Bursa şehri.
b. 628
b.+da 609
[=2]
burun is. Koklama ve solunum organı.
b. 373
b.+ına+(burnına) 361
[=2]
bustān <Far. is. Bahçe
b. 174
[=1]
buyır- f. Emretmek, buyurmak.
b.-dı 144
[=1]
buyur- → buyır-
b. 145
b.-dı 157
b.-mış 134, 187
b.-uñ 146
b.-up 135
b.-ur 211
[=7]
bük is. Yem, lokma, nasip.
b. 450
[=1]
bük- f. Eğmek

b.-er 96
[=1]
bünyād <Far. is. Asıl, esas, temel.
b.-ı imān imanın temeli 583
b.+ı+(kılmak) 579
b.+ını 587
[=3]
bürü- f. Örtmek, sarmak.
b.-r 168
[=1]
büyük sf. Boyutları benzerlerinden daha fazla olan, iri.
b. 196
b.+dür 164, 169
b.+lerini 495
[=4]

C

cān <Far. is. Can, ruh.
c. 83, 168, 181, 183, 207, 251, 308, 341, 437, 457, 543, 583, 638, 657, 674, 710, 726, 748, 749
c. virmek ölmek 147, 155, 180, 184, 204, 206
c.+dan 64, 434
c.+ı 106, 209, 225, 310, 316, 349, 353, 357, 368, 420
c.+ın 219, 222
c.+ına 460, 693
c.+ını 217, 454, 716
c.+ını+(virmek) 188
c.+ile 242, 327

c.+lar 139, 376, 380, 381, 383, 386, 411, 432
c.+lar+(virmek) 151
c.+lara 134, 339, 396, 410, 413
c.+ları 136, 140, 143, 210, 328, 331, 333, 342, 428, 446, 462, 615
c.+ları+(virmek) 203
c.+larıla 143
c.+ların 142
c.+ların+(virmek) 148, 149, 150
c.+ların 612
c.+larıñ 332
c.+um 33
c.+uma 710
c.+umı 391
c.+umuz 306, 573, 639
c.+uñ 745
c. uñ almak birini öldürmek 261
c.+uñçün+(1) 459
[=90]

cāriye <Ar. is. Para ile satın alınan halayık, hizmetçi kız.
c.+ler 678
[=1]

Cebrā'il <Ar. öz. is. Vahiy meleği.
C. 515
C.+e 160, 514, 515
C.+ün 163, 184
C.+ün+(hazret-i+Cebrā'il) 161
C.+uñ 179, 192, 206
[=10]

cefā <Ar. is. Eziyet, incitme.
c. kılmak eziyet etmek 67
[=1]

cehd <Ar. is. Çalışma, çabalama.
c. itmek çalışmak, çabalamak 213, 448

[=2]
cehennem <Ar. is. Ahrette günahkar kulların gideceği azap yeri, tamu.
 c. 171
 c.+de 141, 150, 195
 c.+de+(ehl-i+cehennem) 141
 c.+e 81, 210
 [=7]
Celîl <Ar. öz. is. Allah'ın, "büyük, ulu" manasında esmaü'l hüsnâ'daki bir ismi.
 C. 561
 [=1]
cem' <Ar. is. Toplama, yığma.
c. eylemek toplamak, bir araya getirmek 736
c. itmek toplamak, bir araya getirmek 737
 [=2]
cemâl <Ar. is. Yüz güzelliği.
 c. 664
 c.+i 741
 c.+in 31, 589, 725
 c.+ini 719
 [=6]
cemi' <Ar. e. Cümle, hep, bütün.
 c. 10, 604, 759, 759
c.-i maḥlūk yaratılmışların hepsi 34
 [=5]
cenāze <Ar. is. İnsan ölüsü.
 c. 291
 c.+si 278, 283
 [=3]
ceng <Far. is. Karışıklık, savaş.
 c.+ile 68
 [=1]

cennet <Ar. is. Dini inanışlara göre dünyada iyilik yapanların, günahsızların, öldükten sonra sonsuz bir mutluluğa kavuşacakları yer, uçmak.
 c. 146, 175, 188, 225, 726
 c.+(ehl-i+cennet) 601
 c.+de 183, 737
 c.+deki 138
 c.+den 343
 c.+dür 483
 c.+i 172, 235
 c.+leri 173, 180
 c.+ün 178
 c.+üñ 342, 344
 [=18]
cevāb <Ar. is. Sorulan şeye verilen karşılık.
 c. 521, 577
 c.+(itmek) 487, 529
 c.+(virebilmek) 249
 c.+(virmek) 71, 111, 476, 507
 c.+a 533
 c.+ı 525
 c.+ın+(virmek) 264
 [=12]
cevāhir <Ar. is. Cevherler, elmaslar, kıymetli taşlar.
 c.+ler 568
 [=1]
cevir <Ar. is. Eziyet, üzme, zulüm.
c. kılmak eziyet etmek 423
 [=1]
cihān <Far. is. Dünya
 c. 579
 c.+(muḥiṭ-i+cihān+eylemek) 667
 [=2]

cihet <Ar. is. İlgi, sebep.
c. olmak ilgilenmek 482
 [=1]
cild <Ar. is. Kap
 c.+e 647
 [=1]
cin <Ar. is. Gözle görülmez latif
 cisimlerden ibaret bir yaratık.
 c. 754
 [=1]
cinān <Ar. is. Cennetler
 c. 171, 171
 [=2]
cism <Ar. is. Beden
 c.+ile+(rūḥ-ı+cism) 123
 [=1]
civān <Far. sf. Genç
 c. 638
 [=1]
cömerdlik is. Cömertlik
 c.+i+(cömerdliği) 761
 [=1]
cum'a <Ar. is. Perşembeden sonra gelen
 gün.
 c. 382, 382
 c.+ya 55
 [=3]
cübbe <Ar. is. Sarıklı din adamlarıyla bazı
 yaşlı kimselerin giydikleri uzun
 üstlük.
 c.+leri 200, 200
 [=2]
cümle <Ar. is. Bütün, hep, birikiş.
 c. 28, 28, 96, 141, 154, 198, 200,
 201, 212, 265, 338, 463, 581, 610,
 619, 659, 687, 730
 c.+müz 555, 556

c.+müze 560, 739, 744

c.+müzi 5

c.+ñüze 724

c.+si 328, 565

c.+sin 646

c.+sine 286

c.+sini 612

[=30]

cünbüş <Far. is. Eğlenti, zevk.

c.+lerüm 485

[=1]

Ç

çağır- f. Bağırarak, haykırmak.

ç.-arsañ 296

ç.-uban 279

ç.-ur 284

[=3]

çağ sf. Tam

ç. 76, 81

[=1]

çalış- f. Bir şeyi oluşturmak veya ortaya

çıkarmak için emek harcamak.

ç.-uruz 464

[=1]

çār+(1) <Far. sf. Dört

ç.+ı yār dört halife 597

[=1]

çār+(2) <Far. is. Çare

ç.-ı nā-çār çaresizlik 62

[=1]

çāre → çār+(2)

ç.+si 671
 [=1]
çayır is. Üzerinde gür ot biten düz ve nemli yer.
 ç.+ı 173
 [=1]
çek- f. Uğramak, dayanmak, katlanmak.
 ç.-er+(azāb) 143
 [=1]
çekin- f. Arzulamak, içi çekmek.
 ç.-e 208
 [=1]
çekiş- f. Tartışmak
 ç.-ürüz 16
 [=1]
çeküş- → çekiş-
 ç.-üp 400
 [=1]
çeng <Far. is. Kanuna benzer, dik tutularak çalınır bir çeşit saz.
 c.+ile 69
 [=1]
çık- f. İçeriden dışarıya varmak, gitmek.
 ç.-a+(gelmek) 45, 90, 486
 ç.-ar 80, 140, 143, 210, 218, 219
 ç.-aram 672
 ç.-arlar 220, 221, 222
 ç.-ıcağ 183, 695
 ç.-mak+(sağ) 658
 ç.-maz 136
 ç.-up 376, 673
 [=19]
çıkar- f. Çıkmasını sağlamak.
 ç.-an 435
 ç.-ma+(elden) 41
 [=2]
çıkır- f. Bağırarak, haykırmak.

ç.-ur 284
 [=1]
çırağ <Far. is. Fıtil, kandil, mum.
 ç.+ını 40
 [=1]
çıyan is. Zehirli bir böcek türü.
 ç. 201
 [=1]
çimen <Far. is. Yeşil ve kısa otlarla örtülü yer.
 ç.+i 173, 225
 ç.+leri 342
 [=3]
çirkin <Far. b. sf. Güzel olmayan.
 ç. 202
 [=1]
çoğ → çok
 ç. 566
 ç.+ıdı 658
 [=2]
çok sf. Fazla
 ç. 11, 11, 27, 78, 129, 187, 208, 245, 372, 568, 571, 574, 588, 615, 617, 620, 660, 669, 678, 685, 688, 713, 728, 731
 ç.+dur 452
 ç.+tur 234
 [=26]
çokluk is. Çokluk
 ç.+ını 233
 [=1]
çök- f. Çukurlaşmak
 ç.-miş 375
 [=1]
çöp <Far. çüb is. Ağaç değnek, odun, sopa.
 ç.+e 504

[=1]

çukur is. Çevresine göre aşağı çökmüş olan yer.
 ç.+ı 226
 ç.+lar 202, 374
 ç.+ların 151
 [=4]

çul <Ar. cūl is. Genellikle kıldan yapılmış kaba dokuma.
 ç.+uña 88
 [=1]

çü → çün+(2)
 ç. 25, 457
 [=2]

çün+(1) <Far. e. İçin, gibi.
 ç. 88, 121, 144, 172, 254, 271, 278, 282, 291, 368, 380, 639, 694, 737, 758, 758, 761
 [=17]

çün+(2) <Far. e. Çünkü, mademki.
 ç. 17, 51, 195, 305, 434, 441, 473
 [=7]

çünki <Far. e. Çünkü, zira.
 ç. 19, 60, 103, 113, 152, 180, 203, 227, 229, 283, 308, 411, 422, 661, 698
 [=15]

çünkim → çünki
 ç. 328, 615
 [=2]

çüri- f. Sağlamlılığını, dayanıklılığını yitirmek.
 ç.-miş 378
 ç.-mişdür 417
 [=2]

D

da bağ. Daha önce geçmiş bir cümle veya eş görevli öge ile sonraki arasında “-den başka” anlamıyla ilişki kuran bir söz.
 d. 15, 26, 158, 353, 419, 431, 584, 712
 [=8]

dad is. Tat
 d.+ı 224
 [=1]

dağı takı Dahi
 d. 7, 13, 57, 58, 61, 72, 80, 110, 110, 115, 116, 117, 118, 121, 121, 149, 158, 166, 192, 214, 218, 220, 236, 239, 265, 276, 279, 284, 310, 313, 361, 370, 377, 395, 433, 451, 470, 493, 504, 506, 512, 543, 546, 547, 597, 669
 [=46]

dāim <Ar. sf. Devamlı, sürekli.
 d. 458
 [=1]

dāimā <Ar. zf. Her vakit, her zaman.
 d. 57
 [=1]

dāne <Far. is. Tane
 d. 223
 [=1]

darb <Ar. is. Dövme, vurma.
 d.+ını 249
 [=1]

dā‘vet <Ar. is. Çağırma, çağrı.
 d. 531

[=1]
de → da
d. 29, 29, 30, 98, 117, 143, 204,
211, 304, 322, 378, 427, 460, 494,
587, 637, 657, 715
[=18]
dede is. Mevlevilikte çilesini doldurmuş
Mevlevi dervişlerine, diğer
tarikatlarda ise şeyh aday
durumundaki dervişlere verilen
isim ve unvan.
d. 19, 39, 84, 92, 132, 156, 191,
238, 290, 326, 348, 397, 469, 501,
502, 562, 616, 684, 727
d.+leri 609
d.+si 613
[=21]
defter <Ar. is. Dikilmiş kağıt mecmuası.
d.+iñi 474
[=1]
degirmen is. Değirmen
d. 673
[=1]
degirmi sf. Yuvarlak
d. 363
[=1]
degme sf. Beğenilmiş, seçilmiş.
d.+ler 682
[=1]
degül is. Değil
d. 438
d.+iseñ 404
[=2]
dek e. Kadar, gibi bir işin sona erdiği
noktayı ve zamanı anlatır.
d. 218, 221
[=2]

delil <Ar. is. Şahit, belge, tanık.
d.+(olmak) 561, 671
[=2]
dem <Far. is. Zaman
d. 12, 20, 34, 139, 389, 451, 748
d.+e 65
d.+inde 450, 560
[=10]
deñiz is. Deniz
d.+ler 130
[=1]
deñlü e. Denli
d. 131, 698
[=2]
dep- f. Tepmek
d.-düm 492
[=1]
derd <Far. is. Dert
d. 61
d.+ile 619, 687, 704, 730, 738
d.+imüze 325
[=7]
derece <Ar. is. Rütbe, kademe.
d.+sin 148
[=1]
dergāh <Far. is. Tekke
d.+ıma 496
[=1]
dertlü is. Dertli
d. 694, 696, 710
d.+lerüñ 694
[=4]
destür <Far. is. İzin, müsaade, ruhsat.
d. 335
d.+(olmak) 409, 410
d.+(virmek) 339, 386, 388
[=6]

devlet	<Ar. is. Devlet	d.-rem 655
	d. 41	d.-rler 228, 331, 383
	d.+ini 756	d.-rlerse 710
	[=2]	d.-r miyüz 464
devr	<Ar. is. Devir, zaman.	d.-rsem 633
	d.-i Süleymān Kanuni Sultan	d.-se 413
	Süleyman'ın hükümdarlık dönemi	d.-señ 259, 603
	748	d.-ye 116, 120, 293, 368, 396, 507,
	[=1]	511, 513, 514, 516, 524, 529, 530,
dırmak	is. Tırmak	533, 539, 544, 546
	d.+ından 216	d.-yekim+(1) 510, 514, 515, 545,
	[=1]	547, 552
di-	f. Demek, söylemek.	d.-yeler 278, 289, 519, 528, 538
	d. 119, 600, 607	d.-yelüm 158, 158, 649, 738
	d.-di 56, 136, 139, 145, 154, 226,	d.-yem 631
	239, 239, 320, 579, 611, 611, 631,	d.-yemeye 591
	632, 634, 634, 637, 639, 691	d.-yen 589, 744
	d.-diler 144, 165, 526	d.-yene 32, 237, 718
	d.-dügüm 707	d.-yenler 94, 94
	d.-dügümüz 520	d.-yesin 696, 696
	d.-düklerüñ 401	d.-yin 601
	d.-düm 22, 25, 516, 660	d.-yü 509, 512, 512
	d.-düñ 423, 519	d.-yüben 229
	d.-düñse 510	d.-yüp 262, 359, 527, 706
	d.-düñüz mi 518	[=131]
	d.-gil 677	dībāce <Ar. is. Önsöz, başlangıç.
	d.-medi 528	d.+de 575
	d.-mediler 526, 527	[=1]
	d.-mek 662	dil+(1) is. Tat almaya ve konuşmaya
	d.-meyüp 231	yarayan organ.
	d.-mişidük 625	d. 56
	d.-mişsin 548	d. e gelmek konuşmak, dilllenmek,
	d.-ñ 619, 687, 730, 734, 738	lisana gelmek 648
	d.-r 110, 111, 115, 119, 135, 135,	d.+imizde 3
	157, 157, 214, 215, 224, 258, 266,	d.+ümüz 465, 591
	284, 386, 409, 417, 422, 479	d.+üñ 259, 267, 366, 425
	d.-rdüñ 254	[=9]

dil+(2) <Far. is. Gönül	d.-mege 736
d. virmek gönül vermek, aşık olmak	d.-ñ 621
124	d.-r 274
d.+den 726	d.-seler 565
[=2]	d.-yene 237, 618, 622, 686, 729
dildār <Far. b. sf. Sevgili	d.-yesin 61
d. 357	d.-yici 568
[=1]	d.-yüp 653
dile- f. Rica etmek, arzu etmek.	[=29]
d.-di 457	dir- f. Dermek, toplamak, biriktirmek.
d.-dügi 664	d.-dücegün 250
d.-mez 689	d.-üp 254
d.-r 676, 689	[=2]
d.-rem 500	diril+(1)- f. Diri duruma gelmek.
d.-remki+(1) 714	d.-e 472
d.-rseñ 564, 566, 691	d.-enler 400
d.-rüz 559, 750	[=2]
[=12]	diril+(2)- f. Toplanmak
dilek is. İstek, talep, rica, murat.	d.-e 472
d. 732	d.-enler 400
d.+i+(dilegi) 750	[=2]
d.+ümüz+(dilegümüz) 386	dişil- f. Deşilmek
[=2]	d.-miş 372
dilenci is. Geçimini dilenerek sağlayan	[=1]
kimse.	dişle- f. Yemek, ısırmak.
d. 435, 436	d.-me 426
[=2]	[=1]
dīn <Ar. is. Din	ditre- f. Titremek
d. 153, 596, 762	d.-ye 509, 512, 523, 535
d.+de 762	[=4]
d.-i dünyā dünya dini 743	diye zf. İki cümleyi sebep bildirerek
[=5]	birbirine bağlar.
diñle- f. Dinlemek	d. 126, 127, 257
d. 20, 118, 133, 135, 157, 193, 214,	[=3]
239, 240, 247, 328, 330, 370, 399,	diyü → diye
625, 632	d. 126
d.-di 227	[=1]

diz	is. Diz d. 218 d.+lerin 217 [=2]	dön-	f. Geri gelmek, geri gitmek. d.-e 107, 112, 113 d. döne tekrar tekrar 32, 32, 399, 399, 473, 473, 718, 718 d.-er 333, 673, 673 d.-mişdi 536 d.-üp 369, 442 [=9]
dizār	<Far. is. Yüz, çehre. d.+ına 737 d.+ını 235 d.+ıyla 724 [=3]	dönder-	f. Döndürmek d.-e 735 [=1]
döst	<Far. is. Arkadaş, ahbap. d. 589 d.+(kılmağ) 758 d.+lar 389 d.+ları 411 d.+ların 394 d.+larını 758 d.+larıñ 268 d.+um 362, 364 d.+umla 657 [=10]	dördünci	sf. Dördüncü d. 221 [=1]
dostcuğaz	is. Dostcağız d.+um 392 [=1]	dört	is. Üçten sonra gelen sayı. d. 100, 162, 308, 597, 598, 762 [=6]
dög-	f. Dövmek, vurmak, ezmek. d.-er 258, 429 [=2]	döşek	is. Yatak d. 175 d.+den 105 d.+ine+(döşegine) 215 [=3]
dögün-	f. Dövünmek d.-en 69 [=1]	döy-	f. Tahammül etmek, katlanmak. d.-emez 74 d.-mez 292 [=2]
dök-	f. Bırakmak, terk etmek, atmak. d.-e+(kōmak) 421 d.-e+(koymak) 355 d.-üp 660 [=3]	du‘ā	<Ar. is. Allah’a yalvarma, niyaz. d. 35, 451 d.+(kılmağ) 733, 734, 735 d.+da 26, 712 d.+dur 30, 35, 720 d.+ıla 719 d.+lar 432, 453, 717 d.+lar+(itmek) 458, 460 d.+muz 741 d.+muzı 561 [=18]
dökül-	f. Dökmek işi yapılmak. d.-miş 373, 374 [=2]		

du‘acı is. Biri için Allah’a yalvaran kimse.

d.+ñuzdur 716

[=1]

dur- f. Şu veya bu durumda bulunmak,
belli bir durumda olmak.

d.-ur+(hāzır) 102

d.-ur+(nāzır) 102

[=2]

duy- f. İşitmek

d.-mayalar 181

[=1]

dü <Far. sf. İki

d. 9

[=1]

düken- f. Tükenmek

d.-di mi 115

[=1]

dün is. Gece

d. 2, 62, 85, 359, 467, 629

[=6]

dünyā <Ar. is. İçinde yaşadığımız alem,
yer yuvarlağı.

d. 12, 120, 250, 252, 253, 254, 352,
662

d.+(dīn-i+dünyā) 743

d.+da 110, 129, 493, 502, 627

d.+dan 17, 164, 185, 242, 460

d.+nın 293

d.+nuñ 13

d.+ya 42, 124, 456, 672

[=25]

dünyālik is. Dünyalık

d.+e+(dünyālige) 209

[=1]

dünye → dünya

d.+de 285

d.+ye 127

[=2]

dünyelik → dünyālik

d.+e+(dünyelige) 482

[=1]

dürli → dürlü

d. 674

[=1]

dürlü sf. Türlü

d. 21, 42, 72, 282

d. dürlü türlü türlü 680, 680

[=6]

dürüş- f. Çalışmak, çabalamak, sebat
etmek.

d. 695

[=1]

düş- f. 1. Boşlukta yukarıdan aşağıya
inmek.

d.-er 81

2. Bulunmak

d.-mişidük 628

3. (yardımcı fiil) Genellikle
deyimler için kullanılır.

d.-eler+(cān acısına) 207

d.-mişler+(eline) 421

d.-mişleri+(yüzi) 594

d.-üp+(söz) 549

[=6]

düşenbe <Far. düşenbih is. Pazartesi

d. 382

[=1]

düz- f. Dizmek

d.-üp 403

[=1]

E

ebed <Ar. is. Sonsuz gelecek.
e. 275, 499, 558
[=3]

Ebū Bekir <Ar. öz. is. Dört büyük
halifeden, Hz. Ebu Bekir.
E. 597
E.+ün (Ebū Bekr'ün) 761
[=2]

ecel <Ar. is. Yaşamın son anları.
e. 26, 90, 102, 122, 215, 712
e.+i 222, 255
[=8]

ecmā' <Ar. sf. En toplu, çok birleşmiş ve
biriken; bütün.
e. 602
[=1]

edā <Ar. is. Ödeme, yerine getirme.
e. itmek ödemek 52
[=1]

edeb <Ar. is. İyi terbiye, naziklik,
usluluk, zariflik.
e.+i 761
e.+leri 644
[=2]

eg- f. Eğmek
e.-e+(boyun) 442
e.-miş+(boyun) 430
e.-mişler+(boyun) 428
[=3]

eger <Far. e. Eğer
e. 184, 205, 205, 245, 282, 286,
404, 467, 502
[=9]

ehl <Ar. sf. Sahip, malik, mutasarrıf
olan.
e.+i 313, 315

e.-i beyt hane halkı, Hz.
Muhammed'in yakın akrabası 605,
764

e.-i cehennem cehennem ehli 141

e.-i cennet cennet ehli 601

e.-i sa'adet eylemek saadet ehlinden
olmak 477
e.+in 197, 662
e.+ine 669, 669
[=11]

ehyā <Ar. is. Diriltme, canlandırma.
e. eylemek diriltmek 471
[=1]

ejdāhā <Far. is. Büyük yılan.
e.+lar 298
e.+ları 197
[=2]

ekşer <Ar. sf. En çok, daha ziyade.
e. 123
[=1]

eksiklü is. Eksiği bulunan, kusurlu, aciz.
e. 558
[=1]

eksük is. Eksik
e.+i+(eksügi) 108, 652
e.+üm+(eksügüm) 654
[=3]

eksüklü → eksiklü
e. 499
[=1]

el-emānet <Ar. is. Emniyet edilen kimseye bırakılan kimse.

e. 449

[=1]

el-fūrāk <Ar. is. [el-firāk] Ayrılma, ayrılık sözü, elveda.

e. 127

[=1]

el-ḥazer <Ar. zf. Sakın, sakınalım, sakınınız, manasında kullanılır.

e. 64, 66, 71, 73, 75, 77, 79, 81, 83

[=9]

el-ḥisāb <Ar. is. Hesap

e. 486, 486, 486

[=3]

el+(1) is. Kolun bilekten parmak uçlarına kadar olan, tutmaya ve iş yapmaya yarayan bölümü.

e. 90

e. virmek yardım etmek 52

e.+de 178

e. den çıkarmak bir şeyin sahipliğini başkasına geçirmek 41

e. den kırmak elden çıkarmak 570

e.+e 748

e.+in 256

e.+ine 122, 473

e. ine düşmüşler muhtaç olmuşlar 421

e.+iñüzde 441, 461

e.+ler 302, 464

e.+lerinde 199

e.+lerine 403

e.+lerüme 496

e. ümden gelmek yapabilmek 701

e.+üñ 267, 425

[=20]

el+(2) is. Yabancı

è.+e 276

[=1]

elbette <Ar. zf. Kat'i olarak, mutlaka.

e. 4

[=1]

elli is. Kırk dokuzdan sonra gelen sayı.

e. 531

[=1]

elveda' <Ar. cümle Allah'a ısmarladık, Allah'a emanet olun, esen kalın.

e. 124, 127

[=2]

emîn <Ar. sf. Güvenilir

e. 15, 165, 552

e.+(olmak) 89, 101, 120

[=6]

Emîr Sultân <Ar. öz. is. ve ün. Yıldırım Bayezid'in damadı olan meşhur veli [1368-1429].

E. 618, 686, 692, 729

E.+uñ 745

[=5]

emr <Ar. is. Emir

e. (emir) 743

e. itmek emretmek 505, 516, 642, 655, 707

e.+e 698

e.+i 121

e.-i Hâk Allah'ın emri 625

e.-i nefis nefsin emri 489

e.+imüz 748

e.+ine 657, 706

e.+iyile 654

e.+ümi 515, 517

e.+üñile 387

[=15]

en-	f. İnmek e.-meye 296 [=1]	E.+de 22 [=1]
enām	<Ar. Bütün mahluklar, yaratılmış olan canlılar. e.+(rabb-ül+enām) 505 [=1]	esenleş- f. Vedalaşmak e.-ür 123 [=1]
enbiyā	<Ar. is. Peygamberler e. 10, 604, 759 e.+(şadr-i+enbiyā) 9 e.+lar 38, 723 [=6]	eşer 1. Tesir e. eylemek tesir etmek 532 2. Basılmış kitap. e.+ler 21 [=2]
envār	<Ar. is. Nurlar, parlaklıklar. e. itmek aydınlatmak 580 e.+ını 645 [=2]	esirge- f. Korumak, himaye etmek. e. 593 [=1]
er	is. Erkek e. 415 e.+ime 423 e.+iñ 626 e.+üm 423 [=4]	esrār <Ar. is. Sırlar e.+ını 645 e.+uñ 645 [=2]
erba‘īn	<Ar. sf. Dervişlerin çile çıkarmak için hücreye kapandıkları kırk günlük müddet. e. 636, 650, 651 e.+dir 656 e.+e 661 [=5]	êş is. Arkadaş, dost. e. 295 e.+im 657 [=2]
ervah	<Ar. is. Ruhlar e. 409 [=1]	etmek is. Bir işi yapma. e.+e+(etmege) 199 [=1]
Ervah-nāme	<Ar. Far. b. öz. is. “Ruhlar Kitabı” anlamında, Pir Muhyiddin’in on altıncı yüz yılda yazmış olduğu kitabın adı olup diğer adı da Şefā‘at-nāme’dir.	ev is. Ev e.+dekiler 438 e.+dür 296 e.+e 412, 414, 432 e.+imüñ 641 e.+ine 294 e.+ini 395 e.+ler 464 e.+leri 174 e.+lerinde 355 e.+lerine 411 e.+lerinüñ 438 e.+leriñüze 409

	e.+lerümüzi 388		e. 250, 253
	e.+lerüñüzi 396		[=2]
	e.+li 395	eyit-	f. Söylemek, demek, anlatmak.
	[=16]		e.-er midüñ+(eyder midüñ) 252
evlād	<Ar. is. 1. Soy, kuşak.		e.-ivir+(eydivir) 512
	e. 608, 609		e.-ür+(eydür) 109, 114, 153, 212,
	e.+ı 39, 84, 132, 156, 191, 238,		280, 319, 390, 390, 391, 392, 392,
	290, 326, 348, 397, 469, 501, 562,		393, 393, 553, 676
	576, 616, 683, 683, 684, 727, 764		e.-ürem+(eydürem) 398
	e.+ıla 725		[=17]
	e.+ına 605	eyle	sf. Öyle
	2. Çocuklar.		e. 230
	e.+a 186		[=1]
	e.+ına 208	eyle-	f. “Yapmak, etmek” anlamında bir
	[=26]		yardımcı fiildir.
evliyā	<Ar. is. Veliler		e.-+('aṭā) 451
	e. 760		e.-+(beyān) 478
	e.+lar 588, 607, 759		e.-+(himmet) 696
	[=4]		e.-+(kerem) 424
evvel	<Ar. sf. Önce, ilk, birinci,		e.-+(pīşe) 318
	başlangıç.		e.-+(raḥmet) 323
	e. 7, 250, 507, 527, 547, 579, 643		e.-+(tevbe) 317, 318
	[=7]		e.-+(vefā) 67
èy	ünl. Ey		e.-di+(cem‘) 736
	è. 13, 15, 19, 34, 39, 40, 46, 63, 83,		e.-di+(inkār) 529
	84, 87, 87, 124, 132, 144, 153, 156,		e.-di+(kör) 230
	165, 168, 191, 192, 202, 226, 238,		e.-di+(semi‘) 736
	251, 261, 280, 290, 293, 326, 348,		e.-di+(var) 5
	362, 370, 383, 397, 416, 469, 470,		e.-di+(yār) 5
	475, 477, 479, 480, 481, 482, 501,		e.-dük+(tefvīz) 557
	502, 512, 530, 543, 547, 562, 565,		e.-düm+(fikir) 23, 705
	582, 583, 593, 593, 606, 608, 616,		e.-düm+(ḥaber) 532
	632, 638, 656, 657, 662, 674, 681,		e.-düm+(itā‘at) 698
	684, 690, 701, 702, 703, 710, 727,		e.-düm+(tefvīz) 498
	732, 748, 749		e.-düm+(teslīm) 510
	[=74]		e.-düm+(zikir) 23, 705
eyā	→ èy		e.-dün+(ḥüküm) 14

e.-gil+(āzād) 556
e.-gil+(niyāz) 317
e.-gil+(şād) 556
e.-medi+(eşer) 532
e.-meklik+(su'āl) 272
e.-mez+(naẓar) 186
e.-mezsın+(āh) 406
e.-miş+(mekān) 172
e.-miş+(muḥīṭ-i+cihān) 667
e.-miş+(naḳş) 172, 192, 194
e.-r+(su'āl) 114
e.-r+(telḥ) 45
e.-risem+(vaşf) 646
e.-rse+(himmet) 618, 686, 729
e.-sün+(raḥmet) 724
e.-ye+(ehyā) 471
e.-ye+(fikir+eyleyegörmek) 62
e.-ye+(ḥiṭāb) 521
e.-ye+(‘ināyet) 79
e.-yelüm+(şerḥ) 330
e.-yen+(‘amel) 475
e.-yen+(berk) 352
e.-yen+(ehl-i+sa‘ādet) 477
e.-yen+(‘ibādet) 477
e.-yen+(inkār) 527
e.-yen+(terk) 352
e.-yi+(ḥoşnūd) 425
e.-yüp+(ḥidāyet) 753
e.-yüp+(terk) 241
e.-yüpdür+(ḥaber) 64
[=59]
eylük is. İyilik
e.+iñi+(eylügiñi) 286
[=1]
eyril- f. Eğrilmek
e.-üp 380
[=1]

F

fahṛ <Ar. is. Övünme, kıvanma.
f.+ı 9
[=1]
fā’ide <Ar. is. Fayda, yarar.
f. 17, 19
[=2]
fā’idesüz <Ar. fā’ide + T. /+süz/ is.
Faydasız, yararsız.
f. 571
[=1]
fakīr <Ar. sf. Fakir
f.+uñ 236
[=1]
fānī <Ar. sf. Ölümlü
f.+de 24
f.+ye 208
[=2]
fāriḥ <Ar. fāriḡ sf. Rahat
f.+sin 129
[=1]
fātiḥā <Ar. is. Kur’an-ı Kerim’in birinci
suresi.
f. 36, 721
[=2]
faẓl <Ar. sf. 1. İyilik, fazilet, erdem.
f.+ını 506, 563
2. Üstünlük
f. 1 kılmak üstünlüğü vermek 664
[=3]
fedā <Ar. is. Gözden çıkarma, uğruna
verme.
f.+(olmak) 33
[=1]

fenā <Ar. is. Yokluk, yok olmak
f. bulmak yok olmak 671
 f.+dan 97
 f.+nuñ 25, 711
 [=4]
ferd <Ar. is. Kişi
 f.+içün 737
 [=1]
ferişte → ferişteh
 f. 262, 266, 272, 273, 279, 284,
 285, 292
 f.+nüñ 274
 [=9]
ferişteh <Far. is. Melek
 f.+ler 216, 219, 221, 222, 248, 257,
 264, 302
 [=8]
fermān <Far. is. Emir, buyruk.
 f. 509
 f.+ın 489
 [=2]
feryād <Far. is. Yardım isteme, bağırma.
f. itmek bağırma 369
 [=1]
fesād <Ar. is. Bozukluk
f. lar işlemek bozgunluklar
 çıkarmak 350
 [=1]
fetiḥ <Ar. is. Feth etme.
 f.+ler+(olmak) 751
 [=1]
fikir <Ar. is. Düşünce
 f.+(eylemek) 23, 62, 705
 f.+i (fikri) 658
 f.+ile (fikirle) 629
 f.+imiz (fikrimiz) 3
 f.+ün (fikrün) 366

f.+(itmek) 19
 [=8]
fi'l-leyl <Ar. is. Geceyle
 f. 443
 [=1]
firāk <Ar. is. Ayrılık, ayrılma.
 f.+dur 398
 [=1]
firāset <Ar. is. Anlayış
 f.+ün 366
 [=1]
furşat <Ar. is. Fırsat
 f. 461
 f.+kim+(1) 748
 [=2]
fürkat <Ar. is. Ayrılık
 f.+(virmek) 44
 f.+ile 277
 [=2]

G

Ġaffar <Ar. öz. is. Allah'ın, "günahları
 affaden" manasında esmaü'l
 hüsnâ'daki bir ismi.
 Ġ. 29, 715
 [=2]
ġāfil <Ar. sf. Gaflette bulunan, habersiz.
 ġ.+(olmak) 63, 64, 64, 66, 66, 71,
 71, 73, 73, 75, 75, 77, 77, 79, 79,
 81, 81, 83, 83, 467
 ġ.+en 468
 [=21]

ġaflet	<Ar. is. Gafillik, boş bulunma, habersizlik. ġ. 440 [=1]	ġ.+ı+(ricāl-i+ġayb) 742 [=1]
Ġafūr	<Ar. öz. is. Allah'ın, "yarlıgayan, suç bağışlayan, merhamet eden" manasında esmaü'l hüsna'daki bir ismi. Ġ. 519 [=1]	ġāyib <Ar. is. Görünmez ġ.+içün 742 [=1]
ġāh	<Far. zf. Zaman zaman, vakit vakit. g. 702, 702, 702 [=3]	ġayr <Ar. sf. Ayrı, başka. ġ.+a 415 [=1]
ġam	<Ar. is. Tasa, üzüntü. ġ. 72 [=1]	ġayret <Ar. is. Çalışma, çabalama. ġ.+de 598 [=1]
Ġanī	<Ar. öz. is. Allah'ın, "hiç bir kimseye ve hiç bir şeye muhtaç olmayan, kullarının bütün ihtiyacını karşılayan mutlak zengin" manasında esmaü'l hüsna'daki bir ismi. Ġ. 166, 510, 546, 547, 586 Ġ.+sin 499, 558 [=7]	ġayrı → ġayr ġ. 163, 412, 412, 420, 421, 433 [=6]
ġarb	<Ar. is. Batı ġ.+a 750 [=1]	geç- f. Gitmek, geçip gitmek. g.-en 747 g.-mege 77, 79 [=3]
ġaribluġ	<Ar. ġarib + T. /+luġ/ is. Yabancılık ġ. 625, 626 [=2]	gel- f. 1. Bir yere gitmek, ulaşmak, varmak. g. 40, 46, 85, 230, 476, 506, 507, 650, 704 g.-di 407, 609, 631 g.-düġine 314 g.-düm 634, 660 g.-düñ 294, 306, 422, 455 g.-düñ mi 293 g.-e 257, 349, 353, 385, 408, 463 g.-eler 302, 411 g.-elüm 387 g.-en 280, 436, 462, 640 g.-iser 46, 72, 88, 450 g.-megi 62 g.-memişdür 493 g.-mesi 493 g.-meyeler 181, 536 g.-mez 281
ġarġ	<Ar. is. Batma, batırma. ġ. itmek batırmak 596 ġ. olmak batmak 232, 322 [=3]	
ġayb	<Ar. sf. Gözle görülmeyen.	

- g.-se 381, 432, 435
g.-sün 708
g.-ün 233
g.-üp 114, 628
g.-ür 109, 223, 248, 264, 272, 279, 284, 292, 344, 428, 431
g.-ürler 370, 377
2. (yardımcı fiil) Genellikle, haline erişmek, vasıl olmak anlamı veren birleşik fiil yapar.
g.-di+(elden) 701
g.-di+(göresimüz) 389
g.-di+(göresü) 391
g.-e+(çıka) 486
g.-iser+(çıka) 90
g.-mez+(dile) 648
g.-miş+(tevbeye) 300
g.-se+(baka) 200
g.-ür+(çıka) 45
[=72]
- gelmeklig** is. Gelmeklik
g.+i 466
[=1]
- genc** <Far. is. Hazine, define.
g.+ini 492
[=1]
- genç** sf. Yaşı ilerlememiş olan, ihtiyar karşıtı.
g. 419, 431
[=2]
- ger** → eger
g. 15, 48, 130, 241, 287, 444, 490, 564, 624, 646
[=10]
- ger-** f. Gergin duruma getirmek.
g.-üp 254
[=1]
- gerek** sf. Mutlaka, herhalde, muhakkak.
g. 70, 70, 71, 124, 126, 454, 504, 529, 529, 591
g.+dür 544, 592, 665
g.+ini+(gereğini) 239
[=14]
- gereklü** sf. Gerekli, lüzumlu.
g.+dür 583
[=1]
- getür-** f. Getirmek
g. 65, 534
g.-esin 286
g.-ür 154
2. (yardımcı fiil) Bazı kelimelerle birleşik fiil yapar.
g.-di+(dünyāya) 456
[=5]
- gey-** → giy-
g.-dücegi 355
[=1]
- geymek** is. Giyme işi.
g.-i+(geymegi) 680
[=1]
- gılman** <Ar. is. Cennette hizmet eden delikanlılar.
g.+ları 176
[=1]
- gibi** e. -e benzer.
g. 82, 167, 197, 223, 225, 305, 311, 311, 345, 349, 351, 364, 365, 367, 368, 467, 673
g.+dür 164
[=18]
- gice** is. Gece
g. 231, 297, 334, 381, 436, 457, 695, 701
g.+lerde 54, 434

	g.+leri 385, 408		g.-mez 92
	g.+si 382, 382, 382, 383, 384		g.-mezden 246
	g.+si+(kādīr) 384		g.-mişdür 748
	[=18]		g.-señ 70
giç-	f. Geçmek		g.-üp 219
	g.-di 405		g.-ürler 216
	g.-e 29, 304, 715, 753		[=19]
	g.-e+(giçe+giçe) 491, 491	girçek	sf. Gerçek
	g.-eler 590		g. 212, 553
	g.-en 82, 663, 760		g.+dür 538
	g.-enden 755		[=3]
	g.-er 295	giri	→ girü
	g.-ermiş 82		g. 472
	g.-esin 130		[=1]
	g.-meyelüm 670	girü	is. Geri
	[=16]		g. 279, 283, 376, 377, 546
giçür-	f. Geçirmek		[=5]
	g.-ürler+(gögüs) 430	giryān	<Far. is. Ağlayan
	[=1]		g.+mıdur 438
gider-	f. Uzaklaştırmak, yok etmek.		[=1]
	g.-e 681	git-	f. Yürümek, yürümekte bulunmak;
	[=1]		geçmek.
giñ	sf. Geniş		g. 484
	g. 129		g.-di 17, 405
	[=1]		g.-dügi 636
gir-	f. Bir yere doğru yönelmek.		g.-dün 275, 281
	g. 650		g.-e+(gide) 93, 110, 113, 117, 135,
	g.-düm 661, 697		262
	g.-ecegün 483		g.-ecele+(gidecege) 16
	g.-em 655, 690		g.-eler+(gideler) 369, 442
	g.-er 218		g.-elüm+(gidelüm) 733
	g.-i 675		g.-en+(giden) 17
	g.-ip 310		g.-enün+(gidenün) 211
	g.-iser 48		g.-er+(gider) 122
	g.-mek 658		g.-erem+(giderem) 491
	g.-meyelüm 323		g.-erisen+(giderisen) 131
	g.-meyiser 276		g.-erler+(giderler) 377

	g.-ersin+(gidersin) 74		g.+ine+(gögsine) 221
	g.-erür+(giderür) 96		g.+ini+(gögsini) 258
	g.-esin+(gidesin) 242, 260, 636		g. lerini giçürmek içini çekmek 430
	g.-icek+(gidicek) 337, 460		g.+ün+(gögsün) 254
	g.-mediler 520		[=6]
	g.-meyelüm 571	gök	is. Gökyüzü, sema.
	g.-meyince 136		g. 673, 675
	g.-miş 378, 412, 412		g.+den 169
	g.-mişidük 625		g.+e+(göge) 673
	g.-üp+(gidüp) 222, 379, 387		[=4]
	[=39]	gökcek	sf. Güzel, sevimli, hoş.
giy-	f. Örtünüp korunmak için bir şeyi vücuduna geçirmek.		g. 346
	g.-en 371, 371		[=1]
	[=2]	gökyüzi	is. Gökyüzü, gök.
giyür-	f. Giydirmek		g.+ni 168
	g.-esiz 444		[=1]
	[=1]	gömlecük	is. Gömlekçik, küçük gömlek.
gizli	→ gizlü		g. 444
	g. 670		[=1]
	[=1]	gömlek	is. Vücudun üst kısmına giyilen kollu veya yarım kollu, yakalı giysi.
gizlü	sf. Görünmez, belli olmaz bir durumda olan, gizli.		g.+leri 198
	g. 665		[=1]
	g.+dür 170	gönder-	f. Göndermek
	[=2]		g.-di 641
göç	is. Hicret		g.-dün 541
	g. 468		[=2]
	[=1]	göndür-	→ gönder-
göç-	f. Hicret etmek, bir yerden bir yere taşınmak.		g.-diler 633
	g.-er 97		[=1]
	g.-üp 412, 412	gönül-	f. Yönelmek
	[=3]		g.-esin 87
gögüs	is. Göğüs		[=1]
	g.+i+(gögsi) 375	göñül	is. Gönül
	g.+indekin+(gögsindekin) 220		g. 356
			g.+de 3

	g.+den 457	g.-meyiser 276
	g.+i+(göñli) 185, 190	g.-mezden 246
	g.+leri 418	g.-se 415
	g.+üm+(göñlüm) 689	g.-señ 70, 443
	g.+ümüzden+(göñlümüzden) 324	g.-üben 589
	g.+ün+(göñlün) 347	g.-ün 396
	g.+ün+(göñlüñ) 40	g.-üñ 273, 449
	g.+üñ 676	g.-üp 147, 206, 370, 523, 573
	g.+üñ+(göñlüñ) 677, 678	g.-ür 140, 143, 146, 147, 148, 149, 155, 273, 380, 420, 428
	g.+üñi+(göñlüñi) 48	g.-ürler 138, 138, 141, 142, 151, 414
	g.+üñüzü+(göñlüñüzü) 438	
	[=15]	2. (yardımcı fiil) Bazı kelimelerle birleşik fiil yapar.
gör-	f. 1. Görmek	g.-üserüz+(‘azāb) 18
	g. 40, 46, 66, 122, 129, 230, 381, 396, 398, 425, 479, 481, 506, 533, 611, 655, 704	3. Sürerlik fiili fonksiyonunda kullanılmıştır.
	g.-diler 539	g.-+(fikir+eyleyegörmek) 62
	g.-dügi 139	g.-+(namāzın+kılagörmek) 85
	g.-dügüm 643	g.-+(olıgörmek) 633
	g.-düm 25, 661, 662	g.-+(ölmege+görmek) 98
	g.-e 179, 188, 206, 332, 335, 349, 361, 371, 394, 395, 395, 463, 491, 694	g.-+(yarağın+kılagörmek) 98
	g.-eler 180, 195, 203, 340, 341, 354, 357, 360, 376, 378, 384, 441	g.-+(yarağın+kılagörmek) 85
	g.-elüm 336, 387, 389, 521	[=112]
	g.-esimüz+(gelmek) 389	göre zf. Bir şeye uygun olarak, gereğince.
	g.-esin 575, 650, 651, 682, 725	g. 59, 155, 534, 537
	g.-esüm+(gelmek) 391	[=4]
	g.-eyin 390, 390, 391, 392, 392, 393, 393, 534	görece → göre
	g.-gil 425	g. 75
	g.+meden 28	[=1]
	g.-medüğini 682	görin- f. Görünmek
	g.-medük 540	g.-e 708
	g.-memişüzdür 528	g.-eser 311
	g.-meyince 137, 139	g.-ürler 202
		[=3]
		görül- f. Gereken iş yapılmış olmak.

	g.-dügün 644 [=1]		g.+ümüz 464 g.+üñ 398, 407 g.+üñi 20, 46 g.+üñüz 438 [=35]
görün-	→ görün- g.-en 645 [=1]		
göster-	f. Görülmesini sağlamak. g. 695 g.-di 641 g.-em 635 g.-en 480 g.-ir 173 g.-üben 523 g.-ür 145, 664 [=8]	gözle-	f. 1. Gözetlemek, bakmak. g. 574 g.-ye 114 g.-yene 118 2. Gözetmek, riayet etmek. g. 448 [=4]
götür-	f. Taşımak, ulaştırmak veya koymak. g. 41 g.-di 456 g.-e 394 g.-ecegüm 15 g.-eler 307, 522 g.-ür 13, 154 [=8]	ğusl	<Ar. is. Gusül ğ.+ın 659 [=1]
göz	is. Göz g. 23, 58, 373, 468, 705 g.+e 619, 687, 730 g.+i 185, 190, 210, 440 g.+ile 124, 308, 437 g.+in 240, 273, 309 g.+inden 218 g.+ler 660 g.+leri 107, 256, 418 g.+lerin 217 g.+lerinden 307 g.+lerüm 22 g.+lerüñ 691 g.+üm 124, 675	gūş	<Far. is. Kulak g. itmek dinlemek 60 [=1]
		gūşe	<Far. is. Köşe g.+ñüze 524 [=1]
		güç	is. Şiddet, cidal. g.+üne+(gücüne) 497 [=1]
		gül	<Far. is. Gül çiçeği. g.+ler 367 [=1]
		gülmek	is. Gülme işi. g. 89 [=1]
		güldür-	f. Gülmesine sebep olmak. g.-dügün 43 [=1]
		gümān	<Far. is. Zan, sanma, sezme. g.+suz 243 [=1]
		gümiş	is. Gümüş

g.+den 360
[=1]
gün+(1) is. Gündüz
g. 2, 26, 47, 62, 69, 90, 334, 359,
459, 467, 532, 566, 629, 631, 672,
690, 695, 712
g.+de 505, 703
g.+e 591
g.+ine 125
g.+leri 362, 385
g.+üñ 405
[=25]
gün+(2) is. Güneş
g. 296
[=1]
günāh <Far. is. Allah'ın emirlerine aykırı
olarak görülen iş, dini suç.
g. 233
g.+lar 350
g.+lara 232
g.+larum 485
[=4]
günāhkār <Far. b. sf. Günahlı, günah
işleyen.
g.+uñ 349
[=1]
gündüz is. Günün sabahtan akşama kadar
süren aydınlık bölümü.
g. 231, 297, 457
g.+in 701
[=4]
güneş öz. is. Güneş
g. 345
g.+i 320
[=2]
güt- f. İzlemek, takip etmek.
g.-eler+(güdeler) 197

[=1]
güzel sf. Güzel
g. 161, 224, 224, 745
[=4]
güzīn <Far. sf. Seçen, seçilmiş.
g. 701
[=1]

H

haber <Ar. is. Havadis, bilgi.
h. 118, 652
h.+(eylemek) 64, 532
h.+(virmek) 152, 160, 273, 404
h.+dür 159, 399
h.+in 274
h.+ler 21
[=12]
habīb <Ar. sf. Sevgili, dost.
h.+e 5, 555
h.+üñ 324, 325, 560, 595, 726
h.+üñdür 541
[=8]
hācet <Ar. is. İhtiyaç, lüzum, gereklilik.
h.+i 36, 721
h.+üm 35
[=3]
haclet <Ar. is. Utanma, şaşırma.
h.+e 488
[=1]
hadīs <Ar. is. Peygamberimizin kutsal
sözü.
h. 133, 144
h.+(tefşīr-i+hadīs) 61

h.+i 135
h.-i Muṣṭafā Hz. Muhammed
 Mustafā'nın hadisi 68
 h.+inde 211
 [=6]
ḥakḥ+(1) <Ar. ḥakḥ is. Doğruluk ve insaf.
 h. 541
 h.+(itmek) 602
 h.+dur 452
 h.+ı (ḥakḥı) 452, 452, 455, 455,
 542
 h.+ıçün+(1) (ḥakḥıçün) 252, 746,
 746
 h.+ına (ḥakḥına) 481, 481
 h.+ında (ḥakḥında) 548
 h.+ındadır (ḥakḥındadır) 551
 [=15]
Ḥakḥ+(2) <Ar. Ḥakḥ öz. is. Allah'ın,
 “hakiki mevcut, vücudu ve
 uluhiyeti kesin olan” manasında
 esmaü'l hüsna'daki bir ismi.
 H. 32, 154, 192, 396, 529, 544,
 592, 604, 641, 663, 666, 668, 714,
 718, 739, 741, 751, 753
H. Te'alā Allahü Teala 160, 161,
 182, 189, 335, 339, 394, 409, 552,
 725, 735
 H.+a (Ḥakḥ'a) 8, 184, 282, 299,
 308, 317, 383, 386, 589
 H.+dan 234, 275, 351, 682
 H.+ı (Ḥakḥ'ı) 584
 H.+ıla+(emr-i+Ḥakḥ) 625
 H.+tan (Ḥakḥ'tan) 318
 H.+un (Ḥakḥ'un) 234
 H.+uñ (Ḥakḥ'uñ) 630
 [=47]
ḥāk+(3) <Far. is. Toprak

h.-i pāy ayak toprağı 30, 720
 [=2]
Ḥakīm <Ar. öz. is. Allah'ın, “hikmet
 sahibi” manasında esmaü'l
 hüsna'daki bir ismi.
 H. 77, 193
 [=2]
ḥāl <Ar. is. Durum
 h. 114, 155, 265, 468, 661
 h.+de 368, 626, 630, 699
 h.+erini+(ḥāllerini) 662
 h.+i 187, 204, 211, 343, 704
 h.+imden+(vaṣf-ı+ḥāl) 623
 h.+imüz 229
 h.+in 449
 h.+ine 88, 411, 438
 h.+ini 327, 677, 726
 h.+ler 648
 h.+leri 414
 h.+üm+(vaṣf-ı+ḥāl) 621
 h.+ümüz 465
 h.+uñ 425, 646
 [=30]
ḥalāyık <Ar. is. İnsanlar, yaratıklar.
 h.+lar 523
 [=1]
ḥāldaş is. Aynı halde bulunanlardan her
 biri.
 h.+(olmak) 288
 h.+ıduḡ 338
 [=2]
ḥālelleş- f. Helalleşmek
 h.-düm 657
 [=1]
ḥālet <Ar. Hal, suret, keyfiyet.
h -i nez'a can çekişme 179
 [=1]

Hālīk <Ar. öz. is. Allah'ın, "yaratan, yoktan var eden" manasında esmaü'l hüsnâ'daki bir ismi.

H.+ıdur 581

[=1]

halk <Ar. is. Yaratma, yaratılma.

h. 709

h. itmek yaratmak 51

h.+a 523, 708

h.+uñ 328, 581

[=6]

Hallāk <Ar. s. ve is. Yaratıcı, yaratan, var eden anlamında Allah'ın sıfatlarındandır.

H. 6

H. ul 'alim Bilgisi ezeli ve ebedi olan Allah 51

[=2]

halvāt <Ar. is. Halvetler

h. itmek halvete çekilmek 636

h.+a 661

h.+da 652

[=3]

halvet <Ar. is. Yalnız, تنها kalma, tenhaya çekilme.

h.+e 655, 690, 697

[=3]

hamām <Ar. hammām is. Yıkanılacak yer.

h.+larda 358

[=1]

hamd <Ar. is. Tanrı'ya olan şükran duygusunu bildirme.

h. 8

[=1]

hamle <Ar. is. Atılma, atılış, saldırış.

h.+(itmek) 93

[=1]

Hamza <Ar. öz. is. Hz. Muhammed'in amcası, Hz. Hamza.

H. 600

[=1]

hān is. Hükümdar

h. 749

[=1]

handak <Ar. is. Hendek

h.+ların 142

[=1]

Hannān <Ar. sf. ve is. "Çok acıyan, çok acıyıcı" anlamında Allah'ın sıfatlarındandır.

H. ul Kerīm Kerem sahibi, çok acıyan Allah 6

[=1]

harām <Ar. sf. İslam dinine göre yasak edilmiş şey.

h.+ınuñ 18

[=1]

hāş <Ar. sf. Mahsus, özel.

h. 505

[=1]

Hasan <Ar. öz. is. Hz. Muhammed'in torunlarından, Hz. Hasan.

H.+ile 599

[=1]

hasen <Ar. sf. Güzel

h. 550

[=1]

hāşıl <Ar. sf. Meydana gelen.

h. olmak meydana gelmek 751

[=1]

hasret <Ar. is. Özlem

h. 255

h.+ile 277

[=2]

ḥasta <Far. ḥaste sf. Sağlığı bozuk olan.

ḥ. 55

[=1]

ḥastalık is. Sağlığın bozulması durumu, rahatsızlık.

ḥ.+ı+(ḥastalığı) 104

[=1]

ḥastalık → ḥastalık

ḥ. 590

[=1]

ḥasūd <Ar. sf. Hasetçi, kıskanç.

ḥ.+lar 753

[=1]

ḥāṭır <Ar. is. Keyif, hal.

ḥ. 356

ḥ.+larını 336

[=2]

ḥātun is. Kadın, hanım.

ḥ. 420, 421, 422

ḥ.+ın 415

ḥ.+lar 419

ḥ.+uñ 420

[=6]

ḥāy ünl. Ses taklidi bir kelime olup başına geldiği bir kelime veya cümlelerin anlamını kuvvetlendirir.

h. 68

[=1]

ḥayr <Ar. ḥayr is. İyilik, fayda, faydalı iş

ḥ. 35, 245, 286, 432, 451, 460, 462, 502, 528

ḥ.+(itmek) 288, 459

ḥ.+(kılmak) 287

ḥ.+a (ḥayra) 735

ḥ.+a+(ḥayra+koymak) 34

ḥ.+dan 425

ḥ.+ıla (ḥayrıla) 31

ḥ.+ıma (ḥayırma) 436

ḥ.+lar 733

ḥ.+lardan 462

ḥ. ur ridā hayırlı hırka 9

[=20]

ḥayrān <Ar. sf. Şaşmış, şaşakalmış, şaşırmış.

ḥ.+ken 630

[=1]

ḥayret <Ar. is. Şaşma, şaşırma.

ḥ. 451

[=1]

ḥāzır <Ar. Huzurda, meydanda, göz önünde bulunan.

ḥ. 248, 273

ḥ.+(durmak) 102

ḥ.+(olmak) 278, 505

ḥ.+ıçun 742

[=6]

ḥazīn <Ar. sf. Hüzünlü, kederli, gamlı.

ḥ.+(olmak) 445

[=1]

ḥazne <Ar. is. Hazine

ḥ. 670

[=1]

ḥazret <Ar. is. Saygı saymak üzere büyüklere verilen unvan.

ḥ.+e 488

ḥ.+i+(Ḥazret-i+Cebra'îl) 161

ḥ.+i+(Ḥazret-i+Muḥammed) 83

ḥ.+uñden 594

[=4]

heç <Far. hīç zf. Hiç.

h. 463, 550, 677, 689

[=4]

ḥelāl <Ar. Dince haram olmayan.

ḥ.+inüñ 18

	[=1]	321, 333, 369, 380, 384, 395, 408,
hem	<Far. e. De, dahi, üstelik. h. 3, 8, 10, 42, 52, 54, 55, 55, 59, 72, 73, 102, 124, 140, 197, 201, 202, 213, 237, 244, 258, 273, 324, 329, 334, 334, 336, 398, 398, 425, 433, 433, 438, 451, 453, 461, 503, 503, 503, 503, 512, 553, 556, 572, 576, 595, 604, 605, 605, 613, 644, 649, 700, 701, 701, 756 [=56]	432, 451, 467, 473, 474, 476, 487, 502, 502, 503, 516, 525, 530, 537, 584, 591, 592, 633, 642, 642, 646, 677, 679, 679, 680, 681, 703, 722, 750, 751 [=60]
hemān	<Far. zf. Hemen, derhal. h. 35, 111, 113, 167, 185, 251, 340, 374, 474, 480, 483, 574, 635, 657, 674, 689, 706, 707, 710 [=19]	hergiz <Far. zf. Asla h. 95, 270, 532, 713 [=4]
hemīn	<Far. zf. e. ve sf. Bu bile, tıpkı bu, çok. h. 15, 101, 120, 128, 165, 445, 552, 572 [=8]	heva+(1) <Ar. is. Hava h.+dan 473 h.+ya 130 [=2]
hem-şehrī	<Far. b. is. Bir memleketli. h.+ler 304 [=1]	hevā+(2) <Ar. is. Heves, istek, arzu. h.+nuñ 492 h.-yı nefis nefsin arzusu 485, 490 [=3]
hep	<Far. heb zf. Sürekli olarak, her zaman, daima. h. 17, 138, 152, 207, 239, 274, 315, 323, 395, 413, 414, 504, 557, 565, 577, 594, 610, 615, 663 [=17]	hey ünl. Seslemek veya ilgi ve dikkat çekmek için söylenen bir söz. h. 351 [=1]
hepisi	zm. Hepsi h. 610 [=1]	heybet <Ar. is. Korku ile saygı duygularını birden uyandıran hal veya gösteriş. h. 523 h.+e 292 [=2]
her	<Far. e. Hep, bütün. h. 35, 37, 42, 54, 82, 93, 100, 128, 131, 164, 165, 168, 169, 181, 181, 197, 202, 212, 227, 245, 248, 312,	hıfz <Ar. is. Koruma, saklama. h. itmek korumak, saklamak 99 [=1] hışım <Ar. hışm is. Akraba h. 256, 276 [=2] hışım <Far. is. Öfke, kızgınlık. h. 234 h.+ıla (hışm-ıla) 266 [=2]

Hızır <Ar. öz. is. İçenlere ölmezlik veren ab-ı hayatı içmiş bulunan ve kul sıkıldığı zaman imdadına yetişmekle meşhur olan peygamber, Hz. Hızır.
H. 450
[=1]

hicāb <Ar. is. Perde
h.+ı 154
h.+ın 307
[=2]

hiç → heç
h. 12, 27, 243, 252, 268, 276, 406, 407
[=8]

hidāyet <Ar. is. Hak yoluna, doğru yola kılavuzlanma.
h. 500, 559
h.+(eylemek) 753
[=3]

hiḍmet <Ar. is. Hizmet
h. **kılmak** hizmet etmek 678
[=1]

hikmet <Ar. is. Bilgelik, hakimlik.
h. 42
h.+ini 506
[=2]

hilāfet <Ar. is. Birinin yerini tutma.
h. 644
[=1]

himmet <Ar. Ermiş kimsenin tesiri.
h.+(āl-i+himmet+kılmak) 744
h. **eylemek** tesir etmek 618, 686, 696, 729
h.+i 619, 687, 730
h.+ler 694
[=9]

hisāb <Ar. is. Hesap
h. 472, 507
h.+(olmak) 504
h.+ı 164, 372
h.+ın+(virmek) 18
h.+ını 518
h.+ıñı 483
[=8]

hisābsuz <Ar. hisāb + T. /+suz/ sf.
Hesapsız
h. 760
[=1]

hiṭāb <Ar. is. Bir veya birden çok kimseye ağızdan veya yazı ile söyleme.
h. 474
h.+(eylemek) 521
[=2]

hōca <Far. hāce is. Hoca
h. 383, 470
h.+lar 593
h.+sı 593
[=4]

hōd <Far. zm. Kendi
h. 12
[=1]

hōr <Far. sf. Önemsiz, değersiz, bayağı.
h. 572
[=1]

hōş <Far. sf. Güzel, iyi.
h. 61, 341, 344, 590, 656, 680
[=6]

hoşnūd <Far. sf. Rız, memnun.
h.+(eylemek) 425
h.+(olmak) 586, 710
[=3]

hūb <Far. sf. Güzel, hoş, iyi.

h. 302, 345, 354, 363
[=4]
Hudā <Far. öz. is. Allah
H.+ya 538
[=1]
hulle <Ar. is. Cennet elbisesi.
h.+ler 176
[=1]
hūr <Far. is. Yiyecek
h. 679
h.+ları 697
[=2]
hūri <Ar. is. Cennet kızı
h. 346
h.+ler 311
h.+lere 183
h.+leri 175, 178
[=5]
hūy ünl. Ses taklidi bir kelime olup
başına geldiği bir kelime veya
cümlelerin anlamını kuvvetlendirir.
h. 68
[=1]
huzūr <Ar. is. Hazır bulunma.
h.+da 341
h.+ıla 54
[=2]
hüküm <Ar. is. Karar
h.+(eylemek) 14
h.+(olmak) 86
h.+i (hükmi) 484, 750
h.+ümi (hükümü) 515, 517
[=6]
hümā <Ar. is. Saadet, kutluluk.
h. 599
[=1]
hümām <Ar. sf. Himmetli, azimli.

h. 659
[=1]
hürmet <Ar. is. Saygı
h.+içün+(1) 560
[=1]
hürre <Ar. sf. Cariye veya esir olmayan
kadın.
h.+midür 439
[=1]
Hüseyin <Ar. öz. is. Hz. Muhammed'in
torunlarından, Hz. Hüseyin.
H. 599
[=1]

I

ılt- f. Hafif ısıtmak, ılıştırmak.
1.-a+(ılıda) 262
[=1]
ırağ → ırağ
1.+(olmak) 668
[=1]
ırak sf. Uzak
1. 413
1.+(olmak) 490
[=2]
ırmak is. Büyük akarsu, nehir.
1.+ları 173
[=1]
ısmarla- f. Emanet etmek.
1.-dum 513, 514, 516
1.-mışıdum 508
1.-ya 117
[=5]

‘ışk <Ar. is. Aşk
‘ı.+ıla 61, 620, 688, 731
[=4]

‘ıyd <Ar. is. Bayram
ı.uñdan 532
[=1]

‘ıyş <Ar. is. Hayatın zevkini çıkarma,
yiyip içme.
‘ı. **itmek** eğlenmek 69
‘ı. **dem** eğlenme zamanı 88
‘ı.+uñı 45
[=3]

İ

i- f. Şu veya bu durumda bulunmak
anlamında bir cevher fiildir.
i.-di 435, 550, 638, 700
i.-düm 629, 702
i.-dün 269
i.-ken 630
i.-miş 364, 637, 663, 663, 664, 664,
667, 668
i.-se 155, 414, 642
i.-señ 484
[=20]

‘ibādet <Ar. is. Allah’ın emirlerini yerine
getirme.
‘i.+(eylemek) 477
[=1]

‘ibret <Ar. is. Kötü bir hadiseden alınan
ders.
‘i. **almak** kendi payına bir ders
çıkarmak 42, 159

‘i.+(olmak) 554
[=3]

iç- f. İçmek
i.-eler 590
i.-er 97
i.-üp 351
[=3]

içerü is. İçeri
i. 109
[=1]

içinde zf. Süresinde, zarfında.
i. 40, 128, 153, 175, 305, 311, 329,
548, 596, 666
[=10]

içre → içinde
i. 146, 177, 216, 440, 614, 726
[=6]

içün e. İçin
i. 52, 52, 259, 447, 451, 485, 490,
634, 759, 760, 765, 765
[=12]

içür- f. İçirmek
i.-eler 307
[=1]

igen sf. Çok
i. 470, 658
[=2]

igü is. Eğe kemiği (?)
i.+si 375
[=1]

ihsān <Ar. is. İyilik etme.
i.+ı 37, 722
i.+ıla 454
[=3]

ihtisāb <Ar. is. Hesap sorma.
i.+a 505
[=1]

iẖtiyār	<Ar. is. Seçme, seçilme. i. 608 [=1]	i. 10, 61, 68, 69, 269, 312, 427, 461, 477, 488, 584, 740 i.+n 475 [=13]
iki	sf. ve is. Birden bir artık; birden sonra gelen sayının adı. i. 163, 163, 166, 167, 170, 217, 267, 346, 385, 385, 599, 638 i.+si 297, 346 [=14]	ilerü is. İleri i.+ñe 90 [=1]
ikinci	sf. İki sayısının sıra sıfatı. i. 219 [=1]	ilet- f. Götürmek, yerine ulaştırmak, eriştirmek. i.-em 496 i.-üben 289 i.-ür+(iltür) 327 i.-ürler 49 [=4]
ikişer	sf. İki sayısının üleştirme sıfatı. i. 345 [=1]	ilk sf. İlkin i. 382 [=1]
İkteciler	öz. is. Bursa'da bir yer adı. İ.+de 628 [=1]	illā <Ar. e. İlle, mutlaka. i. 157, 170, 209, 649, 653 [=5]
il	is. Ülke i.+den 41 i.+e 41 i.+lere 625 [=3]	'ilm <Ar. is. İlim 'i. ('ilim) 475 'i.+e 475 'i.+ini+(kemāl-i+'ilm) 756 'i.+ümi 508 'i.+üñ 492 [=5]
'ilāç	<Ar. is. Çare, tedbir. 'i. 407 'i. itmek çare bulmak 674 [=2]	İlyās <Ar. öz. is. Peygamberlerden, Hz. İlyas. İ. 450 [=1]
ilāh	<Ar. is. Tanrı i. 3, 7, 551, 560, 581 [=5]	īmān <Ar. is. İnanma, inanç. ī. 38, 315, 587, 723, 739 ī.+(bünyād-i+īmān) 583 ī.+(olmak) 108 ī.+ile 242 ī.+umuz 740
ilāhī	<Ar. ünl. Allah'ım, ey Allah. i. 237, 323, 388, 555, 576, 692, 746, 755 [=8]	
ile	bağ. İki öğeyi birbirine bağlamaya yarayan söz.	

[=9]	i. 104
İmansuz sf. İmansız	i.+e+(incige) 104
İ. 211	[=2]
[=1]	iniş is. İnme işi veya biçimi.
imdi zf. Şimdi	i.+ini 80
i. 40, 85, 134, 152, 327, 328, 399,	[=1]
443, 455, 458, 461, 466, 474, 476,	inkār <Ar. is. Reddetme, tanımama.
478, 479, 481, 482, 506, 513, 521,	i.+(eylemek) 527, 529
525, 533, 563, 571, 619, 621, 687,	i.+(itmek) 539
704, 708, 730, 734	[=3]
i.+kim+(1) 448	ins <Ar. is. İnsan
[=33]	i. 754
in- f. Yukarıdan aşağıya doğru gelmek.	[=1]
i.-e 473	inşāf <Ar. is. Merhamete, vicdana veya
i.-er 80, 673	mantığa dayanan adalet.
[=3]	i.+ını 756
in‘ām <Ar. is. Nimet verme, iyilik etme.	[=1]
i.+(olma) 441	insān <Ar. is. Beşer
[=1]	i. 331
inan- f. İnanmak	[=1]
i. 452	iñez sf. Zayıf
i.-maz mıduk 526	i. 196
i.-maz mıduñ 270	[=1]
i.-uram 544	ip is. İp
i.-ur mısın 261	i.+lerini 291
i.-ursuñ 50	i.+üñ 497
[=6]	[=2]
‘ināyet <Ar. is. Lütuf, ihsan, iyilik.	ir- f. Ermek, ulaşmak, yetişmek.
‘i. 500, 559	i.-di 497, 674
‘i. kılmağ lutfetmek 77	i.-dügüm 643
‘i. i eylemek lutfetmek 79	i.-e 26, 179, 410, 589, 619, 687,
[=4]	694, 712, 730, 750
ince sf. Kalınlığı az olan.	i.-eler 340, 384
i. 73, 78	i.-esin 575, 682
[=2]	i.-esiz 717
incik is. Diz kapağı ile topuk arası,	i.-medin 310
bunun topuğa yakın olan kısmı.	i.-mek+(aşlına) 103

	i.-mesin 650		i.+lerüm 485
	i.-meyince+(murāda) 137		i.+üm 713
	i.-mez 91		i.+üñ 57, 57
	i.-se 591		i.+üñü 45
	[=24]		i.+üñüz 467
iriş-	f. Erişmek, varmak, ulaşmak.		[=22]
	i.-e 309, 559	işāret	<Ar. is. İz, alamet, nişan.
	i.-esin 318		i. 690
	i.-ür 381		[=1]
	[=4]	işbu	sf. İşte bu.
İsrāfīl	<Ar. öz. is. Dört büyük melekten kıyametin kopacağını öttüreceği boru ile bildirecek olan biri.		i. 33, 265, 316, 319, 327, 328, 624, 630, 699
	İ.+e 513, 514		[=9]
	[=2]	işde	e. Bir şeyi gösterirken veya bir şeye işaret ederken söylenen bir söz, aha, işte.
issi	is. Isı		i. 120, 126, 127, 660
	i.+den 359		[=4]
	[=1]	işit-	f. Duymak
iste-	f. İstek duymak, arzulamak.		i. 284, 327, 404, 455, 563
	i. 318		i.-+(işid) 134
	i.-r 209, 335		i.-e+(işide) 100, 152, 665
	i.-rem 635		i.-esin+(işidesin) 21, 60, 159
	i.-riseñ 317, 650		i.-icek+(işidicek) 399
	i.-rmi 678		i.-mege 59
	i.-rse 677		i.-üñ+(işidüñ) 244, 353, 631
	i.-ye 507		i.-üñ+(işüdüñ) 732
	i.-yelüm 234, 235, 732		i.-üp+(işidüp) 59, 107, 274
	i.-yenler 683		i.-ürdüñ+(işidürdüñ) 270
	[=13]		[=22]
iş	is. Hal, durum, vaziyet.	işle-	f. Yapmak
	i.+(itmek) 59		i.-dise 502
	i.+de 42, 338, 681, 682		i.-düğine 297
	i.+e 318		i.-düm 489
	i.+i 100, 103, 108, 110, 498, 557, 751		i.-gil+(luṭıf) 555
	i.+ini 117, 426		i.-me 426
	i.+leri 594		i.-ridüñ 269

	i.-sünler 244	i.-dise+(emr) 642
	i.-ye 37, 722	i.-dügi+(emr) 707
	i.-yen 350	i.-düm+(āgāh) 699
	i.-yen+(fesād) 350	i.-düm+(āh) 660
	i.-yüp 110	i.-dũñ+(medḥ) 550
	[=12]	i.-dũñse+(emr) 516
işte	→ işde	i.-e+(emr+ide) 505
	i. 275, 294	i.-e+(ḥamle+ide) 93
	[=2]	i.-e+(sitir+ide) 29
it-	f. 1. Etmek, yapmak, eylemek	i.-e+(şükür+ide) 308
	anlamında asli fiildir.	i.-e+(tamām+ide) 117
	i.-di 642	i.-ecege+(peşmān+idecege) 16
	i.-düm 642	i.-eler+(du‘ā+ideler) 460
	i.-e+(ide) 551	i.-eler+(feryād+ideler) 369
	i.-elüm+(idelüm) 621	i.-eler+(şükür+ideler) 314
	i.-em+(idem) 574, 624, 653	i.-eler+(tażarru‘+ideler) 442
	i.-er+(ider) 447	i.-elüm+(fikir+idelüm) 19
	i.-esin+(idesin) 726	i.-elüm+(muḥkem+idelüm) 587
	i.-meyelüm 571	i.-elüm+(sa‘y+idelüm) 34
	i.-miş 445	i.-elüm+(şükür+idelüm) 2
	i.-mişem 706	i.-elüm+(zikir+idelüm) 579, 587
	i.-se 245	i.-elüm+(zikr+idelüm) 2
	[=13]	i.-elüm+(ziyāret+idelüm) 388
	2. (yardımcı fiil) Etmek, yapmak,	i.-em+(āgāh+idem) 623
	eylemek anlamında Türkçe’de bir	i.-em+(cevāb+idem) 487
	çok kelimenin sonuna gelerek	i.-en+(envār+iden) 580
	birleşik fiiller teşkil eder.	i.-en+(ḥayır+iden) 288
	i.-+(cehd) 448	i.-en+(var+iden) 580
	i.-+(ğark) 596	i.-en+(zikir+iden) 588
	i.-+(kabūl) 561	i.-eni+(zikir+ideni) 586
	i.-+(niyet) 656	i.-enler+(inkār+idenler) 539
	i.-+(öğüt) 484	i.-erdũñ+(terk+iderdũñ) 254
	i.-+(raḥmet) 237	i.-erler+(ḥıfz+iderler) 99
	i.-di+(ḥalk) 51	i.-erseñ+(ārzū+iderseñ) 679
	i.-di+(ilāç) 674	i.-erseñ+(ḥayır+iderseñ) 459
	i.-di+(ta‘lim) 659	i.-esin+(du‘ā+idesin) 458
	i.-digi+(emr) 655	i.-esin+(gūş+idesin) 60

i.-esin+('ıyş+idesin) 69	i.-esin+(idesin) 453, 636
i.-esin+(şād+idesin) 454	i.-icek+(idicek) 230
i.-esin+(terk+idesin) 260	i.-eler+(ideler) 306
i.-esin+(yād+idesin) 454	[=15]
i.-esiz+(sitir+idesiz) 28	itā'at <Ar. Boyun eğme, dinleme, alınan emre göre davranma.
i.-icek+('ahd+idicek) 67	i.+(eylemek) 698
i.-icek+(su'āl+idicek) 487	i.+(itmek) 706
i.-ici+(zikir+idici) 580	[=2]
i.-ivirmek+(kaḥr+idivirmek) 758	iti sf. Sert, keskin, şiddetli.
i.-mege+(iş) 59	i. 78
i.-mek+('aṭā) 52	[=1]
i.-mek+(cem') 737	itin- f. Edinmek
i.-mek+(cevāb) 529	i.-esin+(kuvvet+idinesin) 56
i.-mek+(edā) 52	[=1]
i.-mişem+(itā'at) 706	iv- f. Acele etmek.
i.-sün+(haḳ) 602	i.-e 310
i.-sün+(müyesser) 31, 719	i.-e ive acele acele, koşa koşa 410,
i.-sün+(raḥmet) 32, 32, 718, 718	410
i.-üben+(cehd+idüben) 213	[=3]
i.-üp+(āh+idüp) 256, 417, 430	iyü sf. İyi
i.-üp+(ḥavlāt+idüp) 636	i. 288, 422, 707
i.-üp+(luṭıf+idüp) 716	[=3]
i.-üp+(naẓm+idüp) 23	iyüce sf. İyiye
i.-üp+(seyr+idüp) 672	i. 424
i.-üp+(şād+idüp) 446	[=1]
i.-üp+(şükür+idüp) 585, 586	iz is. Belirti, nişan, alamet.
i.-üp+(tevbe+idüp) 468	i.+imi 574
i.-üp+(zeyn+idüp) 403	i.+ine 575
i.-üp+(zikir+idüp) 56, 589	[=2]
[=89]	'izzet <Ar. is. Değer, kıymet, yücelik.
it+(2)- f. Söylemek [eyitmek]	'i.+i 329
i.-e+(ide) 250, 285, 362, 540	[=1]
i.-eler+(ideler) 459, 460	
i.-elüm+(idelüm) 621	
i.-em+(idem) 20, 247	
i.-erler+(iderler) 141	
i.-erseñ+(iderseñ) 679	

K

ķaba	sf. B�y�k, iri, kocaman. ķ. 443 [=1]	ķadı	<Ar. ķad� is. Őariat hakimi. ķ. 484 [=1]
ķabir	<Ar. is. Mezar ķ. 305, 313, 329, 376 ķ.+e+(ķabre) 70, 260, 310, 340, 658 ķ.+i+(ķabri) 225, 226, 289, 301, 311, 342 ķ.+ine+(ķabrine) 309, 309 [=17]	ķad�r	<Ar. is. Değer, itibar. ķ. gicesi kadir gecesı 384 ķ.+(leyle-i+ķad�r) 408 ķ. olmak değerli, kıymetli olmak 93, 681 [=4]
ķab�l	<Ar. is. Alma, razı olma. ķ.+(itmek) 561 ķ.+(olmak) 36, 721, 741 [=4]	ķafa	<Ar. is. Baş ķ. 379 [=1]
ķaĉ	sf. Herhangi bir şeyin niceliğini sormak iĉin kullanılan soru sıfatı. ķ. 247 [=1]	ķ�fir	<Ar. is. K�freden, k�fredici. k. 140, 205 k.+ler 149, 195, 203 k.+�n 204 [=6]
ķaĉ-	Kaĉınmak, fırar etmek. ķ.-alar 536 [=1]	ķaft�n	Far. �aft�n is. Eski bir �eőit pamuklu elbise. ķ.+ların 354 [=1]
ķaĉan	zf. Ne zaman, ne zaman ki. ķ. 248, 408, 432, 648 ķ.+kim+(1) 93 [=5]	ķaęı-	f. �fkelenmek, kızmak. ķ.-duğun 266 [=1]
ķadar	<Ar. e. Miktarında, �lĉ�s�nde, derecesinde. ķ. 157, 207, 652, 701, 705 [=5]	ķaęr	<Ar. is. �st�n gelerek mahvetme, helak etme, batırma, ezme. ķ.+(itmek) 758 ķ.+umı 517 [=2]
ķadeh	<Ar. is. Kadeh ķ.+leri 177 ķ.+lerle 178 [=2]	ķakőaő-	f. Kopmak ķ.-up 375 [=1]
		ķal	<Ar. is. S�z, laf. ķ. 530

[=1]
kal- f. 1. Olduğu yerde durmak, hareketine, yoluna devam etmemek.
 k̇.-a 463, 711
 k̇.-anları 448
 k̇.-dı 111, 119, 120, 125
 k̇.-ıca 465
 k̇.-mağa 190
 k̇.-mayısar 543
 k̇.-mış 356, 366, 374, 379
 k̇.-mışıdı 419, 627
 k̇.-mişlarıdı 427
 k̇.-up 374
 k̇.-ur 277
 k̇.-ur+(bağa) 183, 183
 2. (yardımcı fiil) Bazı kelimelerle birleşik fiil yapar.
 k̇.-an+(bâkî) 747
 k̇.-dum+(yakın) 497
 [=23]
kalb <Ar. is. Kalp, yürek.
 k̇.-i 580
 k̇.-ümi 40
 [=2]
kalem <Ar. is. Yazma, çizme vb. işlerde kullanılan çeşitli biçimlerde araç.
 k̇. 507, 509, 509, 511
 k̇.-den 507
 [=5]
kâmil <Ar. sf. Kemale ermiş, olgun.
 k̇.+(mürşid-i+kâmil) 665
 [=1]
ķamu is. Herkes; bütün.
 k̇. 201, 662, 765
 k̇.-ya 323, 554
 k̇.-yı 522

[=6]
kān <Ar. is. Bir şeyin menbaı, kaynağı.
k̇.-ı şafā şafa kaynağı 320, 595
 [=2]
ķanat is. Kanat
 k̇.+(ķanad) 166
 k̇.-a+(ķanada) 172, 193
 k̇.-ı+(ķanadı) 163, 163, 167, 170, 173
 k̇.-ına+(ķanadına) 184
 k̇.-ında+(ķanadında) 165, 192
 k̇.-ını+(ķanadını) 179, 206
 k̇.-lar 160
 k̇.-lar+(ķanadlar) 168
 k̇.-ları 162
 k̇.-larıla 166
 k̇.-uñ+(ķanaduñ) 167
 [=18]
ķanda zf. Nerede, nereye?
 k̇. 76, 327, 413, 539
 [=4]
ķanı zf. Hani, nerede?
 k̇. 250, 251, 266, 268, 363, 363, 364, 365, 365, 366, 400, 402, 402, 416, 546
 [=15]
ķankı sf. Hangi?
 k̇. 87, 87, 414
 k̇.-sına 484
 k̇.-sından 228
 [=5]
ķap- f. Kaplamak, istila etmek.
 k̇.-a 347
 [=1]
ķapa- f. Kapatmak
 k̇.-ya 464
 [=1]

kapkara sf. Her yanı kara.

k. 202

k.+(olmak) 106, 360, 372

[=4]

kapla- f. Kuşatmak, sarmak.

k.-miş 666

[=1]

kapu is. Kapı

k. 343

k.+sını 301

k.+ya 257, 435, 436

[=5]

kara is. Siyah

k. 365, 365

[=2]

karañu sf. Karanlık

k. 296

k.+da 294

[=2]

karañuluk → karañu

k. 294

[=1]

karār <Ar. is. Bir iş veya mesele hakkında verilen kesin hüküm.

k. kılmak dönüp dolaşıp bir yerde durmak 24

k.+ı 25, 711

[=3]

kardaş is. Kardeş

k. 256, 276, 304

k.+laruñ 258

[=4]

karın is. Karın

k.+ı+(karnı) 372

k.+ına+(karnına) 218

k.+ında+(karnında) 456

k.+ından+(karnından) 220

[=4]

karındaş → kardaş

k.+ı 31, 719

[=2]

karşu is. Karşı

k. 105, 454, 737

k.+sına 154

[=4]

karuncuk is. Karıncık

k.+ın+(karuncuğın) 444

[=1]

kasd <Ar. is. Kasıt, bile bile yapma.

k.+ına 272

[=1]

kaşr <Ar. is. Köşk, kaşane, saray.

k.+u 174

[=1]

kaş is. Kaş

k.+ı 373

k.+laruñ 364

[=2]

kat is. Nezd, yan, huzur, ön.

k.+ına 292

k.+ında 289, 714, 751

[=4]

kat- f. İlave etmek.

k.-a 453

[=1]

katı sf. Hoşgörüsüz, acımasız, merhametsiz.

k. 33, 210, 490

k.+dur 19

[=4]

katran <Ar. is. Katran

k. 200, 200

k.+ıla 198

[=3]

katre <Ar. is. Damla
 k. 116
 [=1]
ķavim <Ar. ķavm is. İnsan topluluğu.
 k.+i+(ķavmi) 527
 k.+leri 413
 [=2]
ķavşur- f. Kavuşturmak.
 k.-up 302
 [=1]
ķavüm → ķavim
 k.+lerümüzi 387
 [=1]
ķaya is. Kaya
 k.+lardan 491
 k.+ya 491
 [=2]
ķayd <Ar. is. Düşünce, endişe, gaile,
 telaş.
 k.+ını 321
 [=1]
ķayķu is. Kaygı, üzüntü, tasa, endişe.
 k.+dan 287
 [=1]
ķefen <Ar. is. Ölüyü sardıkları bez.
 k. 13
 k.+dür 15
 k.+e 356
 [=3]
ķefin → ķefen
 k. 378
 k.+üñ 271
 [=2]
ķelām <Ar. is. Söz, lakırdı.
 k. 632
 k.+uñ 542
 [=2]

ķemāl <Ar. is. Olgunluk, yetkinlik.
k. virmek olgunlaştırmak 664
k.-i ‘ilm ilim olgunluğu 756
k.-i pīr ķılmaķ pīr olgunluğuna
 erişmek 757
 [=3]
ķemer <Far. is. Kapı, pencere, köprü gibi
 şeylerin oyuğu aşığı bakan kavisli
 kubbesi, tavanı.
 k.+leri 176
 [=1]
ķemūk is. Kemik
 k.+ler 378
 [=1]
ķendi → ķendü
 k. 570
 [=1]
ķendü zm. Kendi, iyelik ekleri olarak
 kişilerin öz varlığını anlatmaya
 yarar.
 k. 709
 k.+lerin 357
 k.+ñi 99
 k.+si 477
 [=4]
ķerem <Ar. is. Lütuf, bağış.
k. eylemek lütfetmek, bağışlamak
 424
 [=1]
ķerīm+(1) <Ar. sf. Ulu, büyük.
 k. 749
 [=1]
ķerīm+(2) <Ar. öz. is. Allah’ın, “ķerem
 sahibi” manasında esmaü’l
 hüsna’daki bir ismi.
 K.+(Ĥannān-ul+ķerīm) 6
 [=1]

kes-	f. Bir şeyi ikiye ayırmak, parçalamak, doğramak. k.-meyelüm 234, 235 k.-meyi 425 k.-üp 185 [=4]	ķ.-+(şifa) 325 ķ.-+(şükür) 620, 688, 731 ķ.-+(tamam) 483 ķ.-a+(hıdmet) 678 ķ.-a+(‘ināyet) 77 ķ.-a+(kemāl-i+pīr) 757 ķ.-a+(muẓaffer) 757 ķ.-a+(namāzın+ķılagörmek) 85 ķ.-a+(naẓar) 309 ķ.-a+(raḥmet) 693 ķ.-a+(yarağın+ķılagörmek) 98 ķ.-a+(yarağun+ķılagörmek) 85 ķ.-alar+(āl-i+himmet) 744 ķ.-alar+(namāz) 283 ķ.-alar+(naẓar) 341, 411 ķ.-alum+(du‘ā) 734, 735 ķ.-an+(naāar) 481 ķ.-asız+(tāze) 716 ķ.-dı+(bünyad) 579 ķ.-dı+(ķurı) 227 ķ.-dum+(zārī) 697 ķ.-duñsa+(ḥayır) 287 ķ.-ıvire+(yoldaş) 739 ķ.-ıvirmek+(dōst) 758 ķ.-ma+(cefā) 67 ķ.-ma+(cevir) 423 ķ.-madı+(ķarār) 24 ķ.-mamışam+(‘amel) 299 ķ.-mañ+(vebāl) 468 ķ.-mayup+(tevbe) 350 ķ.-maz+(aşşı) 50 ķ.-maz+(vefā) 12 ķ.-mazsa+(meded) 592 ķ.-mış+(namāz) 300 ķ.-mışken+(pūr) 166 ķ.-uban+(du‘ā) 733 ķ.-up+(faẓl) 664
keskün	sf. Çok kesici, iyi kesen. k. 73 [=1]	
Kevşer	<Ar. is. Cennette bir havuzun adı. K. 307 [=1]	
key	sf. Çok, pek, gayet, pek çok k. 443 [=1]	
kez	zf. Kere, defa, sefer. k. 32, 112, 123, 521, 591, 689, 718 [=7]	
ķıl	is. Kıl ķ.+dan 73, 78 [=2]	
ķıl-	f. Yapmak, etmek, eylemek anlamında asli fiildir. ķ. 75 ķ.-a 592 ķ.-an 474 ķ.-duķlariçün 762 ķ.-ur 389 ķ.-urlar 438 [=6] 2. (yardımcı fiil) Etmek, yapmak, eylemek anlamında Türkçe’de bir çok kelimenin sonuna gelerek birleşik fiiller teşkil eder. ķ.-+(a‘lā) 598 ķ.-+(namāz) 317 ķ.-+(revā) 325	

ḳ.-ur+(aṣṣı) 91
 ḳ.-ur+(nidā) 279
 ḳ.-ur+(tāze) 615
 ḳ.-ur+(zārī) 380
 ḳ.-urlar+(zārī) 377
 ḳ.-uruz+(ṣehādet) 538
 [=50]
kılıç is. Kılıç
 ḳ.+dan 73, 78
 ḳ.+ı 751
 [=3]
kına <Ar. hinnā is. Kına
 ḳ. 403
 [=1]
kırk is. ve sf. Otuz dokuzdan sonra
 gelen sayının adı; otuz dokuzdan
 bir artık.
 ḳ. 672
 ḳ.+ında 334, 370
 [=3]
kışsa sf. Kısa
 ḳ.+cuk 364
 [=1]
kış is. Yılın en soğuk mevsimi.
 ḳ. 295
 [=1]
kıyāmet <Ar. is. Dünyanın sonu, bütün
 ölülerin dirilerek mahşerde
 toplanacakları zaman.
 ḳ. 125, 347
 [=2]
kıymatlı sf. Kıymetli, değerli.
 ḳ. 495
 [=1]
kız is. Dişi çocuk.
 ḳ.+ı 241
 ḳ.+ına 255

ḳ.+larum 424
 ḳ.+um 401
 [=4]
kızcuğaz is. Kızcağız
 ḳ.+um 392
 [=1]
ki Far. e. Anlam bakımından birbiri
 ile ilgili cümleleri birbirine bağlar.
 k. 14, 28, 33, 53, 56, 74, 110, 111,
 112, 115, 119, 127, 129, 179, 226,
 228, 280, 299, 331, 379, 396, 409,
 422, 471, 472, 490, 533, 540, 572,
 608, 623, 665, 678, 682, 735, 748
 [=36]
ḳil <Ar. is. Söz
 ḳ. 530
 [=1]
kim+(1) → ki
 k. 19, 58, 76, 116, 135, 160, 193,
 231, 232, 260, 300, 306, 361, 378,
 432, 502, 507, 517, 518, 519, 534,
 541, 548, 584, 622, 642, 706
 [=27]
kim+(2) zm. Hangi kişi anlamında
 cümlede, özne, tümleç, nesne,
 yüklem görevinde kullanılan bir
 soru sözü.
 k. 37, 249, 321, 385, 385, 708, 722,
 736
 ḳ.+e 44, 44, 44, 44, 86, 86, 574
 ḳ.+i 43, 43, 222, 222, 303, 303,
 304, 304, 390, 390, 391, 392, 392,
 393, 393, 429, 429, 430
 ḳ.+in 43, 43
 ḳ.+isi 412, 412
 [=37]

kimse zm. Herhangi bir kişi, kim olduğu
bilinmeyen kişi, şahıs, nefer.

k. 24, 92

k.+den 275

k.+ye 12, 95, 95

[=6]

kir is. Pislik

k. 429

[=1]

kirpük is. Kirpik

k.+i+(kirpügi) 373

k.+ler 365

[=2]

kişi is. İnsan, adam, kimse.

k. 80, 205, 215, 240, 280, 280, 294,
300, 314, 395, 502, 536, 569, 570,
681, 691

k.+de 100, 665

k.+lere 288

k.+nüñ 36, 103, 473, 721

k.+yem 494, 494

[=25]

kitāb <Ar. is. Kitap

k. 486, 622, 647, 653, 711

k.+ı 572, 577, 618, 686, 729

k.+ımuñ 27

k.+ıñı 483

k.+um 237

k.+umuñ 713

k.+uñ 476, 563, 624, 649

k.+uñı 695

[=19]

ko- → koy-

k. 574

k.-dı 405

k.-duğı+(döke) 421

k.-duķ 542

k.-dum 489, 489

k.-maz+(elden) 570

k.-mış+(döke) 355

k.-r 215

[=9]

koğu is. Koku

k.+ları 344

[=1]

koķ- f. Koku çıkarmak

k.-mış 360

[=1]

kol is. Kol

k.+ına 38, 723

[=2]

koldaş is. Yardımcı, arkadaş.

k.+(olmak) 38, 723

[=2]

komak is. Koymak işi.

k.+a+(komağa) 291

[=1]

kon- f. Bir yere inmek.

k.-a 473

k.-mış 564

[=2]

konşı is. Komşu

k.+(olmak) 314

[=1]

konukla- f. Misafir edip ağırlamak.

k.-sun 724

[=1]

kop- f. 1. Herhangi bir yerinden ikiye
ayrılmak.

k.-mış 375

2. Zuhur etmek, çıkmak.

k.-a 347

[=2]

korı- f. Korumak

k. 251
[=1]
kork- f. Korku duymak, ürkmek, dehşete kapılmak.
k.-a 229
[=1]
korku is. Korku
k.-lardan 213
k.-muzun 233
k.-sı 234
k.-sından 535
[=4]
korkut- f. Korkmasına yol açmak.
k.-urlar+(korkudurlar) 522
[=1]
koy- f. 1. Koymak, bir şeyi bir yere bırakmak.
k.-alar 263, 271, 278, 289
k.-madunuz 524
k.-up 16, 113, 121
2. (yardımcı fiil) Bazı kelimelerle birleşik fiil yapar.
k.-alum+(hayra) 34
k.-alum+(söz) 34
k.-up+(sağ) 43
[=11]
kömür is. Bir tür katı yakıt.
k. 364
[=1]
kör <Far. kūr is. Görme engelli.
k.+(eylemek) 230
k.+dür 619, 687, 730
[=4]
köşk <Far. kuşk is. Bahçe içinde yapılmış süslü ev, kasır.
k.+de 175
k.+i 174

k.+lerin 138
[=3]
kudret <Ar. is. Kuvvet, takat, güç.
k.+ile 171
k.+in 667
k.+lerine 630
k.+üm 698
[=4]
kul is. Tanrı'ya göre insan, abd.
k.+a 592, 664
k.+ı 584
k.+ından 585
k.+lar 592, 678
k.+un 586
k.+uña 561
k.+uñam 499
k.+uñuz 558
[=10]
kulak is. Başın her iki yanında bulunan işitme organı.
k. tutmak dinlemek, işitmek
istemek 20, 624, 653
k. urmak kulak vermek, dinlemek
274
k. virmek merak edip dinlemek, işitmeye çalışmak 59, 127
[=6]
Kur'an <Ar. is. Hz. Muhammed'e inen kutsal kitap.
K. 57, 60, 548, 739
[=4]
kurı sf. Boş, eli boş, mahrum.
k. kılmak mahrum olmak 227
[=1]
kurı- f. Kurumak
k.-mış 378
[=1]

ķurıl- f. Hazırlanmak
ķ.-ur 76
[=1]
ķurt is. Kurtçuk
ķ.+lar 372
[=1]
ķurtıl- → ķurtul-
ķ.-mış 95
[=1]
ķurtul- f. Tehlikeli veya kötü bir durumu
atlatmak.
ķ.-alar 213
ķ.-up 287
[=2]
ķuř is. Kuş
ķ. 82
ķ. olmak ķuř gibi olmak, ķuřa
benzemek 130
[=2]
ķuřat- f. Çevresini sarmak, çevirmek,
ihata etmek.
ķ.-up+(ķuřadup) 403
[=1]
ķuřca sf. Kuş gibi zayıf, güçsüz, bir
sıkımlık.
ķ. 33
[=1]
ķuvvet <Ar. is. Güç, kudret, takat.
ķ.+(itmek) 56
ķ.+i 96
[=2]
ķuzı is. Kuzu
ķ.+lar 431
ķ.+larum 424
ķ.+laruma 422
[=3]
ķükre- f. Coşmak, taşkınlık göstermek.

k.-ye 523

[=1]

ķüllı <Ar. sf. Umumi, bütün.

k. 97, 98

k.+ni 241

k.+sin 566

[=4]

ķürk sf. Hayvan postundan yapılmış.

k. 371

[=1]

L

lā-yezāl <Ar. b. sf. Zevalsız, ebedi.

l. 668, 530

[=1]

lāyık <Ar. sf. Yakışan, yaraşır, yakışık.

l. 231, 232, 299, 484

[=4]

lāzım <Ar. is. Gerek

l.+dur 458

[=1]

leşker <Far. is. Asker

l.+in 757

[=1]

levha <Ar. is. Yazılı veya resimli plaka.

l. 510, 511

[=2]

leyl(e) <Ar. is. Gece

l.-i ķadīr kadir gecesi 408

[=1]

lezīz <Ar. sf. Lezzetli, tatlı.

l. 178
[=1]
lezzet <Ar. is. Tat, çeşni.
l.+i 96, 402
[=2]
libās <Ar. is. Esvap
l.+lar 680
[=1]
luṭıf <Ar. is. Lütuf
l.+umı (luṭfımı) 517
l.+(işlemek) 555
l.+(itmek) 716
[=3]

M

mağfūr <Ar. sf. Allah tarafından
yarlıganmış, günahları affedilmiş.
m.+(mecmu‘-ı+mağfūr+olmak) 315
[=1]
mağmūn <Ar. is. Toprak altında olan (?)
m.+lar mısız 440
[=1]
maḥlūk <Ar. sf. Halk edilmiş, yaratılmış.
m.+(cemi‘-i+maḥlūk) 34
[=1]
maḳām <Ar. is. Durma yeri.
m.+ın 137
m.+ına 381
m.+ları 332
m.+ların 146, 147, 154, 195, 598
m.+larına 333

[=9]
maḳşūd <Ar. sf. Kasdolunan, istenilen şey,
istek.
m.+umuz 30, 720
[=2]
mal <Ar. is. Bir kimsenin tasarrufu
altına bulunan değerli ve gerekli
şey.
m. 251
m.+a 186
m.+ı 251
m.+ına 208
m.+uñ 251, 678
[=6]
ma‘lūm <Ar. sf. Bilinen, belli.
m.+dur 530
[=1]
ma‘nā <Ar. is. Anlam
m. 568, 569
m.+dan 570
[=3]
ma‘nī → ma‘nā
m.+lerini 621
[=1]
mansūr <Ar. sf. Nasrolunmuş, Allah’ın
yardımıyla galip, üstün gelinmiş.
m. 757
[=1]
ma‘rifet <Ar. is. Bilme, biliş.
m. 569, 736
[=2]
mā-sivā <Ar. is. Allah’tan başka her şey.
m. 666, 754
m.+dan 663
[=3]
ma‘şiyet <Ar. is. Asilik, itaatsizlik, isyan,
günah.

m. 495
[=1]
ma'sūm <Ar. sf. Suçsuz, kabahatsiz.
m.+(olmak) 313
m.+larıma 423
[=2]
ma'sūmca zf. Suçsuz, temiz.
m.+lar 421
[=1]
mazlūm <Ar. sf. Zulüm görmüş.
m.+ları 266
[=1]
meclis <Ar. is. Görüşülecek bir mesele
için bir araya gelmiş insan
topluluğu.
m.+de 733, 736
m.+inde 565
m.+indür 609
[=4]
mecma' <Ar. is. Toplanılacak yer.
m.+ın 603
[=1]
mecmu' <Ar. sf. Cem olunmuş, toplanmış.
m.-ı mağfur olmak günahları
affedilenlerden olmak 315
m.+ın 607
[=2]
meded <Ar. is. Yardım, imdat.
m. 91, 275, 592, 593
m. kılmak yardım etmek 592
[=5]
medh <Ar. is. Övme, birinin iyi işlerini
söyleme.
m. 312
m.+(itmek) 550
m.+(olmak) 692
[=3]

Medīne <Ar. öz. is. Hicaz'da Hz.
Muhammed'in türbesinin
bulunduğu şehir.
M. 627
M.+de 627
[=2]
meğer <Far. e. Meğer, olsa ki, halbuki.
m. 77, 79, 406, 536
[=4]
mekān <Ar. is. Yer, mahal.
m.+ın 188
m.+lar+(eylemek) 172
m.+ların 138, 141, 145
m.+ların+(virmek) 151
m.+umuz 306
[=7]
melek <Ar. is. Allah'ın, halleri diğer
canlılara benzemeyecek şekilde
nurdan yarattığı varlıklar.
m. 100, 111, 113, 117, 121
m.+ler 99
[=6]
melūl <Ar. sf. Usanmış, bıkmış, bezgin.
m. 439
[=1]
Mennān <Ar. sf. ve is. "Kullarına hadsiz
hesapsız nimetler veren, sınırsız
iyilik ve ihsanda bulunan"
anlamında Allah'ın sıfatlarındandır.
M. 6
[=1]
menzil <Ar. is. Konak yeri.
m.+ini 293
m.+üm 497
[=2]
mertebe <Ar. is. Derece, basamak.
m.+sin 332

[=1]
mescūd <Ar. is. Kelime aslen sıfat olup
“secde edilmiş, kendisine tapılmış;
Allah” anlamına gelse de metinde
“mescit” yerine kullanılmıştır.
m.+lara 53
[=1]
mest <Far. sf. ve is. Zevkten kendinden
geçmiş.
m.+(olmak) 482
[=1]
meşāyih <Ar. is. Şeyhler
m. 639
[=1]
mevkī <Ar. is. Yer
m. oturmak bir mevkiye geçmek,
orada kalmak 45
[=1]
Mevlā <Ar. is. Allah
m. 584, 598, 660, 735
[=4]
mevt <Ar. is. Ölüm
m.+i 103, 471
[=2]
meyl <Ar. is. Meyil, eğilme.
m.+i 95
[=1]
meyva <Far. is. Meyve
m.+ları 178
[=1]
meyyit <Ar. is. Ölmüş
m. 190, 299
m. olmak ölmek 337
m.+e 258, 280
[=5]
miḥnet <Ar. is. Zahmet, eziyet, sıkıntı.
m. virmek sıkıntı vermek 44

[=1]
mināsib <Ar. sf. Münasip, uygun.
m. 133
[=1]
miskīn <Ar. sf. Aciz, zavallı beceriksiz.
m. 46, 293
m.+lere 259
[=3]
mişl <Ar. is. Benzer
m.+in 627
[=1]
muḥāl <Ar. sf. Mümkün olmayan,
olanaksız.
m. 493
[=1]
Muḥammed <Ar. öz. is. Son peygamber,
Hz. Muhammed.
M. 1, 11, 133, 214, 537, 541, 546,
595, 611, 763
M.+dür 9
M.+e 620, 688, 731
M.+ün 240
M.+ün+(Ḥazret-i+Muḥammed) 83
M.+ün 241
[=17]
muḥibb <Ar. sf. Seven, sevgi besleyen,
dost.
m.-i şādık sadık dost 747
[=1]
muḥīt <Ar. sf. ve is. İhata eden, etrafı
çeviren, kuşatan.
m.-i cihān eylemek dünyayı
kuşatmak, sarmak 667
[=1]
muḥkem <Ar. sf. Sağlam
m. itmek sağlamlaştırmak 587
[=1]

muhtaşar <Ar. sf. Kısaltılmış
m. 564
[=1]
mukarreb <Ar. sf. Yaklaşmış, yakın.
m.+ler misiz 440
[=1]
mu'în <Ar. sf. İane eden, yardımcı
m. olmak yardımcı olmak 4
[=1]
mūnis <Ar. sf. Ünsiyetli, alışılan, alışılmış
m. olmak alışılmış olmak 57
[=1]
murād <Ar. is. Arzu, istek dilek.
m. a irmek dileğine kavuşmak 137
[=1]
muşhaf <Ar. is. Kur'an
m. 58
[=1]
Muṣṭafā <Ar. öz. is. Hz. Muhammed.
M. 11, 68, 134, 144, 187, 214, 224,
224, 320, 545, 595, 611
M.+(rūḥ-i+pāk-i+Muṣṭafā) 606,
617, 685, 728
M.+dan 133
M.+dur+(ḥadīṣ-i+Muṣṭafā) 68
M.+nuñ 763
[=19]
muṭi' <Ar. sf. Boyun eğen, itaat eden.
m. olmak itaat etmek 633, 642, 657
m.+lerden 86
[=4]
muṭlakā <Ar. sf. Kayıtsız, şartsız.
m. 282
[=1]
muzaffer <Ar. sf. Zafer kazanmış, üstün.
m.+(kılmak) 757
[=1]

mübeşşer <Ar. sf. Tebşir olunmuş,
kendisine müjde verilmiş.
m.+e+(‘aşere-i+mübeşşer) 601
[=1]
müdām <Ar. sf. Devam eden, süren,
sürekli.
m. 1, 344
m. olmak devamlı olmak 8
[=3]
müekkel <Ar. sf. Müvekkel kelimesinin
bazı metin ve sözlüklerde rastlanan
yanlış bir şekli.
m. 100
[=1]
mü'min <Ar. sf. İman etmiş, İslam dinine
inanmış.
m. 137, 184, 187
m.+dür 82
m.+e 182, 189
m.+ler 135, 148, 179, 740
m.+lere 146, 172
m.+lerüñ 136
[=13]
mü'mināt <Ar. is. Müminler
m. 765
[=1]
mü'minīn <Ar. is. Müminler
m.+e 765
[=1]
münācāt <Ar. is. Allah'a dua etme,
yakarma.
m.+ında mu 549
[=1]
münāfık <Ar. sf. Nifak sokan, ikiyüzlülük
eden, ikiyüzlü.
m.+(olmak) 205
m.+ıla 140

m.+lar 150, 195, 204
[=5]
Münkir <Ar. öz. is. Mezarda sual soracak
olan iki melekten biri.
m. 70, 246
[=2]
mürsel <Ar. sf. Peygamber
m. 10
m.+e 604
m.+ler 759
[=3]
mürşid <Ar. is. Tarikat piri, şeyhi.
m. 681
m.+(olmak) doğru yolu göstermek
639
m.+e 682
m.-i kāmīl olgun, kemale ermiş
mürşid 665
m.-i pīr pir olan mürşid 575
m.+imūñ 708
m.+imüz 674
[=7]
müslimāt <Ar. sf. ve is. Müslümanlar
[kadınlar, kızlar].
m. 765
[=1]
müslimīn <Ar. sf. ve is. Müslümanlar
m.e 765
[=1]
müstaķīm <Ar. sf. Doğru, düz, dik.
m.+(şirāt-ı+müstaķīm) 76
[=1]
müşkil <Ar. sf. Güç, zor, çetin.
m.+(olmak) 123, 204
m.+in 489
[=3]

müştaķ <Ar. sf. İştıyaklı, özeleyen,
göreceği gelen.
m.+um 33
[=1]
müyesser <Ar. sf. Kolay gelen, kolaylıkla
olan.
m.+(itmek) 31, 719
[=2]

N

nā-maḥrem <Far. Ar. b. sf. Yabancı erkek
tarafından görülmesi caiz olmakla
kendisinden kaçılan.
n.+e 480
[=1]
nā-tamām <Far. Ar. b. sf.
Tamamlanmamış, bitmemiş.
n.+(olmak) 651
[=1]
nā-çār <Far. b. sf. Çaresiz
n.+(çār-ı+nā-çār) 62
[=1]
nā-gāh <Far. b. sf. Vakitsiz
n. 631
[=1]
naḥīf <Ar. sf. Zayıf, arık.
n. 87
[=1]
na‘īm <Ar. öz. is. Cennetin bir kısmı.
n. 511
[=1]
naķş <Ar. is. İpekle, sırma ile işleme.

n. (naķış) 170	n. eylemek bakmak 186
n.+(eylemek) 172, 192, 194	n. kılmaķ bakmak 309, 341, 411, 481
n.+(olmaķ) 171	n. olmaķ bakmak 738
[=5]	n. +ları+(‘āl-i+nazar) 743
namāz <Far. is. Salat; İslam’ın beş şartından biri.	[=8]
n.+(kılmaķ) 317	nāzır <Ar. sf. Nazar eden, nezaret eden, bakan, gözeten.
n.+a 482	n.+(durmaķ) 102
n.+a+(turmaķ) 54	[=1]
n.+ı+(kılmaķ) 300	nāzik <Far. sf. İnce
n.+ın+(kılmaķ) 85	n. 358
n.+ına 278	[=1]
n.+ını+(kılmaķ) 283	nazm <Ar. is. Dizme, tertip etme, sıraya koyma.
[=7]	n. itmek dizmek 23, 621
nāme <Far. is. Kitap	[=2]
n.+ñ 482	ne zm. Hangi şey?
n.+ñi 479, 481	n. 16, 17, 19, 46, 72, 88, 91, 91, 92, 92, 92, 119, 131, 134, 135, 140, 152, 155, 157, 159, 193, 214, 225, 239, 245, 259, 259, 273, 295, 295, 356, 356, 370, 383, 389, 398, 399, 433, 438, 455, 479, 480, 487, 488, 502, 510, 516, 525, 590, 590, 592, 611, 625, 633, 642, 642, 643, 655, 675, 675, 676, 677, 679, 679, 679
[=3]	n.+dir 395
nān <Far. is. Ekmek	n.+dür 19, 100, 118, 455, 521, 525, 613, 614
n. 434, 435	n.+ki 194, 202, 703
[=2]	n.+kim 408
nār <Ar. is. 1. Ateş, od.	n.+ler 20, 284, 396, 631, 643, 650, 683
n. 86	n.+ye 89, 89
2. Cehennem	n.+yidi 655
n.+da 151	[=88]
[=2]	
naşīb <Ar. is. Allah’ın kısmet ettiği şey.	
n.+(olmaķ) 15, 661, 705, 741	
[=4]	
nāy <Far. is. Ney	
n. 69	
[=1]	
nāz <Far. is. Cilve, işve.	
n.+ile 312, 401	
[=2]	
nazar <Ar. is. Bakma, göz atma.	
n. 662	

necāt <Ar. is. Kurtulma, kurtuluş.
n. 86
[=1]

nefes <Ar. is. Soluk
n. 102, 118, 120, 121
n.+de 223, 723, 739
n.+den 119
n.+kim+(1) 503
[=9]

nefs <Ar. is. Ruh, can, hayat.
n. (nefis) 358
n. 97
n.+(emr-i+nefs) 489
n.+(hevā-yı+nefs) 485, 490
n.+imden 494
n.+imüz 230
n.+üñ 297, 676
[=9]

Nekir <Ar. öz. is. Mezarda ölüleri
sorguya çekecek olan iki melekten
birinin adı.
n. 70, 246
[=2]

nesine → nesne
n. 502
[=1]

nesne is. Varlık, şey, obje.
n. 441, 447, 526, 528, 676, 689
[=6]

nevbet <Ar. is. Nöbet
n. 407
[=1]

neyle- f. Ne yapmak.
n.-dün 508, 514
n.-r 381
n.-yiserem 119
[=4]

nez' <Ar. is. Can çekişme.
n.+a+(hālet-i+nez') 179
[=1]

nice zf. Nasıl?
n. 118, 140, 142, 145, 146, 147,
148, 148, 149, 149, 150, 150, 151,
226, 228, 295, 328, 329, 329, 353,
379, 405, 414, 437, 465, 563, 635,
644, 644, 704
n.+dür 330
[=31]

niçe zf. Çok kez, ne kadar, bir çok, kaç,
ne kadar?
n. 21, 47, 47, 159, 165, 168, 265,
368, 626, 647, 674, 676
n.+yedek 68
[=13]

niçün zf. Niçin, ne için?
n. 267, 524
[=2]

nidā <Ar. is. Çağırma, bağırma,
seslenme.
n. kılmak çağırma, seslenmek 279
[=1]

nīk-bed <Far. b. sf. İyi, kötü [nīk ü bed
şeklinde yazılır].
n. 499, 558
[=2]

ni'met <Ar. is. İyilik, lutuf, ihsan, bağış.
n.+(virmek) 44
n.+e 586
n.+ler 447
n.+ler+(virmek) 51
n.+lere 2
n.+leri 177
[=6]

nit- f. Ne etmek, ne yapmak?

n.-dün 250, 512, 515
n.-dünse 285, 286
n.-er+(nider) 122
n.-erdün+(niderdün) 254
n.-erler+(niderler) 370
n.-mek 529
[=9]
nite zf. Nasıl?
n. 294, 661
[=1]
niyāz <Far. is. Yalvarma, yakarma.
n. eylemek yalvarmak, rica etmek
317
n. a turmak yalvarmak, rica etmek
54
[=2]
niye zf. Niçin, neden?
n. 267
[=1]
niyet <Ar. is. Meram kurma, maksat.
n. itmek bir şeyi yapmayı zihinde
tasarlamak, düşünmek, niyetlenmek
656
n.+in 659
[=2]
nokta <Ar. nuḳṭa is. Çok küçük
boyutlarda işaret, benek.
n. 564
[=1]
nol- f. Ne olmak?
n.-a 229
n.-dı 114, 335, 622
[=4]
Nūḥ <Ar. öz. is. Peygamberlerden, Hz.
Nuh.
N. 527, 530, 535, 538
N.+a 529, 533, 536, 537

N+ı 528
N.+ı+(süre-yi+Nūḥ) 543
[=10]
nūr <Ar. is. Aydınlık, parıltı, parlaklık,
ışık.
n. 177, 177, 301
n.+(olmak) 315
n.-ı reyḥān reyhan ışıǵı, aydınlığı
309
n.-ı tevḥīd tevhid nuru 583
n.+ından 582
n.+u 583
[=8]

O

o+(1) → ol+(1)
o. 372
o.+lar 335
o.+lara 407
[=5]
o+(2) → ol+(2)
o. 9, 299, 386, 645, 648, 693, 699
[=7]
ocaḳ is. Ev, aile, soy.
o. 400
[=1]
od is. Ateş
o. 198, 202
o.+dan 200, 201
o.+ı 582
o.+lu 142
o.+undan 198
[=7]

odlu sf. Sıcak, yakıcı.

o. 199

[=1]

oğul → oğul

o. 479

[=1]

oğlan is. Erkek çocuk, yavru.

o.+ı 248, 250, 253, 285

o.+larını 757

o.+umı 391

[=6]

oğlancuk is. Oğlancık

o.+ları 415

[=1]

oğul is. Oğul, erkek evlat.

o. 417, 632, 656, 676

o.+ı+(oğlu) 241

o.+ına+(oğluna) 255

o.+um+(oğlum) 401

[=7]

ok is. Ok

o. 365

[=1]

okı- → oku-

o. 474, 476, 478, 479, 480, 481,

482, 566, 572, 572

o.-yasın 567

[=11]

oku- f. Okumak

o.-duk 542

o.-na 60

o.-sañ 565

o.-ya 36, 312, 693, 721

o.-yalar 543

o.-yam 618, 686, 729

o.-yanlar 693

o.-yasın 564

o.-yuban 577

o.-yup 37, 722

[=16]

okumak is. Okuma işi.

o. 57

[=1]

okun- f. Okunulmak

o.-maz 565

[=1]

okut- f. Okumasını sağlamak.

o.-ur+(okudur) 453

[=1]

okuyucu is. Okuyucu

o. 568

[=1]

ol+(1) zm. Üçüncü tekil kişi zamiri, o.

o. 3, 9, 15, 16, 19, 36, 63, 93, 112,

112, 255, 265, 266, 274, 279, 284,

320, 354, 357, 400, 401, 402, 417,

420, 479, 490, 512, 514, 528, 539,

580, 580, 659, 721, 721

o.+dan 98

o.+dur 7, 112, 243, 471, 615, 640

o.+durur 6, 6

[=44]

ol+(2) sf. İşaret sıfatı, o.

o. 8, 9, 9, 11, 31, 41, 74, 93, 97,

109, 111, 112, 113, 113, 118, 122,

129, 167, 170, 175, 177, 184, 185,

196, 196, 212, 212, 214, 214, 224,

240, 241, 250, 252, 262, 268, 273,

279, 300, 313, 314, 325, 332, 338,

339, 342, 344, 354, 363, 364, 365,

365, 366, 367, 367, 371, 391, 416,

418, 421, 424, 428, 432, 434, 436,

453, 455, 462, 465, 471, 471, 472,

478, 485, 485, 487, 496, 505, 505,

508, 526, 535, 537, 539, 539, 541,
544, 546, 553, 555, 560, 581, 584,
585, 586, 590, 595, 595, 599, 601,
602, 611, 612, 674, 700, 704, 719,
732, 735, 737, 740, 745, 763
o.+dem 65, 79, 91, 107, 109, 121,
128, 308, 522, 554
[=123]
ol- f. 1. Meydana gelmek, varlık
kazanmak, vuku bulmak anlamında
asli fiildir.
o. 306
o.-a 57, 57, 103, 198, 225, 226,
226, 300, 300, 329, 353, 385, 406,
408, 459, 465, 468, 468, 474, 484,
509, 509, 527, 678, 707, 707
o.-akim+(1) 47, 236
o.-a mı 24
o.-an 175, 436, 602, 742
o.-anca 431
o.-dı 436, 690
o.-duk 620, 688, 731
o.-ıcağ 371, 672
o.-ısar 450
o.-mayakim+(1) 27
o.-mayalar 305
o.-maz 585, 662
o.-mazsa 651
o.-mış 342, 373, 415
o.-sa 215
o.-sun 3, 3, 738
o.-up 374
o.-ur 204, 265, 328, 568, 569, 583,
635, 648, 668, 681, 704
o.-ursın 445
o.-uyıdı 647

2. (yardımcı fiil) İsimlerden sonra
geldiğinde “haline getirmek”
anlamını verir.

o.-(penāh) 560
o.-a+(añlanmak) 107
o.-a+(āsān) 623
o.-a+(emīn) 120
o.-a+(hāzır) 505
o.-a+(hoşnūd) 710
o.-a+(‘ibret) 554
o.-a+(īmān) 108
o.-a+(kabūl) 36, 721
o.-a+(koldaş) 38, 723
o.-a+(ma‘şūm) 313
o.-a+(mecmu‘-ı+mağfūr) 315
o.-a+(münāfık) 205
o.-a+(nūr) 315
o.-a+(pişmān) 297
o.-a+(rāzı) 598
o.-a+(sebeb) 26, 712
o.-a+(tamām) 108
o.-a+(tanuk) 537
o.-a+(toptolu) 298
o.-a+(yakın) 103
o.-a+(yiksān) 297
o.-a+(yoldaş) 38, 723
o.-a+(zındık) 205
o.-acak+(hüküm) 86
o.-alar+(şād) 342
o.-a mı+(tezkiye) 550
o.-an+(cihet) 482
o.-an+(ğāfil) 63
o.-an+(ırağ) 668
o.-an+(mest) 482
o.-asın+(āzād) 287
o.-asın+(şād) 287
o.-asın+(yoluñdan) 87

o.-asız+(ġāfil) 467
 o.-dı+(mürşid) 639
 o.-dı+(peşimān) 17
 o.-dı+(tamām) 125
 o.-dı+(tāze) 573, 639
 o.-dı+(türkī) 21
 o.-du+(tamām) 552, 703
 o.-dugı+(naşīb) 705
 o.-dugına+(konşı) 314
 o.-dugiñı+(teslīm) 635
 o.-dugunca+(naşīb) 661
 o.-dum+(muṭi‘) 642, 657
 o.-duñsa+(‘āsī) 282
 o.-ı+(görmek) 633
 o.-ıcak+(destūr) 410
 o.-ma+(ġāfil) 64, 64, 66, 66, 71, 71,
 73, 73, 75, 75, 77, 77, 79, 79, 81,
 81, 83, 83
 o.-magıçun+(kabūl) 741
 o.-magıçun+(naşīb) 741
 o.-magımış+(delīl) 671
 o.-mak+(emīn) 89
 o.-mam+(rāzı) 533
 o.-maya+(ḥazīn) 445
 o.-maya+(in‘ām) 441
 o.-mış+(kapkara) 360, 372
 o.-mış+(naķş) 171
 o.-mışlarıdı+(meyyit) 337
 o.-mışuz+(ġarķ) 232
 o.-sa+(ḥisāb) 504
 o.-sa+(yādigār) 25
 o.-sun+(delīl) 561
 o.-sun+(destūr) 409
 o.-sun+(fedā) 33
 o.-sun+(fetiḥ) 751
 o.-sun+(ḥāşıl) 751
 o.-sun+(medḥ) 692

o.-sun+(müdām) 8
 o.-sun+(selām) 632
 o.-sun+(şefi‘) 595
 o.-u+(yılan) 298
 o.-uban+(ķuş) 130
 o.-uban+(şād) 308
 o.-uban+(tezkiye) 545
 o.-uñ+(ḥāzır) 278
 o.-up+(‘āşık) 188
 o.-up+(ġarķ) 322
 o.-up+(ķadīr) 93, 681
 o.-up+(ķapķara) 106
 o.-up+(mūnis) 57
 o.-up+(üstün) 751
 o.-up+(yañlış) 207
 o.-up+(zelīl) 442
 o.-ur+(‘ayān) 663
 o.-ur+(bir) 413
 o.-ur+(emīn) 101
 o.-ur+(ḥāldaş) 288
 o.-ur+(ḥoşnūd) 586
 o.-ur+(ıraķ) 490
 o.-ur+(mu‘īn) 4
 o.-ur+(müşkil) 123, 204
 o.-ur+(nā-tamām) 651
 o.-ur+(rāḥat) 446
 o.-ur+(vāşıl) 667
 o.-ur+(yoldaş) 288
 o.-ursa+(naşīb) 15
 [=193]

omuz is. Omuz

o.+dan 278

[=1]

on is. ve sf. Dokuzdan sonra gelen sayının adı; dokuzdan bir artık.

o. 334, 383, 580, 666

[=4]

oñul- f. Şifa bulmak, iyileşmek.

o.-madın 249

[=1]

ora is. O yer

o.+da 92

o.+ya 47

[=2]

orta is. Ara, beyn.

o. 62

o.+sında 76

o.+ya 466

[=3]

‘Oşmān <Ar. öz. is. Dört büyük halifeden,

Hız. Osman.

o. 597, 761

[=2]

otur- f. 1. Oturmak

o.-ur 345, 420, 503

2. İkamet etmek.

o.-urdum 628

3. Bir mevkiye geçmek, orada kalmak.

o.-up+(mevķī) 45

[=5]

otuz is. Yirmi dokuzdan sonra gelen sayının adı.

o. 638, 700

[=2]

ova is. Yazı, ova.

o.+ların 196

[=1]

oyynamak is. Oynama işi.

o. 89

[=1]

Ö

ögey sf. Üvey

ö. 426

[=1]

ögüt is. Öğüt

ö. **itmek** öğüt vermek 484

[=1]

öksüz sf. Anası veya hem anası hem babası ölmüş olan çocuk.

ö.+i 443

[=1]

öl- f. Yaşamaz olmak, hayatı sona ermek, can vermek.

ö.-dügidem 316

ö.-eler 195, 331

ö.-elüm 233

ö.-em 712

ö.-en 205, 280, 313

ö.-enler 246, 472

ö.-enüñ 255, 255, 316

ö.-evüz 228, 228

ö.-iser 245

ö.-meden 240

ö.-medin 321

ö.-mez 137, 139

ö.-mezden 320, 321

ö.-mişidi 419

ö.-mişleridi 427

ö.-ünce 420

ö.-üñ 320

ö.-ür 248, 328

[=28]

öldür- f. Bir canlının hayatına son vermek.

ö.-dügin 43

ö.-üben 220
 ö.-ür 217, 218
 ö.-ürler 221
 [=5]
ölmek is. Ölme işi.
 ö.+e+(ölme+görmek) 98
 ö.+i+(ölme) 62, 270, 321
 [=4]
ölmeklig is. Ölmeklik
 ö.+i 466
 [=1]
ölü sf. Hayatı sona ermiş olan.
 ö. 201
 ö.+yin 271
 [=2]
ölüm is. Vefat, hayatın sona ermesi.
 ö. 26, 97, 104, 215, 463, 468, 590
 ö.+den 63, 755, 755
 ö.+i 23, 317
 ö.+içün 98
 ö.+üñ 123
 [=14]
‘Ömer <Ar. öz. is. Dört büyük halifeden,
 Hz. Ömer.
 ‘Ö. 597
 ‘Ö.+ün 761
 [=2]
öñ is. Önce, mukaddem, evvel.
 ö. 98, 246, 246, 320, 321
 ö.+den 498, 557
 [=7]
öñcek → öñ
 ö. 63
 [=1]
ört- f. Gizlemek
 ö.-e 715
 ö.-e+(‘ayıb) 715

ö.-eler+(‘ayıb) 709, 709
 ö.-esin 714, 714
 [=6]
örtü is. Örtmek için kullanılan şey.
 ö.+sin 670
 [=1]
öte sf. Öbür taraf, ileri.
 ö. 670, 675
 [=2]
öyle sf. Onun gibi olan, ona benzer.
 ö. 610
 [=1]
öyün is. Öğün, yemek vakti.
 ö.+de 680
 [=1]
öz is. 1. Nefis, zat, kendisi, benlik.
 ö.+imi 702
 ö.+in 666
 ö.+iyimiş 668
 ö.+üñi 99
 2. Bir şeyin en kuvvetli ve kıvamlı
 bölümü, hülasa.
 ö. 572
 [=5]

P

pādişāh <Far. pād-šāh is. Hükümdar,
 sultan.
 p. 7, 581
 p.+lığını 506
p.-ı lā-yezāl ebedi padişah 530
 [=4]
paḥādur <Moğ. bağatur is. Cesur, yiğit.

p.+lar 292
[=1]
pāk <Far. sf. Temiz, arı, pak.
p. 697, 745
p.+i+(rūḥ-i+pāk-i+Muṣṭafā) 606,
617, 685, 728
[=6]
panbuḡ is. Pamuk
p.+ıla 116
[=1]
param is. Parça
p. param parça parça 374, 374
[=2]
pāre <Far. is. Parça
p. 20, 435
[=2]
pāy <Far. is. Ayak
p.+iṇuza+(hāk-i+pāy) 30
p.+üñüze+(hāk-i+pāy) 720
[=2]
pāyidār <Far. pāy-dār sf.Kalıcı, sonsuza
kadar yaşayacak olan.
p. 24
[=1]
penāh <Far. is. Sığınacak yer, sığınma.
p.+(olmak) 560
[=1]
perde <Far. is. Hakikati görmeyi
engelleyen şey.
p.+leri 136
p.+lerin 394
[=2]
perverdigār <Far. b. sf. Besleyici, terbiye
edici, rızıklandırıcı Allah.
p. 162, 732
[=2]
pes+(1) <Far. is. Ard, arka, geri.

p. 102
pes+(2) <Far. zf. Öyle ise, şimdi.
p. 41, 442, 454, 699
[=5]
peşimān <Far. sf. Pişman
p.+(olmak) 17
[=1]
peşman → peşimān
p. 50
p.+(itmek) 16
[=2]
peygamber <Far. b. is. Allah tarafından
haber getiren, Allah'ın emirlerini
inanlara haber veren.
p.+e 261, 516
p.+lere 517
[=3]
pīr <Far. is. Tarikat kurucusu.
p.+(kemāl-i+pīr+ķılmaķ) 757
p.+im 676
p.+ler 608
p.+leri 609
p.+üm+(mürşid-i+pīr) 575
p.+ümün 654, 655, 707
p.+ümüz 745
[=9]
Pīr Muhammed <Ar. öz. is. ve ünv. On
altıncı yüz yılda yaşamış, Ervah-
name kitabının müellifi.
p. 716
[=1]
pīşe <Far. is. İş, amel.
p.+(eylemek) 318
[=1]
pişmān → peşimān
p.+(olmak) 297
[=1]

pür <Far. sf. Dolu
p. 11, 214, 763
p.+(kılmağ) 166
[=4]

pür-günāh <Far. b. is. Günah dolu.
p. 660
[=1]

pür-şafā <Far. Ar. b. is. Safa dolu.
p. 606
[=1]

R

Rabb <Ar. öz. is. Allah
R.-ül enām bütün yaratılmışların
Rabbi 505
R.-ür raḥīm bütün mahlukların
Rabbi 51
[=2]

Rabbī <Ar. öz. is. Rabbim
r. 498, 511, 513, 530, 547, 557
[=6]

rāḥat <Ar. is. Üzüntüsüz, tasasız,
kedersiz bir halde bulunma.
r.+(olmağ) 446
[=1]

Raḥīm <Ar. öz. is. Allah'ın, "merhametli,
esirgeyen, koruyan, acıyan; ahirette
mümin kullarına keremiyle
muamelede bulunan" manasında
esmaü'l hüsna'daki bir ismi.
R. 471, 519
R.+(Rabb-ür+Raḥīm) 51
R.+(Rezzāk-ür+Raḥīm) 6

[=3]

raḥmet <Ar. is. Acıma, esirgeme, koruma,
yarlıgama.

r. 301

r.+(bulmağ) 316, 744

r.+(eylemek) 323, 724

r.+(itmek) 32, 32, 237, 718, 718

r.+(kılmağ) 693

r.+e 322, 596

r.+i 234, 602

r.+ile 584

r.+inden 235

r.+ine 717

r.+üñle 556

[=19]

ramaḏān <Ar. is. Kamer takviminin
dokuzuncusu, üç ayların
sonuncusu, oruç ayı.

r.+uñ 384

[=1]

rāḫī <Ar. sf. Rivayet eden, söyleyen.
r. 157
r.+ler 157, 331
[=3]

rāzı <Ar. sf. Rıza gösteren, kabul eden.
r.+(olmağ) 533, 598
[=2]

Rāzık <Ar. sf. ve is. Rızık veren Allah.
R.+ıdır 581
[=1]

receb <Ar. is. Arabi ayların yedincisi, üç
ayların birincisi.
r.+üñ 382
[=1]

renc <Far. is. Zahmet, eziyet, sıkıntı.
r.+ini 492
[=1]

resm <Ar. is. Suret r.+e 316 [=1]	r. 601 [=1]
resûl+(1) <Ar. is. Elçi, peygamber. r. 541, 600 r.+ûñ 641 [=3]	rızık <Ar. is. Allah'ın herkese bahşettiği nimet. r.+ı 114 r.+ından 115 r.+ınuñ 115 r.+uñ 101 [=4]
Resûl+(2) <Ar. is. Son peygamber, Hz. Muhammed. r. 152, 153, 160, 211, 212, 214, 247, 319 r.+e 8, 11 r.+ine 604 r.+ûñ 605, 606 [=13]	ricāl <Ar. is. Belli mevki sahibi kimseler. r. 702 r.-i ğayb her devirde olan fakat görülmeyen ve Allah'ın emirlerine göre insanları idareye çalışan mübarek kimseler 742 [=2]
Resûlallah <Ar. is. Allah'ın elçisi; Hz. Muhammed. R. 145, 239 R.+dın 1 [=3]	ridā A. is. Hırka r.+(hayr-ur+ridā) 9 [=1]
revā <Far. sf. Yakışır, uygun, yerinde. r. kılmak uygun görmek 325 [=1]	rivā → revā r.+sı 610 [=1]
revān <Far. sf. Yürüyen, giden, akan. r. 535, 543 [=2]	rivāyet <Ar. is. Hikaye edilen bir haber, söz veya hadise. r.+de 395 r.+dür 133 r.+in 158 [=3]
reyhān <Ar. is. Fesleğen r.+lar+(nūr-ı+reyhān) 309 [=1]	riyā <Ar. is. İkiyüzlülük r. 477 [=1]
Rezzāk <Ar. öz. is. Allah'ın, "mahlukatına maddi ve maneci her türlü rızık bol bol ihsan eden" manasında esmaü'l hüsna'daki bir ismi. R.-ur Raḥīm Rahim olan rızık verici Allah 6 [=1]	rūḥ <Ar. is. Can, ruh. r.-ı cism bedeninin ruhu 123 r.-ı pāk-ı Muştafā Hz. Muhammed Mustafa'nın saf ruhu 606, 617, 685, 728
rızā <Ar. is. Hoşnutluk, memnunluk.	

r.+içün+(1) 763, 763, 764
r.+ıyıçün 745
[=9]

S

sa'adet <Ar. is. Mutluluk
s.+(ehl-i+sa'adet+eylemek) 477
[=1]
sā'at <Ar. is. Vakit, zaman.
s. 279, 674
[=2]
şabr <Ar. is. Sabır
ş.+ıla 566
[=1]
şaç is. Baş derisini kaplayan kıllar.
ş. 373, 379
ş.+ları 429
ş.+uñı 48
[=4]
şaç- f. Bir şeyi ortalığa dağıtmak,
dökmek.
ş.-alar 301
[=1]
şadaka <Ar. is. Yoksullara yardım olarak
karşılıksız verilen şey.
ş.+lar 433
[=1]
şādık <Ar. sf. Sadakati, içten bağlılığı
olan.
ş.+lariçün+(muhibb-i+şādık) 747
[=1]

şadr <Ar. is. her şeyin başı, önü, ilerisi,
en yukarı, en baş.
ş.-i enbiyā peygamberlerin en önde
geleni 9
[=1]
şafā <Ar. is. Gönül şenliği, zevk,
eğlence.
ş. 12, 139, 144, 320
ş.+(kân-ı+şafā) 595
ş. sürmek vaktini zevkli, huzurlu,
eğlenceli geçirmek 187, 379, 617,
685, 728
ş.+(vermek) 134
ş.+dan 133
ş.+lar+(sürmek) 344
ş.+yıla 148, 180
[=15]
şag+(1) sf. Sağlam, esen.
ş. 431
ş. çıkmak yaşamak 658
s. koymak yaşatmak 43
[=3]
şag+(2) sf. Sol karşıtı
ş. 152, 169, 172, 173, 179, 184
ş.+a 105
ş.+da 171
[=8]
şahlık is. Sağlık, esenlik.
ş.+ında 355
[=1]
şahur <Ar. is. Temcit yemeği
s.+ların 659
[=1]
şakal is. Sakal
ş. 373, 379
ş.+uñı 48
[=3]

şakın-	f. Herhangi bir korku veya düşünce ile bir şeyi yapmaktan uzak durmak, içtinap etmek. ş. 66, 533, 572 [=3]	ş.-mañ 494 ş.-mañuz 706 [=5]
şakla-	f. Muhafaza etmek, sakınmak, korumak, esirgemek. ş. 572, 755 ş.-duğı 359 ş.-mış 666 ş.-ya 740, 753, 754 [=7]	şanki <T. san + Far. ki zf. Farz edelim ki, güya ş. 346, 638, 673 [=3]
şal-	f. Bırakmak, salıvermek. ş.-arlar 418 ş.-ma 99 ş.-mışlarıdı 337 [=3]	saña zf. Sana; sen zamirinin yönelme durumu. s. 20, 24, 50, 51, 52, 58, 59, 64, 93, 247, 295, 398, 407, 447, 450, 450, 484, 498, 498, 508, 511, 530, 557, 557, 632, 633, 634, 653, 694 s.+dur 398 [=31]
şalaca	is. Tabut ş.+yıla 280 [=1]	şar- f. Çevresini çevirmek, çevrelemek. ş.-duklaruñ 403 [=1]
şalavāt	<Ar. is. Hz. Muhammed'e ve onun soyundan gelenlere okunan dua. ş. virme k salavat getirmek 11, 39, 84, 132, 156, 158, 191, 238, 242, 290, 326, 348, 397, 469, 501, 562, 606, 616, 617, 620, 684, 685, 688, 727, 728, 731 [=26]	sarāy <Far. serāy is. Hükümdarların veya devlet başkanlarının oturduğu büyük yapı. s.+dan 181 s.+ları 175 s.+ların 138 [=3]
şalık	is. Haber ş. ıñı (şalığıñı) virme k haberini vermek 634 [=1]	şarı is. Yeşil ile turuncu arasında bir renk. ş. 361 [=1]
şālīh	<Ar. sf. Yarar, elverişli, iyi. ş. 288 [=1]	şarıl- f. Sarma işi yapılmak. ş.-up 104, 356 [=2]
şan-	f. Düşünmek, tasavvur etmek. ş.-ma 49, 265, 640	şat- f. 1. Bir değer karşılığında bir malı alıcıya vermek. ş.-arıdum 629 2. Baştan savmak. ş.-ma 99

[=2]
sa'y <Ar. is. Çalış, çabalama, gayret, emek.
s. itmek çalışmak 34
[=1]
şay- f. Tutmak, addetmek.
ş. 700
[=1]
sebeb <Ar. is. Neden
s. 23, 190, 622, 655
s.+(olmak) 26, 712
s.+in 624, 649, 653
[=9]
seçil- f. Seçme işine konu olmak.
s.-ür 86
[=1]
sefer <Ar. is. Yolculuk
s.+dür 275
[=1]
segirdiş- f. Koşuşmak, koşuda yarışmak.
s.-e 410
[=1]
sekiz sf. Yediden bir artık.
s. 536, 580, 666
[=3]
selām <Ar. is. Esenleme
s. 8, 10, 604
s.+(olmak) 632
s.+(virmek) 312
s.+lar+(virmek) 302
[=6]
Selim <Ar. öz. is. Osmanlı padişahlarından, Yavuz Sultan Selim [1470-1520].
S. 749
[=1]
semāvāt <Ar. is. Gökler

s.-ı arz dünyanın semaları 752
[=1]
semi' <Ar. sf. İşiten, işitme kuvveti olan
s. eylemek dinlemek 736
[=1]
sen zm. İkinci tekil kişi zamiri; sen.
s. 14, 14, 17, 63, 71, 72, 98, 99, 129, 129, 242, 251, 251, 253, 277, 282, 322, 362, 406, 426, 445, 460, 499, 507, 510, 513, 514, 541, 547, 548, 550, 552, 555, 558, 577, 593, 598, 637
s.+dahı 553
s.+den 500, 550, 559
s.+i 49, 51, 252, 453, 456, 456, 457
s.+i mi 251, 253
s.+iñle 69
s.+ün 63
s.+üñ 88, 90, 243, 267, 267, 282, 363, 401, 405, 542, 549
s.+üñle 281, 402
[=66]
şenā <Ar. is. Övme, övüş.
ş. 8
[=1]
ser <Far. is. Nihayet, son.
s.+lere 643
[=1]
ser-a-ser <Far. zf. Baştan başa, büsbütün.
s. 28
[=1]
ser-gerdān <Far. b. sf. Sersem, şaşkın.
s. 509, 630
[=1]
ser-te-ser <Far. zf. Baştan başa.
s. 14
[=1]

server <Far. is. Baş, başkan, ulu.
s.+leriçün 759
[=1]

Settār <Ar. öz. is. Allah'ın, "kullarının
hata, kusur ve ayıplarını örten,
bağışlayan" manasında esmaü'l
hüsna'daki bir ismi.
S. 29, 715
[=2]

sev- f. Sevgi ve bağlılık duymak.
s. 606, 726
s.-di 241, 457
s.-e 310
s.-en 613
s.-enler 683
s.-er 586
s.-erseñ 39, 84, 132, 156, 191, 238,
290, 326, 348, 397, 469, 501, 562,
616, 684, 727
s.-erüz 612
[=25]

şevāb <Ar. is. Allah tarafından
mükafatlandırılan hareket.
ş.+ını 37, 722
[=2]

sevgü is. Sevgi
s. 304
s.+ñi 324
s.+si 615
s.+sin 325
s.+sinden 324
s.+sine 576
s.+sini 352
[=7]

sevgüli is. Sevgili
s. 5
[=1]

sevin- f. Sevinç duymak.
s.-e 294
s.-eşeler 314
[=2]

sevindür- f. Sevindirmek
s. 448
s.-esin 446
[=2]

sevinmek is. Sevinme işi
s. 89
[=1]

seyr <Ar. is. Gezme, gezinme
s.+(itmek) 672, 726
s.-i sülük intisab etmenin seyri 635
[=3]

seyrān <Ar. is. Bakıp seyretme, temaşa.
s.+uñ 363
[=1]

Seyyid Hüseyn <Ar. öz. is. ve ün. Eserde
geçen, müellif Pir Muhyiddin
Muhammed'in şeyhi olan kişi.
S. 637
[=1]

şıdķ <Ar. is. Doğruluk, gerçeklik.
ş.+ı 761
[=1]

şıĝ- f. Sıĝmak
ş.-maz 647
[=1]

şıĝın- f. Sıĝınmak
ş.-uram 498
ş.-uruz 557
[=2]

şık- f. Sıkma
ş.-ar 219
ş.-arlar 220, 222
ş.-up 217, 221

[=5]
şıkır is. Sığır
 ş. 351
 [=1]
şınucak sf. Kırık, kırılmış olan.
 ş. 418
 [=1]
şınur is. Sınır
 ş.+ı 670
 [=1]
sır <Ar. sırr is. Gizli tutulan, kimseye söylenmeyen; giz.
 s.+ı (sırrı) 746
 s.+lar 665
 s.+lara 650
 s.+lardan 647
 [=4]
şırāt <Ar. is. Yol
 ş. 78
 ş.+a 72
ş.-ı müstakīm doğru yol 76
 [=3]
sırdaş is. Birinin sırrını bilecek kadar yakın olan kimse.
 s.+laruñ 258
 [=1]
sin+(1) zm. Sen, ikinci tekil kişi zamiri.
 s. 48, 129
 [=1]
sin+(2) is. Mezar
 s.+e 289
 s.+i 291
 [=2]
sinle is. Mezar, kabir.
 s.+ye 246
 [=1]
sitir <Ar. setr is. Örtme, setr.

s. itmek örtmek 28, 29
 [=2]
siyāset <Ar. is. Ceza
 s.+le 210
 [=1]
siz zm. İkinci çoğul kişi zamiri; siz.
 s. 399, 399, 601
 s.+den 35, 432
 s.+e 409, 462, 544, 624, 631, 646, 716, 738
 s.+i 34, 623
 s.+lere 33
 s.+leri 699
 s.+uñ 29, 29, 236, 461, 715
 [=22]
sizil- f. Süzölmek
 s.-üp 105
 [=1]
şohbet <Ar. is. Görüşüp konuşma, arkadaşlık.
 ş.+e 733
 ş.+inden 753
 ş.+lerinüñ 402
 [=3]
şok- f. Zehirlemek
 ş.-ar 197
 [=1]
şol sf. Sağ karşıtı
 ş. 152, 169, 192, 193, 206
 ş.+a 105
 s.+da 171
 ş.+ına 194
 [=8]
şol- f. Tazeliğini, diriliğini veya parlaklığını yitirmek.
 ş.-mış 367
 [=1]

şoldur- f. Solmasına sebep olmak.

ş.-ur 626

[=1]

şoñ sf. Son

ş. 50, 223, 723, 739

ş.+a 498, 557

ş.+umuza 711

[=7]

şoñra zf. Sonra

ş. 16, 223, 271, 453, 470

[=5]

şop is. Bütün soy ve hısımlar anlamında olup “soy sop” şeklinde ikilemedir.

ş.+ı 627

[=1]

şor- f. Sormak

ş.-a 511, 512, 517

ş.-alum 336

ş.-ar 109, 118, 139, 253, 416

ş.-arlar 247

ş.-ayın 534

ş.-dılar 144, 152

ş.-dum 637

ş.-mağa 55, 264

ş.-uñ 449, 553

ş.-up 265

[=19]

şoru is. Sual

ş. 247

[=1]

şovuk sf. Soğuk

ş.+dan 371

ş.+tan 359

[=2]

şoy is. Sülale

ş.+ı 627

[=1]

şoy- f. Birinin giysilerini çıkarmak.

ş.-alar 263

[=1]

şoyıl- f. Soyulmak

ş.-mış 354

[=1]

sög- f. Sövmek

s.-er 429

[=1]

söyle- f. Söylemek

s. 422, 509

s.-düm 698

s.-dũñ 520

s.-gil 508, 515, 677

s.-mekden 366, 465

s.-mez 186, 259, 267

s.-mişem 531

s.-ñ 521

s.-risem 646

s.-seler 429

s.-ye 396

s.-yelüm 330, 649

s.-yem 632

s.-yen 527

[=21]

söz is. Kelam, laf, lakırdı.

s. 22, 368, 577, 669, 699, 710

s. düşmek birine laf düşmek 549

s.+de 569

s.+e 526, 544, 619, 624, 687, 730, 738, 743

s.+i 134, 187, 212, 262, 289, 319, 525, 571, 623

s.+i+(koymak) 34

s.+idür 83

s.+ile 648

s.+in 240

	s.+ine 525		[=6]
	s.+ini 212, 247	şun-	f. Uzatmak
	s.+ler 669, 696, 707		ş.-ar 223
	s.+lerde 576		ş.-ısar 90
	s.+lerden 159		[=2]
	s.+lere 33	süre	<Ar. is. Kur'an'ın ayrıldığı yüz on dört bölümden her biri.
	s.+leri 107, 207, 227, 303, 445, 543, 692, 692, 699		s.-yi Nüh Nuh Suresi 543
	s.+lerim 452		[=1]
	s.+lerin 524, 639	şüret	<Ar. is. Biçim, görünüş, kılık.
	s.+lerinüñ 224		ş.+in 161
	s.+üm 244, 574		ş.+üñ 363
	s.+ümüz 30, 720		[=2]
	s.+ümüzi 520	şüretlü	is. Suretli
	s.+ün 610		ş. 302
	[=57]		ş.+ler 303
şu	is. Su		[=2]
	ş.+lar 361	şus-	f. Konuşmamak
	ş.+yı 116, 582		ş.+anuñ 549
	ş.+yına 236, 236		[=1]
	ş.+yını 262	Sübhan	Ar. Öz. is. Allah
	[=6]		S.+umuz 740
su'al	<Ar. is. Soru		[=1]
	s. 265	Süleymān	<Ar. öz. is. Osmanlı
	s. eylemek soru sormak 114, 272		padişahlarından, Kanuni Sultan
	s. itmek soru sormak 487		Süleyman [1495-1566]
	s.+üme 476		S. 752
	[=5]		S.+(devr-i+Süleymān) 748
şuç	is. Suç		S.+ca 14
	ş.+ından 753		[=3]
	ş.+larıñuzdan 715	sülük	<Ar. is. Bir tarikata intisap etme.
	ş.+uñuzdan 29		s.+(seyr-i+sülük) 635
	[=3]		[=1]
sultān	<Ar. sf. Hükümdar	sünnet	<Ar. is. Hz. Muhammed'in sözleri, işleri ve tasvibleri.
	s. 558, 640, 749, 752		s.+lerüm 244
	s.+laruñ 742		s.+üm 213
	s.+sın 499		

[=2]
sür- f. 1. Önüne katıp götürmek.
s.-eler 554
2. Sevketmek, yönetip yürütmek.
s.-mişem 531
3. (yardımcı fiil) Herhangi bir
durum içinde bulunmak.
s.-elüm+(şafâ) 12
s.-er+(şafâ) 187, 344, 379
s.-esin+(şafâ) 617, 685, 728
[=9]
sürü- f. Sürüklemek
s.-yü+(yüz) 49, 49, 53
[=3]
süz- f. Gözle inceleyerek dikkatle
bakmak.
s.-erler 217
[=1]

Ş

şa‘bân <Ar. is. Arabi ayların sekizincisi,
ramazandan önce gelen ay.
ş. 383
[=1]
şād <Far. sf. Sevinçli
ş. 306
ş. eylemek sevindirmek, memnun
etmek 556
ş. itmek sevindirmek, memnun
etmek 446, 454
ş. olmak sevinmek 287, 308, 342
[=7]

şāh <Far. is. Hükümdar
ş. 31, 719
[=2]
şarāb <Ar. is. Şarap
ş.+ın 97, 307
[=2]
şark <Ar. is. Doğu
ş.+a 750
[=1]
şart <Ar. is. Koşul
ş.+ın 659
[=1]
şaş- f. Şaşırmak
ş.-alar 207
[=1]
şefā‘at <Ar. is. Birinin suçundan geçilmesi
veya dileğinin yerine getirilmesi
için edinilen aracılık.
ş.+ın 325
[=1]
Şefā‘at-nāme <Ar. Far. b. öz. is. “Şefa
at Kitabı” anlamında, Pir
Muhyiddin’in on altıncı yüz yılda
yazmış olduğu kitabın adı olup
diğer adı da Ervaḥ-nāme’dir.
Ş. 691
Ş.+de 703
[=2]
şefi‘ <Ar. sf. Şefa
at eden.
ş. olmak aracı olmak 595
[=1]
şefkat <Ar. is. Acıyarak ve esirgeyerek
sevme.
ş.+ini 756
[=1]
şehādet <Ar. is. Tanıklık.
ş. kılmak tanıklık etmek 538

[=1]
şehir+(1) <Far. is. Şehir
 ş.+e 412
 ş.+ine 628
 [=2]
şehir+(2) <Ar. is. Ay
 ş.-i şevvāl şevval ayı 700
 [=1]
şeker <Far. is. Tatlandırmak için
 kullanılan bir madde.
 ş. 240, 303
 [=2]
şekerī <Far. sf. Şekere ait, şekerle ilgili.
 ş. 680
 [=1]
şer <Ar. is. Kötülük, fenalık.
 ş. 245, 286, 502
 ş.+inden (şerrinden) 754, 754
 ş.+ler 528
 ş.+lerimüzi 735
 [=7]
şerbet <Ar. is. İçilecek tatlı şey.
 ş.+leri 177
 ş.+lerinden 590
 [=2]
şerbetlū is. Şerbetli
 ş.+ler 303
 [=1]
şerḥ <Ar. is. Açıklama
 ş. **eylemek** açıklamak 330
 [=1]
şevḳ <Ar. is. Keyif, neşe, sevinç.
 ş.+ıla 60, 180, 237, 622
 [=4]
şevvāl <Ar. is. Arabi ayların onuncusu
 olup ilk üç günü ramazan
 bayramıdır.

ş.+(şehir-i+şevvāl) 700
 [=1]
şeyḥ <Ar. is. Bir tekke veya zaviyede
 reislik eden ve müritleri bulunan
 kimse.
 ş. 615, 615
 ş.+im 696
 ş.+imdür 612
 ş.+imüñ 746
 ş.+imüz 745
 ş.+ler 608
 ş.+üm 706
 [=8]
şeyḥluk <Ar. şeyḥ + T. /+luk/ is. Şeyhlik
 ş. 614
 [=1]
şeyṭān <Ar. is. Şeytan
 ş.+dan 740
 [=1]
şifā <Ar. is. Hastalıktan kurtulma, iyi
 olma.
 ş.+(kılmaḳ) 325
 [=1]
şimdi zf. Şu anda.
 ş. 125, 417, 436, 478, 676
 [=5]
şirīn <Far. sf. Tatlı
 ş. 357
 [=1]
şiş-+(1) f. Çözmek
 ş.-di 457
 ş.-eler 291
şiş-+(2) f. Kabarmak
 ş.-miş 360
 [=3]
şol+(1) zm. İşaret zamiri; şu.

ş. 94, 94, 207, 310, 349, 350, 351,
352, 359, 431, 448, 495, 549
[=13]

şol+(2) sf. İşaret sıfatı; şu.
ş. 167, 178, 200, 200, 449, 742, 760
[=7]

şöyle zf. Şunun gibi, şuna benzer
biçimde.
ş. 74, 76, 99, 162, 187, 193, 202,
204, 224, 232, 356, 534, 630, 681
ş.+kim+(1) 504
[=15]

şu+(1) → şol+(1)
ş.+nı 379
ş.+nlar 88, 226
ş.+nların 225
[=4]

şu+(2) → şol+(2)
ş. 672
[=1]

şu'le <Ar. is. Alev, ateş alevi.
ş.+(virmek) 345
[=1]

şükür <Ar. is. Görülen iyiliğe karşı
gösterilen memnunluk,
minnettarlık.
ş.+(zıkr-i+şükr) 584
ş.+(itmek) 2, 308, 314, 585, 586
ş.+(kılmak) 620, 688, 731
[=9]

T

tā <Far. e. Kadar, dek, değin.
t. 74, 125, 242, 275, 472, 518, 623,
665
[=8]

ta'ām <Ar. is. Yemek, aş.
t. 433, 679
t.+lar 358
[=3]

tabak <Ar. is. Tabak
t.+lar 177
[=1]

tācir <Ar. is. Ticaretle uğraşan.
t. 629
[=1]

tāc <Ar. is. Hükümdarların başlarına
giydikleri cevahirli başlık.
t.+ları 176
[=1]

tağ is. Tat
t.+ın 637
[=1]

tağ- f. Tatmak
t. 637
[=1]

tağ is. Dağ
t.+lar 130
t.+ların 196
[=2]

tağıl- f. Dağılmak
t.-up 375
[=1]

tağıt- f. Dağıtmak
t.-up+(tağıdup) 96

[=1]
tağlaş- f. Yüreği dağlanmak, yanmak.
 t.-avuz 231
 [=1]
taḥıyyāt <Ar. is. Namazın ka'delerinde okunan "etteḥıyyatü" duası.
 t. 8
 [=1]
taḫşīrāt <Ar. is. Kusurlar, suçlar.
 t.+ıla 488
 [=1]
taḫvā <Ar. is. Allah'tan korkma, Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçınma.
 t.+sı 746
 [=1]
ta'lim <Ar. is. Öğrenme
t. itmek öğrenmek 659
 [=1]
tamām <Ar. is. Eksiksiz, tam, tam olma.
 t. 1, 344, 518, 651, 659
 t.+(itmek) 117
 t.+(kılmak) 483
 t.+(olmak) 108, 125, 552, 703
 [=11]
ṭamar is. Damar
 t. 216, 378
 [=2]
ṭamu is. Cehennem
 t. 170, 197, 198, 226
 t.+da 155, 193, 194, 206
 t.+dan 556
 t.+nuñ 76
 t.+ya 192, 323, 554
 t.+y1 149, 522
 [=15]
ṭamzur- f. Damlatmak

t.-alar 116
 [=1]
ṭanık → ṭanuk
 t.+lar 535
 t.+uñ 534
 [=2]
ṭanuk is. Şahit
 t.+(olmak) 537
 t.+luga 536
 [=2]
ṭanukluk is. Tanıklık, şahitlik.
 t.+uñuzı 540
 [=1]
tañrı is. Allah, Tanrı
 t. 452, 710
 t.+nuñ 717
 [=3]
ṭar sf. Dar
 t.+a 129
 [=1]
ṭaran- f. Tarama işi yapılmak.
 t.-mamış 429
 [=1]
ṭarıl- f. Daralmak
 t.-a 106
 [=1]
tāriḥ <Ar. is. Tarih
 t.+i 700
 [=1]
ṭarīḥ <Ar. is. Yol
 t. 640, 652
 t.+dan 747
 t.+de 643
 t.+ı 651
 t.+ın 640
 t.+uñ 637
 [=7]

taş	is. Taş t. 404 [=1]	[=2]	
taşra	is. Dışarı t. 672 t.+ya 296 [=2]		tedārik <Ar. is. Hazırlama, ele geçirme, araştırıp bulma. t.+üñ 75 [=1]
tat	→ tad t.+ı 613 [=1]		tefsîr <Ar. is. Yorum t. 621 t.-i hadîş hadis tefsiri 61 [=2]
tāvus	<Ar. is. Tavus kuşu t.+lar 167 [=1]		tefvîz <Ar. is. Her şeyi Allah'tan bekleme. t.+(eylemek) 498, 557 [=2]
taayan-	f. Güvenmek, itimat etmek. t.-up 94 [=1]		telh <Far. sf. Acı t.+(eylemek) 45 [=1]
tayrın-	f. Kaymak, sürçmek. t.-up 81 [=1]		ten <Far. is. Gövde, vücut, beden. t. 327, 357, 364 t.+i 349, 358, 360, 368, 371, 371 t.+ile 338 t.+ine 341 t.+ler 327, 344 t.+leri 143, 329, 360 t.+lerimüzi 336 t.+lerin 335, 339 t.+lerinden 331 t.+lerini 333, 340, 341, 353, 376 t.+lerüñ 342, 343 t.+üm 359 [=28]
tažarru'	<Ar. is. Kendini alçaltarak yalvarma. t.+(itmek) 442 [=1]		teneşîr <Far. ten-şüy is. Üzerinde ölü yıkanan ayaklı tahta, salacak. t.+üñ 263 [=1]
tāze	<Far. sf. Genç t. kılmak gençleştirmek 615, 716 t. olmak gençleşmek 573, 639 [=4]		tepser- f. Kuruyup buruşmak. t.-üp 367 [=1]
Te'ālā	<Ar. cümle Yüksek olsun manasına gelen bir söz olup Allah adıyla birlikte kullanılır. T.+(Hak) 160, 161, 339, 394, 409, 552, 735 T.+dan+(Hak) 182, 189, 335 T.+nuñ+(Hak) 725 [=11]		
tecellî	<Ar. is. Görünme, belirme. t. 182, 189		

terbiye <Ar. is. Eğitim	t. 281, 500, 559
t. 634	t.+uñ 318, 561
[=1]	[=5]
terk <Ar. is. Bırakma, bırakılma.	tevḥīd <Ar. is. Allah'ın birliğine inanma.
t.+(eylemek) 241, 352	t.+(nūr-ı+tevḥīd) 583
t.+(itmek) 254, 260	[=1]
[=4]	tezce zf. Çabucak
terlice is. Serin tutan bir elbise türü (?)	t. tezce çabuk çabuk 358, 358
t. 371	[=2]
[=1]	tezkiye <Ar. is. Temize çıkarma, aklama.
tesellī <Ar. is. Avutma, avundurma.	t. 544, 545, 546, 547
t. 182, 189	t. olmak temize çıkarmak 545, 550
[=2]	[=6]
teslīm <Ar. is. 1. Bir emaneti yerine	tezkiyelik is. tezkiyelik
verme.	t.+üñ+(tezkiyeligüñ) 552
t.+(eylemek) 510	[=1]
2. Kendini Allah'ın kaderine	tiz <Far. sf. Tez, çabuk.
bırakma.	t. 565, 690
t.+(olmak) 635	[=2]
[=2]	toğ- f. Doğmak
teşvīş <Ar. is. Karıştırma, karmakarışık	ṭ.-duğun 266
etme.	ṭ.-maya 296
t.+in 681	[=2]
t.+inden 120	toğmıſça sf. Üvey olmayan, öz.
[=2]	ṭ. 416
tevbe <Ar. is. Tövbe; işlenmiş bir günah	[=1]
veya suçun bir daha	toğrı sf. Doğru
işlenmeyeceğine dair verilen söz.	ṭ. 153, 260, 596, 656
t. 281	[=4]
t.+(eylemek) 317, 318	tok sf. Açlığını gidermiş, doymuş
t.+(itmek) 468	ṭ.+mıdur 449
t.+(kılmak) 350	[=1]
t.+ñ 281	toksan sf. Doksan
t.+ye+(gelmek) 300	ṭ. 638
[=7]	[=1]
tevfik <Ar. is. Uydurma, uydurulma,	tokuz sf. ve is. Dokuz
uygunlaştırma.	ṭ. 531

	<p> ı.+da 700 ı.+ı 334 [=3] ıolaş- f. Dolaşmak ı.-a 104 [=1] ıolu sf. Dolu ı. 177, 201 [=2] ıon is. Elbise ı.+ları 429 ı.+ların 354, 355 ı.+larını 263 [=4] ıoprak is. Toprak ı.+a+(toprağa) ı.+ı 582 [=2] ıoptolu sf. Dopdolu ı.+(olmak) 298 ı.+dur 201 [=2] ıoy- f. Doymak ı.-mamışdur 424 [=1] ıoyur- f. Doyurmak ı.-asız 444 [=1] ıur- f. Durmak ı.-a 512 ı.-acak 332 ı.-alar 376 ı.-an 122 ı.-dukları 394 ı.-mağa 264 ı.-mas 109 ı.-mayup+(bağa) 105 </p>	<p> ı.-sun 669 ı.-ur 101, 428, 503 2. (yardımcı fiil) Bazı kelimelerle birleşik fiil yapar. ı.-asın+(namāza) 54 ı.-asın+(niyāza) 54 [=14] ıut- f. Sabit kılmak; farzetmek. ı. 14, 14, 319, 424 ı.-(kulağ) 20 ı.-alar 213 ı.-ar 178, 199 ı.-arisañ+(kulağ) 653 ı.-arsañuz+(kulağ) 624 ı.-asın 322 ı.-dum 489, 495 ı.-ma 572 ı.-madılar 520 ı.-mayuban 475 ı.-mazuz 540 ı.-tuñ 14 ı.-up 654 [=19] ıutağ is. Dudak ı.+ı 106 [=1] ıutak → ıutağ ı.+laruñ 367 [=1] ıutıl- f. Tutulmak ı.-ursın 131 [=1] ıutuş- f. Yanmaya başlamak ı.-a+(yüregi) 106 ı.-a+(yürek) 229 [=2] ıuy- f. Duymak </p>
--	---	---

ı.-a 321
 ı.-ar 565
 [=2]
ıuzak is. Birini güç ve tehlikeli bir duruma düşürmek için kurulan düzen.
 ı.+a+(tuzaga) 131
 [=1]
tüket- f. Kullanarak, harcayarak yok etmek, bitirmek.
 t.-ür+(tükedür) 96
 [=1]
Türki sf. ve is. Türkçe
 T.+(olmak) 21
 [=1]

U

u → ü
 u. 6, 6, 6, 6, 12, 60, 69, 91, 187, 232, 295, 320, 369, 457, 476, 500, 505, 532, 559, 726
 [=20]
uç is. Kenar
 u.+una+(ucuna) 497
 [=1]
uç- f. Uçmak
 u.-a 121, 491, 491
 u.-a+(varmak) 121
 u.-an 82
 u.-asın 130
 [=6]
uçmak Cennet
 u. 170, 301

u.+da 155
 u.+dadur 306
 u.+dağı 137
 u.+dan 343
 [=6]
uğra- f. Uğramak
 u.-yısarsın 72
 [=1]
ulaş- f. Yetişmek, erişmek
 u.-a 104
 [=1]
ulu sf. Büyük
 u. 197, 573, 608
 u.+lar 313, 633, 636
 u.+lara 602
 u.+lardur 610
 [=8]
ululuk is. Büyüklük
 u. 588
 [=1]
um- f. Ümit etmek.
 u.-a 462
 u.-aram 709
 u.-arlar 432, 433, 433, 434, 434
 u.-aruz 733
 u.-ucam 35
 [=9]
umucu is. Ümit ediş
 u.muz 720
 [=1]
unut- f. Hatırlamamak
 u.-duñ 406
 u.-mañuz 462
 [=2]
ur- f. Vurmak
 u.-asın 47
 u.-dum 492

u.-up+(kulak) 274
[=3]
'usāt <Ar. sf. Günahkarlar
'u. 86
[=1]
uşlu sf. Akıllı, zeki
u. 240
[=1]
uşul <Ar. is. Bir ilmin veya tekniğin asıl
mevzuundan önce öğrenilmesi
gereken esas, başlangıç bilgisi.
u. 212, 214, 600
u.+e 11
u.+lerden 212
[=5]
uş e. İşte
u. 48, 545
[=2]
uşda → uş
u. 405, 407, 483, 495, 497
[=5]
utan- f. Mahcup olmak.
u. 351
u.-a 351
u.-ma 677
u.-mañuz 611
u.-mayalum 466
u.-mayup 350
u.-maz 351
[=7]
uy- f. Bir inanca, bir anlayışa, bir
duruma veya egemen bir güce
uygun davranışta bulunmak.
u.-asın 564
u.-maduñuz 524
[=2]

uyar- f. Uyandırmak, irşat etmek, ikaz
etmek.
u. 40
[=1]
uyku is. Uyku
u. 667
[=1]
uyumak f. Uyuma işi.
u. 89
[=1]
uzak sf. Irak
u. 78
u.+a+(uzağa) 131
[=2]
uzat- f. Uzamasına sebep olmak.
u.-ma 45
[=1]

Ü

ü <Far. e. ve'den bağ. "Ve"
bağlacının nazımda sessiz harfle
biten Arapça ve Farsça
kelimelerden sonraki okunuşu.
ü. 2, 8, 39, 62, 84, 132, 156, 191,
238, 290, 303, 326, 348, 359, 397,
467, 469, 501, 519, 530, 562, 576,
608, 616, 629, 683, 683, 684, 725,
727, 754, 764
[=31]
üç sf. İkiiden bir artık.
ü. 74, 334, 638
[=3]
üçüncü sf. Üçüncü

ü. 219
 [=1]
ülfet <Ar. is. Ahbablık, dostluk
 ü.+i 402
 [=1]
ümîd <Far. is. Umut, umma, ümit.
 ü.+i 658
 [=1]
ümiz → ümîd
 ü.+i 235
 [=1]
ümmet <Ar. is. Bir peygambere inanıp
 bağlanan cemaat, taife.
 ü. 620, 688, 731
 ü.+den 602
 ü.+e 551
 ü.+i 242, 537
 ü.+ine 763
 ü.+inüñ 239
 ü.+lere 521
 ü.+lerüm 244
 ü.+lerümüze 519
 ü.+üm 213
 ü.+üñ 553
 ü.+üñüze 518
 [=15]
ün is. Ses
 ü. 296
 [=1]
üst is. Bir şeyin yukarı, göğe doğru
 olan yanı, fevk.
 ü.+ine 49, 101, 101, 102, 102, 109,
 122, 248, 272, 376
 [=10]
üstün sf. Birine veya bir şeye göre nitelik
 bakımından daha yüksek, daha
 elverişli olan.

ü.+(olmak) 751
 [=1]
üşiş- f. Üşüşmek
 ü.-miş 372
 [=1]
üz is. Yüz, çehre.
 ü.+i 236
 [=1]
üzere zf. Üstüne
 ü. 175, 291, 301
 [=3]
üzeri is. Bir şeyin yukarı, göğe doğru
 olan yanı.
 ü.+ne 263, 271
 ü.+ñde 452
 [=3]

V

va'd <Ar. is. Söz verme, üstüne alma.
 v. 532
 [=1]
va'de <Ar. is. Ecel
 v.+müz 125
 [=1]
vāh <Ar. ünl. Yazık, ay, vah.
 v.+lara 232
 [=1]
vakt <Ar. is. Vakit, zaman
 v. 465
 v.+dür (vaktidür) 260
 v.+ıla 85, 300
 v.+i 539
v.-i āhîr gelecek vakit 38

	v.+in 93 [=7]		v.+(eylemek) 646
vallāhi	<Ar. e. “Allah için, Allah hakkı için” manasına gelen büyük yemin. v. 585 [=1]		v.-i hāl durumun vasfı, niteliği 621, 623 [=3]
var	sf. Mevcut v. 75, 99, 115, 116, 162, 163, 163, 194, 194, 202, 295, 332, 413, 540, 569, 570, 608, 675, 703, 732 v. eylemek meydana getirmek 5 v. itmek meydana getirmek 580 v.+dur 78, 100, 165, 470 v.+ı 198 v.+ısa 281, 480, 534 v.+iken 461 v.+mı 110, 115 v.+mıdur 95 [=34]	vāşıl	<Ar. sf. Erişen, ulaşan, kavuşan. v. olmak kavuşmak, erişmek 667 [=1]
var-	f. Gitmek, yürümek v.-a 472 v.-a+(uç) 121 v.-alum 336, 388, 389 v.-anların 596 v.-anlarum 153 v.-asın 47, 53, 55, 725 v.-ınca 289 v.-ısar 129 v.-ısaram 488 v.-makdur 55 v.-mayam 496 v.-uñ 396, 409 v.-up 70, 262, 335, 368, 387 v.-urlar 333 v.-urlarsa 414 [=25]	vāy	ünl. Şaşma anlatan bir söz, eyvah. v. 94, 94, 226, 282 [=4]
vaşf	<Ar. is. Vasfı, sıfat.	ve	<Ar. ve'den bağ. İki kelime veya iki cümle arasına girerek aralarında bir bağ olduğunu anlatan bir söz. v. 13, 92, 92, 142, 186, 198, 277, 334, 378, 458, 488, 517, 517, 563, 678, 746, 756 [=17]
		vebāl	<Ar. is. Günah v. kılmak günaha girmek 468 [=1]
		vefā	<Ar. is. Sözünde durma, sözünü yerine getirme. v.+(eylemek) 67 v.+(kılmak) 12 v.+nuñ 763 v.+sın 268 [=4]
		veled	<Ar. is. Çocuk, erkek evlat. v. 91 [=1]
		velī	<Ar. is. Ermiş, eren. v.+dür 597 v.+ler 313 v.+lere 602 [=3]
		veyā	<Ar. ve + Far. yā bağ. Aynı olmakla birlikte aynı değerde

- tutulan iki şeyi anlatan
kelimelerden ikincisinin önüne
getirilen söz, ya da, yahut.
v. 205
[=1]
- vidalaş-** f. Vedalaşmak
v.-ur 128
[=1]
- vildān** <Ar. is. Kullar, köleler.
v.+ları 176
[=1]
- vir-** f. 1. Vermek
v. 325, 755
v.-di 58, 160, 573, 641
v.-dügi 2
v.-e 656, 696, 732, 750
v.-elüm 285
v.-en 668
v.-esin 286
v.-esiz 717
v.-üp 122
v.-ür 503
v.-ürler 142
[=17]
2. (yardımcı fiil) Vermek, meydana
getirmek, hasıl etmek, ortaya
çıkarmak anlamındadır.
v.-(şalavāt) 39, 84, 132, 156, 191,
238, 290, 326, 348, 397, 469, 501,
562, 616, 684, 727
v.-+(cevāb) 476, 507
v.-+(destūr) 386, 388
v.-+(kılıvirmek) 739
v.-+(şalavāt) 158, 242, 606, 617,
620, 685, 688, 728, 731
v.-di+(el) 52
v.-di+(göz) 58
v.-di+(haber) 152
v.-di+(kulak) 59
v.-di+(ni‘met) 51
v.-diler+(şālīk) 634
v.-dū+(haber) 160
v.-dūgin+(ni‘met+mihnet) 44
v.-dūgin+(vuşlat+fūrkat) 44
v.-e+(cān) 188, 206
v.-e+(cevāb+virebilmek) 249
v.-e+(destūr) 339
v.-e+(dil) 124
v.-e+(kulak) 127
v.-e+(selām) 312
v.-eler+(cān) 180, 203
v.-eler+(selām) 302
v.-elüm+(şalavāt) 11
v.-en+(cān) 184
v.-eyin+(haber) 404
v.-iserüz+(hisāb) 18
v.-mesi+(cān) 204
v.-señ+(cevāb) 71
v.-üp+(cevāb) 111, 264
v.-üp+(mekān) 151
v.-ür+(cān) 147, 148, 149, 150, 155
v.-ür+(haber) 273
v.-ür+(kemāl) 664
v.-ür+(şafā) 134
v.-ür+(şu‘le) 345
v.-ür+(yir) 150
v.-ürler+(cān) 151
[=69]
- viril-** f. Verilmek
v.-dūgin 644
[=1]
- vuşlat** <Ar. is. Kavuşma
v. 125
v.+(virmek) 44

[=2]
vużū <Ar. is. Abdest
v.+larla 697
[=1]
vü → u, ü
v. 10, 73, 600, 604, 605, 759
[=6]
vücūd <Ar. is. Ten
v.+dur 749
v.+unı 755
[=2]

Y

yā+(1) <Far. yā bağ. 1. Bir şeye ait
hususlar sayılırken özellikle
belirtmek istenen hususun başına
getirilir.
y. 24, 89, 149, 251, 253, 268, 363,
364, 382, 383, 384, 385, 385, 408,
430, 444, 449, 563, 643, 644, 648
2. İki kelimeyi, iki kelime öbeğini
veya iki cümleyi birbirine bağlar;
ya... ya.
y. 491, 491, 708, 708
[=25]
yā+(2) <Ar. ünl. Ey
y. 145, 323, 409, 474, 498, 507,
509, 510, 511, 513, 515, 519, 519,
530, 546, 547, 551, 552, 555, 557,
560, 561, 696, 755
[=25]
yād <Far. is. Hatırlama, anma
y. 305

y. itmek hatırlamak, anmak 454
[=2]
yadigār <Far. yād-gār is. Bir kimseyi, bir
olayı hatırlatan nesne veya kişi.
y. um olmak hatıram olmak 25
[=1]
yağşı sf. İyi, güzel.
y. 267
[=1]
yāhud <Far. e. Veya
y. 384
[=1]
yak- f. Yanmasını sağlamak.
y.-duklarun 403
[=1]
yaka is. Giysilerin boyna gelen, boynu
çeviren bölümü
y.+ña 90
[=1]
yakıl- f. Derin bir sevgi duymak.
y.-alum 734
[=1]
yakın sf. Az bir ara ile ayrılmış olan.
y. 522
y.+(kalmak) 497
y.+(olmak) 103
[=3]
yakīn <Ar. is. Sağlam bilgi, iyi, kat'i
olarak bilme.
y. 4, 128, 533
[=3]
yakun → yakın
y. 413
[=1]
yalan is. Yalan
y. 265
[=1]

yalın	sf. Çıplak y. 443, 448 [=2]	[=1]	
yalıñuz	sf. Yalnız y. 70, 167 [=2]		
yalıñuzca	sf. Tek, yegane. y. 71 [=1]		
yaluñuz	→ yalıñuz y.+sın 251 [=1]		
yalvar-	f. Birinden ısrarla, kendine acındıracak sözlerle, saygılı bir biçimde bir şey istemek. y.-alum 734 [=1]		
yan	is. Bir şeyin ön, arka, alt ve üstü dışında kalan bölümü. y.+ına 112, 113, 353, 400 y.+ındadur 169 y.+ından 112 y.+larında 345 y.+uñ 298 [=8]		
yan-	f. Çok sevmek. y.a 399 y.-alum 734 [=2]		
ya'ni	<Ar. e. Sözü'n kısıası, doğrusu. y. 272, 434 [=2]		
yaña	zf. Tarafa y. 185, 308, 343, 343, 487 [=5]		
yañak	is. Yanak y.+laruñ 367		
yañıl-	f. Yanılmak y.-asız 467 y.-madın 249 [=2]		
yañılış	is. Yanlış y.+(olmak) 207 [=1]		
yapma	is. Yapmak işi y.+ya 464 [=1]		
yapış-	f. Bulaşmak y.-a 504 y.-alar 291 [=2]		
yār	<Far. is. Dost, sevgili. y. 40, 91, 202, 565, 582, 608, 703 y. eylemek dost etmek 5 y.+dan 598 y.+ı 25 y.+ı+(çār-ı+yār) 597 y.+ısa 281 y.+iken 461 y.+larum 611 y.+uñ 762 [=15]		
yara-	f. Yakışmak, layık olmak. y.-ya 708 [=1]		
yaradıl-	f. yaratılmak y.-mış 663 [=1]		
yarağ	is. Hazırlık y.+ın+(kılmağ) 98 y.+un+(kılmağ) 85 [=2]		
yaramaz	sf. Yararsız, boş.		

y. 485
[=1]
yārān <Far. is. Dostlar
y.+ların 596
[=1]
yaraşuk is. Yaraşık, yakışık
y. 354
[=1]
yarat- f. Halk etmek.
y.-miş 162, 166
y.-dı 161
[=3]
yardaş < Far. yār + T. /+daş/ is. Arkadaş
y.+a 304
[=1]
yaren → yārān
y.+lerüm 153
y.+lerüñ 268
[=2]
yarıl- f. Delinmek, yırtılmak.
y.-a 106
y.-miş 367
[=2]
yārın is. Gelecek, ilerideki zaman.
y. 50, 86, 737
[=3]
yarıt- f. Ağartmak, ışıklandırmak,
parlatmak.
y.-an 357
[=1]
yarlıgan- f. Günahı bağışlanmak, mağfiret
olunmak.
y.-a 243, 315
[=2]
yasduk is. Yastık
y.+ına+(yasduğına) 215
[=1]

yaş+(1) sf. Nemli, ıslak.
y. 418
y.+ı 691
y.+ıla 23, 705
y.+ını 660
y.+ıyıla 22
[=6]
yaş+(2) is. Doğuştan veya kuruluştan beri
geçen ve yıl birimi ile ölçülen
zaman.
y.+ında 638, 638
y.+uñ 364
[=3]
yaşa- f. Hayatını sürdürmek.
y.-sın 245, 245
[=2]
yat- f. Bir yere veya bir şeyin üzerine
boylu boyunca uzanmak.
y.-acağı 310
y.-an 351
y.-aridum 629
y.-duğı 147
y.-sa 215
y.-ur 356, 380, 503
y.-urdum 702
[=9]
yatmak is. Yatma işi
y. 89
[=1]
yatlu sf. Kötü
y. 707
[=1]
yavricak is. Yavrucak
y.+um+(yavricağum) 393
[=1]

yay is. Ok atmaya yarayan, iki ucu arasında kiriş gerilmiş, eğri ağaç veya metal çubuk.
y. 364
[=1]

yaz is. İlkbahar ile sonbahar arasındaki sıcak mevsim.
y. 295, 371, 652
[=2]

yaz- f. Yazmak
y. 691, 692
y.-ardum 702
y.-aridum 701
y.-ayıdum 647
y.-dı 511
y.-dı mı 511
y.-dum 510, 563, 654, 699
y.-mağa 655
y.-miş 193
[=14]

yazı is. Ova
y.+sında 188
[=1]

yazıl- f. Yazma işi yapılmak.
y.-a 648
y.-dı 622
y.-miş 171
[=3]

yazılı sf. Yazılı
y.+dur 170
[=1]

yazu+(1) is. Yazı
y.+mı 574
[=1]

yazu+(2) is. Kader, alın yazısı
y.+ñı 46
[=1]

yazuk is. Günah
y.+ı+(yazuğı) 269
y.+un+(yazuğun) 243
[=2]

yedi → yidi
y.+sinde 334
[=1]

yeter sf. Kafi
y. 652
[=1]

yıl is. Sene
y. 74, 509, 512, 531
y.+da 80, 80, 82
y.+ı 65
y.+ında 377
[=9]

yılan is. Yılan
y. 201
y.+lar+(olmak) 298
y.+ların 196
[=3]

yi- f. Yemek
y.-di 253
y.-megi 680
y.-ye 321
y.-yen 358
y.-yüp 351
[=5]

yidi is. Yedi; altıdan sonra gelen sayının adı.
y. 690, 695, 695
[=3]

yidinci sf. Yedinci
y. 703
[=1]

yigirmi sf. On dokuzdan bir artık.
y. 162

	[=1]	y.+ini 405
yiksān	<Far. yek-sān sf. Bir, beraber.	y.+lere 492
	y.+(olmak) 297	y.+leri 609
	[=1]	y.+lerin 143, 146, 155, 206
yil	is. Yel, rüzgar.	y.+lerin+(virmek) 150
	y.+i 582	y.+lerinde 446
	[=1]	[=36]
yil-	f. Koşmak	yişil sf. Yeşil
	y.-en 475	y. 174
	[=1]	[=1]
yilek	is. Yelek	yit- f. Yetmek
	y.+i+(yilegi) 164	y.-dügi 698
	y.+inün+(yileginün) 164	y.-enlerün 222
	y.+leri 165	y.-er 571, 710
	[=3]	y.-üp 255
yimgür-	f. Üzüntülü olmak, ağlamaklı	[=5]
	olmak (?).	yitim <Ar. yetīm is. Yetim
	y.-üp 416	y. 447
	[=1]	y.+ler 427, 428
yine	zf. Yeniden, bir daha, tekrar	y.+leri 449
	y. 112, 114, 126, 253, 257, 264,	y.+lerün 426
	272, 284, 292, 369, 370, 381, 387,	[=5]
	399, 455, 455, 613, 618, 658, 668,	yitiş- f. Yetişmek
	686, 690, 697, 729, 737	y.-e 500, 500, 559, 743
	[=25]	y.-ür 182, 182, 189, 189
yir	is. Yer	[=8]
	y. 417, 486, 512, 673, 675	yitümce is. Yetimce
	y.+de 247	y.+leri 419
	y.+den 147, 394	[=1]
	y.+e 55, 62, 129, 475, 673	yog → yok
	y.+i 194, 374, 746	y.+ıdı 658
	y.+ile 169	y.+iken 5
	y.+ime 422	[=2]
	y.+in 82, 310, 486	yohsa bağ. Yoksa
	y.+inde 420, 675	y. 115, 252, 270, 439, 439, 440,
	y.+inden 375	526
	y.+ine 472, 542, 708	[=7]

yohsul sf. Yoksul

y.+ı 13

[=1]

yok sf. Yok, mevcut olmayan.

y. 25, 27, 164, 190, 372, 441, 475,
713

y.+dur 7, 95, 711

y.+tur 275

[=12]

yokuş is. Aşağıdan yukarıya gittikçe

yükselen eğimli yer.

y. 470, 471

y.+ını 80

y.+uñ 497

[=4]

yol is. 1. Yol

y.+a 74

y.+ını 327, 641

y.+ları 78

2. Adap, erkan, adet, usul, kural,
yöntem.

y. 490, 656, 669

y.+a 48, 87, 153, 281, 520, 596,
636

y.+durur 626

y.+ına 531, 762

y.+lara 571

y.+umuz 591

y.+uñ 88

y.+uñdan.+(olmak) 87

3. Yolculuk

y. 98

[=22]

yol- f. Çekip koparmak.

y.-a 48, 48

[=2]

yoldaş is. Yol arkadaşı

y. 295

y.+(kılmak) 739

y.+(olmak) 38, 288, 723

y.+dan 91

y.+ıduk 338

[=7]

yoldaşcu is. Yoldaşçık

y.+um 393

[=1]

yorıl- f. Yorulmak

y.-mayup 482

[=1]

yoş sf. Yorgun

y. 496

[=1]

yörü- f. Yürümek

y.-r 503

y.-rsin 63

y.-yü 49, 53

[=4]

yu- f. Yıkamak

y.-dum 22

y.-mağıçun 263

y.-yalar 271

y.-yanı 358

[=4]

yum- f. Kapamak

y.-up 256

[=1]

yuyucu is. Cenaze yıkayıcı

y. 262

[=1]

yüce sf. Ulu, büyük.

y. 496, 499, 558

y.+(bād-ı+yüce) 470

y.+(yüce+yüce) 174, 174

y.+ler 593

y.+si 593
[=8]
yügriş- f. Koşuşmak
y.-üp 410
[=1]
yügrüş- → yügriş-
y.-ür 340
[=1]
yügür- f. Koşmak
y.-ince 74
[=1]
yük is. Bir şeyin ağırlığı.
y.+lerini 495
[=1]
yürek is. Kalp
y. 229, 231
y. i (yüregi) tutuşmak içi yanmak
106
[=3]
yüri- → yörü-
y.-yüp 535
[=1]
yürü- → yörü-
y.-r 311
y.-rler 216, 430
[=3]
yüz+(1) is. Surat, çehre.
y. 373, 488
y. sürümek aşağılanarak küçük
düşmek 53
y.+in 70, 246, 573
y. in düşmek çok utanç duymak 594
y.+ini 480
y.+iñüz 236
y.+leri 345
y.+ümi 22
y.+üni 276

y.+üñ 363
y. üñ sürümek aşağılanarak küçük
düşmek 49
y.+üñde 365
[=15]
yüz+(2) is. ve sf. Doksan dokuzdan sonra
gelen sayının adı; doksan dokuzdan
bir artık.
y. 162, 509, 512, 531, 649
[=5]
yüz+(3) is. Cihet
y.+dendi 693
[=1]

Z

zāhir <Ar. sf. Görünen, görünücü.
z.+ile 645
z.+inden 567
[=2]
zāhirī <Ar. sf. Görünürdeki
z. 569
[=1]
zaḥmet <Ar. is. Sıkıntı, eziyet.
z.+i 78
[=1]
za‘īf <Ar. is. Zayıf
z. 87
[=1]
zālim <Ar. sf. Zulmeden, haksızlık eden.
z.+leri 553
[=1]
zamān <Ar. is. Vakit, süre.

z. 338, 357, 401, 435, 456, 535,
539
[=7]
zārī <Far. is. Ağlayıp sızlanma.
z. 277
z.+(kılmak) 377, 380, 697
z.+leri 554
[=5]
zebānī <Ar. is. Cehennemlikleri
cehenneme atmaya memur edilen
melek.
z.+ler 199
z.+leri 193
[=2]
zekevāt <Ar. is. Zekatlar
z. 52
[=1]
zelīl <Ar. sf. Hor, hakir, alçak, aşağı
tutulan, aşağılanan.
z. 443
z. olmak aşağılanmak 442
[=2]
zemān → zamān
z. 35, 113
[=2]
zencir <Far. is. Zincir
z.+leri 199, 199
[=2]
zevk <Ar. is. Eğlence
z. 12, 60, 187
[=3]
zevv (?) Bir tür çalgı aleti.
z. 69
[=1]
zeyn <Ar. is. Süs, bezek.
z.+(itmek) 403
[=1]

zındık <Ar. sf. Münafık, ahirete
inanmayan.
z.+(olmak) 205
[=1]
zī-sā‘at <Ar. b. sf. Vakitli
z. 316
[=1]
ziftī <Ar. sf. Zifte ait.
z. 198
[=1]
zikir <Ar. is. Anma, anılma.
z. 582, 583
z. eylemek anmak, hatırlamak 23,
705
z.-i şükr (zikr-i şükr) şükrün
hatırlanması 584
z.+ile (zikr ile) 585, 586
z.+imüz (zikrimüz) 3
z. itmek anmak, hatırlamak 2, 56,
579, 580, 586, 587, 588, 589
[=16]
zīrā <Far. e. Çünkü
z. 4, 28, 232, 406, 548, 570, 711,
713
[=8]
ziyān <Far. is. Zarar, kayıp.
z.+suz 494
[=1]
ziyāret <Ar. is. Ziyaret
z.+(itmek) 388
[=1]
zulmet <Ar. is. Karanlık
z. 40
[=1]
Zül-celāl <Ar. öz. is. Celal, ululuk sahibi
olan Allah.
Z. 487, 582

[=2]

zürriyet <Ar. is. Nesil, kuşak.

z.+i 764

[=1]

4. TIPKIBASIM

[illegible]

دیویم یو دیو کا بیع اولسار دی
 یو سب اوله دعا ده ایلم
 بدستی اولیکم هیچ عیب
 که زید سب سب عیال عیال
 سز که مو بکوز دن کج خلق
 جا کیا کوزه بود رسو و دور
 بحال نیست استرسون اولش
 دعوت ازتون حق ایا کوزه دور
 فدا اولسون تو کج عیال سز که
 سی اید کم خدیو تو یلم سز
 یو دعا درجا جیح سز دن طوفان
 بنهجون فایحه اولیا اول
 او سو تو یلم سز یلم سز

جو کوزه یو فنانک فغانک
 اجل ایوه نکاده یو کوز اولم
 کنا بک بخایلین عیال جو
 کوزدن سز اید سز عیال عیال
 سز که عیال کوز سز اید سز
 سز که یو دعا در صد عیال دور
 خدیو ایا فغانک عیال الله
 یو کوزا الله سز عیال عیال
 که فیت مشق سز عیال سز که
 یو دعا ای جمیع محفل تو یلم سز
 خدیو دعا او مو یلم سز یلم
 او کنا سز عیال عیال عیال

یو کوزا الله سز عیال عیال
 خدیو دعا او مو یلم سز یلم
 او کنا سز عیال عیال عیال

چون بی غافل اندی خندان عالم
 کمال و بی روی حکما عیال کج
 انکجور در بی ایقا بی روی
 طم خصریله غازه طور اسنی
 حسته صود مغرور اسنی طم
 دلیل انکجور در بی المراه ادین
 دخی مزان و محقق اوله ای شو
 مسعودی بقصد کوز و بی روی کما
 توفیق و بی روی طم کما اشتیاق
 چون کز قران او قسمه اشتیاق
 دخی نفس پر حدیث دکلمه بی
 دو کون کون فانی ایله کوز او کما
 ای اولمدن غافل اولن بی روی

صوبه ميگفتند سبكه بقال
 به بچاد ايجت تاودنه و لس
 نه اناونه انا و نه و ده
 انال اول وقتن قدري اوله كيد
 شول حليانوب واي انا و سيار
 والهدد تودنه شل اندن لسيه
 بالهي بورك تود كا و د تو
 بوسنادن اول بقا به چيس
 اوليخون بول ميلغني قلدانور
 ملكه و وار حفضه ايد و اولور
 هر بوسناك ايجت ندر ايشكه
 بوي رف قنا و ستره طودر هيدن
 سني اجل و ستره عاظره و ستره
 ايلو كيه چيقا كيه و اجل
 ايوهنا اوله و يار يول اوله و ستره
 كسيه كيه و ستره اركي اوسره
 هو قنچي اول كا جمله ايد
 شول حليانوب واي انا و سيار
 ميلي بوقودر هيدن ايلو كيه
 طاخو به جمله بيد و ستره
 كل نفس اوله شول حليانوب
 كله سنده اوله اوله اولور
 شوله صاله صاغه سني كنو
 دت ملك و اردد موكل كيشكه
 بوي عمل اوسته اوله ايلو كيه
 حنقن اوسته ناظره و ستره

خاقل اوله خاقل اوله اله
 وادد او ذوق يوللوي چنچي
 خاقل اله خاقل اله اله
 ايشني دني سبك يله ان
 خاقل اوله خاقل اوله اله
 توش كيه موهنده انال او جني
 خاقل اوله خاقل اوله اله
 عايشقانه و يوه سكره اله
 ايلو كيه سوسا ايلو كيه
 اهدكي كل بولون يران خاقل اوله
 عايشقانه و يوه سكره اله
 قنچي بولملا اوله سني اي خيفه
 بون سندر شول حليانوب
 ياسو شك طامك او ستره
 بجهله مكمه عايشقانه
 صراط قلدن انچه قلدن ايتي
 ملك اوله بجهله ايلو كيه
 بوقو كيه كيه سبك يله جني
 ايا خاك طيرتوب جان جهنم
 هر بون سني سبك يله سكره
 حصره سكره سكره بولملا
 ايلو كيه سوسا ايلو كيه
 اهدكي كل بولون يران خاقل اوله
 عايشقانه و يوه سكره اله
 قنچي بولملا اوله سني اي خيفه
 بون سندر شول حليانوب
 ياسو شك طامك او ستره

ايلو كيه

[illegible]

طالع و زو ايجانده يرد طالع و زو ايجانده
 ال اولادي جود شاي دودم
 بهنيل راوي بو قد بو يدي يدي
 انهن گنه روايتي ديلم
 نه خبر د ايشه سني بيليني
 خبر و يدي رسله كج حقاقتا
 حقاقتا حفر يجه جيلك لاء
 بو يدي كجه دند پيله قانستر وار
 جود لاء ايله قنا دي
 ليكنك حيا بيه بقا كيد
 هو قنا دند ليكوي هيدي
 قانستر و يله يود نامله شكن ايجه
 شول طالع و سني راوي كجه كجه طالع

بونام اوله یا ننگ چاللو
 سغه لایق یزعل تیلما مستح
 پیش غازی و قیلله قاشمش اوله
 قهری اوزر لغو و عیبت حاکم
 الله قوشوب سلا مایویدلو
 سوزلری بال شکرت و بتلور
 کیم شهنشورده یوراشه
 یاکیت اولیاسر بیلشور
 بیلش اول اوچا قدر حکماقت
 ایچور لور احاکو شوق شایلی
 شاد اولورین شکری ایلله اولم سغه
 نور جانلر یوریه قیورینه
 دینی قیوریه ایزده دین جانلاریه

دَنِيْمَ شَتَكْسِه دِي رَ كَمِ اِيْنِيْ
 جَلَسِيْنِ اِيْلِيْجِيْ كَمِ تَعْوَدَه سِي
 قِيْعُوْدِيْ قُوْر شَعُوْبِ اِذَا دَاوُلَسِيْ
 شَكْرِيْ اِيْدَلَا كَمَلَكَمِ سَالَا شِيْ اَوُلُوْ
 اِلْتَوِيْجِيْ قِيْ بِيْ شِيْ نِيْعِيْ تَوِيْلِيْ
 عَا شَقِيْمَا وَنِيْجِيْ لَوَلَاتِ اِيْمَا
 سِيْ اَوُرْمَه قُوْعِيْمَه اِيْ شَاكَمِ
 اِيْ حَاوُرْمَه دُوِيْجِيْ اِيْجِيْ شِيْ
 دِيْ اِيْ اِيْكَ مَنْدِرِيْجِيْ يُوْلَاكِيْ
 قَرِيْ تَعْوَدَه كَرِيْ شِيْ رُوِيْمَه
 اِيْجِيْ سِيْ نِيْجِيْ كَمِ اِيْزُوْ قِيْشِيْ
 جَلِيْزِيْ سَاكَمَلَكَمِ سِيْ اِيْغَا اِيْ اَوُلُوْ
 نَفْسَاكَمِ اِيْغَلِيْجِيْ كَمِ سِيْ اِيْغَا اَوُلُوْ
 اِيْزُوْ شِيْ اِيْكَ اَوُلُوْ اِيْغَلِيْجِيْ
 قِيْ اِيْزُوْ شِيْ اِيْكَ اَوُلُوْ اِيْغَلِيْجِيْ
 دِيْ اِيْ اِيْكَ اَوُلُوْ اِيْغَلِيْجِيْ
 اِيْزُوْ شِيْ اِيْكَ اَوُلُوْ اِيْغَلِيْجِيْ
 جَلِيْزِيْ سَاكَمَلَكَمِ سِيْ اِيْغَا اِيْ اَوُلُوْ
 نَفْسَاكَمِ اِيْغَلِيْجِيْ كَمِ سِيْ اِيْغَا اَوُلُوْ
 اِيْزُوْ شِيْ اِيْكَ اَوُلُوْ اِيْغَلِيْجِيْ

غول او تنجا بوي کي اها اوترا شيلدا
 شول صقي کي بيوي اچو پيڻان
 غول دنيا کي کي بوي ايليا
 انا لکله تنه جا ني کله
 کوره له صو پيڻي اول اقصا بليني
 ما غلڻه کي ديوي کي له ناري
 بولگنه صا ديوي سو پله يا توڊ
 کوره لولا ول کنه لاري يا تي
 نسي حله ماري ناري ناري
 شول صو وڌا ايتن صفا وڌي
 کور له تلدي شين پيڻي
 افريناه بونيه دني بغير
 اها يورق ايله ايه دوست بدن
 توي تارا بوي خسل لرا شيلين
 مئي او تنه اوتنه خسل او تنان
 اخت احو الي تولا ايلين
 تنه ني ايترا لڙي له اوله
 اول بوي نه يرا شتي خوي مولي
 دو که توڻي اولينده اناري
 نه کول مئي بولده نه حاطل
 بونمان جا ني شري دلان تن
 توڻي توڻي حله موده يوسني
 شين ويدي دوي کون بکله دوي
 کوميدن افا ني قيسه اولان
 کورم صا دي صول افرين
 انا نيدک ائي بوي کي سني

شين طبر آخره صا لاري بوي
 جله ايترا پيڻه حاله اشدق
 تنه ني ارضو لاري اوله جانده
 يا توڻي انه تنه ني کوره له
 تنه ني خوي خوي خوي کوره له
 غا اوله لرا اول تنه لڙي جانده
 بونجه ايترا اوترا اندن يکا
 خوي صفا لڙي سوري اول تنه لڙي
 بونجه کورني کي شله ويدي
 صا لڙي ايل ايل خوي بول
 پيڻي پيڻي قيا مستقوي
 عايقا نه وي صا لڙي احمده
 حله کوره انده اناري جانده
 شول
 بولکي حاک وڻت اول لاري
 اول نيل پيڻه صا لڙي اشدق
 ويدي دوست حق تنه اناره
 حان پيڻه صا لڙي اشدق
 بعض جان تنه نظر تار
 پيڻي اولن جيترا چنلاري
 بونجه لڙي حاله جيترا يکا
 جيترا توڻي لڙي کوره مله
 يا لڙي لڙي خوي او توڻي
 اناري لڙي لڙي عمل هن بول
 پيڻه لڙي لڙي کورني قسي
 انا لڙي لڙي خوي ايه ده
 شول بولکي کي کي کي لڙي

بِسْمِ كُوكُومَرِ شَرِيعَةِ يَادِ اِيَدِ شَنِ
 جَانِي اِيَسَا يَلَه شَاد اِيَدِ شَنِ
 اَوْلَا اَنَا حَقِي نَدَا يَشِيْت يَشِيْت
 عَاقِبَت دُنْيَا يَه كُتُورِيَه سِيَه
 جَان كُوكُومَر جُودِي دِيَلِي
 دِيَاغ اِيَدِ شَنِ دُعَا لَر اَنَلَسْ
 بُو كُوتَا اَوْلَه اِيَه لَر جَا كُجُومَر
 جَانِي خِيَر دُعَا لَر اِيَدِ لَر
 عَقْلَا لُور دُج خُزْ اِيَه اِيَدِ كُيَسْ
 سِرْ خِيَر اَوَا كُكُوتَا اَوْلَا جَانِي
 جَلَا اَعْضَا مَوْدَعَا لَر دَن تَلَه
 جَالِشَر دَر اَوْلَس يَسْمِيَه
 حَيَا كُومَر تَا لُجُوتَا بُو دِيَلِشَر
 اَعْلَا لَر اَوْدِيَه عِلْمَا لَر اِيَه

بِسْمِ كُوكُومَرِ شَرِيعَةِ يَادِ اِيَدِ شَنِ
 جَانِي اِيَسَا يَلَه شَاد اِيَدِ شَنِ
 اَوْلَا اَنَا حَقِي نَدَا يَشِيْت يَشِيْت
 عَاقِبَت دُنْيَا يَه كُتُورِيَه سِيَه
 جَان كُوكُومَر جُودِي دِيَلِي
 دِيَاغ اِيَدِ شَنِ دُعَا لَر اَنَلَسْ
 بُو كُوتَا اَوْلَه اِيَه لَر جَا كُجُومَر
 جَانِي خِيَر دُعَا لَر اِيَدِ لَر
 عَقْلَا لُور دُج خُزْ اِيَه اِيَدِ كُيَسْ
 سِرْ خِيَر اَوَا كُكُوتَا اَوْلَا جَانِي
 جَلَا اَعْضَا مَوْدَعَا لَر دَن تَلَه
 جَالِشَر دَر اَوْلَس يَسْمِيَه
 حَيَا كُومَر تَا لُجُوتَا بُو دِيَلِشَر
 اَعْلَا لَر اَوْدِيَه عِلْمَا لَر اِيَه

اَوَلِيَه اَنَلَسْ اِنْعَام اَنَعِ حَقِي
 بُو يَشِيْت اَلَلَه اَوْدِيَه كِيَه لَر
 يَالِي اَبِي اِيَسَا يَشِيْت يَشِيْت
 يَا اَنَا بُو كُومَر اِيَه كِيَه سِيَه
 اَخْلِيَل بُو سُو لَر اَوَلِيَه خُو يَشِيْت
 بُو كُوتَا كُوتَا اَوَلَر جَانِي
 بُو خِيَل مَسْئَلُو اِيَدِ سَكَا هُظْم
 كُوزَلَه شُول اِنج يَالِي تَا لَر اِيَه
 اَبِي حَقِي اَبِي حَقِي حَالِي حَقِي
 خِيَر اِيَسَا اَوَلِيَه اَنَلَسْ
 اِيَه هُو دُج دُج خِيَر عَصَا
 سُو لَر اَبِي حَقِي اَبِي حَقِي
 اِيَدِ شَنِ مَكُور دُعَا لَر قِسْتَلَه

جُون كُوتَا لَر اِيَه اَوْدِيَه سِيَه
 سِيَه دُيَل اَوَلِيَه تَقِي اِيَه
 اَوَلِيَه بُو اَكُوتَا كُوتَا فَا اِيَه
 سُو اَنَا تَا لُجُوتَا حَقِي مَلُورِيَه
 اَنَلَسْ اَبِي حَقِي اَوَلِيَه سِيَه
 اَبَا دَا يَدِيَه سُو يَدِيَه سِيَه
 يَلَا اَبِي حَقِي سِيَه اَبِي حَقِي
 جِيَه اَبِي حَقِي اَبِي حَقِي
 اَلَا مَانِي شُول يَشِيْت اَبِي حَقِي
 بُو دُيَلِي حَقِي اَبِي حَقِي
 طَا اَنَا اَبِي حَقِي اَبِي حَقِي
 اَوْدِيَه اَبِي حَقِي اَبِي حَقِي
 سِيَه يَسْمُو اَوَلِيَه اَبِي حَقِي

اَوْتَعِي بِنُوْلَه نَرَوْدِيه هَمَان
 اَوْتَعِي اَمِدَه نَامَك كَوْد حَقِيه
 بُوْلَمَا يُوْدِيه دَنِيَا لَك جِهَت اَوَّلِي
 اَوْتَعِد كِيَرِي كُوْد بِيَسْتَر هَمَان
 قَنَقِيه لَانِي اِيْلَا اَوْتَا كِيَت
 اَوَّل هَمَانِيه نَفْس اِيْجُون جِيْلِي
 الْحَسَاب الْحَسَاب الْحَسَاب
 نَبُوْلَب اِيْدِي اِيْدِي هَمَان
 بُوْنِيَه تَقْدِيرِي تَاه وَجِيْلِيه
 مَكَا يِيْن اِشْلَام اِسْلَام تَوْن
 يِي قِي اِيْرَاق اَوَّلِي اَوَّل
 تَالِي دَنِيَا يِي كِيَرِي كِيَرِي
 يَاسَمِه اَوْدِيه هَمَان كِيَرِي
 اَي بُوْنِيَه كُوْد سَوْن نَاخِرِه
 اِيَه نَقْل نَانِي بُوْرِي حَقِيه
 اَوْتَعِي اَمِدَه نَامَك اِيَه غَاذِيه
 نَل حَسَابِي كِيَرِي تَاه تَاه
 قَاغِي اَوَّلَه جَلِي حَسَابِي اَوْتَا
 اَوَّل كُنَا اَمَلِي بِيَه مَنَا شِلِي
 يِي بُوْرِي بِيَه مَنَا كِيَرِي
 مَرِي سِنْدِي يَا اَوَّل ذُو الْجَلَال
 نِي بُوْرِي اَوَّلِي رِي حَقِيه
 طَوْن اَمِي نَفْس مَرْمَان تَوْن
 مَر هَمَانِيه نَفْس اِيْجُون اِيْجُون
 اَي كِيَرِي كُوْرِي اَوْتَعِي اَمِدَه
 يِي كُوْرِي دِيْدِي بُوْلَمَا كِيَرِي

هَمَان شَكُوْرِي دُوْنِيَه نَامَك كِيَرِي
 تَوْن اِيْدِيه كُوْرِي اِيْلَا قَلَمِي اَمَل
 عَاغِي تَاه بُوْرِي مَسْلُوْت اَحْمَل
 يِي قِي قِي وَارْد اِيْلَا اَوْتَعِي
 اِيْلِيه مَوْتِي اَحْيَا اَوَّل رَحِيْم
 اَوَّل حَسَاب يِي هَمَانِيه وَارْدِيه
 مَر كِيَرِي الشَّيْء اِيْلِيه قُوْرِي
 اَوْتَعِي اَمِدَه دَنِيَه يِي اَقْلَان
 طَوْن بُوْرِي يِي قِي بُوْرِي عِلْمِي
 مَرِي نِيْلِي قِيْرِي قُوْرِيه جَوَلِي
 كُنْدِيه اِيْلَا سَاغَاوْت اِيْلِيه
 بُوْرِي اَوَّل اَمَل اِيْلِيه بِيَان
 اَوْتَعِي اَمِدَه نَامَك كُوْرِيه بُوْرِي اَوَّل
 اَي بُوْرِي مَوْتِي غَاغِي اَوَّلَه سِي
 غَاغِي اَوَّلِي اَوَّلَه كُوْرِي اَوَّلَه حَال
 اَي اَوَّل اَي مَوْتِي اِيْلِيه دُوْرِي
 دَنِيَه بُوْرِي مَنَا مَنَا اِيْلِيه
 اَوَّل بُوْرِي اَوَّل اِيْلِيه الْعَظِيْم
 بُوْرِي اَوَّل اِيْلِيه كِيَرِي دِيْلِي
 جَوْن هَمَانِيه بِيْلِي دُوْرِي دُوْرِي
 مَرِي بُوْرِي بُوْرِي اَوَّلَه هَمَان
 اَي عِلْم اِيْلِيه عِلْم اِيْلِيه
 كَل كِيَرِي اَوْتَعِي اَمِدَه بَاب
 اَي اِيْلِيه اِيْلِيه اِيْلِيه اِيْلِيه
 اَوْتَعِي اَمِدَه بُوْرِي شَعْدِي عِيَان
 اَي اَنَا اَنَا اَنَا اَنَا اَوَّل

يَا دَاوُدُ اُفْعِلْ غَنِيَّةً دَلِّي عَدْلِيَّةً
دِيَرِ كِي كُلِّ يَانَمِ سَنَ وَيَرْجِعَا
آيَنِي اِهْصَا لِي شِدْخَ بَرْ سَكَا
يَا قَامِ سَوِيلَه دِي وَفَرْ مَانِ اَوَّلَه
لَو مَحْدَ تَسْلَامِ اِيْلَهِي يَزِدْخَ اِيْنِي
دِيَرِ يَانَدِي بَكَا يَارِ شِي دَهْجِ
دِي تَرِيه اَوَّلَه دَلِّي كِي يُوْزِيْدِيْلَ طَوْرَه
يُوْزِي تِي يِلَوْرِي سَنَ اَمِدِي يَارِي سَنَ
اَوَّلَه دِي اِهْصَا لِي دَهْجِ جِي بُولِ اِهْصَا لِي
اَمْرِي سَكُوْرِي نِيْدِيْلَك سَوِيْلَكِل
هَرِيه اَمَّا تَكُوْرِي سِي يُوْزِيْدِيْلَ
سَكُوْرِي وَلَطْفِي وَفَرْ مَانِي
يَا كِي اَنَلَا لِي سَبِيحِي اَللّٰهُ
كَلَّا كُوْر اَمِدِي حَلْمِيَّةً وَفَنِيَّةً
اِسْتِيَا اَوَّلَه تَلْمَنَه حَسَا
نِيْلَك اَوَّلَه عَلِي سَوِيْلَكِل بَكَا
دِي تَرِيه يُوْزِيْدِيْلَ قَالَمِ سَوِيْلَكِل اَوَّلَه
دِي كِي سَنَ نِيْلَكِي سِي اِيْنِي
صَوْرَه لَو مَحْدَ سَكَا يَانَدِي تَلَمِ
نِيْدِيْلَك اِيْنِي اِيْدِي يُوْزِيْدِيْلَ صَوْرَه
دِي اِهْصَا لِي اِهْصَا لِي نِيْلَك اِيْنِي
دِي كِي سَنَ نِيْلَك اِهْصَا لِي فِيلَه
جِي بُولِ اِهْصَا لِي يَارِي كِي اِهْصَا لِي
دِي يِيْلَكِل كُوْر اِهْصَا لِي
صَوْرَه يِيْلَكِل كُوْر اِهْصَا لِي
دِي كُوْر كُوْرِي اَمْتُوْزِيْدِيْلَ قَاه

كَلْمِيَّةً حَلْمِيَّةً دَلِّي مَحَال
بِيْنَه بَرْفِيْعِيَّةً عَايِيْنِي كِي شِيْعِ
شَوَّلَه اِيْنِي تَلْمَنَه بِيْلَكِي سِي
وَادِي مَحْدَ بُوْرِي اَوَّلَه يُوْزِيْدِيْلَ كَلْمِيَّةً
مَنْزِيْلِي اِيْرِي دِي يُوْزِيْدِيْلَ كَلْمِيَّةً
وِيْغِيْعِيَّةً بِنِي سَكَا اَوَّلَه صَوْرَه
بِنِي بَرَا اَسْكَلُوْزِيْدِيْلَ كِي نِيْلَك اِيْنِي
عَوْنِ تُوْزِيْدِيْلَ هَدِي اِيْتِي شِيْعِ
عَايِيْنِي وَبِيْرِي صَوْرَه حَلْمِيَّةً
خِيْدِي اَكِي شَرِيْحِي سَنَ اِيْنِي دَلَه
هَمِي يُوْزِيْدِيْلَ اَوَّلَه طَوْرَه
هَمِي حَسَا اَوَّلَه كُوْر كُوْرِي شِيْعِ
اِسْتِيَا سَاخِرْ اَوَّلَه حَا مَحَال
بِيْلَكِي دَلِّي دِي بَرِيْدِيْلَ
يِيْنِي مَحَال بَرِيْدِيْلَ اَسْكَلُوْزِيْدِيْلَ
اَوَّلَه طَوْرَه مَحْمِيَّةً يُوْزِيْدِيْلَ
اَوَّلَه اِيْنِي اَللّٰهُ
اَوَّلَه يَانِي قَالَمِ اِيْلَهِي اِيْلَهِي
اِيْنِي تَغْوِيْضِي اِيْلَهِي يَارِي سَكَا
سَنَ غَنِيَّةً سَنَ يُوْزِيْدِيْلَ سَكَا
دِيْلَمِي سَنَدِي عِنَ اِيْتِي شِيْعِ
اَللّٰهُ اَوَّلَه سَوِيْلَه اِيْنِي دَلَه
هَمِي كُوْرِي نِيْلَك اِيْلَهِي دَلَه
هَمِي نَفْسَكِي دِي سَا اَللّٰهُ يُوْزِيْدِيْلَ
شَوْرَكِي يُوْزِيْدِيْلَ دَلِّي يَارِي سَكَا
اَمَّا اِيْنِي اَوَّلَه كَلْمِيَّةً اَوَّلَه اَللّٰهُ

ایلمدی بولدی جکر اشر
بوجو ایه رانی اولام بل یقین
شویلاک عدله کوره صوره بین
بودی یوب طاقمل ارکری روان
تاجار طاقلمه حکم یلر
نعمه کورده طاقمل اوله هویدی
نوخ کوریکلد بیدشهادت قلو نر
بیزه تنه کورده یلر اول وقت بولر
بولدی اید کورده درک ایشلر وار
حق ن سول کورده درک ایشلر سن یز
آنجهون سنی بیسته قود ق
تالای سوز قوی ایجهان
تجک سیه کرکدب افا ستر
ایلمد و عدو یکرکدن خیر
دیه نوحه ایدر کی کورکی صقین
طاقلمه وار کورکده بین
نقد قورستدن دیزیه نوخ اول زمانه
نوحه سکر کیجی دغشده مکر
اول حکن استی عال لری
دیلر یادی شرایا یلر
دیه اول انکار ایشلر اول زمانه
طوینر طاقلمه کورده یکر
اول حکن کیجی کلد بوجیه
بیشلک انده کورک او حقا
او قیلر و دی قوی رولان
دیه اول حقا ایستایویم بوجیه

دیلک استلر و سنی بیستور
بیزه دیو کورده یکرکده ایشلر
سویلاک ایدر کی کورکده نوحه یلر
نور قورکدن ایشلر قاهو یی
غلر یقلمر ایشلر کورده دیزیه
سوز لیرن کورکده قویا کورده
انلر کورده جوی سوزی نه
یو سسایان غن یهدق ایشلر اول
دیمد یلر یوب انکار ایشلر
اول بیزه سنه دیزیه خیر شکر
بولدی انکار ایلدی شکر اکر
کاهم کلدب یالیه خیر قیلر
بولدی دیمد یوب سنه ورمیش
دیلریم یا خیر یا غفور
سویلاک عدله کورده طاقمل اولر
بولدی استلر ایلر خصل
کندره لیر یاقن اولام طاقمیه
خلقه هیب کورکده قورکده
دیه نجهون بولدی اویم اولر
باتا ایدر کی کورکده سوزیه
دیمد یلر سنه دیمد یلر خیر
نوخ قوی اوله اقل سولیر
نورکی بیزه کورکده سوز دیزیه
سقا دیزیه نوحه جوی ایشلر کورک
دیه نوخ ایجه پارشا لایزال
بن طاقلمه کورکده ایشلر و یلر

ایلمد

دیکھ اورش بوندہ بن تو کیم
 تو کیم بوندہ بندہ بنی قس
 بوندہ اول تو کیم سہ ایہ کیم
 کم ویش سہ بوندہ ک حقیقہ بن
 ار اگر دزدہ سوز و غم و غم
 تو کیم اول ہی کیم سندہ حس
 بوندہ ک حقیقہ دروچہ اشتیابہ
 تو کیم کدو ک تمام اول ہی کیم
 کرپا اید بسوز و دل اول ظالم
 ذار کیم عیش اول قافوہ
 اول حسیہ جلمن یا غفل
 کیم بوندہ طامودن ادا دایک
 کیم بوندہ صغیر اول اول صو
 مہ طافا اندہ اول بوندہ بن تو کیم
 دیہ کو و طیف اول غنہ
 دیکھ یار بوندہ بوندہ
 بولم ترا نا اچندہ بوندہ بن
 شول مناجاتہ مونس بوندہ بن
 بوندہ ہی ملک ایتدو کیدہ اند
 ایہ کستم خیر افسد یا الہ
 سن دیکم حق نقا یا امین
 سندہ کیم اشتیابہ ظالم
 سور لہ نامہ اول طاموہ
 یا الہ سن بوندہ لطیف انک
 رہنم کن جلمن غار دایک
 ایہ کیم تغویض اول لایار کیم

دنيا اهلين بر فضل كرمه
هَبْ بَرِّكَ دَلِيلِي حَيَاةً اَوَّلِي
دَلِيلِي كَيْ قَوْلُهُ دِيرَةً اِيْشِي
مَرْغَبِي كَيْ مِلْ كَرَمُ دُرِّي
اَوْنِ كَلْبِيكَ عَلِي حَقِّي
تَدْنِي بِي كَيْ حَيْطِ يَوْمَانِ
اِبْرَاحِ اَوْلَا ذَا اَوْنِي
دَلِي حَذَقِي اِيْمَالِ
كِرْمِ كُوْنُوْنُهُ اَوْدَقِي
اَكْلِي بُوْنُهُ دَلِيلِ
فَرْقِ كَلَمَةِ اَوْ لَيْقِ
كِرْمِ دَدْنِي كَيْ يَاسِ
مَرْغَبِي كَيْ اَوَّلِ
سَاعَتِ اَيْرِي

[illegible]

الاله جوب او شى كماله تدبر
 ستمت ايله جلاله چي شل سيمه
 دعا لر قايي نيز انا شلر ايمون
 بويجه لوزك بويجه اود قايي
 حوطلا نالوك خالص ليعون
 مراد كوز ويه اول مرده ييعون
 امن امان سوزك نكس انا نچي
 قير كوزك انا نچي نوزيله صلوا
 الا ايعون اوقك حلو ونايله
 بويسته نايحله اوقيل
عاشقا شوي وصلات احمد
 انا شلر دن وچي غايت بشا رت
 جان شير كوز قايي تاز
 قبول ايله انا ليه دعا موزي
 يقمه يني كوزك سوزلار يني
 دعا احسان لير قردا شلر يني
 سست سست اير كوز ايعون
 كوزلار ده حلو صافا ييعون
 بجا كوزك كوزك مراد ايعون
 كوزك ونايله ايعون ايعون
 دوزك اوقك انا نچي كوز خي
 اوقا نچي وصلات ايله
 ديك امدن نچي سوزي يني قويم
ال اولادي وورسل اوده
 ديك امدن ايدى يني يني
 بويسته شلر انا نچي شلر

هدايت ايسوي كچه سو جند
 ان جنى شردن الاله صلبه
 كجندن وري يني صلوا اولدن
 عدل نينا نينا شقي
 اوقلا نالوك كمال پير قباله
 دوست يني دوست قلو يني كجند
 جميع اوليا لير سره لير ييعون
 بونلوك سره شردن كجنى بوي كجند
 عفا ن ادي علي جودن لير كجند
 بويسته يارك ديدن بونلوك قلو كجند
 ايتينه بونلوك مرده ييعون
 اهل بيتي نير يني بوي كجند
 مومنين مومنين ايت ايعون
 ققول
 حقيقت حوقه وورده يني
 انا شلر دن انا شلر دن
 يا اله وجود نينا اولدن
 كمال علمي ورم دوزلتي
 شلر يني مومود مومود نينا
 عدل يني مراد يني بوي كجند
 جميع انيا وورسل ايعون
 شول حساب وورسل ايعون
 ايو كوزك صدق عرل عدل ييعون
 بونلوك ديدن بونلوك قلو كجند
 اول نچي مومود نينا كوز ييعون
 انا اولادي احسان ييعون
 شلر مومود نينا ايعون